

Necati Şimşek

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

3.6.2008

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Necati Şimşek (1960-)

1960 Ankara doğumluyum. Çocukluğum, gençliğim ve Şu ana kadar askerlik dıŐındaki hayatım yine Ankarada geçti... Güzel sanatların hepsine aşığım. Tornacı olarak emekli oldum ve Şu anda kendi Őirketimdeyim. Evliyim üç çocuk babasıyım... Ortaokul sıralarından beri naçizane amatör olarak Şiir yazmaya çalıŐıyorum. Güzellikler adına ne varsa sizlerle paylaşmak için buradayım.

ABD Tahlili

Belki tekme bekliyor nasır tutmuş kığına
Belki ortak arıyor bu insanlık suçuna
Dünyayı b.kladıkça, göz atıyor dışına

Soyunmuşta dünyanın Jandarmasıyım diyor
Dünya çok küçük geldi, uzayda yer arıyor

Koskocaman kıtadan, gelir Orta Doğuya
Barışçıl amaçları, koydum diyor çantaya
Irak'ta petrol tamam, sıra geldi İran'a

Buluyor kendi gibi, iki tane çapulcu
Şeytana ters giydirir, doğru olan pabucu

Üs kurmuş her ülkeye, dünyayı kontrol için
Kan kusturur herkese, dirlik düzenlik için
Sözde krallık kalkar, demokrasiler için

Kafasına taktığı, her bir şeyi yapacak
Biliyor bu dünyada yoktur engel olacak

Bir tepki görünmezse ses gelmezse dünyadan
Soluğu orda alır, hırs çıkarır Afgan'dan
Hala izler silinmez, ağlayan Vietnam'dan

Japonya'da atomun izleri silinmedi
Bunların ırkı yoktu, hala da bilinmedi

Ben kurbanım yurdumun, tozuna toprağına
Çekmesin dikkat edin bizi de tuzağına
İflah olmaz bilin ki oturan kucağına

Zehir'i akıtıyor, şırıngayla damardan
Gözün açsın insanlık, kurtulsun bu şamardan

Dünyayı küçülttü de, aralar mı kapandı
Benim atam dünyaya adalet dağıtandı
Bu Bush'tların kurduğu düpedüz bir kapandı

Ramboları dünyanın üzerine saldılar
Tarihte saklı kaldı nerde bizim Tarkan lar

Dünyada geçer akçe, sadece dolar oldu
Dolar olan memleket, gizliden yanar oldu
Memleketin parası, onla anılır oldu

Bütçe görüşmeleri dolarla yapılıyor
TL kenarda ama dolara tapılıyor

Avrupalı uyandı, birleştiler kökünden
Tarlada ot kalmadı, sürü çıkmaz ekinden
Daha bir şey olmadı, kocaman bu birlikten

Para birimi yuro, kaçtılar metelikten
Ödünler veriliyor, şimdiden heriflikten

Dünyanın başındaki defolmayan bu bela
Rağbet etmiyor bilin kahveden çıkan fala
Teknoloji elinde, kazanmış çalışmakla

Adam teknolojiyi, kurdu benden çalarak
Hak etmediği yerden, haksız kazanç alarak

Adil olmalı herkes, adil olmalı dünya
Amerika adalet getirecekmiş güya
Ne zaman uyanacak, nasıl bitecek rüya

Rüyalar dönüşmeden, kapkara kabuslara
Birileri dur desin, yeter maskaralığa...

Gün geçtikçe nefretim artıyor azalmıyor
Zannetmesin deftere yapılan yazılmıyor
Belki de şimdi ona kuyular kazılıyor

Belki de kuyulara kazıp kendi düşecek
Tarihin sayfasından gün gelip silinecek

31.10.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Affet Allahım

Huzuruna geldim, divana durdum,
Dizlerimi çöküp, boynumu burdum,
Gözlerimi döküp bağrıma vurdum,
Ellerim semada sana yalvardım;
Günahlarım pek çok affet Allahım...

Ağladım döküldü, dizi dizi yaş,
Ruhum benliğimle ederken savaş,
Zaman çok hızlı da, bu kulun yavaş,
Gözlerim semada sana yalvardım;
Mahşer günü yakın, affet Allahım...

Mirac'da çıkınca huzur'a Nebi,
"Affet Ya-Rab, affet; cümle ümmeti,
Değişmem ümmete dünya nimeti."
Kulağım Nebi de sana yalvardım;
Kulların acizdir affet Allahım...

Buyurdun bizlere, yüce Kuran'ı,
Duyurdun onunla helal haramı,
Kapattım okuyup gönül yaramı,
İbretle okudum sana yalvardım;
Kuran hürmetine affet Allahım...

Affet kalbi paslı, kalmış kulunu,
Bağışla unutsun dünya pulunu,
Kefene girecek atıp çulunu,
Her kabir dönüşü sana yalvardım;
Mezara girmeden affet Allahım...

Ağlarım aşkınla her daim yanıp,
İşledim günahlar şeytan'a kanıp,
İşte şimdi, şu an divana durup,
Bütün cüzlerimle sana yalvardım;
Affına mahzar et, affet Allahım...

27.08.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Ahval ve şerait

Saçı uzun erkekler, pantolonlu bayanlar,
Sözde memleketime ilim irfan yayanlar,
Yetmeyip te saçına kurdele bağlayanlar;

---Memleketin kadını erkeği bir hoş oldu,
---Etraf kadınsı erkek, erkeksi kadın doldu...

Yürümler değişti, kırıtmak marifetten,
Konuşmalar değişti, sırtmak marifetten,
Hareketler değişti, kıvırtmak marifetten;

---Memleketin kadını erkeği bir hoş oldu,
---Etraf kadınsı erkek, erkeksi kadın doldu...

Çenelerde minicik, çivi gibi bir sakal,
Favoriler şekilli, okunur bunca maval,
Üzerine giydiği, ha elbise ha çuval,

---Memleketin kadını erkeği bir hoş oldu;
---Etraf kadınsı erkek, erkeksi kadın doldu...

Kimi silikon ile olmadık yer doldurur,
Kimi güzellik için kaşı, gözü yoldurur,
Kimi de tek taş yüzük, kör nefsinin kandırır;

---Memleketin kadını erkeği bir hoş oldu,
---Etraf kadınsı erkek, erkeksi kadın doldu...

Son model arabalar, züppelerin altında,
Çalışıp kazanmaksın, fakirlerin aklında,
Üzümler şarap oldu olmasak ta farkında;

---Memleketin kadını erkeği bir hoş oldu,
---Etraf kadınsı erkek, erkeksi kadın doldu...

Hele kulağa küpe buruna hızma takan,
Medeniyettir diye, dövmelerle donanan,
Zengin fakir demeden, bulunca hemen yolan;

---Memleketin kadını erkeği bir hoş oldu,
---Etraf kadınsı erkek, erkeksi kadın doldu...

Yemek yeme adetin kaldırdılar kökünden,
Flört adı altında, geçilmez rezillikten,
Bazıları nam saldı, bir duyun i.nelikten;

---Memleketin kadını erkeği bir hoş oldu,
---Etraf kadınsı erkek, erkeksi kadın doldu...

İsimlerde değişti, Kaya oldu, taş oldu,
Başlar ayağa döndü, ayaklarsa baş oldu,

Yeter artık dedikçe, gözlerime yaş doldu;

---Memleketin kadını erkeği bir hoş oldu,
---Etraf kadınsı erkek, erkeksi kadın doldu...

04.08.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Alemlere Rahmet

Koskoca kainatı bir atomun içine sığdırdım da,
Bir atomu koskoca kainatın içine sığdıramadım.
Her türlü canı hücrelerin içinde buldum da,
Can hücrenin neresindeyse bir türlü bulamadım..

İlim öğrenmek için dediler olmak lazım alim,
İlimlerde ilim varmış ben onu anlamadım,
Yaradan'a malum ola, malum ola bu halim,
Kuran-ı Kerimi hiç bu manada okumadım...

Aşık oldum sanatına, yarattığı her bir şeye,
Yazmış mübarek ismini, yarattığı her zerreye,
Koyduğu kanunun baktımda kusursuz işleyişine,
Şükürünü eda edecek bir kelime bulamadım...

"Vema Erselnake İlla Rahmeten Lil Alemin" sin demiş,
"Tüm alemleri senin nurundan yarattım" Demiş,
Her şey senin emrinde, İnsan senin emrindedir demiş,
Allah'ın Rasulunu hiç böyle tanıyamadım...

Bana göre alem demek, kurulu bir nizamdır
Her galaksi kendince küçük bir alemdir,
İnsan ise uzayda bambaşka bir alemdir,
İnsanlar nurundan mış, bunu hiç anlamadım...

Dünyada her hayat nasılkı son bulursa,
Kainatın sonudur, zaman sıfır olursa,
Bir insanın kalbi her ne zaman durursa,
Kıyamet buymuş meğer, ben bunu anlamadım...

27/04/1984
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Alışamadım

Karşı dağlara çöken kıpkızıl grup gibi,
Çörelendi hasretin, içimden atamadım.
Yalnız kaldım içimde başladı boran tipi,
Fırtınalar dinmedi, henüz atlatamadım...

Odalarda aradım hayalini sesini,
Nasıl özledim bilsen sıcacık nefesini,
Bırak artık ellerin kimini kimsesini,
Kimselere demedim henüz anlatamadım..

Sanki mutfağa girdin, bak yemek yapıyorsun,
Yok, yok hayır banyoda, çamaşır yıkıyorsun,
Konuşuyorum sanki, sen beni dinliyorsun,
Hayır olmadı inan, daha alışamadım...

Bahçedeymişsin gibi, gülleri suluyorsun,
Görüyorum dibinde, otları yoluyorsun,
Bak işte bu olmadı, birden kayboluyorsun,
Bahçede karış, karış izini bulamadım...

Yatağımdan kalkıp ta yönelince dolaba,
Bakıyorum gömleğe ütü olmamış daha,
Nasıl alıştım bilsen, sensiz soğuk yatağa,
Kabuslar görüyorum, daha uyanamadım,

Çerçevede devamlı gülen resmin vardı ya,
Bakamıyorum artık, o çivili duvara.
Antika gaz lambası senden kalan hatıra,
Karanlık gecelerde, içime yakamadım...

Sandığını açtılar, komşuların geçen gün,
Bir tutam saçın çıktı, içinden bir de örgün,
Kazak şişlerin çıktı, sanki ben gibi yorgun,
Pakette vardı kına, elime yakamadım...

Nasıl yaşanmış bitmiş, seninle koca ömür,
Sen olmadan bu gemi, deryada nasıl yürür,
Topraklarda olmaz ya, yaşarken de ölünür,
Yaşadım mı, öldüm mü, farkına varamadım...

Gönlündeki yer gibi, bir yer aç sen kabrine,
Yakınında olayım, değsin de öldüğüme,
Umulur ki beraber, yolculuk çıksın bize,
Yolumuz epey uzun, hazırlık yapamadım...

22.06.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Anacığım

Geliyorum anacığım,
Bekle beni...
İçimdeki korkunç hasret ateşini
Buz gibi akan yayladaki pınarların
Dağ başındaki garip çobanı ferahlatması gibi
Sonsuz şefkatinle söndürmek için...

Başımı dizlerine dayayıp,
Ocak başına kıvrılıp yatan pamuk kedi gibi
Günlerdir hasret kaldığım
Uykumu kandırmak için
Geliyorum anacığım
Bekle beni...

Ellerimi uzatıp ellerine
Dağ dağa kavuşmaz, insan insana kavuşur
Atasözünün doğruluğunu ispatlamak,
Çölde susuz kalan yolcunun
Uğradığı vaha da çatlayan dudaklarını
Islatması gibi
Ellerinden doyasıya öpmek için
Geliyorum anacığım,
Bekle beni...

02/11/1982

İstanbul

(Bugünden sonra kavuşmak öbür dünyaya kaldı...Nur içinde yat, mekanın cennet olsun..)

Necati Şimşek

Anam

Uzat ellerini öpeyim anam
Hasret gidersin susayan dudaklar
Gurbet elden sana selamlar sunam
Boş kalmasın bana açık kucaklar

Bayram geldi anam ilk defa sensiz
Hem öksüzüm burda hem de kimsesiz
Çaresizlik yıkar bu gurbet elde
Bu sene bayramı edin siz bensiz

Çok mübarek bir ay geride kaldı
Müminin kalbine bir ışık saldı
Elini bu bayram öpemediğim
Anam al kınayı kimlere yaktı

Başka oluyormuş gurbette bayram
Senin yokluğunla geçti bu bayram
Aylar, yıllar, günler nasılsa biter
İnşallah seneye birlikte bayram

Doğurur, büyütür evlatlarını
Feda etsin vatana canlarını
Sevinç gözyaşıyla her an gülerler
Şehit anasının çifttir bayramı

Ararım her yerde şefkat elini
Ararım rüyamda nurlu yüzünü
Ağlayıp ta bana gözyaşı dökme
Garip koyma gurbet elde oğlunu

08/05/1982
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Anamdan Öğüt

Nerede başladı hayatım bilmem,
Ruh iken mi bedene düşüverdi.
Canlandı nereden, halk oldu beden,
Bak ana rahminde büyüverdi.

Yaşım bile yokken, daha karında,
Okunmaz yazılar derin alnımda,
Eş, dost kimse yokken yanı başımda,
Yeni bir hayata "doğ" deyiverdi.

Karanlıktan çıkınca aydınlığa,
Karıştım bilinmez kalabalığa,
Sıcacık ortamdan düşüp soğuğa,
Yarınlara temel atılıverdi.

Giydirip üstüme minik bir şeyler,
Kucaktan kucağa hep serüvenler,
Anamın ak sütü dudağa değer,
Sıcaklık içime işleyiverdi...

Başladı kaderde yazılan ömür,
Öğretmenim anam, öğretir sabır,
Aklım erdiğinde "işte şu kabir",
"Beş metre kefenin var" deyiverdi...

Yaşadığın her an hatırla dünü,
Bu ömür bitecek ölüm dür sonu,
Gönüllere gir de yaşa bu günü,
Yarını bilmemek hak deyiverdi.

Bu yaşam fanidir sakın unutma,
İsyan yakışmaz hiç alın yazına,
Çok sevmek yakışır Allah kuluna,
Yaradan dan ötrü sev diyiverdi.

Yarın büyüüp te adam olunca,
Kendince sevdiğin biri olunca,
Evlenip te çocukların olunca,
Onlara da öğüt ver deyiverdi.

Çok çalış tembellik yakışmaz kula,
Dürüstlük yakışır, insan oğluna,
Yalan ile sahip olma bir pula,
Doğrular yanına kar diyiverdi.

Nasılsa bitecek madem ki ömür,
Kefaretin olsun çektiğin kahr,
Yaptığın her bir şey yanına kalır,
Cennette çiçekler var diyiverdi...

Bu öğüdü oğul aksatmayasın,
Sakın ha, sakın ki kalp kırmayasın,

Ben seni yoğurdum, gönle mayasın,
Seni pişirecek kor diyiverdi...

07.09.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Anan Kurban Olsun...

Bu yılda hüzünle girdi bayrama,
Gözlerinde yaşla, çilekeş ana,
Ördüğü çorabı sokup koynuna;
"Anan kurban olsun, şehidim sana.."

Sabahtan gözleri o nu aradı,
Al başlı bir güvey yapmak muradı,
Elin başa koydu ufku taradı;
"Anan kurban olsun, şehidim sana.."

Koçu kınalarken şuydu niyazı,
"Oğul bu kış geçti, geçirme yazı,
Koçlar kurban olsun, olmasın kuzu,
Anan kurban olsun, şehidim sana.."

Vatandan aziz mi sanki canımız,
Son damlaya kadar helal kanımız,
Kansız dalgalanmaz bil bayrağımız;
"Anan kurban olsun, şehidim sana.."

Bayram namazından hemen sonraydı,
Boş gözlerle köyün meydanındaydı,
Akranların süzdü ve bir bir saydı;
"Anan kurban olsun, şehidim sana.."

Nerede gardaşlık ne oldu hani,
Aranızdan kim götürdü Mehmedi,
Dizlerine vurdu, düştü elleri;
"Anan kurban olsun, şehidim sana.."

Herkes zannetti ki feryat kopacak,
Buğulu gözlerde yaş fişkırarak,
Mevla'm güç ver dedi gururlanarak;
"Anan kurban olsun, şehidim sana.."

Hepsine sarıldı bir bir öperek,
Alevli ateşe buzlar dökerek,
Yıkılmak yerine göğüs gererek;
"Anan kurban olsun, şehidim sana.."

Sen gittin be oğul benim yerimi,
Çennetten mi kaptın söyle köşemi,
Üç buçuk soysuza vermem neşemi;
"Anan kurban olsun, şehidim sana.."

Öyle ya da böyle bitecek ömür,
Mehmet olan sonra sürececek ömür,
Feda olsun yurda binlerce ömür;
"Anan kurban olsun, şehidim sana.."

22/12/2007
Necati ŞİMŞEK

Ankara

Necati Şimşek

Anılarım

Konuşsana masamın üzerindeki çilekeş defterim
Neler yazılmış sana tükenmez kalem gibi kaderim
Anlat sana yetmez mi doğduğumdan beri çektiklerim
Bahtsız anılarımı nasıl yazabilmiş ellerim...

10/07/1982
İstanbul

Necati Şimşek

Ankara Sokakları

Buzdan gibi bir gece, çarparken tokadını
Yüzümden donup kaldı Ankara soğuşunda
Gözden inen damlalar yıkarken yanağımı
Islanan yere düştü, Ankara sokağında

Araçlardan sıçrayan, suyla karıştı yağmur,
Ayakkabım gömüldü, paçaya çıktı çamur
Bir tepeden bakınca içime doldu huzur
Şehir gönlüme düştü, Ankara sokağında

Bilmiyordum doğrusu, hangi sokak burası
Semt olarak Mamak ta, hangi sokak arası
Kaybolmak acep bu mu, değilken hiç sırası
Korku gönlüme düştü, Ankara sokağında

Keçiler kırılmıştı bu tepede soğuktan
Bu tepe çok namlıydı, ayrılmazdı Mamak tan
Manzarası güzeldi, zevk alınır bakmaktan
Şehir gözüme düştü, Ankara sokağında

Ne kadar tepe varsa görünüyor buradan
Aktepe, Esertepe Etlik güler aradan
Sol cenahta Kızılay, Çankaya'yı ortadan
Seyretmek bize düştü Ankara sokağında

Sağ tarafta üç tepe, Hüseyingazi dağı
Biraz daha sağında görünür Elmadağı
Bu dağların üstüne düşer mevsimin karı
Beyazlık gönle düştü Ankara sokağında

Islanmıştım epeyce, içerim titriyordu
Caddedeki ıslakta, ışık dans ediyordu
Bu yağmur çok güzeldi, aheste yağıyordu
Damla içime düştü Ankara sokağında

Toprak susamıştı çok, düşen her bir damlayı
Kanarak içiyordu, koymadan son noktayı
İncecikten dereler, yıkarken sokakları
Sevinç kalbime düştü Ankara sokağında

Yürümek çok güzeldi, soğuk olsa da hava
Derman gibiydi dize, yere düşen her damla
Bıçak gibi kesse de, alışmışken soğuğa
Adımlar yere düştü, Ankara sokağında

Yürüdüm kararsızca, en tepeden aşağı
Böyle nasıl olunur, Ankara'nın aşığı
Sıcacık bir kahvede, elimde çay kaşığı
Yudumlar gönle düştü, Ankara sokağında

Sağanak boşalmasın, yağsında böyle ince
Gönül kurak kalmasın, aşk içeri girince

Ankara da yaşayıp, Ankara yı sevince
Sözler aklıma düştü Ankara sokağında

28/11/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Ankara'm da Terör

Bu kadar teröristi, kim besledi bünyede
Koltuğuna kim aldı, kimler etti himaye
Bitirdik diye diye, milleti uyutanlar
Nasıl tedbir alacak, ne diyecek millete

Anarşi kar yumağı, günden güne büyüyor
Dışardan destekleyen, besleyenler oluyor
Onlar zaten birlikler, bizler birleşmeden,
Olanlar memleketin evladına oluyor

Nasıl büyüdü böyle, söyle nasıl katladı
Ortalık gerildikçe kaç kişi rahatladı
Ankara'mın göbeği, çarşı Anafartalar da
Sanki harp olmuş gibi, A-4 bomba patladı

Kimdi seyircileri, sahaya çağırınlar
Teröre destek verip, sırtı sıvazlayanlar
Memlekete huzur vermek istemeyen kim
Kim bulanık sularda, balıkları tutanlar

Mutlu musunuz şimdi, bombalar patlayınca
Kan emerek beslenen, terörü hortlatınca
Terörden beslenenin, yağlandı ekmekleri
Ortalık birden bire kan gölüne dönünce

Ankara memleketin, koskocaman başkenti
Terörde amaç şu mu, sallamak güvenleri
En işlek yer Ulus ta, insanları öldürmek
Tedirgin ce bırakmak, geride kalanları

Duyunca şoke oldum, bunu nasıl yaptılar
O masum insanlara, söyle nasıl kıydılar
Ölenlerin çoğu işten döner iken evine
Yavrusunu görmeden canını ayırdılar

Bulunmalı yapanlar, cezasını çekmeli
Böyle insanlık olmaz, iyi izah etmeli
Bunları besleyeni, koruyanları bulup
Bombaları bağlayıp, pimlerini çekmeli...

22.05.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Ankaram

Sekiz aydır görmez oldum yüzünü,
Hasretin bağırimi yaktı ANKARAM...
Toprağınla yoğurmuşum özümü,
Bu özüm, özüne kurban ANKARAM...

Havası çok pismiş, öyle diyorlar..
Seni yerden yere hep vuruyorlar,
İnan ki seni hiç tanımıyorlar,
Ben tanıyorum ya, yeter ANKARAM...

Neyleyim sahili, engin denizi,
Anadolulumun buğday benizi,
Kal'an ın herkese yeter haşmeti,
Gururlu tarihin ölmez ANKARAM...

Yeşil buğday olur sende baharlar,
Sarı altın olur, otlar, arpalar,
Hayat bu! .. Belki de biraz hırpalar,
Ezemezler beni korkma ANKARAM...

Anadolu nun has mayası sende,
Çelikten irade, din, iman sende,
Toz mu kondururum hiç kimselere,
Ayrılık çok acı inan ANKARAM...

Tertemiz çarşılar, geniş caddeler,
Gençlik parkındadır eğlenen gençler,
Uzanır mızrakça hoş minareler,
Saygı, sevgi sende inan ANKARAM...

Toplusun, derlisin bir çiçek gibi,
Büyük çığır açmış sende sanayi,
Bilmeyen okuma-yazma yok gibi,
Kültürüne hayran bu can ANKARAM...

En büyük sevgisi sende güzelin,
Mazisi çok derin, ezel-ebedin,
Bıkmam usanmam hiç seni özlerim,
Özlemler diyarı oldun ANKARAM...

Sinemde kaynıyor en derin yare,
Senin uğruna biz geldik askere,
Nazar değsin sana kem bakan göze,
Sevgiler yoğrulmuş sana ANKARAM...

Yayılmışsın Anadolu bağrına,
Sana ne derseler gitmez ağırına,
Kaza an ilçelere, köyler kaza ya,
Zincir gibi bağlanmışsın ANKARAM...

Her tarafın geniş yeşilliğin çok,
Herkes kıra çıkar, piknik yerin çok,

Yolculuk sonlanır inan ki pek çok,
Türkiye'min kalbi sensin ANKARAM...

Kocatepe dendir, imanın sesi,
Hacı Bayramdadır mümin in kalbi,
Sarmalar etrafın her yerin cami,
Gönüller hep sende coşar ANKARAM...

Bir çile dergahı taşra bölgesi,
Mahalle, mahalle ve her bir semti,
Güzel olmak için yarışır kendi,
Ankaralı başka insan ANKARAM...

Parklarında hep dilberler gezerler,
Bin bir cilve yapıp naz ederler,
Bazen neşe verir, bazen üzerler,
Onlara sen uyma yeter ANKARAM...

Necati der yetsin artık satırlar,
Mazide kalır hep, tatlı anılar,
Gün gelir bu garip sana da uğrar,
Dört gözle bekler mi beni ANKARAM...

29/06/1982

(Bülbülü altın kafese koymuşlar, AH VATANIM,
Necatiyi İstanbulla koymuşlar, AH ANKARAM! ... Demiş...)

Necati Şimşek

Anlayamadım

Bomboş geçti bir günüm daha
Ağlamak istedim ağlayamadım
Deli gibi çoştüğüm günler geldi aklıma
Bu hayattan hiçbir şey anlayamadım

Yaklaştırıyor beni her adım attığımda
Şonsuzluğa uzanan yepyeni bir hayata
Ölüm bu günlerde hiç aklımdan çıkmıyor
Nedir beni bağlayan bu yalancı hayata

Mademki bir gün edeceksem terk-i diyar
O halde beyhude yaşamamanın ne anlamı var
Çekilmez ki bu işkençe bir ömür boyu
Bu çelişki bende değil tüm herkeste var

Belki yattığım yatakta sonsuz bir uyku
Tatlı bir aleme geçiş, cennet bu mu?
Azrail'in bile kasdı var hep çelme takar
Nasil olsa sen alacaksın benden bu ruhu

Belki şu kaldırdığım ayak yere inmeden
Kalbim duruverecek haber bile vermeden
Belki bu içime çektiğim son nefes
Ölüp gideceğim dışarı bile vermeden

O zaman inancım var gerçek diriliş
Yaratanın yanında gerçek yaşayış
Bu ömrün hasretiyle yanarım şimdi
Yarabbi al canım, bitsin hesaba çekiliş

Aşkın yakar oldu durduğum yerde
Şeni görüyorum, baktığım her yerde
Ölüm sana kavuşmaksa dünden razıyım
Dünya yaşanmaz oldu huzur nerede...

Bunlar ham düşüncelerimin birazı
Belki boş yere kirletmişim sayfaları
Sesimi duyup ta bir kulak versen
Dindirsem içimde ki tüm arzuları..

15/05/1984

Necati Şimşek

Anlayamamışsındır

Sana yazdığım bu şiirlerde
Eğer bir damla göz yaşı hissetmiyorsan
Bir mana çıkarıp ta kelimelerde
Gerçek aşkı göremiyorsan...

Beni tanıyamamışsındır
Anlayamamışsındır...

Sana çok basit geliyorsa kelimeler
Kalbine doğuyorsa bin-bir türlü şüpheler
Bir soğukluk veriyorsa sana bazı kimseler
Eğer bir damla göz yaşı hissetmiyorsan

Beni tanıyamamışsındır
Anlayamamışsındır...

Zannetmek bu şiiri canımın sıkısı geçsin
Birazcık oyalanayım da vakit geçsin
Diye yazıyorum...Tek sebebi sensin
Eğer bir damla göz yaşı hissetmiyorsan

Beni tanıyamamışsındır
Anlayamamışsındır...

16/09/1984
Ankara

Necati Şimşek

Asker Arkadaş

Gözlerin mi dalmış derince ufka
Bir mahzunluk vurmuş yüze arkadaş
Gurbetin derdini içine vurma
Gün gelir gurbette biter arkadaş

Ağlamak yakışmaz bir Türk erine
Kırma ümidini güven kendine
Gülümse renk gelsin o gül yüzüne
Askerlik değil mi biter arkadaş

Efkarla yakılan her bir cigara
Ümitler veriyor sanki yarına
Merhemim diyerek tuzu yarana
Basıp efkarlanma haydi arkadaş

Kimse anlayamaz sen ile beni
Bir ben anlatayım sen dinle beni
Felek her güreşte yeniyor beni
Sırtım minderlere oldu arkadaş

Dakika yıl olmuş saatler asır
Her derdin tasası benimle kalır
Belalar içimde sondurak olur
Sende mi dertlisin söyle arkadaş

Günün bitiminde biterken dertler
Maziyi getirir iç'e çörekler
Söyle nasıl geçer böylece günler
Bir cevap ver bana haydi arkadaş

Maziyi düşünüp te kahrolunca
Ellerin dost diye boşa sarınca
Yürek dolu her yer misal karınca
Yanıdayım her an korkma arkadaş

Derdimiz çok idi tümünden şaşırdık
Gönülden gönüle gezdik taşındık
Gönül bulduk ama epey aşındık
Kahrolma boş yere geçer arkadaş

Artık son buluyor burada cümleler
Şahit olsun bize cihan cümleler
Derdime çareyi bulmaz cümleler
Gün gelir çok çeker inan arkadaş

28/04/1982
Necati ŞİMŞEK
Sağmalcılar/İSTANBUL

Necati Şimşek

Askere Öğüt

Derlerse sana bu halin nedir
Askerim deyipte ger sen göğsünü
Dışardan bakana hep şaka gelir
Ölsen bile göster güleç yüzünü

Vazifendir madem ki hep nöbet tutmak
Verilen her göreve severek koşmak
Yakışır mı sana ah edip yanmak
Yanarsan bu vatana alevin yeter

Sılaya kahredip bükme boynunu
Ne olursa bozma sakın huyunu
Vatanın sunduğu ecel şurubu
Hem kendin iç hem de herkese içir

Belki sıkıcı olacak geçmez vakitler
Umutunu kıracak bazı densizler
On-on çıksa bile burada nöbetler
En kutsal vazife anını nöbette geçir

Gelirse aklına sivillikten bir gün
Şöyle bir gülümse bugündür, bugün
Elin oğlu yapsa bile dışarıda düğün
Düğünün savaştır, barışı aklına getir

Karamsar olma hiç bitmeyecek diye
Günler çabuk geçer,üzülme hele
Memlekette kalmadı mı hiçbir mesele
Askerlik tir bu aklını başına devşir

20/03/1982
Sağmalcılar/İSTANBUL

Necati Şimşek

Askere Seher Vakti

Sabahın seher vakti
Güneş doğmamış henüz
Biraz sonra uyanmak üzere
Uyuyor toprak ve barındırdıkları
İşe gitmek için
Erken kalkmış bazıları...

Yalnız onlar mı erken kalkan
Kışlada sabah olmuş bile
Herkes kahvaltı yapıyor,
Ağzını aç-aça,
Gerine, gerine...
Her çiğnediği lokma
Düğümleniyor boğazında
Kimbilir kimi düşünüyor,
Kimler var kafasında...

Bir zamanlar,
Annesi, babası, eşi,
Çok sevdiği kardeşleri,
Ah...Hele ne ümitleri vardı...
Ama şimdi onun için,
Ne yaparsa vatan için...
Başka bir şey düşünmemeli,
Olmamalı gözleri nemli...
Erken kalkar vatan için,
Görev yapar vatan için,
Nöbet tutar vatan için,
Cenge gider vatan için,
Şehid olur vatan için...
Yanar tutuşur vatan aşkıyla
Yanar tutuşur millet aşkıyla...

Düşünür ki...
Ne şartlar altında
Kazanılmış bu toprak
Görevini yapamazsa
Nerede dalgalanır,
Ay-yıldızlı bayrak!

Sıkıntı ve eziyetlere
Hep bu gayeyle katlanır...
Gözlerinin ucu ile bile,
Secdelere kapanır...
Aç kalır savaşta,
Hem susuz kalır,
Gözleri bir kasılır,
Bir açılır,
Ama isyan etmez, edemez!
Yoksa,
"Görevimi ifa ettim" diyemez!
Emir kutsaldır onun için,

Her Şey kutsaldır onun iÇin...

Sigarasının dumanında
Sıladakileri görür,
Teselli verir tebessümle yaşlı anasına,
Yavuklusuna bir selam yollar,
Selamını alırlar, bilir...
Bu hasretlik, bu gurbet
Ne zaman bitecektir,
Kimbilir....

23.08.1982
SaĐmalĐılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Askerlik

Terk edilen sıla,
Engin denizler kadar
Bırakılan özlem...
Hissedilerek yaşanan,
Bitmeyen sonsuz hasret...
Çekilen zevkli çile...
En kutsal görev...
Mantığın bittiği yerdeki
Mantıksızlık...
Yaşanan kabusumsu günler,
Şeytanı bile şaşırtan hareketler...
İnsan olmayı öğreten,
İnsanları öğreten,
Feleğin çemberlerini,
Birer birer gösteren
Hayat öğretmeni...
Turnalardan gönderilen selam,
Merak etmesin sılam...
Hasretin en güzel türküsü,
Gönüllerden süzülen...
Dostluğun ve kallesliğin yaşandığı
Kardeşliklerin kaynaştığı ocak...
İşte askerlik....

23/06/1982
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Aşk

Sağımız aşk, solumuz aşk
Eğri büğrü yolumuz aşk
İçimiz aşk, dışımız aşk
Boşumuz hem dolumuz aşk

Çok severiz deli gibi
Eser bahar yeli gibi
Ne fırtına nede tipi
Olmaz bizim kulumuz aşk

Göz yaşları döner sele
Takılmaz hiçbir engele
Gün-gün, ay-ay, hatta sene
Billur gibi durumuz aşk

Gönüllere yuva yapar,
Yolu bazen biraz sapar
Güzellere kalır naçar
Çirkinlerde sözümüz aşk...

Korlar yakar sinemizde,
Ateş yanar tepemizde,
Gündüzde ve gecemizde,
Düşündüren yüzümüz aşk...

Evveleri ve öncesi
İnsanların bilmecesi
Sevmeyenlerin gecesi
Seven kalpte nurumuz aşk

26.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Aşk Balı

"Tanışmadım hiç aşkla" demek yakışmaz sana
Aşkın balı değil mi, söyle kalbinden sızan?
Merhemdir her yaraya, seven gönüle şifa,
Yakınken hasret çekme, aşkın yanına uzan...

Gönlüne dolan sevgi, artsın da eksilmesin,
Gönül kapını aç ki, aşkım kalbine girsin,
Girsin de kalp bahçenin şeklini alıversin,
Belki beraber yazmış, bize yazıyı yazan...

Kalbine giren sevgi, zannetme orda durur,
Bir kalp günde kaç defa söyle aşk diye vurur?
Ömür boyu aşk vuran, kalp zannetme yorulur,
Aşk vurmayan kalpte, nasıl başlamaz hazan...

Aynı hissi duyacak, aşkım girse kalbine,
Bir canlılık gelecek, o kömür gözlerine,
Aşk dışarı çıkacak, söz olup dillerine,
Ver hükmünü razıyım, ağır gelmez bil cezan...

22.09.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Aşk Mahkumu

Aç kapıyı gardiyan,
Gideyim,
Henüz yaşıım çok genç...
Daha hayatı bile öğrenemedim,
Deme artık çok geç...

Dört duvar arasında
Hapsetme beni...
Zalim, yüreğine hapsetmiş beni
Bu hiç bitmeyen ızdırap değil,
Bana işkence eden yeşil gözleri...

Kudurmak içten değil,
Parmaklıklar arasında
Kimbilir kimler var şimdi
Hayatında...
Bırak beni gardiyan,
Bir gün gideyim...
Onu da hapsedeyim
Büyük aşkıma...

Sen gardiyansın,
Ama insansın...
Aşkımı anlat o na ne olur
Bana inansın...

02/07/1982
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Aşkın

Coşkun ırmakların köpüğü gibi
İçimde bembeyaz oluyor aşkın
Derin çukur kazan mezarcı gibi
Sevgimin kabrini kazıyor aşkın

Nasıl sevgi imiş ermiyor akıl
Beynime durgunluk veriyor aşkın
Düşmanmıyız sanki gel biraz sokul
Yaklaştıkça benden kaçıyor aşkın

Anlaşılmaz bir şey bu nasıl işse
Hiç birleşmeden bitiyor aşkın
Senin hasretinle düştüm bu hale
Attı halden hale beni bak aşkın

Öyle sevmiştim ki Mecnunlar gibi
Kereme döndürür yakarak aşkın
Yaylalarda akan pınarlar gibi
Dudaktan dudağa gezindi aşkın

Hüzünlü gezinen bulutlar gibi
İçini herkese döküyor aşkın
Yeşile bürünmüş bir filiz gibi
Kalbimde gün güne büyüyor aşkın

Sonsuz bir özlemiş güneş batarken
Güneşle birlikte batıyor aşkın
Kara gurbet şu bağrımı yakarken
Geceyi üstüme atıyor aşkın

06/07/1982
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Aşkın Gözü

Yıllar yılı dert çektiren,
Aşkın gözü kör değil ya.
Benliğimi benden eden,
Aşkın gözü kör değil ya.

Karlı dağlar aştı isem,
Kerem gibi yandı isem,
El-hak işte ben bu isem,
Aşkın gözü kör değil ya.

Gözlerime dizilen yaş,
Benliğimi sarsın uğraş,
Bitmeyecek mi bu savaş,
Aşkın gözü kör değil ya.

Günler beyhude geçerken,
Söylenmez sözler söylerken,
Belki geç kalmaz erkenden,
Aşkın gözü kör değil ya.

Yere düşen yağmur gibi,
Bazen boran, bazen tipi,
Omuzumda ki bu yükü,
Aşkın gözü kör değil ya.

Baharda melerken kuzu,
Çalarken coşkun aşk sazı,
Bitiyor kış, gelen yazı,
Aşkın gözü kör değil ya.

Şabırımı hayat zorladı,
Önüne gelen horladı,
Madem ki beni kırmadı,
Aşkın gözü kör değil ya.

Bak kabardı gitti yürek,
Zorlandıkça koptu bilek,
Temenniler oldu dilek,
Aşkın gözü kör değil ya.

Söylemişsek suç olsa da,
Söz havalarda kalsa da,
Gök gürlüyor yağmasa da,
Aşkın gözü kör değil ya.

Her acıda görsün beni,
Saat gibi kursun beni,
Tek hatada vursun beni,
Aşkın gözü kör değil ya.

06/12/2007
Necati ŞİMŞEK

Ankara

Necati Şimşek

Aşkın, Aşkım

Küçük bir tohum gibi,
Gönlüne düştü aşkım.
Göz yaşınla beslendi,
Her gün büyüdü aşkım.

Elindeki çapayla,
Bağrımı kazdı aşkın.
Su dolu maşrapayla,
Suladın verdi ışkın.

Kökler saldı toprağa,
Sağlamlaştı bak aşkın.
Çiçek döndü yaprağa,
Meyve verecek aşkım.

Geceleri köşede,
Sessiz bekledi aşkım.
Sabah oldu güneşle,
Merhaba dedi aşkın.

Mevsimler geldi geçti,
Geçmedi bende aşkın.
Yıllar yorgunu seçti,
Gençleştiriyor aşkın.

Şimdi mahzun kalacak,
Tek kişi kalmış aşkım.
Belki de kurtulacak,
Kalacağım ben şaşkın.

25.06.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Avunmak İçin

Bir akşam vaktiydi çıktım yürüdüüm
Dar sokaklardan geçtim gizlenmek için
Sık attım adımları giz e büründüm
Yüzümü herkesten saklamak için

Sakin yere geldim epey gidince
Bir yeri beğendim kendi kendimce
Etrafı dinledim gayet sessizce
İçimdeki sesi duymamak için

Dinledim dinledim gelmedi sesler
Kalbime yöneldim bakalım ne der
Mutluluktan yana kalmamış eser
alışıyor beni yaşatmak için

Maziyi düşündüm kendi sılamı
Aklıma getirdim gül yüzlü anamı
Karşımda gördüm sanki babamı
Uzandım ellerinden öpmek için

Silkinip uyandım bu sırlı alemde
Feryat figan geldi garip gönlümden
Birden bire nefret ettim kendimden
Yaşamın kıymetini bilmediğim için

Sesler çoğaldı birden dört yandan
Etrafımı çeviren kadim dostlardan
Sıyrılmam lazımdı artık efkardan
Bir sigara yaktım avunmak için

30/05/1982
Sağmalcılar/İstanbul

Necati Şimşek

Ayrılık

Konuşmadan olmaz, hele bir otur
Bir nefes al önce sonra karar ver
Yıkma aşkımızı yok mu hiç hatır?
Ayrılık hem seni, hem beni gerer...

Tamam bitebilir, yollar ayrılır
Mazide geçenler yok mu sayılır?
Gün olur o sarhoş gönlün ayılır
Olursun bir Mecnun, belki derbeder...

Yaşanılan her şey gerçektir gerçek
Aşk bu, yanan ateş nasıl sönecek
Kalan ömür sensiz nasıl geçecek
Ömürden, hayattan oldum bihaber

Eline aldın da keskin bıçağı
Doğruyorsun aşkta köşe bucağı
Belli olmaz gönlün ne yapacağı
Katillik az gelir, el sana ne der

Şimdi senle kesin ayrılacak mı
Yaşam bağlarımız hep kopacak mı
Doğru giden şeyler hep sapacak mı
Bu ayrılık ömrünü edecek heder

Maziye çektin de temiz süngeri
Konuşturdun beni ileri geri
Yaşanan günlerin yok mu değeri
Sitem eder bize yaşanan günler

Ayrılırsak daha yoluma çıkma
Her görüştüğümde yeniden yıkma
Köze dönen kalbi daha da yakma
Bu yaralar geçmez, basarsa keder

Ben seni uzaktan olsun göreyim
Beni sevme, bırak gönül vereyim
Zaten ateşinden bir pervaneyim
Muğlara çevirdin, eriyip gider

Böyle bir ayrılık yıkacak beni
Nasıl söyleyeyim çok sevdiğimi
Benliğin sarıyor tüm benliğimi
Bu ömür böylece çok çabuk biter

Necati ŞİMŞEK
08.06.2007
Ankara

Necati Şimşek

Ayrılık mı?

Saklama yüzümden, dertli yüzünü
Nemli gözlerinle bir bak ne olur
Hazzetme sözümden, kara gözünü
Ok gibi, kalbime sokma ne olur

Ayrılmaksa çare, yazılmışsa son
Buz tutmuşsa sevgi, başlamışsa don
İçinden gelen ses "bu" diyorsa yön
Peşinden gezdirip durma ne olur

Bırak ayrılıkla ben kavrulayım
Esen her rüzgarda ben savrulayım
Başka biri varsa ben kahrolayım
Kül olan közleri yakma ne olur

Yazdım terk ettiğin yıkım gününü
Kalbime sakladım yaslı günümü
Nasıl haykırayım ben öldüğümü
Cesedim ortada koyma ne olur

24/11/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Baba

Ne bitmez sevgiydi sendeki baba
Saçımı okşardın beni severdin
Bir-bir geçer iken seneler
Oğlum asker olacak birgün derdin

Geçmez oldu günler bu gurbet ilde
Hiçbir hekim deva bulmadı derde
Daha ne var ise göreceğiz kaderde
Hiçbir sözün aklımdan çıkmıyor baba

Gitmiyor hayalin inan gitmiyor
Ellerin elimi hiç bırakmıyor
Rüyamda her gece başımı okşuyor
Sabret diyor bana inan ki baba

Sana değil inan ki hiçbir sitemim
Ağrına gitmesin nolur sözlerim
Yağmurlu bulut gibi zaten gözlerim
Ağlamamı istemezsin değerli baba

09/01/1983
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Babacığım

Nasıl öderim bilmem hakkını senin
Gücüm yetermi ah babacığım
Her şeyimde emeğin pek çoktur senin
Ben senin bir parçanım ah babacığım

Aç kalmamam için kendin aç kaldın
Büyüsün, okusun dedin evladım
Onların olsun dedin her bir yarınım
Yarınlara senle çıktık ah babacığım

Yaş yirmi oldu bak ben askere geldim
Vatanımın en sadık bekçisi oldum
Gurbet elde her şeye hasret kaldım
Bu günler geçer mi ah babacığım

Hasret kaldım senin bir tek sözüne
Şakayla öğüy veren gülen yüzüne
Ulaşmak mümkün mü mübarek eline
Uzat buradan öpeyim ah babacığım

Gurbet elde sevgin bir hasret oldu
Hasretin bağrıma koydu bu közü
Bana kızarken bile gülerdi yüzü
O günler gelirmi ah babacığım

Artık sayıyorum buradan günleri
Unutmak mümkün değil sizleri
Sizde unutmayın burada bizleri
Selamlar sevgiler ah babacığım
(Dünyada her şey bir yana, babalar bir yana...)

10/05/1982
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Babalar

Yılda bir kez olsun gün kesinleşmiş,
Üç yüz altmış dört gün yok mu babalar?
Dünya ondan bile bir rant edinmiş,
Üçyüzaltmışdörtgün yok mu babalar?

Dünyanın yükünü çekmiş yıllarca,
İşine gelenler kullanmış bolca,
Ömrün katletmişler, belki hunharca,
Üçyüzaltmışdörtgün yok mu babalar?

Aile kurarken, sırtlamış yükü,
Düşünmeden bir an malı ve mülkü,
Bir aile olmak iken tüm lüksü,
Üçyüzaltmışdörtgün yok mu babalar?

Çocuklar oldukça genişliyor bak,
Yoksulluğu çekmek babaya mı hak,
Şöyle bir dön etrafına iyi bak,
Üçyüzaltmışdörtgün yok mu babalar?

Çalışıkça beli büküldü gitti,
Ömrü çilelerle tükenip gitti,
Bu yolda kaç çarık giydi eskitti,
Üçyüzaltmışdörtgün yok mu babalar?

Bayramda çarşıya çıkınca baktı,
Çocuğuna takım elbise şarttı,
Delik ceketinin cebine baktı,
Üçyüzaltmışdörtgün yok mu babalar?

Okula giderken kalem, çantayı,
Kış geldi sırtına verdi hırkayı,
Mutluluk mu buldu, gördü dünyayı,
Üçyüzaltmışdörtgün yok mu babalar?

Sigara içmeyin, babasınız ya...
Külünü dökmeyin sakın halıya.
Şizlere de kalmaz bilin bu dünya,
Üçyüzaltmışdörtgün yok mu babalar?

Gününüz kutluca olsun babalar,
Bakalım ne verecek size evlatlar,
Bence en iyisi candan kucaklar,
Üçyüzaltmışdörtgün yok mu babalar?

16.06.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Bakiver Yeter

Ağlamaktan bıktı ise gözlerin,
Yüzüme anlamlı bakiver yeter!
Aklına gelmezse zehir sözlerin,
Kapkara bir bakış ativer yeter!

Kanın çekildiyse damarlarından,
Dolanma aşkımın kenarlarından,
İçip te gönlümün pınarlarından,
İçimdeki sana bakiver yeter!

Saadet nerede bizi terk etti?
En güzel meyveler kurudu gitti
Eğer farkındaysan bak ömür bitti;
Geldiğin yollara bakiver yeter!

Hayat fani ömür elbet geçecek,
Her sonlu şey gibi bir gün bitecek,
Sorgular, sualler, bir bir gelecek,
Kabir'e girene bakiver yeter!

Belki saçlarına karlar yağınca,
Hayata bambaşka yerden bakınca,
Benim için inan, yok bir sakınca,
Senden öncekine bakiver yeter!

Nasıl son bulacak hayat bilinmez,
Alnına yazılan yazı silinmez,
Destursuz mekana, asla girilmez,
Kapıdan şöyle bir bakiver yeter!

Beden değil mi ki sana emanet,
Güzellik geçici, sonu felaket,
Çirkin olsa bile etme hıyanet,
Kalbindeki nura bakiver yeter!

Yanarsın gerçekse aşkın narına,
Kanarsın latifse sözün uğruna,
Taş basmamak için sonra bağrına,
Çatlayan taşlara bakiver yeter!

6/11/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

DOST GÖNÜLLER

Gerilir kollarım seni ararken
Bir bıçak göğsümü böyle yararken
Şiirin em olup yara sararken
Onulmaz dertlere bakiver yeter.....Macide ÖZCAN

Canın damarından çekiliyorsa
Yüreğine sular serpiliyorsa
Baş ucuna bir taş dikiliyorsa
Milkün sahibine bakiver yeter.....Ayser ÖZBAKIR

En büyük sürprizi ölüm hayatın
Hasta olduğunda kaçır rahatın
Gün gelir değişir rengi ruhsarın
Bozulan bağlara bakiver yeter.....Mehmet NALBANT

Bir başka sürpiz dostlardan ayrılmak
Yalan buluta kanıp tohum saçmak
Güzel gözlere yürekten bağlanmak
Maziyi artık bırakı ver yeter..... Abdullah YILDIRIM

Eş dost dilindeyim diyorlar sabret
Kolaymıdır vuslat Allahım medet
Yar gelmezse derdim bulmaz nihayet
Yaşanmış aşklara bakiver yeter.....Kübra YERLİKAYA

Akan su,esen yel,geçen zamandır.
Aciz kalır insan bir zavallıdır.
Kim ki kabul eder; o akıllıdır.
Her olan bitene bakiver yeter.....Şükrü TOPALLAR

Bahçedeki güller bir bir solunca
Şu ömrüm uğruna heba olunca
Ellerini elimden çekip alınca
Buruk bir tebessüm ediver yeter.....Ataullah KALAYCI

Necati Şimşek

Bana da aç Bağrını

Bana da aç bağrını, ebedi yatak; toprak
Çürürken kemiklerim, hazan misali yaprak
Karanlıkları tattır, dünyada yaşanmayan
Evlat gibi kucakla, sımsıkı sarılarak

Haşre kadar beklemek, boyum kadar çukurda
Çan özümü terk eder, ruhum sonsuz firarda
Ömüre nokta koymak, yaşamım bitti deyip
Ne oluyor bilmemek, bensiz yalan dünyada

Şu uzanan sen misin, musallanın üstünde
Garip bir burukluk var, cemaatin hepsinde
"Nasıl bilirdik seni" birazdan sorar imam
Helallik ister bizden, hak kalmasın kimsede

Toz kondurmazdın hani, kıymetli elbisene
Hep şey dünyada kaldı, sarılınca kefene
En sevdiklerin indi senden önce çukura
Kucaklarında indin, döndürdüler kıblene...

En sevdiğin evladın, kürek elde çalışır
Herkes acele eder, birbiriyle yarışır
İmamlar Kuran okur, bir yandan salavatlar
Amin esirgemeyen diller dile karışır

Fani dünya derlerdi, derlerdi inanmazdın
İnanırdın belki de hiç kaale almazdın
Şimdi alem değiştı, başka bir yaşamdasın
Élinde olan nedir, olsa da yapamazdın

Müminin en etkili silahlarından dua
El açıp amin dedik, ulaşırsa ruhuna
Mezar taşın üstüne, doğum ölüm tarihi
Birde her okuyandan, en azından Fatiha...

30/11/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Baş Ağrım

İnce ince, yavaş yavaş sokulan
Beynimin içinde dolaşan yılan
Sabahtan beridir, mermiler sıkın
---Ne menem bir şeysin ağrıyan başım
---Toza döndü sanki bak sabır taşım

Ağrısız bir günüm geçmeyecek mi?
Ölmeden bu dert bitmeyecek mi?
Aklım başka bir şey bilmeyecek mi?
---Manasız bir dertsin ağrıyan başım
---Toza döndü sanki bak sabır taşım

Kafamın taşını kırmışlar sanki
Taş kırar dururlar her an inan ki
Zonklama bitmeden, artar inan ki
---Çekilmez çilesin ağrıyan başım
---Toza döndü sanki bak sabır taşım

Bazen şakaklarda, bazen ensede
Akıldan çıkmazsın, ara versen de
Başkasına gitme, sakın sevsen de
---Vücuda yük oldun ağrıyan başım
---Toza döndü sanki bak sabır taşım

Alnım ortasına geldiğin zaman
Yıldırım düşüyor, beynime inan
Beni terk etmeyen, benle yaşayan
---Tek dostum sen oldun ağrıyan başım
---Toza döndü sanki bak sabır taşım

Ne yapsam olmadı derdime çare
Tabipler naçardır, kalır biçare
Gövdem üstündesin ama ne çare
---Kesilmez yerdesin ağrıyan başım
---Toza döndü sanki bak sabır taşım

20/11/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Bayrağım

Almışsın rengini, atam kanından
Ruh vermişler sana öz canlarından
Hediye kalmışsın, şehit yatandan

En güzel yerlerde dalgalansana
Böyle bir güzellik yakışır sana

Ayınla yıldızına var mı söyle eş,
Olmasaydın belki doğmazdı güneş
Varmıdır dünyada yanına bir eş

En yüksek yerlerde dalgalansana
Böyle bir ihtişam yakışır sana

Duyurdun herkese Türk ün sesini
şehidin üstünde son elbisesi
Kalpler bayrak diye, alır nefesi

En güzel şekilde dalgalansana
Böylece her övgü yakışır sana

Rüzgar sana eser, yel seni söyler
Doştlar seni över, el seni söyler
Değişir mi söyle en kutsal şeyler

En hızlı şekilde dalgalansana...
Her ne söyler isek, helaldir sana

Sen dalgalandıkça çarpacak kalbim
Sana çok şey borçlu inan ki yurdum
Rehber olmasaydın nasıl yürürdüm

Muhteşem şekilde dalgalansana
Önümden ayrılma, yol göster bana

Ömürler geçse de seninki geçmez
Bu bayrak sevgisi bizde hiç bitmez
şehit olan her Türk seni düşürmez

Zaferi müjdele, dalgalansana...
Sahip çıkar ölse bile sancağa

Ne kadar şanslıymış aziz Türkiye'm
Hergün seni öven türkü söyleyem
Sensiz bir vatani söyle neyleyem

Esmese de rüzgar, dalgalansana...
Sana düşman olan, düşmandır bana

15.05.2007
Necati şİMşEK
Ankara

Necati Şimşek

Bayram

Her bayram bir kişi eksik
Gidiyoruz bayram namazına
Her bayram bir kişi eksik
Bayramlaşıyoruz ne lutufsa..

09/06/1984
Ankara

Necati Şimşek

Bayrampaşa

Bugün seni yine gezdim Bayrampaşa
Bilmem ki sokaklarında kaç tur attım
Gezmediğim hiç mahallen kalmadı
Hemen, hemen hepsini de dolaştım

Cezaevinden ilk çıktığım anda
Soluğumu alıyorum Foto-Bahar da
Gidiyorum oradan birazcık çene çalıp
Yürüyorum haydi, nereye? Parka...

Görüyorum herkes sivil, bir tek resmi ben varım
Yürüyorum kararsızca götürüyor ayaklarım
Moralim bozuluyor, canım sıkılıveriyor birden
Hemen Murat Mahallesiine gidiyor aklım

Bir de bakıyorum ki Karadeniz Kırathane
Ağzına kadar sanki çakılmış askerle
Oturup video da seyrediyoruz film
Çıkıp yürüyorum ama bilmem nereye

Elimde zeytin çekirdeğinden yapılmış tespih
Vız geliyor adeta tespihle dolaşma diyen tenbih
Gözlerim sağda solda hep inzibat kolluyor
Kendime soruyorum "- Askerlik mi yapıyoruz sahih? "

Aylardır askerlik yaptığım cezaevine
Dönmek istemiyor, adeta ayaklarım
Bu akılla gidersem ben teskereye
Umuyorum ki daha çok sayıklarım...

06.05.1983
Necati ŞİMŞEK
Sağmalcılar/İstanbul

Necati Şimşek

Beklemek

Beklemek,
Umutsuzca,
Yarinsızca,
Ve uzanan sonsuzluklara

Beklemek bazen candan seveni
Beklemek sevdiğini zannedeni
Umutsuzca, yarinsızca beklemek

Bazen bir selam,
Tatlı bir kelam...
Belki de hiç gelmeyecek,
Postacıyı beklemek...

Beynimde çarpışan dalgaların
Dinmesini
Hayalimdeki noktaların birleşerek şekillenmesini
Beklemek...
Ayağıma vurulmuş prangaların
Çözülmesini
Kalbimdeki sık vuruşların
Dinmesini
Beni "sevdim" diyenin
Gelmesini, dönmesini beklemek...

Beklemek ömür sonuna
Beklemek onun yoluna
Çıldırısıya uzayan zamanlarda
Bastırmak içerideki haykırıışları
Anlayabilmek gözümdeki yakarıışları
Durdurabilmek akan yaşları
Silebilmek...
Kara yazı gibi bahtıma kazınan,
Her guruba dalışta akşam vakti,
Canlanan hatıraları...

Toprağın suyu beklediği gibi, beklemek...
Köz üstüne düşmüş yağmur damlaları gibi,
Susuzluktan çatlayan cildini tamir için,
Beklemek..

Her şeyin aslına rücu edeceği,
Günü beklemek..

Bağrına girip, ilelebet
Ta haşre kadar yatmaya gideceği,
Cansız bedenimi,
Korumak adına çürütmek,
Beni kendine çevirmek için,
Beklediği gibi,
Beklemek...
Toprak gibi sınırsız sabırla beklemek...

Eceli beklemek...
Köşe başında pusuya yatıp
Ecel gibi beklemek...

10/05/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Beni Bana Bıraktın

Yakacaktır bilirim, gönlümdeki ateşi,
Bu seferki ayrılık, aştı gitti beni de...
Ruhumdaki zindana, doğmuyor aşk güneşi,
Sessizliğe büründün, keder bastı beni de...

Uzaklaşmak hakmıdır, yaşanılan maziden,
Kopabilmek mümkün mü, alnında ki yazgıdan,
Şapabilmek mümkün mü, hayat denen çizgiden,
Ömürleri terk ettin, keder bastı beni de...

Nerelere kaldırdın, açtığımız sayfayı,
Birlikteydik hani ya, gezecektik dünyayı,
Gönlümdeki kabir'e, aşk denilen meyveyi,
Çıkmasın diye gömdün, keder bastı beni de...

Yaşıyorken severiz, bence aşk budur derdin,
Baktığında yüzüme, derdin derdimdir derdin,
Anlamıştım ki beni benden de çok severdin,
Sevgiler boşa çıktı, keder bastı beni de...

Seslensene uzaktan, belki duyulur sesin,
Gelmesen de yanıma, kesilmesin nefesin,
Bilmesen de unutma, gönlüme tek sahipsin,
Varlığından uzakta, keder bastı beni de...

Ellerimde mi kalsın, avcunun sıcaklığı,
Tükenmesin mi bir gün, gözün ağlamaklığı,
Kimselere yakışmaz, bu gönül yalnızlığı,
Beni bana bıraktın, keder bastı beni de...

19.08.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Benim Aşkım

Sana aşkımı anlatmak istiyorum
Sabredip te dinleyebilirmisin?
Sitemlerle dolu olsa da sözlerim
Katlanıp ta dinleyebilirmisin?

Çünkü benim aşkım kimseninkine benzemez
Şarkılar türküler maniler ona can veremez
Benim aşkım gökteki en parlak yıldıza benzer
Gökteki yıldızlar hiç birbirine benzemez

Benim aşkım güneş ışığı gibi parlak
Bazen ay ışığı gibi hoş, ama mutlak
Bazen engin denizler gibi kabarır
Sanki uzay boşluğunda adeta kaybolarak

Gün olur, yaş olur iki damla gözlerde
Gün olur mana arar kelimedé sözlerde
Gün olur hıçkırık gibi şurama düğümlenir
Seni arar, devamlı düz ovada, tepede

Neden bilmem kimseyi sıradan biri görmez
Neden bilmem sevdiğini ölene dek terk etmez
İçinde kan damlasa, yine yüzü güleçtir
Can taşıyan kimsede, nemlenmiş göz istemez

Benim aşkım böyledir, her an kendi halinde
Her ne zaman bir şey olsa suçu arar kendinde
Bilmem anlatabildim mi dilimin döndüğü kadar
Eğer anlamadıysan, soruları biraz yönelt kendine...

Ankara
1984

Necati Şimşek

Benim Hayatım

Coşkularım vardı bitmeyen benim,
Okyanuslar gibi geniş gönlümde
Yangınlarım vardı sönmeyen benim
Umutsuzca söndü hayallerim de

Dünyaya başka gözle bakardım
Yıkardım kökünden ama yapardım
Ummadığım bir güç vardı da bende
Kim derdi umutsuz yola sapardım

Kafamda çarpışır en has fikirler
Birleşir zalime karşı dilekler
Dur-durak bilmeden koştururdum da
Boşa gitmez harcadığım emekler

Uçarak giderdim gittiğim yere
Koşuyor mu derdin, yürürken bile
Tepeye tırmanıp düz duvar gibi
Herkes ölümdü çıktığım zirve

Sevgilerim vardı, ummanlar gibi
Kum adedi kadar, sahra çöldeki
Bitmezdi heyecan, kıpır kıpırdım
Tutulmazdım gölde balıklar gibi

Ne olduysa oldu, her şeyi değiştirdi
Gözlerim karardı, umut tükendi
Etraftaki herkes el oldu birden
Zannetti ki bende hayat bitmişti

Hayattı saplayan bağra hançeri
'Al eline oynak saplı keseri'
İflah olamadım derde saldı da
Dünyayı bitirtmek bana niyeti

Gücüm var mı acep, var mı direncim
Boşuna mı sana olan ilencim
Farz et ki ben öldüm, gittim dünyadan
Murad almak için neden bekledin

Bu kadar kolay mı ömrü tüketmek
Var iken hayaller gerçekleştirmek
Boşa çürütmüşüz demek bu ömrü
Bu kadar kolaymış hayat bitirmek

Necati ŞİMŞEK
10/05/2007
Ankara

Necati Şimşek

Benim İçimde

Bir umut dünyasında ırpınır,
Bir türlü çıkmak bilmeyen canım
Işıklar içimi karartır durur
Yeisle, hüzünle dolar Şu gönlüm

Bu arayıŐ nedir, kimedir bilmem
mrm mutluluğu aramakla geçecek
Huzuru skunu buldum diyemem
Yüzüme bir tokattır inen her gerçek

Nereden geldim, nedir yerim, sonum nicedir
Kainatın içinde olsam da zerre, mutlaka varım
Gideceğim yer geldiğim yerde mi gizlidir
Kavuşmanın sonsuz hasretiyle yanarım

En ufak zerre karşıma bir umman gibi çıkar
Zaman mekan sıfırdır kainatın içinde
Kendimi çözemedim kendim o beni yıkar
Zannedersen kainat tümden benim içimde...

07/09/1984
Ankara

Necati Şimşek

Benzemiyorsun

Ne yazdığım Őirlere
Ne bildiğim Őarkılara
Ne okuduğum romanlara
Hiç birine benzemiyorsun

Ne kurduğum hülyalara
Ne gördüğüm rüyalara
Ne de tatlı anılara
Hiç birine benzemiyorsun

Ne attığım adımlara
Ne tattığım duygulara
Ne bildiğim kadınlara
Hiç birine benzemiyorsun

16/12/1984
Ankara

Necati Şimşek

Biliyormusun

Ne kadar zormuş sana çok yakinken
Senden fersah-fersah uzakta kalmak
Ve nasıl azapmış sen bende yaşarken
Seni göremeyip her gece ismini anmak

Biliyormusun sevgilim tam üç hafta oldu
Seninle biz- bize konuşup dertleşmeyi
Seni bilmem ama inan bana çok koydu
Başımdan hiç gitmiyor sevdanın yeli

Bu sıralar çok garip birşeyler oldu bizlere
Farkında olmadan birbirimizden kaçıyoruz
Sanki kavuşmamız kalcakmış mahşere
Kaf Dağının ayrı-arı yüzlerinde yaşıyoruz

İçimi inceden sızlatan gizli bir yara oldu aşkın
Ben fark etmesemde günden güne büyüyor
Seni gördüğümde beri zaten olmuşum şaşkın
Hayalın hep karşımda gülümseyip duruyor

Sarhoşluk bilmez iken sensizlik sarhoşu oldum
Sanki hep senle varım, hep senle yaşıyorum
Çektiğim her nefesin tadı bile sende var
Baktığım her güzelde hep seni görüyorum...

26/08/1984
Ankara

Necati Şimşek

Biliyorsun

Ben senden ne istiyorum
Biliyor musun?
Zannetme ki toz-pembe bir rüya
Bu rüyada sen ve ben yapayalnız
Hep kol-kola yürüsün ölümsüz aşkımız
Her taraf güllük gülistanlık
Sana çiçeklerden yapılmış
Rengarenk bir gerdanlık...

Ben senden ne istiyorum
Biliyor musun?
Zannetme ki toz-pembe bir hayat
Bu hayatta kahkahalarımız var yalnız
Bozuk yolları dümdüz etmiş aşkımız
Işıl-ışıl oluyor en zifiri karanlık
Sana bu hayattan seçilmiş
Koskocaman mutluluk...

Bunlar bir hayaldir sevdiğim
Çoğu gerçekleşmeyen ümitler
Senin yapacağın tek şey
Kaderine rıza göstermek
Kimseyi küçük görmemek
O toz-pembe rüyaları
O toz-pembe hayatları
İçinde yaşatmak,
Ve içinde görmek
İşte ben,
Bunları istiyorum senden...
Biliyorsun sende,
Neler istediğimi senden
Zannedersen...

05//01/1985
Ankara

Necati Şimşek

Bilsen..

Ters yokuşa bile, düzden akardın,
Gönül vadisine akmayı bilsen.
Sönmüş her alevi özden yakardın,
Gönül ateşini yakmayı bilsen..

Girdiğin gönül'ü mamur ederdin,
Sevdiğin herkesi, memur ederdin,
Bastığın toprağı imar ederdin,
Gönül bahçesini ekmeyi bilsen..

Gül ekerdin toprak edip kayayı,
Koklatırdın gönle düşen dünyayı,
Yorumlardın sence en zor rüyayı,
Her gece düşüme girmeyi bilsen..

Yarışırken hayat denen kulvarda,
Arar mıydın olsa, başka kullarda,
Yorulmazdın hakka, giden yollarda,
Dizlerine derman bulmayı bilsen..

Attığın adımlar, sayılsa her gün,
Film olup sunulsa, koskoca ömrün,
Ha bugün yaşadın, ha dünden öldün,
Boş geçen zamana yanmayı bilsen..

Elinde mi gönlün ele sevdirmek,
Elde olan bence bir gönle girmek,
Girdiğin gönül'e sevgiler ekmek,
Gönlündeki gülü sunmayı bilsen..

Var olan her şeyin var ise sonu,
Varlığı yok saymak değildir konu,
Hikmet dağılırken, yapılmış sunu,
Verilen gizliyi almayı bilsen..

Etrafında her şey, aşıkâr iken,
Düz yolda yürürken saplanır diken,
İbretlik her bir şey saklanır iken,
Gönlündeki gözle bakmayı bilsen..

Şimdi bizi sardı alemin derdi
Kavuşsaydık ömür uzar giderdi
Beni güldürseydin dünya gülerdi
Ağlatma yerine gülmeyi bilsen

Güldürmedi bizi zalimin fendi
Acep uzaklarda mutlu mu kendi
Yola baka baka ömrüm tükendi
Bari gelip gönül almayı bilse.....Binali KILIÇ

Keser gibi yontar hep bana dersin

Helalı, haramı ayırmaz yersin
Her gördüyün bedavaysa istersin
Almayı öğrendin, vermeyi bilsen.....Orhan ERDOĞAN (büyükdereli)

03/03/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Bir Akşam

Oturdum sıcak güzel yaz günü
Vişnelerle dolu güzel bahçeye
Hafiften esen yel yalarken teni
Karanlığı delsen gelsen bahçeye

Dallara astığım ampulde söndü
Umutlarım karanlıklarda öldü
Komşu evde olsan, orda yaşasan
Bahçeden gelirken söyle kim gördü...

Takılmış gidersin kara çalıya,
Nerden düştün böyle bahtı karaya
Hayalini göster, karanlık gitsin
Nasıl dayanırım, öbür haftaya

Necati ŞİMŞEK
1984
Ankara

Necati Şimşek

Bir Fırsat İstiyorum

Seninle baş başa,
Kimsenin olmadığı
Yemyeşil çimenlerin üstünde
Diz-dize..
Aşkımı anlatmak için o kara gözlere,
Bir fırsat istiyorum...

Seninle yan-yana,
Gölgelerimizden bile uzak
Up uzun bir yolda,
El-ele
Ne varsa anlatmak için sana içimde,
Bir fırsat istiyorum...

Seninle kol-kola
Düşüncelerimden bile uzak
Çöl gibi ıssız bir yerde
Omuz-omuza
Beraber dayanmak için bu hayatın yüküne,
Bir fırsat istiyorum...

Ve bu fırsatı verecek bana,
Hiç gülmeyen kaderim dünyada
İnanıyorum cehennem ateşinde
Kalp-kalbe
Su serpmek için içimdeki yangına
Bir fırsat istiyorum...

13/08/1984
Ankara

Necati Şimşek

Biz Gibi Dargınların

Buz mu kesti her yanın, yanarken dudakların
Taş mı kesildi kalbin, titrerken bacakların
Kaçırıyorsun neden, nemli bakışlarını
Benden uzak kalınca dolar mı kucakların

Kan çekilir damardan, sen aklıma geldikçe
Gözümdeki fer söner, hayalimden gittikçe
Karanlıklar yurt olur, yas bağlayan gönlüme
Düşüncelerim donar, fikrimde gezindikçe

Hasret yakar yüreği, gün be gün tutuşturur
Bırakmaz kör talihim, benden önce koşturur
Çaresizlik yıkarken, gönlümdeki bentleri
Aşka gitse de yollar, sanma ki kavuşturur

Terk eder mi bilemem, bu yürek yangınların
Telafisi mümkün mü, boş geçen zamanların
Kaf dağının ardı mı, ümitsiz mi tamamen
Buluşma yeri nerde, biz gibi dargınların

14/12/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Bize Bir Lider lazım...

Bize bir Lider lazım, kartal gibi bakışlı
Bize bir Lider lazım, ırmak gibi akışlı
Bize bir Lider lazım, gönlü ince nakışlı
Arıyorum yıllardır, göreniniz oldu mu?

Altmış dokuz yıl olmuş Millet kalalı öksüz
Ne ölüde ağlamış, ne diride gülmüşüz
Dünyayı şaşırtacak, kim diyor ki ölmüşüz
Bize bir Lider lazım, bulanınız oldu mu?

Oturduğu yerlerden, ülkeyi yönetmeyen
Doğruya doğru deyip, yanlışta hüküm veren
İktidar olduğu gün, kefenini de giyen
Memleket sevdalısı, göreniniz oldu mu?

Haykırınca sesine, dağlar seda verecek
Gerekirse dağları kökünden eritecek
Bir sözüyle ardından top yekun yürünecek
Bir Lider arıyoruz bulanınız oldu mu?

Sanayide, ilimde yeni çığır açacak
Eski çağı kapatıp, yeni bir çağ açacak
Memleket bu Lideri nasıl olsa bulacak
Bir Lider arıyoruz bulanınız oldu mu?

Memleketin bağrından çıkacaktır bu Lider
Bu Lider le beraber, kalmayacak bir keder
Milletimiz olacak her bir işte muzaffer
O Lider aramızda, göreniniz oldu mu?

Türkiye'm vatanımdır, her karışı kutsaldır
Ona yan bakanların, niyeti aşıkardır
Tutunca her yanından, kalkındırmak kolaydır
Bu yükü sırtlanacak, birini buldunuz mu?

Bana sormayın sakın, söyleyemem ismini
Arıyorum gönlümde, tasavvurla cismini
Memlekete adanmış kanının zerresini
Bize bu Lider lazım, bilmem anladınız mı?

Necati ŞİMŞEK
24/06/2007
Ankara

Necati Şimşek

Bizim (Yurduma)

Her şeyine vurgunum sonsuz aşk ile yurdun
Havadaki kuş bizim, şu akan pınar bizim
Ben bıkmaz anlatırım, madem ki bana sordun
Doğudaki kış bizim, denizler, sular bizim...

Yayladaki inekler, sürüdeki koyunlar
Koskoca çam dalları, meşeler ve kayınlar
Hamsi, levrek, istavrit, çupralar ve yayınlar
Arımız peteklere sevgi, bal basar bizim...

Başka gezer üstünde, börtü böcek, mahlukat
Kurt kuzuya kem bakmaz, söylenen lafa inat
İnsanı insan gibi, insanla sürer hayat
Gülleri var rengarenk, kokular saçar bizim

Mevla vermiş nimeti, yeraltında servetim
Karnın yarar toprağın köylüm bilir kıymetin
İğneyle bile kazsam, su fişkirir nimetim
Eski çağı atamız, kapatıp çağ açar bizim.

Cennetlere benzetsek bile belki az gelir
Kokladıkça havayı, dimağlara haz gelir
Her çetin kış ardından, o güzelim yaz gelir
İnsanımız her yaşta, her şartta yaşar bizim

23/10/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Boş Gelir Sana

Yanmadıysan Kerem gibi narlara,
İnmediysen Mecnun gibi çöllere,
Düşmediysen aşk uğruna dillere
Aşk olmayan, sözler boş gelir sana...

Yağmadıysan kar olup ta dağlara
Açmadıysan gül olup ta dallara
Gitmediysen o en uzak yollara
Aşk arayan gönül boş gelir sana

İçmediysen aşk denilen şarabı
Olmadıysan bir kapının turabı
Görmediysen güpegündüz serabı
Aşkı gören gözler boş gelir sana

Uçmadıysan denizlerin üstünde
İçmediysen zehir varken testinde
Habersizsen sen dünyaya kütsünde
Aşksız atan nefes boş gelir sana

Harcadıysan hovardaca ömrünü
Çaresizce kalbi delen burgunu
Uçurduysan edindiğin görgünü
Aşk olmayan cüzler boş gelir sana

07/01/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Boşunamı Çabalar

Ne değişti yıllardır, kapandı mı yaralar
Toplumumuz bölündü, açılıyor aralar
Kavimlere, mezhepçilik, ırkçılık eklediler
Tek yumruk olamazsak, boşuna mı çabalar

Asırlardır beraber yaşadığımız kimse
Birden bire ayrıldı, bilemem ne hikmetse
Gayemiz memlekette çita yükseltmek ise
Bu ayrılık nedendir, boşuna mı çabalar

Bölerler ekmek gibi, önce iki, sonra üç
Lokmalara ayırıp, çiğnemek olmasın güç
Kendi memleketimde, çalışmak olmasın suç
Olamamalı artık, boşuna mı çabalar

Gönüller bir olmalı, kalpler aynı çarpmalı
Dil aynı konuşmalı, herkesle kaynaşmalı
İlimlerde, fenlerde dünyayla yarışmalı
Yarışı kazanmalı, boşuna mı çabalar

Yedisinden yetmişe, herkesler çalışacak
Hırslanacak azimle, cahillikler kalkacak
İcat gerçekleştiren, alim kucaklanacak
Memleket kalkınacak, boşuna mı çabalar

24.05.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Bozulmuş..

Akordumu bozuk gönül sazının;
Makamı bozulmuş, sözü bozulmuş
Ardımızdan koşan, kara tazının;
Pençesi kalmamış, yüzü bozulmuş..

Çıktığın tepeden bakarken düze,
Ömür derin çizgi bırakmış yüze,
Her yükü taşıırken, ne oldu dize,
Dermanı kalmamış, özü bozulmuş..

Yediğin her lokma, aldığın nefes,
Düşünceler tutsak, örülü kafes,
Uzanan müşfik el, yapıyor lades,
İnancı kalmamış, sözü bozulmuş..

Kendinle baş başa, girdiğin savaş,
Yol alır giderken olsa da yavaş,
Benlikleri saran, anlamsız telaş,
Eğrisi kalmamış, düzü bozulmuş..

Almamış gibisin hayat dersini,
Dünya değiştirmiş, düzün tersini,
Herkes tersineyken, seçip Mersin'i,
Hasadı kalmamış, güzü bozulmuş..

Umutlar tarlada, ham kalmış sanki,
Denekler kökünden kopmuş inan ki,
Sade bugün değil, dün ki, yarın ki,
Parçası kalmamış, cüzü bozulmuş..

Saldıkça oltayı engin denize,
Felaket takılmış sanki genize,
Sizde hayal edip düşünsenize,
Ateşi kalmamış, közü bozulmuş..

Medeniyet dersi düşmüş soysuza,
En mülayim kişi, kalmış huysuza,
Yordamları sorup, yolu yolsuza,
Havası kalmamış, pozu bozulmuş..

Ekmeği ortadan içi yavanın,
Tadını almadan tuzun soğanın,
İçime çektiğim temiz havanın,
Kokusu kalmamış, tozu bozulmuş..

Ne yazsam az gelir yalan dünyaya,
Rüyadaki herkes, dalar rüyaya,
Uyanınca başlar, yalan riyaya,
Kişileri kalmamış, yazı bozulmuş..

07/03/2008
Necati ŞİMŞEK

Ankara

Necati Şimşek

Böyle Mi?

Attığın adımlar, bir-bir sayılsa
Nasıl yaşadıysan çıkar mı yaşın
Her adıma bin-bir sevap yazılsa
Günahı taşır mı sabırdan taşın

Zor olan her şeye tutunca vekil
Zannettin ki hayat geçer bu şekil
Bari ya yolu aç, ya yoldan çekil
Karlı dağa dönmüş, simsiyah saçın

Nasıl hiçerledin koca ömür'ü
Yanlış yerden aldın doğru emiri
Küf bağlattın ışıldayan demiri
Ömrün baharında yaşadın kışın

Üstüne gidince bitmeli dertler
Sel önünde durmaz iğreti bentler
Her dert dertlileri biraz kenetler
Dertsizlikte derttir, bundan da kaçın

Dertsiz insan sanma sürüyor sefa
Yoksa bir meşgale, vermez mi cefa
Hayat biter dertler kalkarsa rafa
Çözumsuz dertlerden dönmesin başın

Akın akın gelse dertler üstüne
Göğsüne çarpınca düşmeli yere
Gün gelir satarsan otçuya tere
Cahillik olmasın sadece suçun

Şiarın olmalı, şeref ve ahlak
İnsan her şekilde yaşar muhakkak
Ecelin gelince yutacak toprak
Ayırt etmez senin gözün ve kaşın

05/05/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Böyle(mi) Yaşanıyor?

(TV ler Hayatımıza Nasıl Girmiş?)
Dünyanın kahır yükü, omuzumuza binmiş
Şilkindikçe inmiyor, daha çok yapışıyor
Üzerimize sanki, kötü kokular sinmiş
Yıkandıkça gitmiyor, aksine takışıyor...

Her türlü reklam çıkar, her gün her bir kanalda
Zannedersiniz ki herkes bir eli yağ ve balda
Diziler ekranlara insanları bağlarda
Reklamlardaki hayat gerçeğe uğramıyor

"Yapraklar dökülüyor", yeniden günümüzde
Oturup bakılıyor, mendiller elimizde
Açık, saçık, müstehcen ne varsa önümüzde
Gizli saklı kalmadı, ne varsa görülüyor...

Bazıları gidiyor, " Pusla dolu vadiye"
Kelleler kopartıyor, gönderiyor hediyeye
Terör belalarını bitirmezler ne diye
Her bölümde sayısız, terörist kesiliyor...

"Yabancı damat"ları topladık memlekete
Güzel kızları verdik, baklavayla birlikte
Bizde o devletlerden bir gelin istedikte
Ayrılabilmek için savaşlar gerekiyor

"En son babalar duydu", ailede olanı
Anneler çocuklardan sakladı yalanları
Duymasın sakın diye, bin türlü dolapları
"Hayat"ları herkese "Tatlı"ca gösteriyor...

"Hallederiz" diyerek Kadir çıktı meydana
Bilmem neyi halletti, yaş kalmadı "Hulya" da
Servetleri dökseniz, alınmazdı parayla
Dolandırma dersleri, ekranda veriliyor...

Birdenbire belirdi "Bin bir gece Masalı"
Bu dizide oynayan insanlar hep tasalı
Binlerce yapı kurar, kapıları kapalı
Dizinin karakteri insanlar çözülmüyor

Önceden sanatçıyı, bir dizide görürdük
Onu takip ederdik, günü bekler dururduk
Yeri gelir dizide sanatçıyla ölürdük
Kim hangi filimdeydi inan ki bilinmiyor

Şigara yasak iken, reklam yapar diziler
İçkiyi hiç elinden bırakmaz diziler
Zinayı hiç sektirmez, alkış tutar diziler
Yanlış nerde doğru kim doğrusu seçilmiyor

Haber kanallarının hep aynı kaynakları

Skandal haber deyip yiyorlar kaymakları
Bitmez onların bir gün, insanı saymakları
Bazen hedef gösterip, bazen de saptırıyor

Haber sunar spiker, gülerek ölüm okur
Kaç kişi öldü ise sayıyor takır, takır
Ortalık ceset dolu, kalmasın diye hatır
Lanetlerini bile gülerek anlatıyor...

Kimisi yarıştıır, şarkıcı yapmak için
Kimisi yola çıkar, "popstar" olmak için
Bunlardaki Jüriler, gündemde kalmak için
Yarışmacıdan daha dikkatli davranıyor...

Kadınlar dekolteyle çıktıkça beyaz cama
Nekadar şuh görünse, alkışlar gider ona
Ceket kravat ile yazık çıkan adama
Yaz günlerinde bile, tolerans tanınmıyor

Ne kadar ünlü varsa, hepsi her gün ekranda
Arz-ı endam gösterir, neyi varsa meydanda
Eleştiri kaldırmaz, aslan olur bir anda
Memlekette bu türlü insandan geçilmiyor

Kıskançlıklar başlıyor, biraz ünlü olunca
Hanım birini bulur, kendi oğlu boyunca
Beyler zaten hep gezer, kızları yaşıtınca
Bununla nemalanıp, bunla hava atıyor

Her türlü rezilliği görüyoruz çaresiz
Diyorlar ki adet bu, böyle yürür gayesiz
Din, iman, töre, möre kalıyor kifayetsiz
Maalesef çoğunluk bu şekilde yaşıyor

Altıncı kocam diye hava atanlar mı yok
Kaç kadın boşamışsa bazısın haberi yok
Gününü her gün edip, öteyi düşünen yok
Doğruluk ve dürüstlük, rafa kalkmış bekliyor

Spor tutkunlarına kanallar hep şifreli
Herkeslerin derdi bu, şifre nasıl çözmeli
Şifresiz kanallarda öylesine gezmeli
Parayı bastırmazsan şifreler çözülmüyor

Kanal sahiplerinden bazısı olmuş kartel
Elinde cetveli var, kalem var birde pergel
Medya pastasın yiyor, bölüyor parsel, parsel
Kanunlar dur demiyor, artık güçler yetmiyor

İyi güzel karışmış, kötülerin içine
Kimseler el atamaz, kötülüğün piçine
Kötüler tekme vurur, iyilerin kığına

Kötüler bu dünyada hala hüküm sürüyor

İnsan olan insana kıymet verip, bilmeli
Kötüleri dünyadan birer birer silmeli
İyiliği dünyaya her an baki kılmalı
Dünyayı terk edenler, bir kez daha gelmiyor

Bu yazılanlar uzar, satırın sonu gelmez
Bu satırın yazarı kötülüğü dilemez
Kaderde kötü varsa e, onu da silemez,
Ömür sınırlı yaşam, gün gelip tükeniyor...

18.10.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Bu Güzel Kim?

Şu bana bakan kız kaşın altından,
Esmer mi kumral mı seçilmiyor ya.
Bilekler taşınmaz olmuş altından,
Gerdanda dizilen zor gelir bana...

Ağamı, paşamı yoksa bey kızı,
Görenin gönlüne düşüyor sızı,
Keşke bana çıksa yazılan yazı,
Karşılıksız sevmek zor gelir bana...

Kaşları kemanın yayları gibi,
Koşuyor ovanın tayıları gibi,
Coşuyor ovanın çayları gibi,
Ardından yetişmek zor gelir bana...

Hele bir gülüşü, gülüşü var ki,
Benliğim ciğerden sökölür sanki,
Her kahkaha dağdan buluyor yankı,
Karşısında durmak zor gelir bana...

Derler ya kirpikler ok olmuş batar,
Bu kirpikler daha ne canlar yakar,
Yanaklar kiraz ya sanki bal damlar,
Damlaları tutmak zor gelir bana...

Elleri incecik, narin mi narin,
Sekerek yürürken, gider efkarın,
Bugünüm onundur, fedadır yarın,
Günlerce beklemek zor gelir bana...

Sadece bir kez baktı, çeldi gönlümü,
Gönlümden vazgeçtim, çaldı ömrümü,
Acep ölçmek midir benim sabrımı,
Maksadını bilmek zor gelir bana...

Ne kadar da desem, zordur tarifi,
Kendisi bilmez ki, yoktur benzeri,
Bence şu ovanın bir tek zarifi,
Ondan ayrı düşmek zor gelir bana...

Mevlam yazımızı birlikte yazsın,
Gönlümdeki bahçe, çiçekler açsın,
Değilse mezarıcı çift kabir kazsın,
Sen yoksan yaşamak zor gelir bana...

07.08.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Bu Sene

Bu sene çok uzun olacak,
Çok uzun geçecek yaz...
Kuruyan dallar,
Çatlayan Toprak,
Bunaltıcı bir sıcak...
Bu sene çok uzun olacak,
Çok uzayacak mevsimler...
Dereler kuruyacak,
Yapraklar dökülecek,
Bembeyaz bir kar,
Karatoprağı örtecek...
Bekleyecek,
Bekleyecek...
Kar kalkacak,
Her taraf yeşerecek,
Herkes buna uyacak...
Yine gelecek sıcak
Üff... Be! ..
Amma uzun geçecek bu sene....

20/06/1982

Necati Şimşek

Bu Topraklar

Neler çıkarttı bilsen, ne dehalar yetişti
Eti'ler, Sümer'li ler hep buradan çıkmadı mı?
Bağrında barındırdı bir çok medeniyeti
Dahiler devlet kurdu, dahiler yıkmadı mı?

Anadolu denmemiş boştan yere adına
Analar dolu imiş varmasak ta farkına
Analar doğurunca bakmaz mı evladına
Her kurulân devleti, şefkatle sarmadı mı?

Para buradan çıktı, yayıldı tüm dünyaya
Çok buluşlar yapıldı, fizikte ve kimyada
Aydınlık meşaleler, burdan yandı dünyaya
Meşaleler yanarken, etraf ağarmadı mı?

Mevlana'lar Yunus'lar, çıktı hangi topraktan
Fethedince Anadolu yu Selçuklu Alparslan
İmparatorluk olmadı mı Bilecik te doğan
Altı yüzyıl Osmanlı hükümrân olmadı mı?

İlk defa uçan kimdi Galata köprüsünden
İstanbul u kim aldı, Bizanslının elinden
Nereden çıktıysa söyle, asırlar hüküm süren,
Çağ kapatıp çağ açan Fatihler çıkmadı mı?

Devletler insan gibi, doğar, büyür, gelişir
Ömrünü bitirenin sonra eceli gelir
Birden Anadolu muz, Analığı gösterir
Yanarken küllerinden evlat yetişmedi mi?

Tutuşmuş kara bağı, alev, alev yanarken
Kendinden başka ana, karaları bağlarken
Gittikçe küçülürken, parça, parça koparken
Dağılan insanları, meclis toplamadı mı?

Meclis ilk toplanıp ta, kendine gelir gelmez
Hakimiyet Millette başka kimse istemez
Mavi gözlü bir Kemal, kimselere benzemez
Cumhuriyet istendi, vekiller kurmadı mı?

Kuruldu da Anadolu'm, kavuştu hürriyete
Hürriyetle beraber daha birçok nimete
Nimeti bulmak için, çekilen eziyete
Milletimizin hepsi, coşup katlanmadı mı?

Milletimiz dert çeker, daha var mı çekecek
Yükleri omuzlayıp hep birlikte gidecek
Anadolu Ana dır yeni evlat verecek
Asırlardır lideri halk kendi bulmadı mı?

21/05/2007

Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Bugün Bayram

Bugün bayram sevdiğim
Gücü ola kurban kesti
Eller öpüldü saygıyla
Bayramlaşıldı
Nasibi olana kurban etinden ikram edildi
Fakire-fukaraya pay dağıtıldı

Kimisi memleketlerine köyelerine gittiler,
Oralardaki büyüklerin,
Ellerini öpüp,
Hayır dualarını aldılar

Annemle ben evde kaldık
Gelen misafirlere
Kapımızı açık tuttuk
Kurban etinden ikram ettik
Tatlı yedirdik
Hemde annem kendi elleriyle yaptı
Bayram baklavasını
Bugün bayram sevdiğim

Ben ne yaptım biliyormusun
Akşama kadar sırt üstü yattım
Bize eşleriyle bayramlaşmaya gelenlere
İmrenerek baktım
Seni düşündüm
Yatmama rağmen uyuyamadım
Bugün iyice aptallaştım
Bugün bayram sevdiğim...

09/06/1984
Ankara

Necati Şimşek

Bulut

Gökyüzünden bakan, bembeyaz bulut,
Gördüğüm büyüklük benden ağır mı?
Hadi üstüme düş, gerekmez kanıt,
Desem gözlerinden yaş boşanır mı?

Sen neden sitemkâr kahırlı baktın,
Anladım aklını gözüme taktın,
Söz vermiştim sana, ağlamıycaktım,
Her yeni gün, gözden kan boşanır mı?

O da mı ağlıyor, bir bak istersen,
Gözlerdeki nemi aldı mı senden,
Çek artık kendini gözlerimizden,
Her gün ağlayarak, gün yaşanır mı?

Sendeki damlalar, bile ağlıyor,
Sele dönmüş deli gibi çağlıyor
Git bak mezarıma yağmur yağıyor
Üstünde bitmeden gül koklanır mı?

06.08.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Can Sıkısı

Ben seninle ne yapacağım böyle?
Ne, ne zaman sıkılacağın belli,
Ne neşelendiğin zaman...
Yüzüme bakan herkes;
"Canın mı sıkkın? " diye soruyor...
Ayaklarım o an,
Geri geri gidiyor, yerinde sayıyor,
Yüzüm aniden ihtiyarlıyor...
İyi de sana ne oluyor?
Neden istediğin an sıkılıveriyorsun,
Paşa gönlüne uyup,
Benim de canımı sıkıyorsun?
Şunu bir bilebilseydin,
Hayat, sen sıkılsan da, sıkılmasan da geçiyor...
Ve sonsuz gibi gelen ömür bitiyor...
Yüzüme bakma bıkkın,
Demesinler canın sıkkın.
Bana verilen ömrü yaşamaksa hakkım;
Kör kuyulara atmaya var mı beni hakkın?
Kim bilir belki ecel yakın,
Beden asırlar yaşamış gibi onun için yılgın...
Bir de sen canımı sıkma sakın! ..
Sakın...

12.08.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Can Simidi

Ne kadar hoş bir kokun var,
Beni mest etti adeta
İçim bir tuhaf oldu
Kokun içime doldu
Ellerime alsam,
O yuvarlak hatlarını,
Okşasam,
O mis gibi kokunu
Koklasam...
Çok tazesin belli,
Yeni mi çıktın fırından...
Şusamların üzerinde
Ölüyordum acımdan...
Bir türlü karar veremedim,
Seni bölüp mü yemeli
Parça-parça kopararak
Yoksa hiç kıymadan
Lokma-lokma ısırarak...
Korkma,
Canın hiç acımayacak,
Senin hiçbir parçan,
Çay bardağına batmayacak...
Seninle bastıracağın,
Kabaran açlık duygumu
Seninle yatıştıracağım
Midemin gurultusunu...
Dur bakayım,
Şu üzerindeki kahverengilik te ne
Ne kadar yakışmış
Bu güzel elbise...
Yoksa fazla mı sürmüşler
Pekmezi üzerine...
Ne kadar güzel olmuşsun,
Dedim ya mis gibi kokuyorsun...
Daha fazla dayanamayacağım
Seni galiba ısıracağım
Karnımı doyuracağım...
Gerçekten çok güzelsin,
Cazibelisin,
Ne pohça ya, ne böreğe
Ne de hamburgere
Benzemezsin...
Sen den uzak yaşamak mümkün değil
Her sokak başında göz önündesin...
Senin gibi güzeli
Her zaman canım çeksin...
Yusyuvarlak bir nimetsin
Sen benim için
Vazgeçilmezsin...
Sen benim için
Aç kaldığım zamanlarda
Adeta can SİMİDİ sin

Sen benim zor anlarımın tek dostu
Benim SİMİDİM sin...

25.04.2007
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Canım

Bugün akşama kadar içimden bir ses
Yarın bana geleceğini fısıldadı durdu
Aklımdan çıkmadın, kesildi ses, nefes
Yine sensiz geçen bir akşam oldu

Seni göremezsem bir hafta boyu
Huzursuz oluyorum, içim dopdolu
Boşaltmak için sana içimdekileri
Bir zaman kolluyorum seninle dolu...

21/08/1984
Ankara

Necati Şimşek

Canın Sağolsun

Buz gibi içime esen gece ayazını
Çekerim ciğerlerimin
En ücra köşelerine,
Belki kor alevleri söndürür diye...
Ayazda kalmış bıçak olup
Değer tenime,
Yüreğime
Böler benliğimi dilim dilim
Hasretin...
Karşılarım her gün hayalini
Gönül kapın önünde
Gözlerimin izini bulurum
Alaca karanlık rengi
Kara gözlerinde
Dillerden düşmeyen en güzel aşk şarkıları
Lal olan dillerimde
Mırıldanırım,
Saçak altlarında,
Pencere önlerinde...
Beni duysan da, duymasan da,
Ben seninim,
Sen de benimdin,
Biliyorsun...
Bilmiyorsan da
Ben biliyorum ya..
Senin,
Canın sağ olsun...

24.09.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Cenneti İtmedik mi?

Fani değil mi dünya, içindeki her şeyle,
Hayat zaten bir rüya, ömür geçsin neşeyle,
Kemiksiz dil susar mı, bir kelamda sen söyle;
_____ Herkes yalan dedi de, biz hiç gerçek dedik mi,
_____ Cehennemden kaçarken, Cenneti itmedik mi?

Ne için bu telaşlar, bilen varsa söylesin,
Ben ölmem diyen varsa, sıkıyorsa ölmesin,
Kazık çakacak varsa, helal haram bilmesin,
_____ Yalancı bile olsa, dünyayı sevmedik mi,
_____ Cehennemden kaçarken, Cenneti itmedik mi?

Kendi zevkimiz için, çevirdik kuzuları,
Av peşinde koşturduk, nefisten tazıları,
Tarihte suç aradık, yaparken kazıları,
_____ Bizden önceki nesli, sürekli yermedik mi,
_____ Cehennemden kaçarken, Cenneti itmedik mi?

Teraziyi ters tuttuk, toplarken sayıları,
Millete kök söktürdü amcası, dayıları,
Eksildi mi toplumun, hal bilmez ayıları,
_____ En edilmez lafları yüze söylemedik mi,
_____ Cehennemden kaçarken, Cenneti itmedik mi?

Şeytanla birlik olup, adaleti unuttuk,
Gönüllerde çağlayan ırmakları kuruttuk,
Gerçekten dost bilinen gönülleri darılttık,
_____ Kul hakkını bilerek, göz göre yemedik mi,
_____ Cehennemden kaçarken, Cenneti itmedik mi?

İbretlik çok şeyleri, görüp ibret almadık,
Karınca çalışırken, durup seyir'e daldık,
Arılar petekleri doldurdu biz boşalttık,
_____ Sinekteki kanadı, uçağa vermedik mi,
_____ Cehennemden kaçarken, Cenneti itmedik mi?

Erken kalkan işine, geç kalanlar boşuna,
Atalardan duydukça epey gitti hoşuna,
Suları ters akıttık, ömrün dik yokuşuna,
_____ Çalışan kazanırsa çalışmayı bildik mi,
_____ Cehennemden kaçarken, Cenneti itmedik mi?

Toprak cömertti bize, ne verdiysek katladı,
Her bir nimeti sundu, verdikçe rahatladı,
Dağın en tepesinden, kaynak olup patladı
_____ Buz gibi suyu içip, Rabbim şükür dedik mi,
_____ Cehennemden kaçarken, Cenneti itmedik mi?

Cennet ayak altında serili iken anne,
Başka yerde aradık, ömür bitti boş yere,
Boşa akıp dururken köpüklü ömür dere,
_____ Biz kabı elimizde, boşa bekletmedik mi,

_____Cehennemden kaçarken, Cenneti itmedik mi?

12/02/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Cezaevi

Sağmalcılar ceza evi
Toplar jandarma eri
Kimi nöbet ağacı
Sevke gider hergün kimi

Nöbet, görev hergün daim
Ne olacak bilmez yarın
Aklına gelirse unut
Siladaki nazlı yarın

Koskoca bir cezaevi
Barındırır ah kimleri
Kimseleri düşürmesin
Bağlatıp ta ellerini

Beş metre boyunda dikenli bir tel
Up uzunca sarmış, giremez yabancı, el
İçerdeki feryat dışarıya duyulur
Ne olur her hafta ziyaretime gel...

27.02.2007
Necati ŞİMŞEK
Sağmalcılar/İstanbul

Necati Şimşek

Coşku...

İçim kıpır, kıpır, çağlayana dönüşmüş,
İnanın göz bebeğim, sevincinden gülüyor.
Kuşlar kanat çırpıyor bendeki bu coşkuya,
Rüzgarlar kulâğıma aşk şarkısı söylüyor.

Dünyaya boş verdim bak, zaman geçiyor hızla,
Hiç meselem kalmadı, ne baharla ne yazla,
Sevmeyenler sevmesin, düşünmüyorum fazla,
Sevenlerin sevgisi kanımı coşturuyor.

Yıldızlar da şahittir, içimdeki bu coşku,
Yarınımı kuracak, bırakmayacak kuşku,
Her tomurcuk patlarken, yarına olur muştı,
İçimdeki çiçekler, meyveye dönüşüyor.

Nerelere gitsem de bırakmayan peşimi,
Kara talihin bile duymuyorum sesini,
Penceremde seslenen şu kuşun neşesini,
İçime doldurdum da, dert artık sığamıyor...

Ayaklarım yürüyor umutlu yarınlarım,
Kalmadı kimselerle en küçük sorunlarım,
Alacaklı gelmiyor, tutmuyor sancılarım,
Borcumu ödemişim, yüzüm ondan gülüyor...

Şimdi en büyük borcum, yalnız Allah a kaldı,
Ömür zaten kısacık, işte şurda ne kaldı,
Sayılıyor ya bir, bir problem hep zamandı,
İyi değerlendirmeli, zaman ters çalışmıyor...

Necati ŞİMŞEK
23.06.2007
Ankara

Necati Şimşek

Cumhur Reisi

Nasıl olacak bilmem, başkan seçecek Cumhur
Davranışlar diyor ki işte liderlik budur
Toplumun her kesimine aynı mesafede mi
Şu anda başımızda görevli Reis-i Cumhur!

10/04/2007
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Çağrı...

Ölümsüz aşkının koşar iken peşinden
Gönlündeki uçuruma aniden düştüm
Bir çıkış yoluna doğru çırpınıyorken
Kulaç atamadım sanki, sahiden öldüm

Deryalara benziyordu haniya gönlün
Bana bahşetmiştin hani koskoca ömrün
Ölmemişim daha ama sen beni gömdün
Toprak kucak açtı, yatıversem bağrına

Hani çiçek ekmiştik biz gönül bahçeme
Takardın sapsarı, yüzündeki perçeme
Hayaller kurardım, yaslanıp ta sinene
Şimdi başımı vuruyorum kara toprağa

Bu birleşme sanki ebed kaldı mahşere
Izdırap çekmiş gibiyim, inan boş yere
Gururumu kırıp attın gezer yerlerde
Bu inadı kır artık, inan bu zavallıya...

07.06.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Çaresiz' iz...

Alnımıza yazılan silinmez yazı gibi
Çaresizce meleyen anasız kuzu gibi
Ayrılığı söyleyen aşğın sazı gibi
Kader tutmuş yolları, çaresiziz çaresiz

Elimizde bir şey yok, naçizane naçarız
Azıcık mutlu olsak dünyalara saçarız
Zannetmeyin dertliyiz, derde kapı açarız
Kader tutmuş yolları, çaresiziz, çaresiz

Gökyüzünde gezinen, yuvasız bir kuş gibi
Dağ başında eriyen kar'ım sanki kış gibi
Dünyada geçirilen, günler inan boş gibi
Kader tutmuş yolları çaresiziz, çaresiz...

Gönülde kopan yeller, fırtınaya dönerse
Ya bu kısacık ömür, doyamadan biterse
Elinde tuttukların, birer, birer yiterse
Kader tutmuş yolları çaresiziz, çaresiz

Adını aşk koymuşlar, ulaşılmaz sevginin
Her şey misli, misline, her kes kendi denginin
Hayatlar sona erer, sonu yok ki döngünün
Kader tutmuş yolları çaresiziz, çaresiz...

03.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Çiğ Süt Emmiş İnsanlar..

Karşına her geçişte, boyunu büküyorsa
Söylediğin her lafa, senden çok gülüyorsa
Her bir şeyi bilip te, bilerek saklıyorsa
_____Söylediği doğruya gülüyorsa kargalar,
_____Çiğ süt emmiş unutmaya yeryüzünde insanlar..

Her şeyi terse itip odaklanır paraya
Sadece para ve o, kimse girmez araya
Beyaz renk nedir bilmez dalar girer karaya
_____Bir kibrit alevinden doğuyorsa yangınlar,
_____Çiğ süt emmiş unutmaya yeryüzünde insanlar..

Sırtını döndüğün an, gizli hançeri çıkar
Esende gözün olsa, sinsice lafı sokar
Etrafına her daim, sahte güven vurgular
_____Sırttaki hançer değil, insanı gül yaralar,
_____Çiğ süt emmiş unutmaya yeryüzünde insanlar..

Ne arkadaş olunur, sır tutmasını bilmez
Ne bir ölüye ağlar, hiçbir bayramda gülmez
Yalakalık taşarken ağız kenarın silmez
_____Böyle tipi zorlanır, doğuramaz analar,
_____Çiğ süt emmiş unutmaya yeryüzünde insanlar..

Her daim ağza bakıp, açık arar sözünde
Her pislikten mayayı barındırır özünde
Aradığın manayı, bulamazsın gözünde
_____Kem gözlerle bakınca, dışa çıkar nazarlar,
_____Çiğ süt emmiş unutmaya yeryüzünde insanlar..

Ne bir Allah korkusu, ne de kuldan utanma
Yüzü kızarmaz ki hiç, bulaşmamış sıkılma
Vurunca sersemletir, sallan ama yıkılma
_____Tarihe not düşecek, bu tarihi yazanlar,
_____Çiğ süt emmiş unutmaya yeryüzünde insanlar..

Memleket, vatan, namus hepsi onda sıfırdır
Bir nutuğa başlar ki, inanmayan kafirdir
Bala bular da sunar, her verdiği zehirdir
_____Mezar olup girecek, hakka kuyu kazanlar,
_____Çiğ süt emmiş unutmaya yeryüzünde insanlar..

14/04/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Dağlar

Kekik rayihasın sokar ruhuma,
Börtü böceklere meskendir dağlar.
Her aştığım yamaç rehber burnuma,
Tütüyor gözümde halleri dağlar.

Gizli sevda çeken çamları mı yok,
Çamlarında saklı balları mı yok,
Ormanında farklı dalları mı yok,
Duyarım özümde kasveti dağlar.

Ferhatlar mı yarar kara bağırını,
Mecnun sende arar Leyla'larını,
Kerem sende yakar aşkın narını,
Söylerken sözünde hasreti dağlar.

Gezdirdin üstünde, yolu sakladın,
Sırrımı açarken, yüze bakmadın,
Kıymetlimdin ama beni takmadın,
Gizlerken özünde hasreti dağlar...

Yıllardır hep sana yakıldı türkü,
Yüzyıllar üstünde taşıttı Türk'ü,
Yaz kış üstündeki o beyaz kürkü,
Gezerken yüzünde özletti dağlar.

Uzaktan duruşun heybetli senin,
Soğuk pınarların şerbetli senin,
Koca kayaların ibretli senin,
Çıkarken tepende ürpertti dağlar.

Gelincikler giymiş al fistanını,
Papatyalar sarmış dört bir yanını,
Arı damla, damla yapar balını,
Durarak sözünde, sabretti dağlar.

Bulutlar selamlar gün be gün seni,
Kuşlar mesken tutar, koca gövdeni,
Kartal, kayalarda bekler çevreni,
Bakarak izinde, seyretti dağlar.

Yazdıkça kalemim, zordur duramam,
Bir tavşana bile kıyıp vuramam,
Gelme dersen inan artık uğramam,
Sıkarak gözümde ağlattı dağlar...

27/01/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Değilmi

Daralan ruhumun nerede güneşi
Aydınlığa çıkmak mümkün değilmi
Öyle bir çıkmaz ki yoktur bir eşi
Çıkmazlardan çıkmak mümkün değilmi

Kırılan kalpler sönen ümitler
Hep bende toplanmış yazık değilmi
Derdimi yazarken dertli kalemler
Kırletir defteri yazık değilmi

Aç kalmışım susuz kalmışım çölde
Gördüğüm her vaha serap değilmi
Bir hastalık oldu bu gurbet ilde
Verilen ilaçlara yazık değilmi

Ağlasam inlesem dağ başlarında
Feryadımı duymaz kimse değilmi
Sen bu ömrün baharında kışında
Mutlu bir gün göremedin değilmi

Bedenleri örten kat-kat elbise
Uğraşan terziye yazık değilmi
Gireriz sonunda bir parça beze
Kesen makaslara yazık değilmi

Bahar gelmeyince açmaz bir yaprak
Hazanda dökülür yazık değilmi
Sonunda örtecek bir avuç toprak
Kazan mezarcıya yazık değilmi
Şu boş geçen ömre yazık değilmi

(Şamdan üzerine hangi renk mum dikersen dik,
çıkacak alev yine kırmızıdır...)

30/05/1982
Sağmalcılar/İstanbul

Necati Şimşek

Demedim ki

Dolandıysam ömür boyu peşine,
Urgan ol boynuma geç demedim ki.
Taahhüdler gibi girip düşüme,
Hesabı önümde seç demedim ki.

Ateşten çemberdi gerdi yolumu,
Sevincim kopardı, taktı zulumu,
Mektup gibi yapıştırıp pulumu,
Kutuya bırakıp uç demedim ki.

Toprağın bağında otları gibi,
Gezindirdin yaban atları gibi,
Köhne binaların katları gibi,
Depremde üstüme göç demedim ki.

Yangını söndürmez artık göllerde,
İçimde yangınla kaldım çöllerde,
Mecnuna döndüysem sensiz yollarda,
Leyla olup benden kaç demedim ki.

Yok yere uçurdun gönül kuşunu,
Yoktan yere yıktın hilal kaşını,
Savurdun yüzüme kara saçını,
Çiçekle donatıp taç demedim ki.

Sabredeyim derken çatladı taşlar,
Bir bir çıkar sonra ortaya suçlar,
Verilen cezaya razı mahkumlar,
Kadehlere koyup, iç demedim ki.

Gönlüne hapisim bitmez bu çile,
Derdimi anlatmak bile nafile,
Giderken ölüme en son kabile,
Ruhum aşka hala aç demedim ki.

Gördüğün her yerde benden kaçarak,
Böyle bir aşk olmaz, nere varacak,
Mezarım kazılmış, açılmış kucak,
Avucunla toprak saç demedim ki.

Necati ŞİMŞEK
16.05.2007
Ankara

Necati Şimşek

Demem

(Karacaoğlan Gibi)

Ben kömüre kömür demem
Göz renginden olmayınca
Ben ömüre ömür demem
Sonu hakka varmayınca

Ben maviye mavi demem
Göz rengimden olmayınca
Ben sevgiye sevgi demem
Kalp birlikte atmayınca

Ben pembeye pembe demem
Al yanaktan olmayınca
Ben çileye çile demem
Benliğimi sarmayınca

Ben yeşile yeşil demem
Zümrüt gibi olmayınca
Ben fasıla fasıl demem
Beni benden almayınca

Ben beyaza beyaz demem
Saça başa yağmayınca
Ben ayaza ayaz demem
Kavurup ta yakmayınca

Ben karaya kara demem
Sırma saçtan olmayınca
Ben yaraya yara demem
Dost hançeri vurmeyince

Ben kızıla kızıl demem
Gurup ufku sarmayınca
Ben insana insan demem
İnsan gibi olmayınca...

Ben ecele ecel demem
Kırmızı gül sunmayınca
Ben kabir'e kabir demem
Dost kalbine kazmayınca

01/05/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Deniz Gözler

Çekilin vücudumdaki bütün sular!
Dönün kendi mecranıza...
En kılcal damarlardan süzülerek,
Yarışın birbirinizle damlalar,
Akarsulara dönüşün,
Gümbür, gümbür gök gürültüleriyle
Gözlerimden inin sağnak halinde
Gönül denizime kavuşun...
Gönlümde ki denizi birleştireyim,
Okyanusa dönüştüreyim.
Yarin gönlündeki denizle...
Küçük birikintilere alışık kalbim,
Bu kadar yükü kaldırabilir mi?
Ben her ne kadar aldırma desem de
Aldırmadan durabilir mi?

Gönlümün,
Tam orta sayfasından yırtılmış,
Kağıttan yapılmış bir gemi gibi bu gönül,
Okyanusunda gezemiyor...
Sığınacak,
Demir atacak liman arıyor,
Sis basmış buğulu gözleri,
Gönlündeki deniz fenerini bulamıyor...
Benden başka herkes,
Ama herkes, aradığı aşkı buluyor,
Mutluluktan uçuyor...
Ben de arıyorum,
O engin buğulu deniz gözlerinde,
Kanatlarım ıslanmış,
Düşüyorum denizine...
Hayatım;
Hayatında
Eriyor adeta, sanki birden,
Kayboluyor...

08/10/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Derin Yer

Duyduğun an garip bir ses
Bil ki bir inlemedir o,
Arama kaynağını boş yere
Kalbimin en derin yerindedir o...

02/07/1982
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Dert Kartopu

Dert kartopundan bir yumak
Büyür gelir katlanarak
Ardında iz bırakarak
Bitiriyor ömürleri...

Hayat değildir çok basit
Her vuranda olmaz kasıt
Ömre değer tek bir kesit
Unutturmaz sevenleri...

Karalar aka döner mi?
İyi-kötü hep dener mi
Dert sönmeyen bir fener mi?
Yandırıyor yürekleri...

Yaşadıkça geçer zaman
Geçen ömre vermez aman
El mi yaman, bey mi yaman
Kandırıyor gönülleri...

10/12/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Deyiver Artık

Kapat gözlerini, düşün geceyi,
Düşünmekle kalma yaşa geceyi,
Dilinde dolaşan iki heceyi,
"Seni seviyorum" deyiver artık...

Kalbinde olunca hisler çarpıntı,
Bakışlar olunca, bentsiz akıntı,
İsmim dilindeyse, sende takıntı,
"Seni seviyorum" deyiver artık...

Her köşe başında görünce beni,
Ateşler kuşatsın, narin bedeni..
Eğer bensem yaşamanın nedeni,
"Seni seviyorum" deyiver artık...

Doğan güneş gibi ışıdayarak,
Aşkın zıyasını, kalbe saçarak,
Bir ömür biter mi, her gün kaçarak,
"Seni seviyorum" deyiver artık...

Sen söyle ki bende sana diyeyim,
İkrarın emirdir, öl de öleyim,
Umutsuz değilim, ama köleyim,
"Seni seviyorum" deyiver artık...

27.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Dikkat Et

Uzattıysam sana bomboş elimi,
Sevgi dökülmesin, hele dikkat et.
Lüzumsuz sözlerle kırma belimi,
Günahlar düşmesin yere dikkat et.

Kalbim her görüşte, bilirde seni,
Hızlı tempolarla yorar kendini,
Seferberlik sarar bütün bedeni,
Arzular dönmesin küle dikkat et.

Beklerken köşeler ezbere aldı,
Her çıvarda ismin hatıra kaldı,
Güzelliğın her tarafa nam saldı,
Yapraklar solmasın güle dikkat et.

Göklerdeki kuşlar gördüler bizi,
Buz gibi pınarlar söndürmez közü,
Güneşler kıskanır aydınlık yüzü,
Karanlık basmasın güne dikkat et.

Adını andıkça, damarda ki kan,
Patlamaya hazır oluyor volkan.
Şimşekler geliyor, peşinden çakan,
Yıldırım düşmesin, yere dikkat et.

Düştükçe peşine attığın adım,
Aklına takılır; ben mi yaşadım?
Dertlerim bitmedi, niye taşıdım?
Hayatın dönmesin yele dikkat et.

Ne kadar kaçarsan peşinde ecel,
Son nokta konacak bitecek mesel,
Saçların önüne düşünce tel tel,
Aynaya küsmesin cana dikkat et.

Sana söylediğim sanma ki masal,
Herkesi taşımaz o dört kollu sal,
İster meğer seme, ister ibret al,
Yaşamın kalmasın, ele dikkat et.

04/11/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Dinde Diyalog

Dinde diyalog olmaz evet katılıyorum
Diyalog niye olsun ben size soruyorum
Benim dinim dinlerin hepsini kapsıyorken
Hiç bir kaçkınılığım yok ben din mi arıyorum?

Mademki dinlerin hepsi aynı hak tan inmişse
Bozulunca yerine yenisi aynı haktan gelmişse
Saflarına çekmek için kurmuşlar bu tuzağı
Diyalog diye yutturup, çekmek amaç teslise

Neden diyalog olsun varmı bana yararı
Benim dinim kötüyse yalnız bana zararı
Diyalog kurmak diye gençliği çökerttiler
Varın hesabı yapın sizler verin kararı...

09/04/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Doğ Güneş

Bu gün senin doğuşunu gördüm,
Bebek gibi kıpkızıldı yüzün,
Karşı Hüseyingazi tepesinden
Gönüllere süzüldün...

Özellikle bekledim görmek için,
Oturdum yüksek tepeye
Karanlıkları yırtarak
Doğuşunu seyretmeye...

Muhteşem bir gelişin vardı...
Kuşlar tuttular nefeslerini
Gelişine diktiler gözlerini...
Karanlıklar kaçacak delik aradı adeta
Boğdurmamak için sana kendini...

Bir kızılık kapladı önce...
Adım adım çıkışın
Yavaş yavaş doğuşun
Her tarafı ışığa boğuşun...
Gerçekten görülmeye değer...
Daha oturacaktım inan
Gözlerimi kamaştırmasaydın eğer...

Senin doğduğun anda
Her şey yeniden uyandı
Renkler yerlerini buldu
Sarı sarıya, yeşil yeşile, kırmızı kırmızıya
Boyandı...
Siyahlıklar kaçtı
Yerine sadece gölgeleri bıraktı...

Bazılarının yüzüne,
Bazılarının kalbine doğdun...
Peki yıldızları neden kovdun...
Ya ayı...
Biliyorsun sen olmayınca
Onlar süsleyip aydınlatıyor dünyayı...

23.08.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Doğum Günü

Bu gün benim doğum günüm...
Yalancı denilen dünyaya
Gözlerimi açtığım,
Şaşkın şaşkın etrafıma baktığım,
Sıcacık bir göğüse
Kendimi bıraktığım gün...

Derler ya anamın ak sütü diye
O ak sütle tanıştığım,
Gitsin diye kanmışlığım...
Sönsün diye yanmışlığım
Doya doya emdiğim gün...

Bu gün benim doğum günüm,
Kapkaranlık bir dünyadan,
Uyanırmışçasına bitmeyecek ruyadan
Aydınlık bir dünyaya,
Kırış kırış gözlerimi
Yumuk yumuk ellerimi
Açmaya çalıştığım,
Anamın ak yüzüne doya doya
İlk defa bakmaya çalıştığım,
Merhaba dediğim gün...

Bekleyin beni çiçekler,
Büyümemi bekleyin,
Görmek istiyorum sizi
Elime almak,
Koklamak, ama koparmamak...

Sizlerde bekleyin kuşlar,
Yerdeki börtü böcekler,
Ve dahi kelebekler...
Kaçmayın,
Bekleyin ben büyüünceye kadar,
Sakin ben geldim diye,
Boş vermeyin, yavaş-yavaş tükenen neslinize...

Bu gün benim doğum günüm...
Yalancı denilen dünyaya
Gözlerimi açtığım,
Şaşkın şaşkın etrafıma baktığım,
Sıcacık bir göğüse
Kendimi bıraktığım gün...

Pamuk gibi bulutları,
Buz gibi akan pınarları,
Asırlık çınarları,
Koyunları, kuzuları göreceğim daha...
Doğdum ya...
Nasıl olsa büyürüm ya...
Çok güzel bir ömür sürer miyim acaba

Yoksa boşuna mı dünyaya gelmek için
Gösterdiğim bunca çaba...
İlk emeklerken, tay- tay dururken,
Düşermiyim mesela...
Yazdırırlarmı acaba beni okula...
Okuma yazma, diploma..
Bunların hepsi lazım mı bana...
Hayatta...
Karnımı nasıl doyuracağım,
Sesimi hep ağlayarak mı duyuracağım,
Hep annemin göğsündemi uyuyacağım
Her zaman olacak mı oyuncağım

Bu gün benim doğum günüm
Dünyaya merhaba dediğim gün...
Dünya beni bekliyormuydu
Geleceğimi kimler biliyordu..
Kim bana bir istikbal hazırladı
Kim beni bir konuk gibi ağırladı...
Şu vın vın diye tepemden geçenler ne?
Başkalarımı savaşıyor? O da ne...
Hani herkes konuktu burada
Konukların hepsi de mi savaşta?
Peki düşerse bir karınca yuvasına,
Ağzından ateş püsküren şu bomba...
Evlerin üstüne düşerse,
İnsanların üstüne...
Düşüpte patlarsa...
Ne olur sonra?
Demek bu fani dünya ha!
Dünya savaşta ha!
Benim ne işim var o zaman
Ne anlayacağım bu dünyadan...
Kelebekler ne olacak,
Kuşlar nereye kaçacak...
Peki bu kadar savaş sonunda
Bu dünya kime kalacak?

Bu gün benim doğum günüm...
Dünyaya merhaba dediğim gün...
Ben dünyaya merhaba dedim, selam verdim,
Yüzüme bile bakılmadığıydı gördüğüm...
Her şeyi düşünüpte ince ince
Derinliğine inceleyince...
Hiçbir şeyden kalmadı ümidim,
Yüzlerde korku idi gördüğüm,
Neşe uğramamış mı sanki buraya
Sadece çile çekmek mi verilmiş sanki insana
Yoksa insanımı icat etmiş bombayı
Patlata patlata mahvetmiş dünyayı
Akarsular kirlenmiş,
İyilikler gizlenmiş

Uzaya araç göndermişler,
Sanki dünya yetmemiş...
Hiç sevilecek yanı kalmamış,
Anamın kucagından başka
Yaşanacak yer de kalmamış...
Sonra da dünya demişler,
Yaşanmaz oldu demişler...
Fakat filizlenen her baharda
Patlayan tomurcuğu görmemişler...

Tomurcuklar büyüyecek,
Açılacak çiçek çiçek
Arılar gezinecek
Bal toplayacak bal yapacak
Her dünyaya gelen benim gibi
Bu çiçeklerle büyüyecek
Dünya değişecek...

Bu gün benim doğum günüm
Aklıma geldi ilk çocukluğum
Dünyaya merhaba dediğim gün,
Dünyayı çok sevdiğim gün,
Anamın ak sütüyle
Helal olan sütüyle
İlk tanıştığım gün...
Gelin hep beraber,
Sevgi tohumları ekelim,
Dünyayı kurtaralım bu gün...
Bu gün benim doğum günüm...

28/04/2007
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Doksan Gün

Gel diyorum doksan gün
Bir türlü gelmiyorsun
Benim haykırışıma
Neden kulak vermiyorsun

Bak geçti beşyzyirmi gün
Sanki inan daha dn
Askere geldim bugün
Neden hiç gelmiyorsun

Kırkağaç, Bilecik sonra İstanbul
İflalahımı sktn, her yerden kovul
Kaybettim kendimi aradınsa bul
Ben çağırıyorum, neden geç kalıyorsun

Az eziyet çekmedim vatanımın uğrunda
Ne yazdıysa gördüm, çile alın yazımda
Mevla'm şu teskereyi nasip etsin yazın da
Yeter ki sen artık gel, bir türlü gelmiyorsun...

24.02.1983
Necati şİMşEK
Sağmalcılar/İstanbul

Necati şimşek

Doktorlarımız

Şifa dağıtan eller, insan ayırt etmeden,
Acıyı paylaşırlar, zengin fakir demeden,
Bütün ömrü verirler, insanı tanımaya,
Derdiyle hemhal olur, hem de hiç yüksünmeden

Hastanede nöbetçi, insanları beklerler,
Acilde insanlara, kol ve bacak eklerler,
Hele birde kazaysa, sabahları ederler,
Evini unuturlar can'lara can vermekten.

Hipokratın yemini edilmiştir ilk önce,
Onun için can vardır, sonra gelir düşünce,
Bizler ihmalkarızdır, gitmeyiz düşmeyince,
Yine de boş çevirmez, muayene etmeden...

Bembeyaz önlüğünde bulunur mu hiç leke,
Bazen kan lekesidir, düşer onun gönlüne,
Elinde iğne iplik girer hasta içine,
Çare ameliyatsa, bırakamaz bitmeden...

Kimimizin yavrusu, kimimizin amcası,
Kimimizin annesi, kimimizin babası,
Kendi canına gelen hastalıklar cabası,
Herkesin yolu düşer, bazen de istemeden...

Hastanede kimisi, kimisi klinikte,
Bazıları da hala uzmanlıklar peşinde,
Doktorluk başka bir şey, her insanın içinde,
Bir parça olmaz ise, ömür geçer bilmeden...

29.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Dost İle Hasbihal

Neler geldi başıma senle görüşmeyeli,
Toprak kaydı altımdan, ayakta duramadım.
Dost bildiğim herkesler vurdu da hançerini,
Kalbimi kanattılar kanı durduramadım...

Önceleri almamıştım hiç birini kaale,
Her şey ayan beyandı lüzum yoktu meale,
Dostluğaydı saldırı, gerek yok infiale,
Önüne gelen vurdu kenara kaçamadım...

Hatır gönül bilmeden fazlaca yıprattılar,
Geçmişte her ne varsa, bir çırpıda attılar,
Arka çıkanlar bile, döneke gibi sattılar,
Pazarladım dertleri, bir alan bulamadım...

Hani çok güvenilen, dostlar vardı orada,
Hakkı tutar haksızı barındırmaz yuvada,
Ama bil şu anda düşünceler komada,
Grogi olmuş beyin, sayı saydıramadım...

Helallik isteyince, vermediler yıkıldım,
Adeta her saniye limon gibi sıkıldım,
Hiç kimse anlamadı nedir derdim sıkıntım,
Sana anlatmayı da, gururdan yapamadım...

Onulmadık hayale dalıp gitmiş gönlümüz,
Çırpındıkça batmışız, çıkmaz düze ömrümüz,
Her nereye gitsek te dosta bakar yüzümüz,
Yüzümüzün aklıyla, bir yerden çıkamadım...

Boşmuş bu dünya dostum, bilmem kimlere kalmış,
Ömüre kim eklemiş, ya da bir tek gün çalmış,
Bilmezler ki bu dünya Süleyman'a kalmamış,
Boşa geçmiş geçmeye, doluyu bulamadım...

Sen beni böyle burada yapayalnız koyarsan
Yapayalnız kalmayı, kanun gibi dayarsan
Her geçen üç-dört günü, bir gün gibi sayarsan
Bu kadar olmaz derim, ben daha sayamadım

06/06/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Dost mu?

Sabahın köründe beni arayan,
Yattığım yataktan kazıyıp alan,
Yetmeyip aklıma şüpheler koyan,
Karar veremedim, dost mu düşman mı?

Kararını verip kendine göre,
Adap tan bir haber, tanımaz töre,
Boyunca bezenip her türlü kire,
Bataklığa çeken, dost mu düşman mı?

Rahatlık kendinde bulunmaz haksı
Etrafına bakmaz dünya yıkılsa
Her türlü iplikler kendinde çıksa
Söküğümü dikmez, dost mu düşman mı?

Kocaman dağlara tepeden bakıp,
Dost bildiklerine fesat çıkarıp,
Meyve olsa yiyemezsin yıkayıp,
Boğazından inmez, dost mu düşman mı?

Başı sıkışınca arar herkesi,
Ona öyle döner dünyanın tersi,
Herkesine verir de almaz hiç dersi,
Bir türlü uslanmaz, dost mu düşman mı?

Bakın derdi bitti, neşesi geldi,
Kaç gündür boş yere kimleri gerdi
Paraya koşmakmış, sadece derdi...
Parayı put eden, dost mu düşman mı?

29.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Dostluğa

Kör bir mızrak gibi deler kalbimi
Hasretler fıskırır, dökülür yere
Unutmak korkusu sarar gönlümü
Göz yaşım döndükçe azgın nehir'e

Unutma, unutmam demiştim ama
Unutulmak kader, çöker omzuma
Düşündüm hayatın nedir temeli
Dostluk uzak kaldı, geç kaldı vefa

Derdimi söylerdim, o da dinlerdi
Kaybolan hayale o yön verirdi
Bir söz sustururdu esen rüzgarı
Gönlümün buzları onla erirdi

Küllenen gönlümde yakardı ateş
Bakardı gizliden, doğardı güneş
Çiçekler açardı, gönül bahçemde
Neden sardı beni zamansız telaş

Kazırdım ruhuma ettiği sözü
Sanki üzerime mıhlıydı gözü
Tarifi imkansız, anlatmak çok güç
Hep hayalde oldu, bilinmez yüzü

Dedim ya nadide has bir çiçekt
Gönlüme sevginin tohumun ekti
Dünyada yaşayan, bir kuldu ama
Gönülde yer kaplan, hoş bir melekti

Böyle bir dostunu unutmaz insan
Unuttum denirse gönüle ziyan
Hatıra gelince dert tasa kalmaz
Unutmak gönülde başlatır isyan

Hatırla dostunu, dostum dediye
Dostun olduğuna kalbin eminse
Kalp dostu unutmaz, dağ olsa ardı
Unutturmaz dostun, dostu bildiyse...

30.10.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Dostum

Süklüm, püklüm oturursun masana,
Kırk türlü dert girer durur kafana,
Bırak düşünmeyi yaslan arkana,
Dünyanın dertleri bitermi dostum.

Sözde ummanları geçmiştin hani,
Dertlerin ardında kaldı mı yani,
Bırak sen besleme kimseye kini,
Keskin küp ortadan çatlıyor dostum.

En önce insanı, tanımalısın,
Daha sonra sırtın yaslamalısın,
İyinin kötünün farkında mısın?
Farkı fark etmeyen yanıyor dostum.

Yaptığı işlerde sinsiyse gayet,
Şeytandan alacak en büyük gayret,
Mükafatı odur, dünyalık servet,
Ahirete fayda vermiyor dostum.

Kârını zarardan çıkarttığın an,
Malını riyadan kurtardığın an,
Sonumuz gelecek ahir'dir zaman,
Malın bedenine hükmetmez dostum.

Karıncalar nasıl, çalışıyor bak,
Her şey demek değil para kazanmak,
Cır,cır böceğiyle yan gelip yatmak,
Aç karnı doyurmaz, inan ki dostum.

İnsanlığa yoksa ufacık katkın,
Dikkat et olmasın bari zararın,
Yarını kurtarmak olsun hesabın,
Hesaplar çarşıya uymuyor dostum.

Yağmur damlaları, düşün özüne,
Özünde kül olacak, yanan közüne,
Toz kaçmış herhalde bir bak gözüne,
Ağlamak insana yakışır dostum...

Necati ŞİMŞEK
17.06.2007
Ankara

Necati Şimşek

Dua

Yarabbi...
İşte arzu halim çıktım karşına
Genç yaşımda neler geldi başıma
Mümkün mü günahsız çıkmak huzura
Sabrı bizden eksik etme ALLAH'ım

Şikayetim dir bu özümde sana
Bu şirin canımı verdin sen bana
Ya ben neler yaptım sununanlara
Aklıma geldikçe bittim ALLAH'ım

Dert verdin, keder verdin, neşe verdin
Doğru yol gösterip burdan git dedin
Bütün günahları kendim işledim
Mahşer günü beni affet ALLAH'ım

En büyük hakları tanıdın bize
Her çeşit sevmeyi öğrettin bize
Hayatı yaşamak zevk oldu bize
Huzuru nasip et bize ALLAH'ım

İradeye güç ver, yoldan çıkmasın
Ruhumdaki akıl beni yakmasın
Bu can cananına asi çıkmasın
Doğruluktan bizi alma ALLAH'ım

Arı olup bal topladık çiçekten
Gün geldi ezildik çile çekmekten
İsyanım olmadı hiç bir yemekten
Herşeyde, biz seni bulduk ALLAH'ım
Mahşer günü bizi affet ALLAH'ım...

Necati Simsek
25.06.1982
İstanbul

Necati Şimşek

Duymayana Duyurun

Yeniden başlayacak, ölünce hayatımız,
Kabirlere konunca, et kemik bedenimiz
Vücut dediğin zaten bir nevi elbisemiz
Hesap kabirde başlar, duymayana duyurun

Hepimiz sürdük ömür, iyi kötü yaşadık
Bazen imkansızları, en zorları başardık
Kul hakkını gözetmez, menfaate koşardık
Helalleşin herkesle, duymayana duyurun

Akıl baliğ olup ta, vücut ergenleşince,
Farzlar sünnetler bizim boynumuza binince
Doğru yola çağırır, yanlış yola gidince
İstikameti çizin, duymayana duyurun...

Muhakeme önemli, kalmamalı öteye
Küfre siper olmalı, çekmemeli sineye
Dokunmuyorsa yılan yaşasın bin yıl niye
Ta küçükken ezmeli, duymayana duyurun

Tarih doludur bakın, dine cephe alanla
Hükmettiler acize, bin bir türlü talanla
Kandırdılar mazlumu bin bir türlü yalanla
Hakkımızı çaldılar, duymayana duyurun...

Sorguladılar bizi, hapsilere attılar
Hiç suçumuz yok iken, suçsuza suç kattılar
Haksızlığa biz düştük onlar göbek attılar
Boş bir mezar bekliyor, duymayana duyurun...

Kimler gelip geçmedi, dinsizin tezgahından
Ne istediler bilmem, Mümin'in dergahından
Mahşer günü karşıma çıkarır mı yaradan
Şeytan'a destek oldu, duymayana duyurun...

Allah'ın emrettiği, başörtüye taktılar
Sanki nispet yapıp ta, her tarafı açtılar
Bilmiyorlar ki kendi fitratından kaçtılar
Doğru tek tir değişmez, duymayana duyurun...

Kolaydır mazlumlara, söz geçirmek bir yerde
Dikkat edeler çünkü hayaya ve edebe
Kalmaz ama kimsede, çıkacaktır aheste
Ahlara Arş'a yükseldi, duymayana duyurun...

Kainatı yaratan, Allah'ı bilmediler
Allah'ın kanununu, kuldun esirgediler
Hele Kelimullah'ın Kadrini bilmediler
Allah a asi oldu, duymayana duyurun...

24.06.2007
Necati ŞİMŞEK

Ankara

Necati Şimşek

Dünya

Seni gezmek isterdim, yalancı Dünya
Kariş, kariş her tarafını,
Bakalım gerçekmiymiş görülen rüya,
Nerelerinde gizliymiş insanlığın yarını
Yönetimin kimde, kimlerin elinde?
Mutluluklar nerde gizli,
Yarında, ya da dününde...

Üzerinde yaşayan canlılar var ya,
Bir gayret var hepsinin içinde...
Sırf seni mutlu etmek için,
Dert çekerler için için...
Severler, aşık olurlar,
Güzel olan her şeye gönül verirler...
Gecelerini gündüze katıp,
Her şeylerini sana verirler...
Bazen de dövüşürler,
Savaş derler adına,
Petrol için,
Su için,
Karişirler kavgaya...
Para harcarlar seni mahvetmek için
Sırf canlıları yok etmek için,
Bombalar yaparlar,
Bombası olmayana atarlar...
Senin bakir topraklarına,
Egemen olmaya kalkarlar...

Yetmez onlara yetmez...
İnsandaki hırs bitmez...
Şimdi seni bıraktılar,
Kuma buldular...
Önce Ay'a kanca attılar,
Çok uzaktı çünkü yıldızlar...
Dar geldi, dar geldin be dünya..
Kocamandın falan ama,
Yetemedin insana...
Şu anda başımız belada,
Havan ısındı,
Suyun kalmadı,
E petrol zaten bitti...
Hani ümitlerimiz,
Nasıl yaşayacak evlatlarımız...
Biz mi tükettik kaynaklarını,
Biz mi yedik kaymaklarını...
Küstürme bizi kendine,
Işıklarını yine yak kalbimize...
Çöplüğe çevirmişiz seni kendi elimizle...
Tamam suç bizde, inan ki bizde...

Sen bize küsme...
Sen bizim alın yazımızsın,

Üzerinde yaşadığımızı,
Biricik dünyamızı...
Kaç milyarı üzerinde,
Bir dünya kurulu hepsinin de içinde...
Bunların hepsi kötü olamaz,
Hepsi seni harcayamaz...
Sen olmadan,
İyi de kötü de yaşayamaz...

Sözde gezinti yapacaktım üzerinde,
Dolaşacaktım seni bir uçtan bir uca,
Başladığım noktaya döndüm hep,
Yuvarlaksın ya...
Ne kadar ömrün kaldı bilmiyorum,
Bebeklik çağında mısın,
Yoksa delikanlı mısın?
Yoksa ihtiyarladın,
Son anında mısın?
Ama inan ki,
Çoğumuzun sabrı kalmadı,
Çünkü yaşanacak,
Çok az yerin kaldı...
Mezarlıklar bile doldu neredeyse...
Daha fazla gitmeyelim bence üzerine...
Seni yaşatmak için mi yaşamalıyız,
Yoksa sen, bizi yaşatmak için mi yaşamalısın...
Anlamamız gereken şey bu,
İçinden çıkamadım doğrusu...
Benim için sen dünyasın,
Benim içimdeki dünyam sın,
Seni kendimden farklı düşünemem,
Sen benim için,
Milyarlarca insanın birleşimi,
Tek insansın...
Kalbin neresi, ayakların kim?
Hangi ülkeye denk gelir bilemem gözlerin?
Ya iraden, beynin, ellerin...
Milyarlarca dünyanın birleşimi,
Çok mu kirlendi ciğerlerin?

Bırakalım senin vücudunu,
Yıldızlara bakalım,
Kendimize göre bir yıldız bulup,
Ona takılalım,
Aşık olalım...
Zaten şiştik iyice,
Bilemem ki sen
Hangi olaylara kaldın gebe...
Var mısın benimle,
Birazcık güzel şeyler düşünmeye?

Necati ŞİMŞEK

18.06.2007
Ankara

Necati Şimşek

Dünya Annelerine...

Bu gün yine senin gününmüş anam,
Anneler günüymüş...
Annesi olan herkeste,
Herkeste bir telaş, bir telaş
Koşuşturma var ki deme gitsin.
Herkes bir şeyler yapıyor ki
Anneler gününe yetişsin...
Kimi annesinin en sevdiği şeyi
Almak için koşuşturuyor en güzel hediye...
Neler mi inanamazsın,
Kimi çorap alıyor, kimisi eşarp
Kimisi makyaj seti,
Kimisi buluyor yıllanmış şarap...
Bir de adet miş aldığı şeyi,
Göstermiyor kimseye son ana kadar
O son gün var ya Pazar sabahı,
Hani o Mayısın ikinci haftası
Sabahleyin kalkıp herkes yatarken
Annesi uyanmışsa,
Hediye verecek,
El öpecek
Sarılacak,
Kucaklaşacak,
Belki de annesinin yaşlarına
Göz yaşları karışacak...
Uyanmamışsa annesi
Sönmeyecek hevesi
Bekleyecek...
O gün annesini hiç üzmeyecek,
O gün anne bir melek,
Kendisi çiçek...
O gün öyle geçecek...
Akşam olacak,
Herkes yatacak,
Şafak sökecek
Güneş doğacak
Doğacak doğmasına da,
Şimdi ne olacak...
Bitti mi anneler günü,
Hediyeler verildi mi annelere
Ne sevinçli günler,
Nasıl bir yaşam vaat edildi annelere...
İçtiği o yıllanmış şarap
Hayat gibi yıllanmıştıydı
Dünya yine dönüyor muydu
Saatler geçmiyor,
Zaman akıyor muydu,
Peki herkes bu olaya öylece bakıyor muydu...

Ya benim gördüğüm hastanede
Kim bilir kaçınıcı çoğununa gebe
Yüzünde acımasız hayat çizgisi

Kapkara yazgısı
Kucağında emziklisi...

Ya gördüğüm semt pazarlarında
En sona kalıp hava kararınca
Sirtına bağladığı ufacık çocukla
Ve yanında gezen şu boncuk gözlü çocukla
Adeta hücum eden Pazar artıklarına...

Veya sabahın köründe
Kalkıp hizmet eden erine,
Kahvaltısını hazırlayıp çocuklarına
Hiç yüksünmeden giden
Bahçeye, tarlaya
Ve çalışan ölesiye...
Süt zamanını geçirmeyerek yavrusunun
Altını bile ihmal etmeyerek kuzusunun
Tarlada çalışan ırgatların,
Yemeğini hazırlayan...
Doysun diye yavrularım,
Çapa yapan, tarla sulayan...

Daha şafak bile sökmeden,
Kahvaltı bile etmeden,
Uyuyan yavruyu kucağa alıp,
Kreşe koşar adım bırakıp,
Geç kalmamak için işine
Veda bile edemedi eşine...
Koşturarak, çalışan
Hayatın her türlü derdiyle
Adeta yarışan...
Kendini yenileyen,
Teknolojiyi kullanan
Ve en önemlisi
Kendini herkesten sakınan
Bir taraftan ırzını
Kocasının namusunu koruyan...
Akşam çocuğunu dönüşte alıp,
Evde tüm yorgunluğunun üstüne
Yatınca masal okuyan...

Bu anneler ne yapacak,
Nasıl açacak evladına,
Nasıl açacak kucak...
Fabrikada çalışan Ayşe,
Nasıl çocuk doğuracak...
Yemek pişiren Fatma
Nasıl annelik yapacak...

Bu dünya nereye gidiyor anne...
Nereye gidiyor sence...
Ben seni hatırlıyorum

Hep güleç yüzünle
Bana gösterdiğin o bitmez sevginle
O "yavrum" deyişin var ya
Öyle bir kazınmış ki beynime
Hatırladığım an
Sarhoş gibi oluyorum
Gelemiyorum kendime

Dünya anneleri bu kadar etkiliyormuş
Anneler artık çoğunlukta
Hep çalışıyormuş...
Kimisi çocuğunu sırtına bağlayıp
Elindeki sapan taşı ile
Savaş veriyor Filistin de
Kimisi çıkıyor sokaklara
Bağırıyor "katil Amerika! "
Kuzey Irakta...
Kimisi bedeninde toplanan,
Son birkaç damla sütü,
Getirip göğsünün ucuna,
Emziriyor çocuğuna,
Afrika da...
Donmaması için soğuktan kimi
Sıcacık tutup ta hep içini
Adeta kuruyor içine soba
Basıyor sinesine yavruyu,
Eksi bilmem kaçta...
Hayalleri bile donuyor ama
Dondurmuyor yavruyu
Alaska da Sibirya da...

Ne çileler çeken var annem...
Hepsini sana dünyada söyleyemem
Bunları hatırlattı bana,
İlk hediyemi aldığım gün sana
Nasıl gelmişim yanına
Ortak olmuşsun heyecanıma
Basmıştın beni bağrına
Almıştın kucağına
Minicik bir mendildi sana aldığım
İçine bütün duygularımı sakladığım
Son dolmuş parasını mendile verip
Saatlerce eve gelmek için yürüdüğüm
Hissettirmemek için yorulduğumu
Karşında dimdik durduğum
Anam...
Şimdi sana verebilecek tek şey
Sadece duam...
Benim dualarımla
İnşallah pir-nur olur öbür dünyan...
Senin ellerine şimdi uzanamam
Boynuna sarılamam

Gözlerimden dökülen yaşlardan
Boncuk dizeyim sana
Dualarım yetmiyorsa
Bende geleyim yanına...
Göz yaşımından ıslanan mendili
Kessin diye hararetini
Süremedim gül yüzüne
Taktığın o gözlükleri
Yük yapmasın diye
Taktırmazdım ya gözüne

Ne yapacağım biliyor musun,
Hani o tüm içinde olan evlat sevgini
İlmek-ilmek vererek
Kazak örmüştün ya bana
Özenerek...
İşte o kazağımı sırtıma takıp
Elime binlerce adresi alıp
Dolduracağım kucağımı kırmızı gülle
Hasretimi dindireceğim
Öpeceğim o yüzlerce elle
Gireceğim girebildiğim kadar gönüle
Senin için gezmek istiyorum dünyaları
Senin hatıran için seviyorum bütün anaları
Ömrüm yetermi bilmem
Bütün anaları gezmeye
Ayaklarının altına toprak
En sıcak günlerde gölge yapan yaprak
Olmaya gideceğim...
Sadece seni değil
Tüm anneleri seveceğim
Cennet bile serilmiş
Ayaklarınızın altına
Ne kadar ana var sa
Kutlu olsun her günleri dünyada
Sadece birgün değil
Her günüm feda sana
Bu sefer elimden gelen bu,
Yine hediye alamadım
Oturup şiir yazdım
Gözümde canlanan tüm annelere
Sadece sana değil
Dünyadakilere...

Hepsinin önünde
Saygıyla eğiliyorum
Ne kadar anne varsa
Ellerinden öpüyorum...

12/05/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Dünya İçinde Dünya...

Doğduğumda başladı, yürekten gelen çığlık,
Patlayan tomurcuktum, dünya içinde dünya..
Sonsuz şefkatin eli, memeden verdi sağlık,
Annemin kucagında, rüya içinde rüya..

Geldiğim dünya neydi, nerede başlıyordu,
Bir lokma et parçası, neye dönüşüyordu,
Aklım, ruhum bedene, nereden giriyordu,
Rabbimin hikmetinde, ziya içinde ziya..

Gözlerimin ilk önce melek miydi gördüğü,
Beni sevip okşarken, hep bağrına bastığı,
Kendi yerde yatsa da, koluydu tek yastığı,
Gözlerime baktıkça, hülya içinde hülya..

Aldığım her nefesin, ardında duracaktı,
Küçük, büyük hatamı üstüne alacaktı,
Benim için kendini, yürekten yoracaktı,
Anam çok genç bıraktı, dua içinde dua..

Aklımdan çıkamadı, manidarca müşfik ses,
Her "oğlum..." deyişinde, içime aktı nefes,
Baba kaptan olmazsa, dertlerin çelik kafes,
Hem kılavuz, hem kaptan, derya içinde derya..

İçten yanık sesiyle okumuştun kulağa,
Ezanı sindirerek, isim vermiş oğul'a,
Aldığım her kararda soluk oldu soluğa,
Annemi bekletmedi, kabir yanına kabir..

Anam, babam gitti de, biz olduk ana baba,
Bizler kol kanat gerdik, bizden olan yavruya,
Hayat devam edecek, baki kaldıkça dünya,
Bir anda son bulacak, ömür içinde ömür..

Biz insanlara düşen, bakıp ta ibret almak,
Madem ki insan olduk, insan gibi yaşamak,
Herkes nasip olmaz, ana ve baba olmak,
Kıymetini bilmeli, sabır içinde sabır..

01/03/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Düşün

Bir kalabalık düşün...
Gülen ağlayan çehreler
Susan konuşan çeneler
Boşa doluya uzanan eller

Bir kalabalık düşün...
Orda burada toplananlar
Birleşmeden ayrılanlar
Hep gülerken, ağlayanlar

Bir kalabalık düşün...
Yollar tutturup gidenler
Doğru yanlış bilmeyenler
Sevilip seilmeyenler

Bir kalabalık düşün...
Yalnızlıktan sıkılanlar
Arkadaştan yakınanlar
Karşı cinsten sakınanlar

Bir kalabalık düşün...
Sevap günah görmeyenler
Gerçek güzel sevmeyenler
Bilenler, hiç bilmeyenler

Bir kalabalık düşün...
Ruhunu aç bırakanlar
Rabbine baş kaldıranlar
Günahsızlar, günahkarlar

Bir kalabalık düşün...
Semaya el kaldıranlar
Rabbini hiç tanımayanlar
Putlardan medet umanlar

Bir kalabalık düşün...
Paraya değer verenler
Malı mülkü sevmeyenler
Gerçek aşkı bilmeyenler

Bir kalabalık düşün...
İnsanları ayıranlar
Torpilliyi kayıranlar
İnsanlıktan cayıranlar

Bir kalabalık düşün...
Büyük bir arazide yatanlar
Beyaz örtüye sarıyanlar
Öldükten sonra bile
Yattığı toprağın tapusunu
Alamayanlar....

26/07/1982
İstanbul

Necati Şimşek

Düşünceler...

Sıkıntılar insan için, sıkıntısız yaşanır mı?
Sıkıntısız yaşamayı, hiçbir insan başarır mı?
Ruhunun derinliklerine hap solur duyguların
Nerden gelir bilmezsen gözlerin yaşarır mı?

Bazen umutsuz bir aşk yara açar gönlünde,
Bazen ağırlık çöker, bir taş tır yüreğinde,
En onulmaz bir yerden öyle bir sille yersin,
Ömür sürer kendince, ne vardır ki elinde?

Haykırırsın etrafa sesini kimse duymaz,
Çırpınırsın çaresiz, yardımına koşulmaz,
El uzattığın dostların bile vurur eline,
Darbe üstüne darbe bu kadarı da olmaz.

En başta sabretmeyi şiar edin kendine,
Dostlarını incitme, iğne batır kendine,
Acımazsa karar ver, çuvaldızı hazırla,
Sora batır istersen, kim çıkarsa önüne...

Karnı acıkan çocuk, kucakta hoplatılmaz,
Aç karına yatağa uzatsan da uyumaz,
Tembel kadın sıkılır, bazıları istisna,
Annede süt yok ise, buna yürek dayanmaz...

Düşünüyoruz şimdi, dünyada neden varız,
Etimiz var, düşüncemiz; akıllıca insanız,
Dostun dosta yaptığın bazen yapmaz düşmanı,
Bizler her dostumuza ancak sevgi duyarız...

Dostluklar bozulmaz ki menfaat bastırmazsa,
Kişiler kin güder mi menfaat çakışmazsa,
Gerçek dostlar kendini başka nasıl gösterir,
Çıkarını çıkarından daha da aza tutmazsa...

02.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Esrarcıya

Ya işte böyle olacak sonun
Önce cezaevi sonra hastane
Beklide hiç yok kurtuluş yolun
Senin derdinden söyle kime ne

Düşünmeden yaşamışsın bir ömür boyu
Karanlığa gömülmüşsün hem de kop koyu
Çıkış için ışık arıyorsun beklide ama
Herkes gösteremez sana o doğru yolu

Yazık değil mi sana ve gençliğine
Hiç mi acımadın boşa geçen ömrüne
Izdıraplar içinde kıvranıyorsun
Tövbe et, bırak...Kendine gel, kendine...

27/06/1982
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Ezan

Doğduğumda kulağıma seni söyledi
Tatlı bir nağmeydi babamın sesi
Ömür boyu kulağımdan gitmedi
Her sabah minarede müezzin sesi

Uzaklarda olsam bilinmez yerde
Duyamazsam düşerim inan ki derde
Tarlada, tapanda evde bahçede
Okuyor uzaktan, davetkar sesi

Hergün beş vakitte çağırır beni
Hem ruhunu arıt, hem de bedeni
Zikret yaratanı sorma nedeni
Gönlüne doldurur, imanın sesi

Minareden her gün okunan ezan
Namazın kıl haydi azalsın cezan
Vakit'i geçirme olmasın kazan
Şehadet `e şahit o son nefesi

Dalar unutursan dünya işine
Tam beş kez uyarı, koş gel kendine
Çare olsun en amansız derdine
Bilal-ı Habeşi verdi ilk sesi

Bedavadır senden para istemez
Hr olmaktır şartı, başka bildirmez
İnanmayanları kırmaz, sindirmez
Bayrak dalgalanır, o olur sesi

29.05.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Ezan İle

Bu sabah,
Uyandım ezan ile,
Gönlüme sızan ile,
Alnımıza yazılar,
Kaderler yazan ile.

Dinledikçe açıldı,
Gönlümde gizli kapı,
Kulak verdi bu yapı,
Ezandaki hikmete.

Tatlı bir huzur sardı,
Beni benden kopardı,
Başka dünyaya saldı,
Daldım derin nimete.

Kapıyı araladım,
Geçmiş karaladım,
Maziye rafa attım,
Huzur girdi gönül'e.

Bedenimden sıyrıldı,
Ses ruhuma ulaştı,
O an ben beni aştı,
Nefis döndü deliye.

Dalga dalga büyüdü,
Asi yönler uyudu,
İşte yaşamak buydu,
Hayat aktı içime.

Ağır ağır dinledim,
Dinledikçe inledim,
En sonunda şükrettim,
Rahmet indi elime.

Elim gitti yüzüme,
Hamd-ü sena rabbime
"Kul"um dedi nefsime
"Amin" doldu dilime...

29.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Fetih'i Düşünürken..

Bedenime olmuyor, saklı duran pusatlar
Nal sesi duyulmuyor, öksüz kaldı kıratlar
Dağlar boynunu büktü, esmiyor fırtınalar
_____ Öksüz kaldı tarihte, yazılacak sayfalar;
_____ Fatihleri ne zaman doğuracak analar?

Önümüze düşünce her yol düze çıkacak,
Her dağın tepesinden gemiler aşırarak,
Köhneyen eski çağı, dünyaya kapatacak
_____ Bir emirle açılır, cihana yeniçağlar
_____ Fatihleri ne zaman doğuracak analar?

Bembeyaz at üstünde, ordunun en önünde
El-pençe divan duran hocasının yanında
Han'lık payesi almış, isminin en sonunda
_____ Ulubatlı'yı bekler, büküp boynunu burçlar
_____ Fatihleri ne zaman doğuracak analar?

Bizans'ın surlarını dövmeli artık toplar
Yepyeni fetihlere tırıs gitmeli atlar
Kös'ler zafer çalmalı, pası atmalı kınlar
_____ Ay-yıldızın rengine kanat germeli kanlar
_____ Fatihleri ne zaman doğuracak analar?

Nerede o kumandan, övgü yağdırdı Nebi
Hem onu övdü hem de övgü aldı askeri
Bir adım geriye yok, an andırsa mahşeri
_____ Elden ele dolaşır, yere düşmez sancaklar
_____ Fatihleri ne zaman doğuracak analar?

At üstünde dik baş la İstanbul'a girerken
Yıkılmayacak Bizans, gururunu ararken
Halk eşsiz kumandanı, güllerle karşılarken
_____ Güven gördü yüzünde, rahatladı insanlar
_____ Fatihleri ne zaman doğuracak analar?

Yaptığı toplar dövdü, yıkılmayacak suru
Gönlünde yıktı önce, yere attı gururu
Kılıcının ucunda gördü sönmeyen nuru
_____ "Bizans'ı alamazsam, feda olacak canlar"
_____ Fatihleri ne zaman doğuracak analar?

Alındı en sonunda, biterken muhasara
Çağ kapandı dedik ya merhaba yeniçağa
Konstantin adı döndü güzelim İstanbul'a
_____ Bin dört yüz elli üç te, aydınlandı sabahlar
_____ Fatihleri ne zaman doğuracak analar?

Şimdi devir değişti, çağlar eski çağ değil
Yeni Fatihler lazım, dağlar eski dağ değil
Ok gibi düzgün gerek, avlar eski av değil
_____ Üç kıtada hükmünü sürdürmeli evlatlar

_____Fatihleri ne zaman doğuracak analar?

Analar doğurmalı, yetişmeli o nesil
Vatan elden çıkmadan, olmamalı ser sefil
Gözler hakkı görmeli, bir an olmadan gafil
_____Töre bilmez imansız, kaçmalı bu aralar
_____Fatihleri ne zaman doğuracak analar?

Kan ağlarken vatanım, kanını dindirecek
Şehit analarının yüzünü güldürecek
Vatanın kıymetini yeniden bildirecek
_____Sevgiye doğru koşsun, artık bütün adımlar
_____Fatihleri ne zaman doğuracak analar?

29.05.2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Garip Asker

Varmıdır cebinde sigara paran
Nöbetlerle filan nasıldır aran
Memleketten var mı arayıp soran

Sende mi garipsin, ben garip gibi
Ne desem avutsam, sen söyle sizi

Asker ocağı diye geldik buraya
Kolayca bitmez hiç dalma hülyaya
Hiç benzetme sakın ana kucağına

Garip olduğunu herkes bilemez
Aksa göz yaşların kimse silemez

Yirmi ay buradayız, altı yüz on gün
Garibe asır gibi geliyor bir gün
Bittiğini görecekiz elbette bir gün

Garip olduğunu herkese söyleme
Akan göz yaşların aksa da içine

Mahzun-mahzun durma bu köşelerde
Teselli arama isyankar bestelerde
Huzura kavuşursun gelen teskereyle

Neden garip-garip akar askerın gözü
Garip-garip çalar neden asker türküsü

26.07.1982
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Gariplik

Artık,
Düşünesim gelmiyor,
İlkbaharı ve yazı...
Göresim gelmiyor,
Gülleri, papatyaları...
Özleyesim gelmiyor,
Cıvıl cıvıl kuşları...
Çünkü geldi karakış,
Her taraf çamur oldu...
Sanki hiç bitmeyecekmiş gibi,
Bir his var içimde,
Baharı göremeyecekmişim gibi,
Ne garip değimli?
Beklide bu gün şu anda,
Yattığım yataktan kalkamayacağım,
Son olarak kalktığımda,
Yaradana kavuşacağım...
Hayat bu kadar kısamıydı,
Demek istemiyorum,
Ama yinede kendimi,
Bir garip görüyorum...

21/11//1983

Necati Şimşek

Gece Şehri Marmara

Bir şehir var Marmaranın üstünde,
Rengarenk; ışık, ışık...
Koskoca sarayları andırıyor...
Bir akis düşüyor üstüne ışıklardan
Sahile kadar uzayıp gidiyor...
Sahil desen zaten ayaklarımın altında...

Sanki bir köy, kasaba
Hayır, hayır, bir şehir...
Gemilerden oluşan,
Hava kararınca ortaya çıkan,
Karanlık gecede
Tastamam aydınlanan
Koskoca bir şehir...

Kimbilir içinde kimler var,
Her bir geminin,
Bir kaptanı, tayfaları,
Personeli var...
Şu anda yatıyorlarmı acaba,
Yüzen evlerinde...
Ama uyanık olmalılar,
Hemde sevinç içinde...

21/06/1982
İstanbul/Cerrahpaşa

Necati Şimşek

Geceden Sabaha Ankara

Sanki yıldızlar yağmış Ankara'nın üstüne
Işıldıyor caddeler, sokaklarda lambalar.
Zifiri karanlıkta sokaklarda ışım ne?
Evine girmiş herkes, derdiyle yanacaklar.

Parıldayan gecede, içimdeki karanlık,
Mum ışığından olsa içimde yansın artık,
İçimdeki ümitler olsa da dökük yıkık,
Ankara parlıyorken, sönük mü kalacaklar.

Damarlarda dolaşan, son sürat trafikle,
Fikirler çarpışıyor, beynim deki fikirle,
Dudaklarım titriyor, tembelce bir zikirle,
Ankara gülüyorken, hep yas mı tutacaklar.

Gözlerim kamaşıyor, gördüğüm ışıklardan,
Ayağım dolaşıyor, kördüğüm çıkışlardan,
Felek sonsuz inatla, geçmiyor yıkışlardan,
Ankara uyuyorken, güreş mi tutacaklar..

Vakit gece de olsa, parklarda gezenler var,
Oturup ta bir bank'a etrafı süzenler var,
Anlaşıyor sanki dertlerde yüzenler var,
Ankara dinlenirken, ibret mi alacaklar..

Şu köşede oturup, elinde boş şişeyle,
Ağlamaklı birazcık, hüzünlü bir neşeyle,
Arkasında oturan, konuşmayan kimseyle,
Ankara demlenirken, mahzun mu olacaklar..

Koca şehrin üstüne göz kırparken yıldızlar,
Kaç kişi gelin çıktı, evlenip gitti kızlar,
Kim bilir kaç babanın, içten yüreği sızlar,
Ankara eğlenirken mutlu mu olacaklar..

Yürüdükçe sokakta, gördüğüm namus, ar'ı
Aydınlattı pisliği bir arabanın farı,
Erkekten dönme ama sanki bir kocakarı,
Ankara kaçıyorken, lafa mı boğacaklar..

Polisler kol geziyor, geziyor amma lakin,
Şehre her zaman gibi, derin sessizlik hakim,
Fırtına öncesi mi, bence bugün çok sakin,
Ankara susuyorken, darbe mi yapacaklar..

Burası şehre uzak, gecekondü bölgesi,
Birkaç kedi ve köpek, görünüyor gölgesi,
Birkaç evde de ışık, bir iki çocuk sesi,
Ankara ışıyorken, uykumu tutacaklar..

Ayaklarım getirdi sürükleyip buraya
Gözlerimi gezdirip sonra baktım havaya

Ellerimi kaldırıp, dua ettim mevlaya
Ankara uyanırken, duygu mu bulacaklar..

09/04/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Gecenin Ayazı

Gecenin ayazı, zifiri karanlık
Kalbimde kararsızlık,
Benliğimde umursamazlık,
Göz gözü görmüyor derler ya
Göz gözü görmüyor....
O zaman kulak da kulağımı duymuyor..
Doluya koydum almadı,
Boş zaten hiç dolmuyor...

Gecenin ayazı, zifiri karanlık
Ellerimde kararsızlık,
Ayaklarımda tutarsızlık,
Dizlerimde dermanım derler ya
Dizlerimde dermanım...
O zaman kırk satırlık ferman mıyım
Ömür bitti, gün kalmadı,
Yol zaten hiç bitmiyor...

26.05.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Gecenin Ortası

Yıldızlar ışık oldu gecenin karasına,
Sanki bir yıldız kaydı gönlümün şurasına,
Beklenmedik bir anda, öyle bir derin vurdu,
Damgayı vurdu gözler, gecenin ortasına...

Önce baktım yukarı, seyrettim yıldızları,
Kafamda nokta yaptım, en uzak araları,
Birleştirdim sonradan yaptığım noktaları,
Boyadım parça parça, beynimin sayfasına...

Parçaların hepsinden, güzel bir resim çıktı,
İşte benim varlığım, bir bu resme aşıktı,
Resme giden yol ise oldukça dolaşıktı,
Söz dinlemeyen gönlüm yine düştü ardına...

Neyleyim ki sorular cevabını bulmadan,
Sabah gün ağarmadan, yıldızlar kaybolmadan,
Ömür çilesi bitip, zamanı doldurmadan,
Her şeyi gece çözmek yarar verir mi bana...

Yıldızlara seslendim, aşkımın akıbeti,
Şona erer mi gece bulur mu nihayeti,
Üzerime çökmüşken gecenin tüm kasveti,
Ömürden, ömür çalar başka gelmez aklıma...

Yıldızlar ses vermedi, haykıran bu yüreğe,
"Etrafında yıldızın, fazlaca bakma göğe!"
Uzansaydı inan ki çıkacaktım direğe,
Gönlümdeki yıldızım güzel göründü bana...

Yukardan kayan yıldız meğer girmiş gönlüme,
Çok sevecekmiş beni, ömür katmış ömür'e,
Gecenin tüm karası, mana vermiş gözüne,
Sevmekse bana düştü, çok sevmek kana kana...

29.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Geçmiş Olacak

Senden gelen dertlere çektiğim gönül bendi,
Dayanmaz daha fazla yıkıldı yıkılacak.
Gönül çözüm üretmez, her şeyleri denedi,
Vücut çatısı çöktü, deprem yemiş olacak.

Çatlıyor sabır taşı, benim çektiklerime,
Sormuyor bir şey gönül, değer verdiklerine,
Harcamış geçen ömrü meğer sevdiklerine,
Yapayalnız yaşarken ömür geçmiş olacak.

Sözde aşkı tadacak, ulaşıp ta sevgiye,
Ateşten zevk alacak, kanıp ta pervaneye,
Ömür bitti bitecek, dönüp te viraneye,
Pişman olacak lakin, ömür bitmiş olacak...

Fırtınalar atlattı, aşkınla göğüs gerip,
Çileleri katladı, kalbe gömdü derleyip,
Bu can katlanacaktı sözde bir ömür verip,
Parçalara bölünüp, viran olmuş olacak...

16.09.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Geçmişe Özlem

Hiç gecenin bir yarısında,
Buram, buram terlediğin anda
Çıkıp ta bir köy evinin damına,
Türkü dolandı mı hiç diline...?
Söyledin mi hiç esen yellerle beraber,
Göz kırpıp, selam veren yıldızların altında
Sadece ay ışığında..?

Etrafına toplayıp konu komşuyu
Masal anlattın mı hiç çocuklara..?
Tek eğlencenin masal olduğu yıllarda,
Götürdün mü umutlarını,
Kaf dağının ardına...
Dövüştürdün mü koskoca devi
Keloğlan, keleş oğlanla..?
Halan masal anlatırken bir taraftan,
Üzeri bezle örtülüp soğumasın,
Kenarda bekletilen demini alsın diye
Çay içtin mi hiç, mavi emayeden çaydanlıkla
Ağzını yaka yaka,
Hüpleye, hüpleye..?

Babaannen sandığından çıkarıp cevizleri
Önüne attı mı?
Hepsini sana kırdırıp,
Artanını da bayramda elceğizleriyle yaptığı
Baklavaya kattı mı..?

Var mıydı mantar tabancan,
Hem de iki tane mantar alan?
Daha mantarı takarken
Patladı mı hiç elinde?
Sıçradı mı elbiselerine, gözüne...
Annen dedi mi hiç,
Bakmazsan öyle olur sözüme...

Hiç eşeğin sırtına binip,
Hergün tarlaya gidip,
Ekin, arpa biçtin mi?
Köy harmanının olduğu yerdeki pınardan
Hiç buz gibi su içtin mi?
Akıta, akıta ağzının kenarlarından...
Zamanın nadide buzdolaplarından,
Testiyi tepene diktin mi?

Akşam tarladan dönerken köye
O uzun hava dolandı mı diline;
"Akşam olur tepelerin ardından,
Bana gelsen ölür müydün acından"
"Yeğin olur bizim elin ekini
Top, top olmuş Meyro kızın kekili"

Kaybedip te kendini, tarlalarda
İçindeki korkuyu yenmek için aslında
Gecenin karanlığında
Türkü çağıra, çağıra
Döndün mü köye...

Bazen de buğdayı un yapmaya,
Gittin mi o suyla dönen çarkı feleğe,
Kepeği ayrı güzel, unu ayrı güzel değirmene?

Saatini kaybettin mi kolundan çıkarıp
Dalınca oyuna,
Dedenden azar yedin mi hiç
Başını önüne eğip...

Kuzuları hiç aldın mı eline
Hiç baktın mı kömür gözlerine
Sokuluşunu izledin mi annesine?

Sabahleyin kalktın mı hiç,
Köy yerinde ezanla?
Abdest aldın mı hiç, özel leğen ve ıbrıkla?

Bal getirdiler mi hiç koskoca sahan la,
Sabah kahvaltısında?

Hiç koyun sütü içtin mi
Daha yeni pişmiş, dışı kapkara kazan da?

Bazlamayı hiç gevrettin mi
Ocağın kenarın da
Doğradın mı gevremiş bazlamayı
Tarhana çorbasına...

Telden araba yapıp sattın mı?
Çamurdan Radyo yapıp,
Antenini de kurumuş buğday sapından,
Düğmeleri, yontulmuş çakıyla
İtina ile söğüt ağacından...
Üstelik,
Kendin çalıp, kendin dinledin mi
Hem de en sevdiğin şarkıları?

Bu anlattıklarımın sonu gelmez
Boşuna beklersin
İçini burktuysa biraz,
Anladım,
Bizdensin...
Biz emsalsin...
Çocukluğunda televizyon bilmeyen,
Lastik ayakkabıdan başka, ayakkabı

Bayramdan başka yeni elbise giymeyen
Her türlü oyuncağını kendisi yapıp
Oyunları da kendisi icat edip
Oynayan takımındansın...

Gel şimdi bu anlattıklarımla
Şimdiki gençliği kıyasla
Çocukluğu kıyasla...
Evvelden kız çocuklarının bebeği bez di,
Al sana! Şim di her taraf, Barbi, Sindi...
Oyun mu oynuyor çocuklar şimdi...
Nerede kaldı evliliğin ilk provaları evcilikler,
Neredeyse şimdi çocukken evlenecekler...
Derler ya hani
Tüfenk icat oldu mertlik bozuldu...
Teknoloji geldi ama
Bana göre
Her şey bozuldu...
Ne ebemin yaptığı ayran kaldı, ne yoğurt
Artık her şey gübreli
Ekoloji yi unut...
Toprak ana bile bıktı belki
Nazlanarak veriyor san ki
Önceden "ter" leyen yoğurt
"Tereyağ" olurdu
Şimdi marketlerde görüyor çocuklarımız
Süt ve yoğurdu...
Peki böyle olması
İyi mi oldu?
Kimine göre iyi olabilir,
Bana göre hayır...
Vücutlar narinleşti,
Hastalıklar yerleşti...
Herkes midenin den rahatsız
Çünkü belli değil çoğunun yediği...

Tabiat bize hala veriyor,
Rabbimin "ver" dediği her şeyi,
Ama biz bozuyoruz çevreyi...
Gençlerimize örnek, nasıl olunacaksa olalım
Onları koruyalım, dünyamızı yıkmayalım,
Yeniden yapalım...
Naçizane bu şiirle istedim ki
Anıları yaşatalım
Bu günü
Geçmişle kıyaslayalım....

26.05.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Gel Görki

Gelen gidene gülüyor
Çeşit çeşit laf söylüyor
Yanlış herkes biliyor
Gel gör ki vazgeçemiyor

Dillere düşüyor riya
Sevgi dolu düşler rüya
Kalbimizdeki bu hülya
Gel gör ki hiç tükenmiyor

Eller açılır Mevlaya
Kalpler yönelir Mevlaya
En son dönülür Mevlaya
Gel gör ki umursanmıyor

Ya-Rab bu yalan dünyada
Fayda yok yıldızda, falda
Herkes doğru da niyazda
Gel gör ki hiç yaşanmıyor

12/06/1982
İstanbul/Sağmalcılar
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Gelemiyorum

Aşkımdan kaynaklanan
Büyük cesareti
Anamlı gözlerinde
Bulamıyorum
Gönlüm her an senle
Olmak istiyor ama
Yanına bir türlü
Gelemiyorum

Ağaçların olan her bir
Yaprağı
Hazanda dökülür
Örter toprağı
Hayalimden atıp sarı saçları
Bir türlü yanına
Gelemiyorum

Ömür kadar uzuyor
Sensiz geceler
Aşkıımızdır inanki
Dilimdeki heceler
Öylesine karıştı ki
Bu bilmeceler...
Çözüp te bir türlü yanına
Gelemiyorum...

07.08.1982
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Gelin Oldun Ha?

Ben sana bakmaya kıyamaz iken,
Sen ellere baktın, elin oldun ha?
Yıllardır sandıkta seni bekleyen
Gelinlik giymeden gelin oldun ha?

Ne olacak şimdi söyle aşkımız,
Çatladı ortadan sabır taşımız
Bozulacak aradaki ahdimiz
Sözünü unutup gelin oldun ha?

Kara gözlerine bakar erirdim
Dünyaları istesen de verirdim
Eserini gel gör, işte delirdim
Kaçıp gittin benden gelin oldun ha?

Düşündün mü n olur şu benim halim
Aşkta vefa yokmuş, zalimmiş zalim
Hayatta attığın bu en son çalım,
Yıkıp gittin beni, gelin oldun ha?

30.06.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Gelir Bana

Beraber yürümek nasip mi acep
Sevgimize yollar, var gelir bana
Ayrılmasın sakın olsa çok sebep
Yaz günü yukardan kar gelir bana

Ne oldu elimi bıraktın birden
Gönlüme ağular sundun ömürden
Pamuk gibi kalbin, oldu demirden
Isıtıp ta dövmek zor gelir bana

Gözünden iniyor boncuk gibi yaş,
Gönlün ayrılığa verirken savaş
Ani karar verme hele ol yavaş
Hep sabır dilemek, laf gelir bana

Kara gözlerinde çağlayan sevgi
Olmazdı dünyada bir şeyin dengi
Işıkları söndü, perdeler indi
Islanan yanaktan sel gelir bana

Kalbinde heyecan, oluyordu ya
İçine sevgiler yaşıyordu ya
Bu gönül gönlünde kalıyordu ya
Yeni gönül bulmak ar gelir bana

Elimde tuttuğum sevgi çiçeği
Gönüllere konsun aşk kelebeği
Öğrendim aşkına boyun eğmeyi
Yeniden düzeltmek har gelir bana

Kara gözlerine kahve içerken
Kara gözün için seni seçerken
Hayatta her şeyi feda ederken
Seni feda etmek kor gelir bana

05/11/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Gerçek Dost İmiş

Diyor ki çok kadim dostlardan biri
Gönüller deryadır, yaşamdır kiri
Dost dediğin bilerek içer zehir'i
Dünya yalancı da, gerçek dost imiş

Ummana dalarsın, gönle girince
Herkesi görürsün, dostu görünce
Herkesi duyarsın, dostu duyunca
Gönüller fatihi, gerçek dost imiş

Ne menfaat umar, ne de bir çıkar
Dosta giden yollar, hep hayra çıkar
Ne terk eder seni, ne de hiç bıkar
Gönüller dolduran, gerçek dost imiş

Açığa çıkacak manalar gizli
Dost beni uyarır, yazılı sözlü
Zor olanı görür, sanki kalp gözlü
Zarardan çeviren, gerçek dost imiş

Önüne gerilir, ateş çıkınca
Hasmın sana kötü, kötü bakınca
Sırtını dönmekte yoktur sakınca
Boynuna sarılan, gerçek dost imiş

Hep iyilik ister, kötülük yoktur
Arkandan kuyunu kazanın çoktur
Kuyuyu kapatmak dost'a mı haktır?
Zorları başaran, gerçek dost imiş

Gün olur kardeşin bakmaz yüzüne
İtibar etmez hiç senin sözüne
Ne kabuğa benzer, ne de özüne
Kardeşten de kardeş, gerçek dost imiş

Bağrın da yanana gerçek köz derler
Dost olmayanlar hep boş söz verirler
Dostlar ise verdiği öz den verirler
Canımdan daha can, gerçek dost imiş...

30.05.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Gibi

Artık bu yolda kaygısızca yürüyemezsin
Dar patikada yürüyen keçiler gibi
Feleğin sillesini ömrünün her anında
Şaplak gibi suratında hissettin
Şimdi sanki gözün açılmış,
Garip bir telaştasın
Tıpkı,
Açlıktan öleceğini zannedip,
Önündeki kemikten başka bir şey görmeyen
Köpekler gibi...

23/06/1982
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Gizli

Her Şey bir Őeyde gizli,
Bir Şey her Őeyde gizli,
Bu bir Şeyi bilebilseydim,
DeęiŐtirirdim evreni....

06/05/1984

Necati Şimşek

Gönlüme

Pır, pır eden yüreğim, yine kaldık baş başa
Ne heyecana gerek var, ne anlamsız telaşa
Sen beni biraz avut, neşelensin bu gönül
Karşıma geç istersen, uzun sürsün temaşa

Sessizlik karanlıkla, dünyayı kapatırken
Kimsesizlik içime, yerleşip otururken
Ağzımda bir melodi, anlamsız dolanırken
Nedir bilmem ki beni bağlayan bu hayata

Dinle gönül sesini, oynak bir hava gibi
Kan harekete geçsin, çılgın bir ırmak gibi
Dertler dağılıp gitsin, çöldeki kumlar gibi
Sağanak yağmurların, ara versin yaşlara...

Beyninde zıt fikirler, kendine yer ararken
Düşünceler konacak, atı'lere dalarken
Kolların yar yerine boşlukları sararken
Kaderde neler varsa bir, bir çıkar karşıma

Herkeslerin gönlünde, gülen gözleri ara
Kimi kahve rengidir, kimisi de bak ela
Mavi de olur bazen, bazısı da kapkara
Bazen ömür verilir, anlamlı bir bakışa

Gel artık üzme yeter, ömürler bitebilir
Beni üzdüğün günler, sana boş gelebilir
Dilinden hiç düşmeyen o türkü bitebilir
Hayata verme hüznü, anlam kat yaşamaya....

Bir noktayla başladı, şu kısacık ömrümüz
Bize çok uzun geldi, bazen kısa ömrümüz
Noktalar noktalandı, işte bitti ömrümüz
Gerçek yaşama doğru, gider dönerek dünya

09.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Gönlün Oldu Mu?

Susuzluktan yanan deli gönlümü,
Ateşlere attın, gönlün oldu mu?
Yakıyorken hasret ahir ömrümü,
Aşk çölüne attın gönlün oldu mu?

Kan çekilmiş gibi damarlarımdan,
Bezginlikler geldi zararlarından,
Ecel bahçesinin kenarlarından,
Kendime yer kaptım gönlün oldu mu?

İkimizde belki yanlışa düştük,
Elimizde varken yok'u bölüştük,
Tek var olan aşkı ama dövüştük,
Galibi sen oldun, gönlün oldu mu?

Yarama tuzları, merhem diyerek,
Azdırdın sürdükçe kalbideşerek,
Uzattığın tasta şifa diyerek,
Zehirleri içtim gönlün oldu mu?

İlerledi yaşım na-murad ile,
Ellere bakamam bu surat ile,
Eline geçecek son fırsat ile,
Üç kuruşa sattın gönlün oldu mu?

Ölüyorum şimdi aşk pazarında,
Dünya'nın değeri yok nazarımda,
Taş çıktı koskoca bak mezarımda,
Aşkım ile gömüldüm, gönlün oldu mu?

24.08.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Gönül

Çıkmışken günahsız yaşam fırsatı,
Nimeti elinle ittin be gönül.
Cennette yemekle yasak meyvayı,
Ömrünü en baştan sattın be gönül.

Sonsuz bir yaşamdan, düşüp dünyaya,
Sonsuz hayatları attın hülyaya,
Cennetler girse de her gün rüyaya,
Ateşi içime serdin be gönül.

Yakıştı mı işin başlangıcında,
Bütün kozlarını verdin şeytana,
Bakınca ne gördün söyle arkana,
Sırat iplerini gerdin be gönül.

Dünyada gördün de yalan şeyleri,
Yalancı aşklarda çaldın ney'leri,
İnleyerek çıkan hoş nağmeleri,
Zevklerine duçar ettin be gönül.

Arı oldun bal yapmayı bilmedin,
Karıncaya baktın, ona imrendin,
Kuşlar gibi özgür olmaktı derdin,
Ömrünü hapis'e attın be gönül.

No'la bir asmada üzüm olsaydın,
Kararıp aşkımda gözüm olsaydın,
Daha söylenmemiş sözüm olsaydın,
Lal edip dilimi, sustun be gönül.

Ömrümün son demi gelirken artık,
Sökükler oluyor, kocaman yırtık,
Girdik gönüllere kökünden yıktık,
Yalandan ömrümü sıktın be gönül.

Naçar artık düştü yanıma eller,
Yarınlar yok oldu koparken teller,
Dalında kurudu, açmadan güller,
Can suyum kökünden kestün be gönül.

Bittiği yerlerde diyecek sözün,
Kül oldu bağrında yanacak közün,
Var mola mahşerde bakacak yüzün,
Utançları yüze saçtın be gönül.

08.09.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Gönül (2)

Baharın kokusu dolanır hüzne
Çiçekten çiçeğe gezinir gönül
İster yüklem deyin isterse özne
Yaşanılan güne kazanır gönül

Masmavi göklerden hazzını alır
Yemyeşil vadide rehine kalır
Buz akan pınardan lezzeti tanır
Ak bulut üstünde dolaşan gönül

Bazen bir serçenin şen yuvasında
Bazen karlı dağın son noktasında
Bazen yağın dolu, yaz ortasında
Dört mevsimi birden yaşayan gönül

Çobanın çaldığı kavalda bazen
Dostun meclisinde olur semazen
Taşı gediğine koyunca Neyzen
Garip ruh haline bürünür gönül

Yunus un öz tüten her dörtlüğünde
Veysel in giz çözen her gördüğünde
Ertaş in biz kokan her türküsünde
Gezdirir kendini avutur gönül

Ruhuma akseden ut taksiminde
Dut bağlamaların sarı telinde
Tulum'un çağlayan tiz nefesinde
Kaybeder içinde kendini gönül

Papatya sarısı, gülün kokusu
Bırakmaz insanda gamın tortusu
Bahara çıkanın kalmaz korkusu
Ömrünü baharda arayan gönül

Çıkar yılanları kör deliğinden
Hayat akıversin öz iliğinden
Yaşam geçer gider kendiliğinden
Ömrünü boş yere harcama gönül

Her nereden nasıl gelirse gelsin
Bu can bu ömrünü yaşamış densin
Çıkan engelleri yıkarak geçsin
Sabır taşlarını çatlatma gönül

Bahar, bahar olsun bütün ömründe
Ömür sonbaharı tadar gününde
Ecel şerbetini ahir ömründe
Yudumlar da içer, bilerek gönül

15/04/2008
Necati ŞİMŞEK

Ankara

Necati Şimşek

Gönüle Yara Düştü

Ömrümce huzur veren, her bakışta kalbime,
Geceye kara düştü, karaya ayaz düştü.
Bir bir kaydı yıldızlar ayazlarda gönlüme,
Gönüle yara düştü, yaraya niyaz düştü...

Aradığım huzuru sende bulurum diye,
Kara gözlere daldı, gönül bilmem ki niye,
Ömür boyu aldığım, belki de tek hediye,
Beklenmedik bir anda, gözümde yere düştü.

Sinemde yanan ateş, kıpkızıl kor olurken,
Eşir yürek yağları, düşüncem dar gelirken,
Ömrü sensiz yaşamak bu kadar zor denirken,
Sensizlikte son buldu, benim toprağa düştü...

14.09.2007
Necati şİMŞEK
Ankara

Necati şimşek

Gördüğüm Güzel

Kadife gibi bir ses
İfade desen enfes
Bakıştaki kararlık
Örüyor sanki kafes

Pamuk gibi bir el
Saçlar ipekten tel
Ben ona gıt diyorum
O beni çağırır gel

Kiraz gibi bir dudak
Dans eder oynayarak
Konuşulan lafları
Çevirmez hiçbir kulak

Ayın on dördü yüz
Karşısından bolca süz
Eğer sahip çıkmazsan
Hem yetimsin, hem öksüz

İnce zarifçe kollar
Kimi saracak onlar
Eğer bana gelmezse
Ya ayrılırsa yollar

Yakışmış elbisesi
Var mı kimi kimsesi
Alan bahtiyar olur
Dolar gönül neşvesi

Endamlıca bir yürür
Ardına bakar, durur
Böyle bir güzel için
Katil bile olunur

Peşinde çok gezenler
Yandan, yandan süzenler
Boş yere ümit bağlar
Bu güzeli sevenler..

Ben gördüm çizdim resim
Kesilse de nefesim
Ne yapayım ki anca
Şiir yazdı ellerim

19.05.2007
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Görev Aşkı

Bir görev aşkıdır bendeki
Ne eksilir, ne tükenir...
Sönmez bir ışıktır kalpteki,
Gün geçtikçe alevlenir...

Boş durmak yaraşmaz bana,
Kalbimde çarptıkça vatanın aşkı.
Fazla yatmak gelmez bana,
Ruhumu coşturur bu kutsal kamçı...

Gönlümü koşturur bu kutsal tutku
Felek araya aşılmaz yollar koydu
Hasret, sıla, gurbet, özlem var ama
Hepsini bastırır bu yüce duygu...

27/06/1982
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Gözlere Bakmak Yeter

Ağla demek kolay mı, çağlayan gönüllere,
Mesafeler uzar mı, aşkı tadan kalplere,
Riyakarlık sızar mı, sevgi dolu sözlere,
Yalanı beceremez, gözlere bakmak yeter.

Ömrün bahar çağında, kara saçtan tel gibi,
Sürükleyip götüren, ömre esen yel gibi,
Omzunu kaldırıp, dönüp giden el gibi,
Mahzunca baş çevirip, gözlere bakmak yeter.

Göz yaşınla yoğurup, yürek narında pişen,
Hasretinle kavurup, Mecnunla çöle düşen,
Sonbaharda savurup, gönülden yare küsen,
Bulutlar gibi nemli, gözlere bakmak yeter.

Fırtınalar kopunca kasılıp titreyerek,
Dökemez pınarları ağlamak isteyerek,
Damlalar sağnak olup, göz üstüne düşerek,
Gönül içten ağlarken, gözlere bakmak yeter.

Asi olmadan kalpler, sevgiyi anlamalı,
Ayrı durmadan yollar, bir uçta buluşmalı,
Boşluk değil de kollar, bedenleri sarmalı,
Yaraların azmışken, gözlere bakmak yeter...

15.09.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Gözlerim

Ne oldu size gözlerim,
Her daim nemli gibisin.
Kifayetsiz mi sözlerim,
Bir asi evlat gibisin..

Bahtıma mı acıdınız?
Kalmadı mı inancınız?
Kesildi mi duacımız?
Dili duymaz lal gibisin..

Tamam bende bilemedim,
Yaşadım da gülemedim,
Çok istedim ölemedim,
Beni bilmez yar gibisin..

Yola çıkıp yürür iken,
Yolda batar, çakıl, diken,
Ömür hızlı geçer iken,
Sanki bitmez yol gibisin..

Uzaklara bakardınız,
Bir toz eser kapardınız,
Güzel görür kırpardınız,
Şimdi görmez kör gibisin..

Bırakın inci dökmeyi,
Öğrenin kalbe girmeyi,
Göze kudretten sürmeyi,
Süreni bilmez gibisin..

Yaşam sürerken üstünde,
Toprak çekecek itsen de,
Ömür son bulur kabirde,
Beyne asi hal gibisin..

Güzellikler dalda kalır,
Gül dalında güzel durur,
Bu sendeki bitmez gurur,
Kökü kopan dal gibisin

Nefis sorar soruları,
Görün artık doğruları,
De, "kör insan oğulları"
Kör nefse kurban gibisin..

24/01/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Gönül Dostlarımdan;

HER BAKIŞIN KAİM OLSUN
HAKKI GÖRÜN DAİM OLSUN
HARAMLARA SAİM OLSUN
SANKİ EVET DER GİBİSİN.....OSMAN ÖCAL

DAMLA DAMLA YAŞ DÖKERSİN.
AGLAR İKEN HEP ÜZERSİN
YOKSA ÇOKMU DERT ÇEKERSİN.
KAPTANI YOK SAL GİBİSİN.....Zafer KILIÇ

Necati Şimşek

Gurbet

Ne zaman kendimle baş başa kalsam,
Bitmeyen hasretlik yakar gönlümü.
İçimden gelse de bir kez ağlasam,
Göz yaşlarım yıkar bütün ömrümü.

Sahilde karaya vuran çöp gibi,
Felek her dakika savurur beni,
Kaderim gölgemdir, bir an peşimi,
Bırakmaz haşre dek, tutar ömrümü.

Düşünceler basar, düşünceleri,
Karanlıklar kaplar, pencereleri,
İşıltılar kaçar, kor gönülleri,
Manasız boşluklar, sıkar ömrümü.

Gurbette olmanın sebebi sarar,
Beyin şaşırır da alır ters karar,
Etraftaki her şey gurbetlik kokar,
Zalım ya gurbetlik, satar ömrümü.

Kendisi bitmez de ömür bitirir,
En güzel çağlarda kahır çektirir,
Aşk şarabı diye zehir içtirir,
Farkına varmadan, çalar ömrümü.

Misafirise fani dünyada herkes,
Gurbetteyse madem aldıkça nefes,
Son nefeste kalkar, hapseden kafes,
Yalan dünyalarda harcar ömrümü...

12.09.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Gül

Güllere benzet yüzün
Uğramasın hiç hüznün
Tebessüm sarsın seni
Belli olsun güldüğün

Neye yarar bu dünya
Gülen yüzler olmasa
Değmez mi ömürlere
Açan güller solmasa

İnanırsan seversin
İnsanlara gülersin
Şu veya bu şekilde
Toprağa gireceksin

Gülmek gönül işidir
Sen gül, herkes işitir
İçi kan ağlasa da
Gülen mutlu kişidir

İçten bir gülüş yeter
Bence bir ömre değer
Boş yere aramışız
Bülbül de gülmüş meğer

21/10/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Gülmelisin

Neden solmuş gözlerindeki fer
Sanki dünyaya bakmamaya kararlı
Kalbin ızdıraplar içinde belli, yaralı
Kahkaha savuran dudaklar kötümser

Senin dünyanın değilmiydi neşeli
Şimdi tam bir boşluk içindesin
Bazen inan kendinde bile değilsin
Anlaşıldı dostum kader yıpratmış seni

Sigara dumanı gibi kaybolur ümitler
Hayata hep başka gözle bakarsan
Bir güzel uğruna aşk narına yanarsan
Çeviriverir etrafını amansız dertler

Bir türlü bitmiyor geçmez saatler
Ruhundaki yeise teslim olursan
Zaman geçtikçe sen yerinde durursun
Çekilmez elemeler hep üst üste binerler

Artık kendine dönmeli, kendine gelmelisin
Bak yarı bile etmişsin koskoca ömrü
Her gün yer sende bu hayat denen törpü
Bütün bunlara rağmen dostum yinede gülmelisin...

(Gülmeyi unuttuğun an, ağlamayı öğrenmen gerek... O halde hep gül ki ağlamaya
luzum kalmasın...)

20/05/1982

Necati Şimşek

Gülümse Bana Canım

Gülümse bana canım
Tebessüm et durmadan
Gülümse coşsun kanım
Seyredeyim bıkmadan

Öyle tatlı bakışın
Gözden kalbe akışın
Tebessümle yakışın
Terk edilmez yılmadan

Gülümse bana canım
Tutuşsun her bir yanım
Ben gülmene muhtacım
Sevmek olmaz bakmadan

Saçların örtsün yüzü
Saklasın kara gözü
Söylesin dudak sözü
Dinlerim usanmadan

Gülümse bana canım
Güneş ol ısıt kanım
Benim olsan sultanım
Aksın zaman durmadan

Yanakların olur al
Kaşların sanki hilal
Gül de yeşersin bu dal
Çiçek açsın durmadan

Gülümse bana canım
Gül de, ben de güleyim
Gülle donansın dünyam
Ömür geçsin an be an

Görünsün inci dişler
Söylerse şirin diller
Ne derse desin eller
Kahkaha at durmadan

Gülümse bana canım
Gülde ben kahrolayım
Gülüşüne kanayım
Her an olayım kurban

Necati ŞİMŞEK
25/05/1982
İstanbul

Necati Şimşek

Günaydın

Günaydın, günaydın, günaydın yine günaydın
Günaydın, günaydın dedikçe gün olsun aydın
Tebessüm eden yüzler her an yüze güldükçe
Bahtımın ortasına tahtı hep sen kuraydın

Günaydın ın bol olsun, merhaba de bahara
Bahar mutluluk versin, şans getirsin bahtına
Yol ve yordam bilenler aşığa yoldaş olur
Sen de bana yoldaş ol, aşıgım ol dünyada

Herşey gönlünce olsun, bütün ömrün boyunca
Zevk vermez ki insana, hayat zevke doyunca
Vazgeçmez mi aşıklar, lüzumsuz bir çok şeyden
Gönül gerçek dostunu arayıpta bulunca

Ne kadar güzel şeymiş, güne gün le başlamak
Kalbinde neler varsa dostlar ile paylaşmak
Gökteki kuşlar bile aşk şarkısı söylüyor
Ne kadar doğru sözmüş baharda aşık olmak

Karşı mor tepelerden güneş ufka doğarken
Keskin ışık huzmesi, karanlığı boğarken
İçim dışım sevinçle dolup-dölup taşacak
İşte gerçek mutluluk, çocuk gibi koşarken

Bulutlara günaydın, günaydın ağaçlara
Günaydın taşlı tarla, günaydın arılara
Selam olsun gönülden, günaydın diyenlere
Kundaktaki bebeğe, yetmişlik ihtiyara...

06/05/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Güzel Gözlü Yar

Aşkın deryasında dalıp sulara
Beraber taşalım, güzel gözlü yar
Umutsuz da olsa sırlı yollara
Beraber koşalım, güzel gözlü yar

Akmasın gözlerin yağmurda bile
Söylenme sözlerin düşmesin dile
Mutluluk hak ise, gelecek çile
Beraber çekelim güzel gözlü yar

Yaşadığın günler seni yıkmasın
Dost bildiğin kimse seni yakmasın
Çember olup dertler seni sıkmasın
Beraber açalım güzel gözlü yar

Havalar üşürken, karlar yağarken
Gün bitip karanlık nuru boğarken
Her gece ardından güneş doğarken
Beraber doğalım güzel gözlü yar

Ellerim tutunca, yanan elini
Bana doğru çevir aşkın selini
Ilgıt, ılgıt esen sevda yelini
Beraber tadalım güzel gözlü yar

Gönüllere giren sevgiyi desem
Bana ait ömrü, önüne sersem
Kalbimde açılan çiçeği versem
Beraber derelim güzel gözlü yar

Kaçtıkça üstüne gelen dertleri
Aşka karşı çıkan bütün fertleri
Aşkın yaşadığı bütün yurtları
Beraber bulalım güzel yüzlü yar

Sevgiler beraber büyüsün diye
Gözündeki bakış bana hediye
Bu aşka oturup güzel methiye
Beraber yazalım güzel gözlü yar

Hoş geçen yılların varsa hatırı
Boş çıkmasın rüyamızın tabiri
Yan yana durursa aşkın kabir'i
Beraber kazalım güzel yüzlü yar

11/11/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Hasret Ateşi

Bir hasret ki aşkının sönmez ateşi
Her saat, her dakika kavurur beni
Yanıdayken bile tükenmek bilmez
Senden uzak iken düşün halimi

Gayelerimin bittiği her bir noktada
Yaklaşırım adım-adım sanki yanına
Özlemler dilekler hep seninle olur
Sensiz bir hayata yer yok yaşantımda

Sen ürkek bir ceylan gibi benden kaçarsın
Bana inanıyorum kalbini tam açmazsın
Benimle öyle başkasıymış gibi konuşma
Delirirsem Mecnun gibi, sende Leyla olursun

Her sorduğum soruya kaçamak cevap
"Ne desem bilmem ki" anlamsız hitap
Yakışmıyor senin gibi bir peri kızına
Samimi ol düşmesin gönüller bitab

Beni gördüğün an kalbin hızlıca çarpsın
Hızlı-hızlı vursun, aşk-aşk diye atsın
Ben seni her gördüğümde inan böyle olurum
Bari benim kalbimi kendine örnek alsın

İçinden geçenleri hiç çekinmeden söyle
Karşıma geçip te küs gibi durma öyle
Biz bir ömre talibiz, iyi veya çok kötü
Başı böyle olursa, sonu gelir mi söyle..

Bunlar benim içerimden geçenler
İçerimde gizlidir binlerce kelimeler
Sırası geldiğinde bir-bir hepsi çıkacak
Boşa gitmesin aşkımıza verdiğimiz emekler...

25/06/1984
Ankara

Necati Şimşek

Hastalıkta ve Sağlıkta

Ne demiştik biz seninle
Yıllar önce
Söz verirken birbirimize
Hani bir ömür boyu diye başlıyordu
Hastalıkta ve sağlıkta
Diye bitiyordu...

Sen benim koluma girecektin
Hayatın dikenli yolunda
Yalnız yürümeyecektin
Ben sana,
Sen bana destek olacak
Söz vermiştik o zaman birbirimize
Bu hayat beraber yaşanacak...

Fakat,
Önce sen hastalandın,
Sanki yataklara çakıldın
Devasız dertlere düşmüştün
Devasız dertler...
Ölür dediler,
Ölecek dediler,
Beni terk edecek miydin,
Bırakıp gidecek miydin
İnanamadım,
Hastalığına bile razıydım,
Sen hasta yatarken,
Gazetelerini okumaya,
Yemeğini yedirmeye,
Yüzünü yıkamaya,
Üstünü başını değiştirmeye,
Hatta seni neşelensin diye,
Şarkı bile söylemeye
Razıydım...
Olmadı bir tanem...
Olmadı...
Senin yaptığına kalleslik mi derler,
Yoksa,
Ölüm mü kalles,
Bilemedim...
Hastalıkta ve sağlıkta sözünü
Kalbimden silemedim...

Tarifsiz bir dert bu...
Anlatamıyorum...
Sen beni terk ettin,
Ne oldu biliyor musun?
Etrafımdaki arkadaşlar,
Beni hemen baş göz etmeye kalkıştılar...
Erkek adamsın dediler,
Yalnız yaşayamazsın dediler...
İyi kötü birini bulup,

Hemen everelim seni dediler...
Nutkum tutuldu konuşamadım,
İnan yerine
Kimseyi koyamadım...
Senin yerine gelecek kişiye
Nasıl "birtanem" derdim,
Nasıl gözlerine baka-baka erirdim...
Nasıl derdim ona da,
Hastalıkta ve sağlıkta...
Onun için
Evlenemedim...
Günler sensiz geçmez oldu,
Önceden su gibi geçen günler
Şimdi saatler asır oldu...
Hayatın hiç,
Ama hiç tadı-tuzu kalmadı...
Artık çocuklar da pek gelmez oldu,
Torunlar büyüdü,
Koca-koca adam oldu
Askerden geldi en büyük,
Ortanca torun giydi gelinlik,
Nikah memurunun önünde ne söz verdiler
Biliyor musun?
Hastalıkta ve sağlıkta...
Yıkıldım o an,
Beynim zonkladı,
Şakaklarım birbirine girdi adeta...
Ne demekti hastalıkta ve sağlıkta...
Tutulamayacak bir sözdü bence...
Bu söz insanın elinde değildi bence...
Evet.
Tutulamayacak bir söz,
Çok inançlı olsa da
Kalplerden gelse de
İnanarak söylense de
Boş...
Hiçbir şey yok aslında insanın elinde
Hükmetmek mümkün değil ki ecelin saatine...

Sen gittin,
Beni terk ettin,
Yapayalnız kalakaldım...
Bak şimdi görmüyorsun ama,
Ben de hastalandım...
Biliyorum olmayacak,
Yanıma oturup hasta yatağında,
Elimi tutan,
Bakışlarıyla içimi ısıtan...
Çorbamı verip,
Bir çocuk gibi
Beni avutan...

Ev bomboş,
Hiç ses yok,
Saatin tik-tak ları bile farklı vuruyor
Yalnız,
Komidin üstündeki resmin bana gülüyor
Resminle baş başa
Kalmakmış meğer hastalıkta ve sağlıkta...
Sen beni erken terk ettin,
Farkındayım sen istemedin,
Biliyorum sözünü çiğnemedin...
Kader bizi erken ayırdı...
Tut haydi bana verdiğin sözlerini
Yine ısıt avuçlarında
Buz gibi olan ellerimi...
Birtanem de bana eskisi gibi
Dik gözlerime kara gözlerini...
Sağa sola dönerekten bıktım
Bu buz gibi yatakta
Ölüm gelsin diye bekliyorum
Az kaldı dayan vuslata
Sırf sen verdiğin sözden
Döndüğün için
Oyunu bozacağım
Yanına koşacağım
Yalnız yaşamak zehir oldu bu dünyada
Mezar yerimi bile ayırttım
Mezarının yanında...
Nasip olursa eğer
Gömüleceğim yanına...
Sözümü tutmak uğruna,
Her aldığım nefes oldu sanki artık zehir,
Bari yan yana olsun
Birbirine hasret iki kabir...
Belki konuşuruz fırsat buldukça,
Söz vermiştin sen,
Hastalıkta ve sağlıkta...

26.04.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Hastane

Işıkli levhalar
Pek çok kapılar
Bir sürü kapıya açılan
Geniş koridorlar
Koridorun sonunda
Kat-kat merdivenler
Ve içeri hasta olarak
Girenler...
İyi bir teşhis
Güzel bir bakım
Yapılan iğne
Bir sürü hemşire
Ağlamalar, inlemeler...
Dizi-dizi boşanan gözler
Şifa dağıtan eller
Doktorlar, ebeler...
İşte size bir hastane
Bir kapı gelip gidene
Nasip olmasın kimseye
Uzak kalmasın yine de
Güven veren bir yer
Olarak kalsın kalpte
Sana ihtiyacımız var hastane...

27/06/1982
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Hatıra Kalsın

Bir şiir yazayım sevdiğim sana,
Ömür boyu sende hatıra kalsın
Saçının telinden tutam ver bana
Benim boynumda hep asılı kalsın

Kara gözlerinde sönmesin ışık
Dünyaya bakarken hep beni görsün
Geleceğim ama yollar dolaşık
Varılmaz hedefte yine sen varsın

Ecel gibi olup çökme üstüme
Bırak hayatım az nefesler alsın
Öldüğümde sakın kabrime gelme
Bir avuç toprağı başkası atsın

Ömrüm heder oldu senin yüzünden
Bırak ki kabrim de çiçekler açsın
İnci mercan gibi dökme gözünden
Bırak göz yaşların boşa akmasın

Bahtıma savrulan kara saçları
Cesedim yanına kabre koyasın
Başıma dikilen mezar taşları
Üstüne ismimi kendin oyasın

Geleceğim deyip bekletme beni
Karanlık kabir'e terk etmeyesin
Dünya zindan olsun, sıksın da seni
Daracık zindanda bekletmeyesin

Dünyada çektiğim aşk işkencesi
Günahlarıma hep kefaret olsun
Böylelikle bitsin aşk hikayesi
En güzel günlerin cennette olsun...

24.05.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Hatıralar (1)

Maziye daldıkça ortaya çıkar
Beni alır gider, sürükleyerek
Yaşadığım her gün boynumu sıkır
Yağlı urgan gibi ilmeklenerek

Bir filimmiş gibi geçer gözümden
Siyah beyaz amma, her şey özümden
Mahzunluk gitmiyor neden yüzümden
Kırışıyor gün gün derinleşerek

Çocuklukta komşu Bahri amcanın
Canına okurduk, koca bahçenin
Helali haramı yoktu meyvenin
Hak oldu niyeti candan göstermek

Okula giderdik, tren yolunda
Para ezdirirdik raylar altında
Kuş yuvası olan saçaklarında
Okulumuz vardı güzel bir örnek

Çantamız yoktu ki, elde taşırdık
Önlüğümüz tek ti, yazlık ve kışlık
Kalemtıraşsız biz kalem açardık
Biterdi silgiye yıl imrenerek

Top oynardık teneffüste bahçede
Yarım limon ile çember içinde
Bezden top yapardık, yokluk içinde
Ayakkabı üst baş esirgeyerek

En güzel kim ise sınıfın kızı
Konuşurken ateş basardı bizi
Masal değil bunlar, değildi dizi
Çok hoştu yaşandı, benimsenerek

İlk aşkı okulda tatmadınız mı
Bu aşka yalanlar katmadınız mı
Çırpındıkça daha batmadınız mı
Eve her gün yalanlar söyleyerek

O günkü hocalar hocaydı, hoca
Kimse öğrenmeden geçmez rahatça
Not almak mümkün mü öyle hoyratça
Rahmetle anarım elin öperek

Cebiri bilmeden matematikten
Formüller bilmeden fenden fizikten
Nota öğrenmeden bile müzikten
Sınıfta çakardı, debelenerek

İple çektik haftaların sonunu
Hemen tuttuk sinemanın yolunu

Unutmadık leblebili gazozu
Keyifle içerdik serinleyerek

Çekirdek çitlerdik, filme bakarken
Dumanı üflerdik, yıldız kayarken
İçimiz cız etti, tarih olurken
Aradık her geçen gün özleyerek

Daldıkça maziye yaşadım tek tek
Bugünlük son verdim istemeyerek
En kısa zamanda, ardı gelecek
Kismetse kalbimde filizlenerek...

13/11/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Hatıralar (2)

Şeffaf hatıralar sisler içinde
El sallarken kader, kayboluyorlar
Ağustos ayında kışlar içinde
Kalbimde dağ olmuş buz kırıyorlar

Bir masal anlatsam dinlermisiniz
Masaldan gerçeği seçermisiniz
Ben yalan konuşsam siz yermisiniz?
Gerçek yazacaksan hep yaz diyorlar

Anarşi hortlamış seksen öncesi
Kalmamış kimsenin can güvencesi
Darbeyle masada Mehmedin sesi
Baktıkça yüzlere haz veriyorlar

Bölücü pezevenk, kapmış kılıcı
Ters giydirmiş şeytanlara pabucu
Kanayan her kalbin bizdedir ucu
Bir de yaralara tuz basıyorlar

Sağcı, solcu diye bölünmüş yurdum
Birleşmek diyene damgayı vurdum
"Satılmış" diyerek nutuk savurdum
Başıma geleni az biliyorlar

Düğmeye basıldı oldu darbeler
Kesildi nefesler, söndü hevesler
Vatandaşım sindi, tuttu köşeler
Bunlar vatandaşı kaz biliyorlar

Bindikçe sırtına geçimin yükü
Çok zor verir oldu en kolay hükmü
Her yapılan zulme boynunu büktü
Koyunlara dönse naz biliyorlar

Ne yürüyüş kaldı, ne de itiraz
Sustu, sindi gitti çıkmadı maraz
Her gün gıdım gıdım yoldular biraz
Perişan hallere saz çalıyorlar

Şekere zam gelir, sokak almazdı
Mutfakta tabaklar, yemek almazdı
Boycot olur kimse bir şey almazdı
Tencere delindi, toz alıyorlar

"Benzinin litresi olacak dolar
Endeksli dünyaya böyle fiyatlar.."
Şimdiki fiyatla üç kere katlar
Vatandaş yandıkça köz veriyorlar...

O günden bu güne ne'miz kaldı ki
Elde ve avuçta zaten yoktu ki

Bize bu nifakı kimler soktu ki
Eğri bğđrđ yolu dđz gđrđyorlar

Sanki ruhlar terk etti bedenleri
Kabullenir olduk, her bir Şeyleri
Her yıl azaltarak, tđm bireyleri
YavaŐa dđnyadan vaz cayıyorlar

Genliği sokaktan alıp ofise
Sanki çokmuŐ gibi gđmdđ bilgiye
Bilgisayar ona bđyđk hediye
et leŐip, metleŐip haz alıyorlar...

Yine sđz uzadı, sayfayı aştı
Tek bir tuŐla dđnyaları dolaŐtı
Akıl dibe vurdu, dimağlar ŐaŐtı
Biraz yavaŐla da, hep yaz diyorlar...

15/11/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Hatıralar (3)

Yetmiş sekiz yılı okul bıraktım,
Bırakmak ne demek adeta kaçtım,
Sanatkar olmaktı bütün maksadım,
Kavgalar bitmedi, kudur dediler..

Başladım körpeydım, iş hayatına
Taahsil devam etti, bakın bahtıma
Sanatkarlık girdi gönül tahtıma
Tornacılık işte budur dediler..

Patronum not verdi alırken maaş
Sanat ilerlerken, ilerledi yaş
Şanat bileziği içindi savaş
Öğrendikçe bana, sabır dediler

On iki Eylülü alırsam milat
Anılar zorlaşır, beynime inat
Düşündüm ki zorla verilmez fırsat
Kaçan balık büyük olur dediler

Asker oldum sene seksenin biri
Ardımda bıraktım kavgayı kiri
Askerde dinçleştim odum dipdiri
Askerlik adama yarar dediler

Üç ay kırkağaç ta yürüyüş yaptık
Komandoyduk hemi de Jandarmaydık
Dosta güven düşmana korku saldık
Hasretlik gurbette yıkar dediler

Dağıtımım çıkınca Bileciğe
İl Jandarmada bak inceliğe
Fazlalıklar gitti döndüm ipliğe
Askerlik burada kibar dediler...

Fazla değil orda onbeş gün kaldık
Sonra emir çıktı, verene sağlık
Bölükçe soluşu trende aldık
Tren yolculuğu yorar dediler

İstanbul da geçti sonraki aylar
Sağmalcılar daydık biz ve mahkumlar
Felek darbe vurmuş kaçmış uykular
Günler geçer ceza biter dediler

Askerlik bitince döndüm sılama
Hasretle sarıldım ana babama
Allah nasip etti döndüm yuvama
Bacamızdan duman tüter dediler

Önce işe girdik fırsatı tepip
Memur olmak vardı rüşveti verip

Şıfırdan başladık bismillah deyip
İşe başla ardı gelir dediler..

Çalıştık, öğrendik incelikleri
Şirtımıza giydik usta gömleği
Kesmedik öğrenmeyi mesleği
Çıraklık mezarda biter dediler

Evlendik bu ara, birleşti yaşam
İki kişiliğe çıkmıştı tasam
Annem vefat etti karardı dünyam
Hayat işte böyle geçer dediler

Yavrularım oldu, üç tane hep kız
O üç kız bahtımda üç tane yıldız
Evlenip gittikçe kalsak ta yalnız
Köroğluyla Ayvaz yaşar dediler...

Hatıralar böyle uzar yazdıkça
Gerisi gelecek ömür oldukça
Okuyan olursa fırsat buldukça
Necati gerisin yazar dediler...

23/11/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Hayal

Oturup hayaller kuruyorum
Bir kırmızı gül var elinde
Bembeyaz bir gelinlik
Bir tebessüm yüzünde

Gözlerimle seni arıyorum
Bir beyaz gül var elimde
Simsiyah bir damatlık
Bir tebessüm yüzümde

Artık hayallerle yaşıyorum
Ölmez aşkın var yüreğimde
Dillerde sonsuzluk temennisi
Bir tebessüm tüm gönüllerde

22.08.1982
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Hayalimde

Masmavi bir tuval olsa, resim çizsem üstüne
Gökyüzüne sığdırsam, gönlümden geçenleri
Bulutlardan elbise yapıp taksam üstüne
Yıldızdan oluştursam, saçına perçemleri

Elimdeki fırçanın bitirmi mürekkebi
Seferber ettim sana, gölleri denizleri
Baktıkça kaybolduğum, kara gözlerin varya
Kömür buldum sadece, başka yoktur emsali

Önce güzel yüzünü, aktarsam o tuvale
Ay dededen bahsetsem, nasıl geldi o hale
İçimdeki sıkıntı dışarıya vurmadan
Damarımda akan kan, olmadan bir şelale

Aşığım evet doğru, bilinmedik güzele
Dünyada yaşayana, ebede ve ezel'e
Kime sorup danıştım, sorduysam yok dediler
Kafanda canlananı sen şöyle bir yaz hele

Nasıl anlatacağım, hayaldeki o aşkı
İçimdeki volkanı anlatır hangi şarkı
Yanıp tutuşmak bile söndürmez bu ateşi
Benliklerde kaybolmak, yoksa bumudur şartı

Necati ŞİMŞEK
14/05/2007
Ankara

Necati Şimşek

Hayaller

Hepimizde dalarız bazen güzel hayale
Hayallerimiz bizi koyar halden hallere
Hayalimiz olmasa yaşam hiç çekilir mi
Hiç bir ışık doğamaz ki, boşalan gönüllere

İnsan hayalle yaşar, olmalı hep hayaller
hayallerde buluşur, o çok seven gönüller
Hayaller olmasaydı hiç bir keşif olmazdı
Şiir bile yazamaz birbirini sevenler...

Ayda hayat yok deme, hayal ile var olur
O en büyük yıldızlar hayale köprü olur
Hayalsiz bir yaşamdan bahsetmek mümkün değil
Bakışlar odaklanır, her taraf hayat bulur

Bazen bomboş gözlerle dalarız hayallere
İçimizden geçenler söylenmez kimselere
İçimizde yeşerir, umut gibi sevdamız
Kalp ağlayıp gülse de sezdirmez ellere

Hangimizin yoktu ki bu yaşa dek hayali
Kimimiz kendisine yıldızlarda ev aldı
Kimimiz sefaletten kurtuluşu dilerken
Kimimiz sevdiğine bahçeden gül kopardı

Kiminin piyangodan ikramiye hayali
Kimisi hırs uğruna mahvetmez mi dünyayı
Kiminin parası yok, herkese borç dağıtır
Hayalle toplar sonra anyayı ve Konya yı

Hayal et mutlu yaşa, ömrün hep mutlu olsun
En fakir insan bile hayalle zengin olsun
Tüm insanlık hayalle güzel şeyler düşünsün
Hayalinde olanlar mutlaka gerçek olsun

4/5/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Hayırlı Olsun

İsmail Bey attı lafı gitti bir uçtan uca
Herkes forumda değindi komik buldular bolca
Destekler çoğalarak bir çığ gibi büyüyor
Ne diyelim hayırlı olsun, sevgili Metin Uca

10/04/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Hazan

Buz kesti yaprakta sallanan ecel
Mis gibi kokular, düştü toprağa
Gönüldeki bendi, devirmeden sel
Damlalar dönmesin sakın sağnağa...

Düşer en son yaprak gönül dalından
Kurtaramaz gönlü aşk rüzgarından
Sürüklenir gider meçhule doğru
Medet umar aşkın kör insafından

Sararmadan düşmez yaprak toprağa
Yemyeşil düşmüşse yazık yaprağa
Şıçrayan her ömrü yakalar kader
İnsafsızdır zaman yok ağlamağa

Toprağa değince anlar gerçeği
Okur sayfalarda tüm geleceği
Ufacık bir fiske alır çöpçüden
Ömrüne tutarlar, hayat merceği

İncelerler ömrü, inceden ince
Bitmez mi ömürler vakti gelince
Güneş batmasa da hep gece olur
Gönüldeki göze perde inince

Kaybolur geçmişte ufuk çizgisi
Göz önüne gelir bütün mazisi
Hazanı hisseder ömür derinden
Hüzün galip gelir, budur yazgısı

15/10/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Her Gün

Her nereye baksam duman yükselir,
Vatanım tutuşmuş, yanıyor her gün.
Ağlamaktan başka elden ne gelir,
Vatanım tutuşmuş yanıyor her gün.

İş, aş ve çalışmak kalkınca rafa,
Hırsızlığa çanak tuttu bu kafa,
Her gün yenileri katılır safa,
Gittikçe gelişip büyüyor her gün.

Kapkaççılık oldu, basitçe adı,
Hortumlama ile doldu miadı,
Bu işi çözemez gelse bin kadı,
Kanımızı çekip, emiyor her gün.

Körpe kızlar satar oldu etini,
Genç erkekler değiştirdi şeklini,
Zenginler sürüyor, yaşam zevkini,
Zevkler tartışılmaz deniyor her gün.

Kiminin üstünde hiç elbise yok,
Kimi hiç tanınmaz bir mümkünü yok,
Göz doymuyor, karın olsa bile tok,
Hırs, tamah gözlerde yanıyor her gün.

Hayvancılık öldü, başı sağ olsun,
Tarım suya hasret, yok ki bağ olsun,
Sanayi yi ara belki bulursun,
Çarklar terse doğru dönüyor her gün.

Kolaydan kazanmak, hazıra konmak,
Çalışmanın adı köşeyi dönmek,
Boşa mı gidiyor verilen emek,
Emeksiz yemekler yeniyor her gün.

Tavuklarda kesti çifte sarıyı,
Yem olarak görmez artık darıyı,
Mest olduk ayaktan attık çarığı,
Ruganlar ayağa vuruyor her gün.

Dünyalı evrende evler ararken,
Yıldızın tapusun cepte taşırken,
Benim vatanımdan toprak alırken,
Tapular git gide eriyor her gün.

Bekleyin gelecek o güzel günler,
Hastalık yatakta boş yere inler,
Kolları sıvadı bütün tabipler,
Memlekete çareler arıyor her gün...

08.08.2007
Necati ŞİMŞEK

Ankara

Necati Şimşek

Her Yaşın Keyfi Güzel..

Yumuk yumuk ellerin
Boncuk boncuk gözlerin
"Inga" dır tüm sözlerin
Bebelik yaşın güzel
Her yaşın keyfi güzel

Adımları atanda
Ortaliğı katanda
Kucaklarda yatanda
Gözlerin kaşın güzel
Her yaşın keyfi güzel

Çıkıverse ilk dişi
Parmak ısırma işi
Öğrenir artık çişi
Başında saçın güzel
Her yaşın keyfi güzel

Konuştukça dillenir
Kelimeler öğrenir
Dikkatlice dinlenir
Konuşma şeklin güzel
Her yaşın keyfi güzel

Hele oyun oynarken
Sokaklardan çıkmazken
Kan damarda kaynarken
Küsüp barışman güzel
Her yaşın keyfi güzel...

Buraya kadar her şey
Ana babadan deney
Sonrası fertlik birey
Okula gidiş güzel
Her yaşın keyfi güzel

Alfabeyi söküşün
Elyazısı yazışın
Öğretmene bakışın
Defter kalemin güzel
Her yaşın keyfi güzel

Hazlanır öğrendikçe
Nazlanır öğrendikçe
Katlanır öğrendikçe
Okula sevgi güzel
Her yaşın keyfi güzel

Her gün sabah erkenden
Daha şafak sökerken
Kahvaltıyı ederken
Tatlı telaşlar güzel

Her yaşın keyfi güzel

Ulaştıka bayrama
Gark olur heyecana
Tav olur tek pabuca
Kıyafet seğiş güzel
Her yaşın keyfi güzel

İlköğretim bitince
Liseye ynlenince
Hedef niversite
Bölümü seğiş güzel
Her yaşın keyfi güzel

Kalmadı hiç ayırım
Kız ve erkek evladım
Evlendirmek muradım
Murada ermek güzel
Her yaşın keyfi güzel

Evlenince murada
Erer gider dünyada
Olunca ana baba
Yavruyu sevmek güzel
Her yaşın keyfi güzel

Çalış ha çalış, çalış
Biter mi hiç arayış
Bin bir emek kazanış
Helal kazanmak güzel
Her yaşın keyfi güzel

Yaş erince kemale
Yaklaşırsın finale
Torunları sev hele
Dedelik ebe güzel
Her yaşın keyfi güzel

Elinde ki bastonla
Yürürken dümdüz yolda
Eşin yok ise kolda
Dişsiz konuşmak güzel
Her yaşın keyfi güzel

Yatıyorken yatakta
İmam başlar salaya
Olduğunda bir mevta
Dostu toplamak güzel
Her yaşın keyfi güzel

Kazancından paylaşmak
Sevenle helallaşmak

Kul hakkını almamak
Borçsuz vedalar güzel
İnanmış ölmek güzel..

Teraziler konunca
Sevaplar çok olunca
Sorgular başlanınca
Cevabı vermek güzel
Cennete girmek güzel..

22/02/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Herkes Gibi...

Ağzımı sonuna kadar açıp,
Uzun uzun esnedim...
Kollarımı,
Sağa ve sola uzatıp,
Uzun uzun gerindim...
Sonra başımı hızla silkip,
Gözlerimi oğuşturdum...
Ve...
Uykumun geldiğini anladım...
Artık,
Ayaklarımı yıkayıp,
Yatacağım,
Herkes gibi...

29/04/1983
00:05
İstanbul/Bayrampaşa

Necati Şimşek

Hırsızın Öyküsü

Girdi ana kapıdan polisle bir gün
Elleri kelepçeli yüzü mahzunca
Anlatayım halini birde siz görün
Yaşına göre boyu epey uzunca

Yavaşça geldiler bizim karakolumuza
Bir görev kağıdıyla doğru karantinaya
"Suçun ne" diye oradan bir asker sordu
"Hırsızlık" dedi sonra başı düştü omzuna

"Adın ne" dediler, "İbrahim" dedi
"Yaşın kaç" dediler, "onaltı" dedi
"Memleket neresi" diye sorunca
"Adam çıkmaz kardeşim" deniliverdi

Acelece yapıldı görev kağıdı
Yanına bir er ile polis takıldı
"Yürüyün" diye komut verdi birisi
Daha yürümeden yere çakıldı

Yürüyüp karantinaya geldiler
Kapıdan nazikçe "buyur" dediler
Oradan birkaçı, geçmiş olsun diledi
Buradan sana çıkış olmaz dediler

Arandı üzeri ve kayıt oldu
Onu getirenler bir-bir yok oldu
Gardiyanlar geldi, başka askerler
Gözleri nemlendi, hıçkırık boğdu...

27/02/1983
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Hiç Ayılmasam

Açıversen no'lur gönül kapını,
Bekçisi olsam da hiç ayrılmasam...
Gönümde şelale, aşk şarabını,
Dizlerinde içsem, hiç ayılmasam...

Mümkün olacak mı görmek bilemem,
Bir defacık olsun, başka istemem,
Mutluluktan başka bir şey dilemem,
Kara gözlerine bakıp kaybolsam...

Biz aynı dünyada iki kalbiz ya,
İkimize fazla değil bu dünya,
Uyanınca biter aşk denen rüya,
Ben aşk'a uyusam, hiç uyanmasam...

Böyle bir işkence, sana çekilir,
Bir sözüne ne ömürler verilir,
Gönül bahçemize güller dikilir,
Koklayıp haz alsam, hiç koparmasam...

Vuslata ersem bir yanı başında,
Hep yüzüne baksam, öyle karşında,
Buzlarım erise hoş bakışında,
Su olup çağlasam, kaba sığmasam...

Her nereden nasıl gelirse gelsin,
Deli gönül senle, dağlar devirsin,
Sen hiç bitmeyecek, en son mevsimsin,
Baharı yaşasam, hiç kış olmasam...

Necati ŞİMŞEK
20.06.2007
Ankara

Necati Şimşek

Hissetmek

Geliyor biliyorum,
Sinsi sinsi,
Yaklaşıyor...
Attığı her adım,
Adımlarıma denk.
İçtiğim her yudum,
Nasibin bitmesi demek...
Yediğim her lokmayı,
Biliyorum,
Ömürden yiyorum...
Her gün, ona korkunç bir şekilde yaklaşıyorum.
Düşündükçe hücrelerime kadar,
Hissederek yaşıyorum,
Ve ondan korkmuyorum...
Benden önce yaşayan herkes,
Bekleyin,
Bende geliyorum...
Geliyorum,
Çünkü hissediyorum...
Hissediyorum...

03.08.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Hoş Geldin Bahar

Hoş geldin bahar, hoş geldin yeşillik
Karanlık dünyamızı yeşile boyamaya
Umarım ki bizlere yaptırmazsın delilik
Dur başlama hemen kanımı coşturmaya

Sen gelmemiş olsaydın, gelmezdi inan
Her sabah beni konserle uyaran kuşlar
Gerilere bakınca çabuk geçmiş zaman
Seninle tabiattaki her şey uyanacaklar

Zerdaliler açtı yine erkenden çiçeklerini
Tomur-tomur olmuş kenardaki şu ayva
Elma da, ha patladı ha patlayacak sanki
Soğuk vurmazsa çok olur bu sene meyva

Kıpır-kıpır her taraf, toprakta bir hareket
Tek tük karıncalar görünmeye başladı
Rahmetin çok olmasına bağlı bereket
Buğdaylar can topraktan başını çıkardı

Parklarda çoğaldı el-ele gezen sevgililer
Yemyeşil çimenler sardı düz ovaları
Bahar bu, insanda güzel duyguları tetikler
Kuşlar söylüyor onlara en güzel şarkıları

Herkes çevirsin, bahara doğru yönünü
Renk cümbüşüne baksın, göz alabildiğince
Baharda görürsünüz yeşilin her tonunu
Beynimize nakşedin renkleri dilediğinizce

Yaz-kış aynı olsa da renkleri koca çamın
Baharda daha bir güzel görünür renkleri
Kokusu bile değişik olur güzel dünyanın
Arılar damla-damla bal doldurur petekleri

Yüce dağ başlarında kalır benek-benek kar
Huzur dolar baktıkça etrafa insanın içine
Eriyip te su olacak buz gibi akacak pınarlar
Derman olacak kimbilir, kimlerin derdine

Bulutlar gözleri nemli her zaman ağlamaklı
Toprak suya hasret, istekli ve gayretkar
Nisanda düşen her damla, topraktan da iştahlı
Nefes alıp veriyor sanki, bu kadar da fedakar

Bahar güzel mevsimdir, kıymetini bilelim
Yaşayalım baharı hiç vakit geçirmeden
Mümkün ise bu ömrü ormanda geçirelim
Ölmeyelim dünyada bir baharı görmeden

29.04.2007
Necati ŞİMŞEK

ANKARA

Necati Şimşek

Hoş Geldin...

Döndün mü nihayet, kendi yuvana..
Hastalık bahane olmasın sakın
Arılar bile döndü girdi kovana
Olmamalısın bence hayata bıkkın

Kapı dan girince rahatladın mı,
Kendini kanepeye şöyle attın mı
Hemen gidip yatağına yattın mı
Gün boyu dinlenmek tabi ki hakkın

Kaç gün oldu sen bu evden gideli
Kaç gündür değmedi bak hanım eli
Böyle bir duruma neler demeli
Sanma ki sadece canımız sıkkın

Özlemişsin belli sende burayı
Fazla açmamıştın zaten arayı
Anladık gidince akı karayı
Hepimiz şaşırdık, oldukça bitkin

Yuva dan böylece uçma bir daha
Hastalık vermesin yalvar Allah'a
Görecek çok günler vardır daha
Hayata sarıl hep olma hiç bezgin.

11.06.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Huzur'a

Huzur nerde kaldın yirmi dört yıldır
Ömrümün her anında seni bekledim
Ne kadar sitemkar olsamda azdır
Duymadın sesimi kulak vermedin

Kemirdin içimi hep yıllar boyu
Aydınlık günlerim geceye döndü
Ne ümit kurduysam hep hayal oldu
İçimdeki ateş yanmadan söndü

Bir yağlı urganın ucunda mısın
Yoksa bir bıçağın keskin ağzında
Yoksa bir kamyonun altındamısın
Ya da bir namlunun soğuk ucunda

Sen söyle yerini orda bulayım
Artık aramaya gücüm kalmadı
Yaradan bu canı vermiş yaşayım
Çok istedim ama geri almadı

Ömrümün her anında aradım seni
Her nereye gittiysem hep kaçtın, neden?
Bu kadarmı değersiz gördün sen beni
Bir bulabilseydim seni ölmeden

Yediğim her lokmayı taktın boğazıma
Zehir oldu inmedi o güzelim yemekler
Ne zaman tatlı bir kelime geldiyse ağzıma
Söyleyemeden boşa gitti bütün emekler

Kader buymuş ne yapalım sensiz yaşarım
Attığım her adımda bir huzur eksik
Herkes nasıl bulmuş seni ona şaşarım
Söyle tamamlayım herkesten neyim eksik

13/05/1984

Necati Şimşek

Hüzün

Bazen gözlerimden akar
Bazen dökülür dilimden
Her halime tersten bakar
"Hüzün" denilen filimden..

Yüreğimden süzülerek
Sarar beni gezinerek
Yılan olur da engerek
Sokar beni ciğerimden

Yayar zehir'i bedene
Sığınmaz hiçbir nedene
Sorar gezerim kendime
Panzehiri içerimden

Ayağımda koymaz derman
Aman desem vermez aman
Gelir yoklar zaman zaman
Alır gider benliğimden

Tebessümü çok görür hep
Yıldırılmaz bir çok sebep
Göz yaşıma müthiş talep
Akar gider gözlerimden

Dağıldıkça vücuduma
Sürükler darağacına
Ulaştırır amacına
Derman keser dizlerimden

Yaşadığım her bir güne
Yalan yanlış sarar çile
Çektiğimi bile bile
Yine çıkar sözlerimden

Amaç göze inmek ise
Damla olup akmak ise
Kor ateşe düşmek ise
Yakar gider yüreğimden

Kökünden bağlar dilimi
Kimseler bilmez halimi
Kime uzatsam elimi
Kopar kolum küreğimden

Tarif etmez hüznü yazmak
Tek işidir denge bozmak
Kalbe derin çukur kazmak
Kanar gider içerimden..

08/05/2008
Necati ŞİMŞEK

Ankara

Necati Şimşek

İçim Dışım

Bir yürek kan ağlıyor
Kendi halinde sessizce
Çölde biten ot misali
Yapayalnız kimsesizce

Dertler olmuş dizi dizi
Söyle kim neylesin bizi
Kopkoyu bir karanlıkmiş
Alnımızdaki bu yazı

Günlük güneşlik havada
Göremedim düşmanımı
Bir bir sapladı hançeri
Bilemeden anlamını

Meğerki tam bir körmüş
Dünyaya bakan gözlerim
Hiçbir dostumun ağrına
Gitmesin sakın sözlerim

Hani sen bir sarraftın
İnsanları tanırdın
Hep oyuna sen geldin
Hepte kendin yanıldın

11/01/1983
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

İçimdeki Har

Dünyayı dolaşıp her yanı gezsem
Koparmıyım senden güzel yüzlü yar
Dünyanın en soğuk suyunu içsem
Söner mi sanırsın içimdeki har

Bulamadım senden güzel birini
Sen pakladın düşüncemin kirini
Sakındıkça benden sonsuz sevgini
Bu gönül de senden sanma ki kaçır

Katlanarak geldi aşkın bu güne
Pişmanlık duymadım hiç sevdiğime
Anlattım aşkıyı her gördüğüme
Onca nasihatler kaldı bana kar

Kar üstüne attım sönmedi ateş
Ateşimi gördü, irkildi güneş
Sıtma gibi sardı, oldu tebelleş
Titredim ömrümce güzel yüzlü yar

Gönlüm sanki düşmüş kızgın çöllere
Bakıyor gönlüme esecek yele
Göz yaşlarım döndü de tufana sele
Talihim önüne çekmedi duvar

Bağlamışım hayatımı hayat yoluna
Mutlulukla dolsun ömrün boyunca
Ne yaparım bilmem yalnız kalınca
Zannederim aklıma verecek zarar

Çiçekler açılsın artık bahtımda
Yerleşeyim artık gönül tahtına
Sadık kalsa idin verdiğin ahde
Gönlümüz açardı, gelirdi bahar

Her nereye gitsem senden bir parça
Takılır gözüme büyük inatla
Birde kader seni bana bıraksa
Kalbim çevreleyen zinciri kırar

18.05.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

İçimdeki Ses

İçimden gelen bir ses gerçeği fısıldadı
Bazen yolu çevirip, yanlışlardan kurtardı
Virajda hız kestirdi, frenlere bastırıp
Bazen dağ tepesinde, efkarımı dağıttı

Gördüğüm güzellere en güzeli o bildi
Benim sevemediğim, her şeyleri sevdirdi
Olunmadık yerlerde, gerçekleri bildirdi
İçimden gelen o ses, yaşamayı öğretti...

Tam kızgınlık anında kaldırmışken elimi
Küfürler edemedim bağladı da dilimi
Nasıl da beğenirdim, bazen kendi kendimi
İçimden gelen o ses, "beğenmiş" dedirtmedi

Hayatta nere gitsem, peşimden ayrılmadı
Yanlışlardan korumak, onun bütün muradı
Kıramamak ne zormuş içimdeki inadı
İçimden gelen o ses, "inatçı" dedirtmedi...

Siz ister vicdan deyin, isterseniz ses deyin
Bu ses herkeste vardır, şöyle bir kulak verin
Önemli kararlarda, muhakkak ki dinleyin
İçimden gelen o ses, "kararsız" dedirtmedi...

Seni dinleyeceğim, içimden gelen sesim
Şana kulak verince artıyor öz güvenim
Ömür boyu kazıksız, güvendiğimsin benim
İçimden her zaman gel, sözleşmeler bitmedi...

29.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

İçimdekiler

Engin deniz gibi hiç tükenmeyen
Hayaller var içimde
Kara toprak gibi kararıp duran
Bin türlü yeis var garip gönlümde

Ben kimim, neyim, nerdeyim
Aklım sevdiğimde, kendim gurbet eldeyim
Izdıraplar halka olmuş, sıkıyor bedenimi
Cendereden çıkmak için gezinmekteyim

Aylar geçer, yıllar geçer
Bir gün gelir ömür biter
Zannederim tüm dertlerim
Benle beraber giderler...

20/06/1982
İstanbul

Necati Şimşek

İki Satır Yaz Bana

Ne oldu birden bire, bütün selamı kestik
Bilen bilir bilmeyen, zanneder ki biz küstük
Günaydınlar sunarken, bitimi verecek dostluk

Kırılıyor bak gönlüm, ne yaptım ki ben sana
Günümü boş geçirme, iki satır yaz bana...

Sabahlar senle başlar, akşam senle olurdu
Rahatsızlık yok ise, mutlaka bulunurdu
Yoksa pamuk gönlünü, başkası mı doldurdu

Kırılıyor bak gönlüm, ne yaptım ki ben sana
Günümü boş geçirme, iki satır yaz bana...

Yazıları yazarken, güzel şeyler yazardık
İşaretlerle bile kahkahalar atardık
Öyle bir gün geldi ki, sanki olduk nazarlık

Kırılıyor bak gönlüm, ne yaptım ki ben sana
Günümü boş geçirme, iki satır yaz bana...

Ben sana hep yazarım, sen hiç yazmasan bana
Hasta isen söyle ki, doktor bulayım sana
Yazmayalım diyorsan açıkça söyle bana

Kırılıyor bak gönlüm, ne yaptım ki ben sana
Günümü boş geçirme, iki satır yaz bana...

Yazdığımı okumaz, hiç cevap yazmaz oldun
Tamam anlarım söyle, "yazını kötü buldum"
"Okumayacağım hiç", de ki "senden kurtuldum"

Kırılıyor bak gönlüm, ne yaptım ki ben sana
Günümü boş geçirme, iki satır yaz bana...

Üzülüyorum inan, acep suç mu işledim
Başkası gelir akla, oradan mı fişlendim
Kalbim parçalanıyor, sevgili ilham perim

Kırılıyor bak gönlüm, ne yaptım ki ben sana
Günümü boş geçirme, iki satır yaz bana...

Sen bana yazmayınca şüphede kalıyorum
Acep biraz çokça mı üstüne varıyorum
Ama inan ki sana yazmayı seviyorum

Kırılıyor bak gönlüm, ne yaptım ki ben sana
Günümü boş geçirme, iki satır yaz bana...

Senin gibi arkadaş, edinmedim inan hiç
Sana her yazdığım da içimi kaplar sevinç
Yazma artık diyorsan, kızılıcık şerbeti iç

Kırılıyor bak gönlüm, ne yaptım ki ben sana
Günümü boş geçirme, iki satır yaz bana...

Tamı tamına dört gündür, ortada görünmedin
Meraktan öldürdün, de bir türlü ölemedim
Eğer meraklandırmak ise beni tek derdin

Üzülüyor bak gönlüm, yazmayınca sen bana
Derdimi anlatırsam, yazarmısın sen bana...

Kalem arkadaşlığı, kısacık olmamalı
Yazdığımız yazılar, bizleri boğmamalı
Problemler gitmeli, problem olmamalı

İnciniyorum inan, yazmayınca sen bana
Birazcık kerem eyle kalem arkadaşına...

Yazdıkça yazıyorum, bitmeyecek bu şiir
Biliyorum sende yok, ne gurur, ne de kibir
Karanlıkta bırakma, her taraf oldu zifir

Artık yazmayacağım, sen bana yazmayınca
Arkadaşım kal her an, iki satır yaz bana...

23.05.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

İmtihan Dünyası

Bir imtihan dünyası, böyle buyurmuş Mevla,
Dünyada yüzyıl geçse göçeceğiz sırayla
Hayat bizi tek başımıza pervasızca bırakmaz
Ecel ile aramıza giremeyen tek şey riya

Acıyı paylaşmalı, azalır paylaştıkça
Sevinci paylaşmalı, çoğalsın paylaştıkça
Muhakemeyi sürekli kendinden kötüyle yap
Şükretmeli her hale, sabır etmeli bolca

Dünyada milyarlarca insanlar yaşıyorken,
Her gün milyonlar insan, doğup ve ölüyorken
Ne ümitler, sevgiler, ne sebepler gizlidir
Bizim bilemediğimiz ne çok şey var bir bilsen

Teselliler hafif kalır bazen, hayatın sillesine
Çektiğin acılardan zannetme ki kime ne
Diken batsa parmağa, vucut hep hissetmezmi
Hepimizde kardeş isek hissemize düşen ne?

23.04.2007
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

İnanmıyorsun...

(Memleketimden Manzaralar...)
Birazcık ümitle bak nolursun yarınlara
Olacak inan ki diyorum inanmıyorsun
Güzel günler geliyor şu kapı arkasında
Gelecek inan ki diyorum inanmıyorsun

Bırak artık elinden sapı oynak keseri
Gönüllere kazı yap, o en büyük eseri
Tekerine taş koyan, kim ise o serseri
Gidecek inan ki diyorum inanmıyorsun

Bir zamanlar dünyada güçlü devlet biz idik
Sanki biz suçlu muzken kenarlara süzıldük
Sanki bir pas-pas gibi ayaklarda ezildik
Kalkacak inan ki diyorum inanmıyorsun

Çok çalış ürün çıkar, sat para kazanasın
Bu şekilde ülkemin katma değeri artsın
Tarih senle kuruldu, bundan sonra da varsın
Yazacak yeniden diyorum inanmıyorsun

Aydınlık yarınları kurduralım gençliğe
Bundan sonra daha çok güvenelim gençliğe
Gençlik dönüşsün artık, çift sulu bir çeliğe
Dönecek inan ki diyorum inanmıyorsun

Köylümüz kaldıracak her yıl en bol mahsulü
Daha bol kazanacak, sattıkça ürününü
Güze bırakmayacak yavrusun düşününü
Yapacak yazında diyorum inanmıyorsun

Doktorumuz hastasını hiç bekletmeyecek
İğne yapar iken bile hasta incinmeyecek
Hemşire anne şefkatiyle ilaç verecek
Verecek inan ki diyorum inanmıyorsun

Otobüse oturup binen yaşlı teyzeye
Yerini ver denmeden gazi ye hamileye
Ayakta gider iken sürtünmeden kimseye
Gidecek inan ki diyorum inanmıyorsun

Okullarda yok kavga ilim sadece ilim
Bundan sonra sade ders, çevrilmeyecek film
Kızı da erkeği de diyecek memleketim
Diyecek inan ki diyorum, inanmıyorsun

Hakimler hüküm verip cezaları keserken
Gönülleri titriyor, kalemleri kırarken
Mahkum bile memleket rüyaları görürken
Görececek inan ki diyorum, inanmıyorsun

Sanayi patlayacak, geçmemiz lazım Çin'i

Üretim var bollukla, bırakacağız kini
Kim paraya tapmışsa bırakıp güzel dini
Dönecek inan ki diyorum, inanmıyorsun

Has kumaştan dikecek elbiseyi terziler
Sinekkaydı kesecek usturayla berberler
Esnafım birleştikçe birleşecek gönüller
Birleşecek diyorum sana inanmıyorsun

Gün geçtikçe değişip büyüyecek ufkumuz
Yaşımızda yanacak, yanar iken kurumuz
Yarınları kurtarmak olacak tüm karımız
Kurtulacak diyorum sana inanmıyorsun...

Dolar Euro geçmeli sollamalı paramız
Yerlerde çok süründü, şaha kalksın liramız
İMF ye bitmeli artık mecbur kiramız
Bitecek inan ki diyorum inanmıyorsun

Oturmalı ekonomimiz artık rayına
Yükselmeli milli hasıla millet adına
Milli gelir katlamalı kırk bin dolara
Çıkacak inan ki diyorum inanmıyorsun

Çalışacağız bolca alınlar terleyecek
Elinden iş gelenler, hepsi destek olacak
Tatil beldelerine bol, bol turist dolacak
Dolacak inan ki diyorum inanmıyorsun

Kayak yapacak herkes belki de kış gününde,
İsviçre ye gitmeyip, doğru Palandöken'e
Böylece paran kalır, kalır memleketin de
Kalacak inan ki diyorum inanmıyorsun

Bu kadar sakızın hepsini biz çiğnermiyiz
Çenemiz çok düştü sanki, gevezemiyiz
Uçak yapıp gezsek yerine istemezmiyiz
Uçacak inan ki diyorum inanmıyorsun

Manalar gizli değil yazdığım satırlarda
Bir şey kalsın istedim, istedim hatırlarda
Belki boş bir emektir, harcanan zamanlarda
Olacak inan ki diyorum anlamıyorsun...

16.05.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

İnat

Şu gördüğün koskoca kainat,
İnsan, hayvan ve her türlü nebat
Önce doğar, sonra büyür ve ölür
İnanmamakla
Ne zamana kadar sürer bu inat

01/07/1982
İstanbul

Necati Şimşek

İnce Hesap

Düşündüğün her fikir, senden hesap soracak.
Hor gördüğün her fakir, senden hesap soracak.
Yaptığın her kötülük, işlediğin günahlar,
Ömründe evvel, ahir, senden hesap soracak..

Bacakları kırılmış, yaralanmış köpecik,
Anasından ayrılmış, süte hasret kedicik,
Yazın tam ortasında, su arayan serçecik,
Gördüğün her mahlukat, senden hesap soracak..

Pervasızca içine, nefes diye çektiğin,
Karşı dağın pınarı, soğuk suyun içtiğin,
Kurumuşsa kökünden, tohum diye diktiğin,
Bahçende kuruyan ot, senden hesap soracak..

Boşa akan her damla, olsa bile bir sebil,
Susuzluktan ölen var, iyi anla iyi bil,
Yılanı deliğinden, çıkarmaz mı tatlı dil,
Ağzından çıkan her söz, senden hesap soracak..

Yolda yürürken ansız, omuzuna çarptığın,
Sevgi değil nefretle, kem gözlerle baktığın,
Karnını doyurunca, sağa sola attığın,
Bir lokma yavan ekmek senden hesap soracak..

Fani olan dünyada boşa söylenen sözler,
Acıdan kavrulup ta yaş döken masum gözler,
Sana doğru bakınca asılıyorsa yüzler,
Sendeki asık surat senden hesap soracak..

Yolculuklar az kalıp sona doğru varınca,
Dertler mutlu olmuşsa kafaları yarınca,
Ağzında rızık ile gider iken karınca,
Onu ezen ayaklar senden hesap soracak..

Üstünde çok pahalı duran kat kat elbise,
Ayakların her güne yeni bir çift giydiyse,
Yanına bir fakara üstsüz başsız geldiyse,
Seni saran kefenin senden hesap soracak..

Su-i Zanla yaklaşip daim şerre yorduğun,
Hiç haberi yok iken dosta gönül koyduğun,
Nasıl olsa götürür diyerek yük vurduğun,
Kahır çeken eşeğin senden hesap soracak..

Her gün işe giderek kazandığın o para,
Demet demet birikip, dönse koca tomara,
Helalinden kazanıp, yatırdıysan kumara,
Kuruşlar dile gelip senden hesap soracak..

Yolun olsa da uzun yarınlara varmağa,
Diller lal olmuş sanki mecali yok sormağa,

Ayakların sevgiyle basmıyorsa toprağa,
Girdiğin o kabirde toprak hesap soracak..

Günlerin gecelere karışarak geçerken,
Elindeki bu kalem, işte şu an yazarken,
Yanlış diye sildiğin, imzaları atarken,
Doğru yazılmayan harf senden hesap soracak..

Dikkat et yorma sakın başka şeye bunları,
Çalışkanlık deyince aklına gelsin arı,
Ölmüşlerle hamların arasındaki zarı,
Bir çırpıda yolan el, senden hesap soracak..

13/03/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

İnsan Olmasa

Kim çeker dünyanın kahır yükünü
Her derde alışık insan olmasa
Sirtına vurup ta deritten çıkını
Kim taşır dolaşık insan olmasa

Dağ delip tepeden suyu doldurur
En sapa çöllerden yolu buldurur
Deniz derya demez, kökü daldırır
Fezaya kim çıkar insan olmasa

Tekerleği buldu, başladı milat
Arabalar yaptı, ekledi sanat
Uçağa döndürdü takınca kanat
Yollar kısalır mı insan olmasa

Çölün ortasına kazmayı vurdu
Derine indikçe, petrolü buldu
Bitmez gibi geldi sattı kudurdu
Tamahı kim eder insan olmasa

Yer lazım diyerek kesti ormanı
Aklına yatmadı "kesme" fermanı
Kestikçe kesildi, yurdun dermanı
Baltayı kim yapar insan olmasa

Betondan yapılar kerpici yıktı
Katlar yetmedikçe üstüne çıktı
Bazen yeri kazıp, içine aktı
Çukura kim dolar insan olmasa

Bazen isyan etti, "ve-bil kader"e
İsyanı ters tepti, döndü kedere
Kıaldıkça eyvah, yandı ömüre
Ateşe kim dalar insan olmasa

Hepsi böyle değil, değil insanın
Karıncayı ezmez acıtmaz canın
Bazen arkadaşın, bazen cananın
Cennete kim girer insan olmasa

Veren Allah ama büyüten insan
İnsana insanlık öğreten insan
Her yaşta dert çeken, sabreden insan
İnsanı kim çeker insan olmasa

Konuşup anlaşmak, mahsustur ona
Kavgayla iş görmek, bahistir buna
Kalem tutmaz ise, yakışır kazma
Mezarı kim kazar insan olmasa

06/05/2008
Necati ŞİMŞEK

Ankara

Necati Şimşek

İnsanlar

Bir hal olmuş adeta insanların hepsine
İyi, kötü pazarda alıp, satılır olmuş
Yüklenmiş te sevaplar, gönül terazisine
Tartmadan bile daha hepsi günaha dönmüş

Günahları dökmüşler koca okyanuslara
Masmavi umman bile dönmüş kızılıklara
Yola gelecek diye koymuşlarda çuvala
İnsandan kaçıp giden, çığlıkçı yılan olmuş

Ummandı bu gönüller hergün dolup taşardı,
Bir damlacık sular da, koca umman arardı,
Her şeyin çok fazlası, az`ları da zarardı
Az`lar çoğa karışmış, çoklar birden kaybolmuş

Ömürleri tüketmiş, kendi yapma dert ile
Çare aramışlar sözde, her gün ölüme bile
Kardeşiz biz diyerek, birde dolamış dile
Ardından yok edici, bombalar imal etmiş

Tutam-tutam bal bulmuş, almış her bir petekten,
Bakıp ta ilham almış o sipsivri sinekten,
Bostanları yolmuşta ta dibinden, temekten
Yemiş, yemiş te sonra kabuğu yola atmış

Yıkanır olmuş çoğu, sanki şehvet selinde
Sözde aşk şarkısı var, herkeslerin dilinde
Sahiplikler vardı da, uçkuruna belinde
Pantolonlar var ama, uçkur kökten kaybolmuş

Tatile çıkmış akıl, kullanıyor senelik
Parası olan hergün yapar gezer efelik
Açlıktan ölen olsa, vermez bir tek metelik
Bazısında din para, iman kökten yok olmuş

Mini, mini yavrular kedileri beslerken
Hergün binlerce çiçek, yaprak, yaprak açarken
Paraya tapanlarsa insanlıktan kaçarken
Su yükselmiş iyice, insancıklar boğulmuş

Necati yeter artık, bırak eller yazmasın
Yazarken bir taraftan mezarını kazmasın
Çıkarma hiç aklından çünkü sende inansın
Şatırlar dile gelmiş, sanki gönlün boğulmuş...

14/05/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

İnsanlık

Gözlerimden döker kanlı yaşları,
Söyleyin öldü mü nerde insanlık.
Oynattı temelden büyük taşları,
Söyleyin öldü mü nerde insanlık.

Her iş döner oldu artık parayla,
Ecel peşimizde vermiyor ara,
Kurtuluşu yok ki devran sırayla,
Söyleyin kimlere kaldı insanlık.

Köşe başlarını kapmış kimisi,
Birileri acep kimin hamisi,
Soygunun vurgunun o dur abisi,
Amcalık yapar mı bize insanlık.

Muhtaçları korur, hakkı kollar mı,
Ezilenin hepsi fakir kullar mı,
Sarıp kucaklayan gerçek kullar mı,
Bizi kuşatır mı gerçek insanlık.

Aynı gök kubbeyi paylaşıyorken,
Bir olan dünyada yaşıyor iken,
Bedenler içinde can taşıyorken,
Canlara kıymeti vermez insanlık.

Bir ekmeği yedik böldük ikiye,
Sofraya koymadık haramsa diye,
Komşuyu doyurduk insanız diye,
Kendimiz aç kalıp yattık insanlık.

Elimizden geldi de yapmadık mı,
Gönüllerden putu biz yıkmadık mı,
Nemrut olup ateşte yakmadık mı,
Sonunda kül olup uçtu insanlık.

Beraber yaşasak sıkıntıları,
Kalmadı mı kalpte kırıntıları,
Sevgiyle koşursun aşk orduları,
Zaferler kazansın artık insanlık...

16.06.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

İnternet denen illet...

Net'ler chat'lar çikalı olduk bir kara cahil,
On günlük mektuplara anın da birer mail,
İstersen dışarı çık, istersen meşgul sayıl,

Dünyanın her tarafı, ağsız ağla örüldü,
Bilmiyorlar insanlar, ne çoraplar örüldü.

Bir tuşa basmak lazım en uzaktan birini,
Nette bulmak zor değil, seveceğin birini,
Külahı ters giydirir, kaptırırsan şifreni,

Dünyanın her tarafı, ağsız ağla örüldü,
Bilmiyorlar insanlar, ne çoraplar örüldü.

Gazeteler geliyor, aksamadan postana,
Alışveriş mümkündür, sipariş et akşama,
Bu nasıl teknoloji, söyle Allah aşkına.

Dünyanın her tarafı, ağsız ağla örüldü,
Bilmiyorlar insanlar, ne çoraplar örüldü.

Bankalar bundan sonra, parmakların ucunda,
Porno, morno ne varsa, ekranın ta içinde,
Çalım satan bir sürü, donu yokken kışında,

Dünyanın her tarafı, ağsız ağla örüldü,
Bilmiyorlar insanlar, ne çoraplar örüldü.

Bu net TV yi geçti, hem de tam gaz solladı,
Çıkarılan entrika, memleketler salladı,
Ekranı bağlandıkça sohbet, mohbet kalmadı,

Dünyanın her tarafı, ağsız ağla örüldü,
Bilmiyorlar insanlar, ne çoraplar örüldü.

İnsanlar takibini ordan yapar borsanın,
Kumarbaza gün doğdu, alası var kumarın,
Bazıları hak eder, faturadan şamarın,

Dünyanın her tarafı, ağsız ağla örüldü,
Bilmiyorlar insanlar, ne çoraplar örüldü.

Hemen telefonunu çıkarıver cebinden,
Yer imini gösterir, doğru girdiyse şifren,
Maillere ulaşmak, kolaydır görüşmekten,

Dünyanın her tarafı, ağsız ağla örüldü,
Bilmiyorlar insanlar, ne çoraplar örüldü.

Her türlü bilgilere ulaşmak dedik mümkün,
İnternette oluyor, inanın şimdi düğün,
Eğer netin yok ise, elin içinde doğun,

Dünyanın her tarafı, ağsız ağla örüldü,
Bilmiyorlar insanlar, ne çoraplar örüldü.

Her tarafta dünyanın, kültürü birleşiyor,
Birleşen kültürlerle, sanma zenginleşiyor,
Her millet karpuz gibi içerden tükeniyor,

Dünyanın her tarafı, ağsız ağla örüldü,
Bilmiyorlar insanlar, ne çoraplar örüldü...

20.08.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

İstanbul (1)

Seni gördüm İstanbul,
Uzaklardan izledim...
Doğrusu seni hiç tanımazken,
Birden sana imrendim...

Sana baktım İstanbul,
Çarşaf gibi durgundu denizin,
Cıvıl cıvıldı çilekeş insanların...
Hayat vardı sende canlılık vardı,
Kalem gibi uzanan minareler,
Adım atılmayacak kadar kalabalık caddeler,
Bir yanda eski eserler, yeni eserler,
İnan seni çok sevdim...

Seni gezdim İstanbul...
Çok muhteşemdi, büyüleyici Topkapı Sarayı
Şultanahmeti gezdim, Ayasofyayı,
Yürüdüm kalabalık caddelerden,
Mutluluk okudum mahzun çehrelerden...
(-Çıt, çıt! ..) diye simitçi bağırdı,
O kadar bağırmasına rağmen,
Simitçi gibi bayattı...
Tombalacı geldi yanıma, elimi,
Uzattım kader torbasına
Gözümün önünden kaçtı Marlboro...
Yürüdüm uzun sokaklarda, yürüdüm
Gözlerim seni bambaşka gördü
Bu kurulu nizam, bu ahenk
Çekip götürdü beni
Ayaklarım Eminönüne geldi...
Galat köprüsü, tüm sırtındaki yüke rağmen
Kendi halindeydi, şendi, güleçti...
Herkes balık tutuyordu kenarlardan,
Gençler öpücük istiyordu yosmalardan
Denizin kirliliğini gördüm üzüldüm
Haliçi rüyamda hep tertemiz görürüdüm
Ama tüm bunları silip götürdü
Diğer güzelliklerin
Sanki geçmişten geleceğe uzanıyordu
Boğaz köprüsü gibi ellerin...

26/03/1982

Necati Şimşek

İstanbul (2)

Bir mahzunluk var sende
Düşünüpte bulamadığım
Garip bir sır var üstünde
Gözlerimle göremediğim

Sanki sen değilsin o büyük tarih
Sanki sen değilsin o büyük eser
Bütün haşmetinle duruyorsun ama
İnan sende benim gibi kendinde değilsin
Sözde en güzel camiler sende
Ya içindeki cemaat nerde
Diyorum ya sana anlayıver işte
Bir gariplik çökmüş sana İstanbul

Belki seninde benim gibi
Yiyordur için daim içini
Anlatmana gerek yok
Büyük derdini
Seni anlıyorum inan İstanbul

Kara bağrından bir şey almışlar
Sözde medeni geçinen cellatlar
Şunu bil ki ileride
Seni hep, çok arayacaklar
Sabırla sükutla bekle İstanbul

İnan ki çok benziyoruz
Birbirimize,
Ne oldu da düştük sahi
Biz bu hallere
Gel beraberce dönelim asıl kimliğimize
Silkinip seninle Haydi İstanbul

14/04/1982
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

İstanbul (3)

Bilmem ki beni unuttun mu
Hani,
Dokuz ay seninle görev yaptığım,
Vatan uğruna, memleket uğruna
Dokuz ay seve-seve
Her bir köşene koştuğum,
Fırsat bulduk ça,
Vapuruna bindiğim,
Camileri ni, müzelerini gezdiğim...
Ayasofya na imrenip,
Sultanahmet'ine hayran kaldığım...
Beyazıt ta ve Yenica mi de
Kuşlarına yem attığım,
Çok gezmekten yorulunca
Bir köşeye oturup
Çıtır simitlerini tattığım
İyi yönlerine imrenip,
Kötü yönlerini görmezden geldiğim,
Koca İstanbul...
Seni,
Bir sarrafın altını külçesinden,
Bir doktorun hastasını halinden,
Bir gül gibi,
Bülbülünün derdinden,
Anladığı gibi anlıyorum, tanıyorum...
Meyhanede kafa çeken sarhoşun,
Yol üstünde han arayan yolcunun,
Gününü doldurmaya çalışan mahkumun,
Şarhoşluğu, arayışı, bekleyişi nasılsa,
Öylece,
Seni yudum-yudum içiyor,
Seni adım-adım arıyor
Seni sonsuz sabırla bekliyorum...
Bilmem ki,
Sende beni tanırmısın?
Nereden tanıyacaksın?
Desene;
"Be kardeşim,
Bilir misin senin gibi,
Kaç insan yaşıyor bağrımda,
Hangi birinizi tanıyayım,
Hangi birinizi aklımda tutayım...
Ben sizleri tanıyamazsam,
Sizler beni tanıyın,
Milyonlarca insana kucak açarım da,
Sizlere mi yer yok, sonra
Gider ağırım..."
Haklısın İstanbul,
Seni gerçekten anlamak
Seni tanımaktan çok daha zor...
Seni gerçekten anlamak için,
Nasıl can attığımı

Gelde birde bana sor...
Selam sana,
Güzeller güzeli,
Selam sana,
Çirkinler çirkini...
Şelam sana,
Sana İstanbul...

02.12.1982
Sağmalçılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

İsterim

Hayalimde duran nazlı yüzünü
Ölmeden son kere görmek isterim
Benliğime saran hazlı sözünü
Ölmeden son kere duymak isterim

Kalbim atmıyorsa şu an isminle
Dilim tatmıyorsa senin sevginle
Filim kopmuyorsa bitir elinle
Mutlu sonu senle görmek isterim

Her nereye gitsem oraya gelsen
Ben gönül'ü açsam içine girsen
Nasıl bir saraydır ah görebilsen
Sana ait köşkü vermek isterim

Çalışırken silsen akan terimi
Kessin bakışınla gözün ferimi
Gönlünün içinde gönül yerimi
Dilediğim anda görmek isterim

Ağlarım sen beni anlamadıysan
Dağlarım yüreği, aşk bulmadıysan
Bağlarım karalar bağlamadıysan
Ömrümü önüne sermek isterim

Nasıl inandıysam kara gözüne
Sen de inan artık benim sözüme
Başımı dayayıp pamuk dizine
Gözümü gözüne dikmek isterim

Nerelere varır sonu bir bilsem
Şenden önce sona varsam dikilsem
Ömrünün sonunu orda beklesem
Sonsuzluğa senle gitmek isterim

22.05.2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

İsyan...

İsyan et diyorlar devamlı bana
İsyan çaremidir söyleyin ona
Kime kalksın ellerim söyle
Teşvik ediyorlar beni isyana

Ben hangi derdime isyan edeyim
Hangi akla söyle uyup gideyim
Fayda sağlarmı isyanım engin denize
Eller ırmak olmuş, ben bir dereyim

Sıksam yumruğumu kara talihe
Bir sille de ben vurabilsem kahpe feleğe
Eller güneş olmuş, ben bir zerreyim
İsyan edilirmi o büyük geleceğe

Boğazımda dolan şu hiçkırıklar
Her saat her dakika daralır ufuklar
Bir bardak su gibi yok olup gitti
Eksilmez bağrımdan sönmeyen korlar

Gözlerimden akan dizi-dizi yaş
Hergün kirpiğimle ediyor savaş
Hakkım varmı ki isyan edeyim
Benliğim kendime veriyor uğraş

İsyan, isyan, isyan yine isyan, hep isyan
İsyan etmeden yaşayamazmı bu insan
İsyan edilirmi o en yüce Rahman'a
Sanki isyan için yaratmış onu Rahman...

13/04/1982
İstanbul/Sağmalcılar

Necati Şimşek

İtiraf

Gece yarısı oldu anneciğim
Herkes yatmış yataklarına
Ben şu anda yazıhanedeyim
Hep seni düşünmekteyim

Önümde duruyor bir sürü işler
Bir türlü yapmaya yanaşmıyor eller
Şurada bir yetmişbeşgün kaldı ama
Geçmiyor anneciğim geçmiyor günler

Askerlik bu işte, yatmayacaksın
Ne emir verilirse hemen uyacaksın
Aklında başka ne iş var ise
Hepsini silecek ve atacaksın

Desene ne işin vardı yazıhanede
Yazıcı olmak söyle, senin neyine
Bunu sana bir anlatabilsem anneciğim
Yaptığım kutsaldır inan yinede

Nöbet tuttum altı ay, hem de on saat
Bellimiydi sanki o zaman, kalk-yat
Eksilmedi bir tarafım sapasağlamım
Sürüyor inan ki ölsen de bu hayat

Doladıkça ömür makarasını bitmedi çilem
Belli değil inanki gündüzüm gecem
Bir zamanlar gözlerimde hasretin vardı
Şimdi sadece hayalin, uzaktan gülen...

11/03/1983
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

İz

Eğer gözlerinde toplanırda
Akamaz ise yaşlar
Demekki içinde sönmeyen
Pek çok ümit var
Boğazında takılıp kalırsa
Zalim hıçkırıklar
Kalbinde demekki hala
Aşkımın iz var

02/07/1982
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

İzzetim

Vaktin geldi herkes gibi askere geldin
Yirmi ay değil mi er-geç bitecek dedin
Annene babana hakkını hep helal ettin
Bu duyguyla ayrıldın evinden İzzet im

Acemi birliğini alınının akıyla bitirdin
Silah kurs bölümünde her silahı öğrendin
Usta asker oldun, tam bir silahçı idin
G-3 e kaptırmıştın gönlünü İzzet im

Sağmalcılar senin için ikinci duraktı
Evinden ayrıydın gönlün buruktu
Kışlalar asker için sanki bir handı
Yirmi ayı dolduran gidiyordu İzzet im

Sıkıldın cezaevinden nöbet istedin
Adli tıp nöbetine başlarken şendin
Kader gülmüyordu bir hata ettin
Disipline girdin tabur da İzzet im

Bu hata sana kaderin oyunuydu
Arkadaşların seni şeytana uydurdu
Felek sillesini hep sana saklıyordu
Lekeli bir askerlik olur mu İzzetim

Çıktın disiplinden tam on gün sonra
Boş durmak sıkıntı verir di sana
Yeniden nöbete başladın Adli Tıp'a
Sana gitme dedim değil mi İzzet im

Ağzını açışında her an abi çıkardı
Herkes seni saygınla ve sevginle tanırdı
Başkası söyleyemez, hemence usanırdı
Usanmadın, bıkmadın "abi" dedin İzzet im

Bu vatan senin di hepimizindi
Bu vatana göz diken bizce haindi
Askerlik bizce kutsal görevdi
Nasip oldu hepimiz geldik İzzet im

Tam dediki "çok şükür bu derdi attım,
Verdilerse ceza tam on gün yattım,
Nasıl oldu bilmem şeytana uydu
Bir daha ben uymam.."dedin İzzet im

Ne güzeldi nöbetlerine gidiyordun
"Askerlik bu görev, görevdir" diyordun
Başkasını güldürmek için gülüyordun
Meğer sana gülmek yasakmış İzzet im

Birgün tam ranzana uzanmış yatacakken
Etrafınla tam şakalı sohbete dalmışken

Mangana tam artık "yat" emri vermişken
Yatağından kaldırdılar, kaldırdılar İzzet im

Dedi ki sana Muhsin denen birisi
Şakayla karışık "vururum seni"
"Vuramazsın" dedin sende gerdin göğsünü
Kurma kolu çekilmişti çoktan İzzet im

Artık iş sadece melun şeytana kalmıştı
Şeytana gerisi basitti, bir oyuncaktı
Koşup gitti Muhsin in içine girdi
G-3 ün emniyetini açiverdi İzzet im

O G-3 ki senin gönül verdiğin G-3 tü
Tetiğe bir el dokundu ve mermi uçtu
Kendini korurdun ama mesafe yoktu
Zalim mermi senden hızlı çıktı İzzet im

Korkmadığın için siper almadın
Ummadığın için yere yatmadın
Şeytan seninde içine girmişti sanki
Muhsin den hiç sakınmadın İzzet im

Saniyede yol aldı o zalim mermi
Sol gözünün altında buldu yerini
Dağıttıktan sonra bütün beynini
Duvarı da deldi geçti İzzet im

Artık dünya senin için ölmüştü
Ölen sen değildin dünyanın ölmüştü
Zaten kader sana hiç gülmüşmüydü
Bir sapık dünyanı değiştirdi İzzet im

Yavaş-yavaş düştü başın omzuna
Taş mı koymuşlardı sanki yastığa
Kanların boşaldı, aktı, aktı yatağa
Emdi-emdi vampir oldu sanki İzzet im

Bir hareket yoktu o an senin yüzünde
Arkadaşların koşuşturdu hep telaşıyla
Kimisi nöbetçi amire, kimi sedyeye
Tüm çabalar boştu, boştu İzzet im

Gittiğin her yer sanki bir göl olmuştu
Sen ölmüştün de sanki herkes ölmüştü
Aziz vatan yine şehid kanı görmüştü
Yüksek mertebeler layık sana İzzet im

Sedyeye koyarken seni bende indirdim
Elimi başına attım birden irkildim
Gözümdeki yaşı kanlarına akıttım
Uç parmağım giriverdi beynine İzzet im

Yolladık hastaneye yasa büründük
İki arkadaşımıza birden çok üzüldük
Kara haber nasıl gider diye düşündük
Allah bize bol sabır verdi İzzet im

Hemen şubene telgraf çekildi
Kara haber her taraftan alındı
O ufacık yavrun yasa büründü
Anan "oğlum" dedi yandı İzzet im

Seni vuran Muhsin senden kötüydü
Elinde olsaydı kendini de vururdu
O bizim hepimizden daha doluydu
Yaptığından bin pişman oldu İzzet im

Kalmıştı altmış gün teskeresine
Kelepçeyi vuruverdiler eline
Kim yapardı bunu kendi kendine
Öbür dünyada affet onu İzzet im

Ay-yıldız sarıldı tabutunun ütüne
Silah arkadaşların senleydi yine
Kara toprak bağrın açtı "gel" diye
"Benden oldun bana dön" dedi İzzet im

İsmin hafızamda yerleşti kaldı
Hayalin gözümde yerleşti kaldı
Çıkar mı aklımdan hiç İZZET adı
Ruhun şad olsun, rahat uyu İzzet im...

26/03/1983
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Kadir Efendi

Doğdu doğalı,
Sakin yaşadı,
Gençlik, mençlik derken,
Birgün evlendi...
Çoluk çocuğa karıştı
Mazisi temizdi.
Fakat,
Bir gün bir hata işledi,
Hiç önemsemedi...
Ama işlediği bu ufak hata
Sekiz sene sonra
Çıktı ortaya...
Yakladılar yaka, paça...
Hapise düştü,
Üç aylığına...
Fakat eski Kadir değildi,
Dayanamadı yetmiş yaşında,
Yüreğine indi...
Şimdi yatıyor hastanede...
Başında geziyor,
Bir sürü hemşire...
İhmalinden pişman,
Yaptığından bin pişman...
İlahi Kadir Efendi,
Sen yine hiç aldırma....
Baş ucunda nöbet tutsun,
İki tane Jandarma...

21/06/1982

Necati Şimşek

Kalbime Yeter Dedim...

Kalbime yeter dedim, bırak artık sevmeyi
Sevenlere ümitler, dağıtıp beklemeyi
Ne geçecek eline, yıllar sonra dön de bak
Üzmeye hakkın mı var benden başka kimseyi

Ne oldu ümidini verdinde her güzele
Sarardı her bir yanı, ömrün döndü gazele
Sana verilen fırsat, çok kimseye olmaz bak
Her dert gün gün götürür, yazık geçen ömür'e

Sen sakın olamazsan, söyle ben ne edeyim
Ne yapsam kar etmiyor, gücüm yetmiyor benim
İçinde gizlenenler çıksın artık açığa
Daha fazla kaldırmaz fırtınayı bedenim

Düşünüyorum şimdi nerede yanlış yaptım,
Bu onulmaz yarayı, nerde ve nasıl kaptım
Tuz bastım acıtmıyor, kangren olmuş gibi
Nasır bağlamış sanki, neden böyle yıprattım...

Heyecanla atardı heyecana gelince
Benden çok üzülürdü, sızlardı ince ince
Akıyorken durdu kan sanki tıkanı damar
Demek böyle oluyor, insan kalpten sevince...

Ayaklarım yürürken, isteksizce meçhule
Yollar bir türlü bitmez, nispet yapar ömür'e
Bekliden en sonuna kadar geldim o yolun
Ahirim sona erdi, bakma sakın zahir'e

Necati ŞİMŞEK
01.07.2007
Ankara

Necati Şimşek

Kalması

Gel elime kağıdım ve kalemim, hele gel,
Yazmayı unutan parmakların pası çözülsün...
Göz yaşların içine akıp olmasın bir sel,
Kaskatı kesilen gönlün buzu çözülsün...

Kaç yıl geçti uzunca hiç arayıp sormadın,
Ömrün yarısı geçti hiç oralı olmadın,
Herkes hedefi vurdu, sen daha varamadın,
Şimdi artık uyanda herkeslere duyulsun...

Ömür kısa, yapılacak iş bitmiyor bir türlü,
Güzel şeyler yazalım sonra olmayalım özürlü,
HaberGen de bakıyorum, üyeler çok kültürlü,
Bizim yazdıklarımız aralarda kalmasın...

Güllerden yaz mesela, sevgiliye verilen,
Laleden, sümbülden, mor menekşeden,
Çiçeklerin güzelliği yüzlerine akseden,
Hiçbir üye bu şiirden nasipsiz kalmasın...

Kuşlarmıydı onlar, göçebe hayatı yaşayan,
Soğuk yeri görünce, sıcak yerlere kaçan,
Sen öyle bir kalem ol ki etrafa ilim saçan,
Senin yazdıklarını okumayan kalmasın...

Boş yere kirletme bembeyaz sayfayı,
Gönüldür orası, çözer binbir manayı,
Sonra biri çıkar gösterir içindeki aynayı,
Aynalar net görünsün, gizli bir şey kalmasın...

Sen arı ol petek, petek bal doldur,
Gönlünü gaflet uykusundan uyandır,
Şimdi bol bol yazılacak zamandır,
Yazılmayan hiçbir konu kalmasın...

04/04/2007
Ankara

Necati Şimşek

Kandil...

Kandiller kandil gibi, yansında içimizde
Karanlıkları boğsun, gece dönsün gündüze
Dualar arşa çıksın, aminler yükselirken
Zikirler ufuk açsın, yer yapsın beyninizde

Kalplerde oluşunda, kaynak bulsun akacak
Zem, zem olsun yaşların, membaini bulacak
Eller semaya doğru açsın tutmak için
Rabbimin rahmetinden avuç, avuç alacak

Mağfiret versin bize, hidayet nasip etsin
Bu mübarek kandilde, bizleri de affetsin
Şeytanlar kuşatmışlar, dört bir yandan bizleri
Şeytan olan kulları başımızdan defetsin

Allah'ım bizi affet, bizi affet diyerek
Önünde eğilelim, yüzümüzü sürerek
İnsan, beşer şaşarız, günahsız kul değiliz
Kalbi arındıralım, istiğfarlar ederek...

19.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Kapatma Kapiyı

Kapatma kapiyı artık yüzüme,
Üşümüş aşkindan, kalbim donacak.
Değer vermez isen, artık sözüme,
Belki terk ettiğim liman olacak.

Nasıl oldu bilmem, bu hale geldi,
Yanıp tutuşmayı kim engelledi,
Kalbim artık seni iyi belledi,
İsmin ebediyen orda kalacak.

Gelir kulağıma kadife sesin,
Benliğimi sarar sıcak nefesin,
İşte o an bende, benliğimdesin,
Zannederim sanki kalbim duracak.

Yaşantımı sanki esir almışsın,
Kader gibi alnıma yazılmışsın,
Ayrılığa dünden sanki hazırsın,
Bu ayrılık bizi, kökten yıkacak.

İnan sensiz kalbim huzurlu değil,
Başka kimselere vermiyor meyil,
Yapma, yeter sende sevenden sayıl,
Sevgisiz kalp nasıl huzur bulacak?

Etrafa bakıyor mahzun gözlerim,
Islaklık mutedil, sade nem hakim,
Hıçkırığa bile kalmamış hakkım,
Korkarım bu göz yaşı beni boğacak.

Say ki aramızda sıra dağlar var,
Ayrılığa çıkacak bütün yollar,
Her aşık şansını bir kere zorlar,
Üstüne bastığım dallar kopacak.

Necati gönlüne düşmüş kor ateş,
Hayatın kapkara, doğmuyor güneş,
Sevinçlerim olsun, ızdıraba eş,
Izdıraplar daha nasıl yakacak?

13.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Kar ve Düşündürdükleri

Bembeyaz bir kar,
Örttü kapkara toprağı
Şu anda fırtına var
Şavuruyor yaprakları..
Her zaman yazıhanenin camından
Gördüğüm karşıdaki
Koskoca tarla..
Nasibini almak için,
O yağın kardan,
Yeşillik kalmamacasına
Örtülmüş kardan...
Köprü inşaatının yanındaki bataklık
Evvelden
Yüzlerce martı barındırırdı
Şimdi yarısından çoğu yok yazık
Belki onlarda yağın
Karlara karıştı..
Bugün,
Tam doksan günüm kaldı
Yağın kar,
Geçen seneyi hatırlattı...
Geçen sene bu zamanlar
Acep nerdeydim
Belki ilk kışlamda,
Belki evdeydim
Baktığım her yerde şimdi
Bembeyaz kar görüyorum
Kendimi
Kar fırtınası zannedip
Teskereyi ve sivilliği düşünüyorum...

23/02/1983
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Kara Gözüne

Baktım kara gözüne
Ateş düştü özüme
Gün değmemiş yüzüne
Nasıl tutulmayayım

Bomboş iken ellerim
Birleşmekti dileğim
Ömür boyu beklerim
Nasıl ümitlenmeyim

Kocaman bir dağ gibi
Beneklenmiş kar gibi
Sönmemiş bir kor gibi
Nasıl alevlenmeyim

Ta içerden çılgılığım
Yüzeydedir sığığım
Dibe vurdu saflığığım
Nasıl inanmayayım

İnan artık sözüme
Ateş düştü özüme
Derman gelmiş dizime
Nasıl da koşmayayım

Hayalimde kalma sen
Kaçıyorsun hep neden
Sana hasret bu yüzden
Nasıl yaşamayayım

Birleşsin ellerimiz
Konuşsun dillerimiz
En güzel günlerimiz
Nasıl hayıflanmayım

Necati yim söz bitti
Bağrımdaki köz bitti
Nerdeyse ömür bitti
Nasıl yalvarmayayım

Necati ŞİMŞEK
02/05/2007
Ankara

Necati Şimşek

Karadeniz'de Ay

Karnın yarar adeta simsiyah gecenin ay,
Hep gülümser bembeyaz bulutlar arasından..
Otur bir taş üstüne, köpüren dalgayı say,
Ay ışığı yakala denizin karasından...

Karadeniz yıldızın, ışığın yansıtır mı?
Dans ederken dalgalar akisler bırakır mı?
Geceyi boyar iken, beyazı kapatır mı?
Su sesi yırtar çıkar, dalgalar arasından...

Yeşilin her bir tonu tempo tutar bu ses'e,
Dalgalar yarış yapar kalır nefes nefese,
Tatlı bir huzur verir, seyir eden herkese,
Gönüller dinlendirir, yanan aşk çirasından...

30.09.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Karadeniz Ekmeği...

Buram, buram kok burnuma...
Bitmeyen sevda gibi,
Karadeniz fırınının bayatlamayan ekmeği...
Önce sana doya doya bakayım
Gözüm doysun,
Hissedeyim ellerimle sıcaklığını
Ben biliyorum senin ayrıcalıklığını
İstemem sen varsan yanına katık
Böyle gönülden nasıl birbirimize bağlandık...
Derler ya Taş fırın erkeği
Alet ederler erkeklığe ekmeği
"Meşeler güvermiş varsın güversin"
O meşeler kurusun da ekmek pişirsin...
Tutar mı odun ateşinin yerini
Fırınlara kim soktu bu elektriği?
Kokusu mest eder gönlümü
Sanki yedikçe uzatır ömrümü...

İşte şu Laz ustam hamuru karsın,
Mayalasin,
O hamuru okşaya okşaya yuvarlasın
Üstüne bir kalın çizgi
Dilinde neşeli bir ezgi
Zevk aldığı işinden belli...
Atacak şimdi koskoca küreğiyle
Pişirecek onu sıcacık yüreğiyle
Ne kadar lezzet kattı ona bilerseniz
Alnının teriyle
Para kazanacak emeğiyle...
Kıvamın da pişecek
Soframıza düşecek...
Tanımıyorum bu ekmek üstüne
Ne türküler yazılır istenirse üstüne
Hele o kokusu yok mu kokusu?
Misler gibi...
Buram buram...
Gönül çekiyor vesselam...
Direnemiyorum daha fazla
Bir çimdik atıyorum ya kenarına
Az, az,
Biraz...
Olamaz!
Nasıl bu kadar canım çekti?
İşte bu ekmek te bitti...

23.08.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Karamsar

Ne gayem var kafamda ne idealim
Şanki bu dünyada yaşayan ben değilim
İçimdeki her ümit bir-bir sönüyor
Ne olur birazda bana kulak verin

Gözlerimi uyku tutmaz oldu bir gece
Hasret kaldım neşeyle başlayan güne
Küskünüm kendime, küskünüm kadere
Yaradan çok gördü canım almadı

Eğer ölünce huzura ereceğimi bilsem
Atardım kendimi uçurumlardan aşağı
Rahat bırakmaz ki toprağa da girsem
Her dert benle girer kara toprağa

İstemem milyonlarım olsada olmasa huzur,
İsterim her gün aç yatsamda olursa huzur
Herkes benim gibi düşünse,yapsa ne olur
Ölüm tek kurtuluş gibi geliyor bana...

13/05/1984

Necati Şimşek

Karşılık Beklemeden

Hepsi ortak çalışsın, ayrılmasın hiç biri
Şartlar bozmasın seni bedenin dursun diri
Beden yorulsa bile ruh onu genç tutmalı
Beyin komut vermede bir an gecikmemeli

İman ettikse madem, bir Allah'ın kuluyuz
İnsanız en evvela, ne bir ot, ne çalınız
Gözümüzden akan yaş bazen çok şey anlatır
Et kemik terkebimiz, ama vardır ruhumuz

Aklımız olmasaydı, neye yarardı beden
Yanlış yola düşeriz bazen de istemeden
İnsanı hep sevmeli, çünkü ruhlar kardeştir
En büyük sevgi budur, karşılık beklemeden...

19.05.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Kıdemli Er

Bir gün üst devrelerim,
Dediler ki "-kaça-kaçsın? "
Dedim ki "-61/3"
"O hoooo,
daha tam bir senen var..."
Güldüm...

Dün öyleydi döndü devran
Teskereci ol geldiyse sıran

Bir gün alt devrelerime
Dedim ki "-Kaça – kaçsınız? "
Dediler ki "-62/3"
O hooooooooo,
"Daha tam bir seneniz var..."
Güldüler...

Bu gülüşler bir başka dır
Kışlada teskereci olmak,
Vazifeyi tamamlamak,
Bambaşkadır...

01.05.1983
Necati ŞİMŞEK
Sağmalcılar/İstanbul

Necati Şimşek

Kışladan Sesleniş

Bilir misin sevgilim
Kaç aydır uzağım senden
Ne bir mektup sen yazdın
Ne cevap aldın benden

Oysa ne ümitler vermiştin
Bundan onsekiz ay önce
Hergün yazarım demiştin
Sen askere gidince

Demek ki gözden irak olan
Gönülden de irak olurmuş
Geride bir aydır kalan
Askerlik te hayal olurmuş

Ama atamadım içimden seni
Düşünürüm her gece uzanınca
Ranzamda o güzel hayalini
Kesme ümidini, geleceğim yanına

30.04.1983
Necati ŞİMŞEK
Sağmalcılar/İstanbul

Necati Şimşek

Kıymetini Bilmeli

Hani bakışın vardı, çocuk gibi mahzunca,
Kara gözler gülerdi, kahkahalar atınca,
Yemyeşil çimenlere uzanıp ta yatınca,

Ben ömür buna derim, her bir günü neşeli,
Böyle geçen günlerin kıymetini bilmeli...

Düşünürdük ne kadar uzak kalsak ikimiz,
Aya bakar vaktinde buluşurdu gözümüz,
Utanırdık hayalde tutunca ellerimiz,

Bir kıpırtı düşerdi, gönül'e çok işveli,
Böyle geçen günlerin kıymetini bilmeli...

Arada fersahlarca, olsa da fark etmezdi,
Mesafeler kalplerin ritmini bozamazdı,
Senden gelen habere yüreğim dayanmazdı,

Mektupları getiren, postacıyı görmeli,
Böyle geçen günlerin kıymetini bilmeli...

Kirpiklerin süzerken, oklar atar aradan,
Gözlerine sürmeyi, kendi çekmiş yaradan,
Gözlerin seçilmiyor, seçilmiyor kara dan,

Kaşların oklar atan yay gibi gerilmeli,
Böyle geçen günlerin kıymetini bilmeli...

Patikada yürüyen inatçı keçi var ya,
Bir tutam ot bulunca kendini paralar ya,
O mutluluk ikimizin gözünde parlar hala,

Koşmalı çılgın gibi, dağ bayır dememeli,
Böyle geçen günlerin kıymetini bilmeli...

Biz idik mutluluğun en doruk noktasında,
Biz yaktık o ateşi, en cılız safhasında,
Bizdik lezzeti tadan o gönül sofrasında,

Dikenler batsa bile çiçek ele değmeli,
Böyle geçen günlerin kıymetini bilmeli...

Böyle mutlu günlerin sonu gelsin istemem,
Mutluluğun resmini bundan güzel çizemem,
Ömür boşa geçmesin, düşmanıma dilemem,

Ömür'e ömür katan, bir aşkı dilemeli,
Böyle geçen günlerin kıymetini bilmeli...

11/.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Kızıl Kor

Kıpkızıl kor üstüne damla damla düştü yağ,
Ses gelmedi o köz den, ortadan çatladı taş,
Küle mi döndün küle benzerken, kızıl güle,
Hançerledin bağrımı, başlarken bitti telaş.

Bazen yel üflediler, tutuşturmaya külü,
Kimisi benzin döktü, kimisi dedi ölü,
Kimisi meşe attı, kırıp kırıp kurudan,
Kimisi yarın dedi, kimi sarstı bu günü.

Nerden alır bu rengi, kızıl gülden, kandan mı,
Dağları mesken tuğan, kızıl gruplardan mı,
Kavurup durur beni, yer bitirir içimi,
İçinde yanan ateş, öz den mi yalandan mı?

Kızılıcak şerbetine dalıp gider gözlerim,
Kızılca kıyameti kopar artık sözlerim,
Son bir gayret gösterip, uzaktaki hedefe,
Kıpkızıl topraklara, yürüyorken bedenim....

03.08.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Kızıma

Sen benim en küçük minicik kızım
Bahtı açık yavrum, talih yıldızım
Yüzüme öyle bir bakışın var ki
Gider yorgunluğum, kalmaz hiç sızım

Kara gözlerinle beni her gün süzersin
Akşam eve erkenden gelsin istersin
Uyku bile girmez senin gözüne
Yemek bile yemez, beni beklersin

Ortalığı dağıttı diye sitem kar annen
Hep derli toplu olmanı bekliyor senden
Ben bu kadar dağınık mıyım deme
Fırsat mı kalıyor sana derslerden

Devamlı aynanın karşısına geçip te
Karşıyorsun beni her gün süslenip te
Elinden ne kalem, ne kitap düşer
Aklına geleni yazarsın günlük deftere

Saçlarına renk-renk tokalar takıp
Hep pembe gözlükle dünyaya bakıp
Oyunu çok seversin, seversin ama
Sağa sola oyuncak atarsın bıkıp

Karakterinde var her şeyi sevmek
Her şeyi tanımak, herkesi bilmek
Sen benim gururum, minik kıızımsın
Mutlu eder beni yüzünü görmek

Kıskançlık damarların tutmasa birde
Boy ölçemez seninle inan ki kimse
Kızarak söylediğin, sinirli laflar
Ayrı güzellik katar, güzel yüzüne

Dedim ya en küçük minik kıızımsın
Sen sade bize değil, herkese lazımsın
Çalışkanlığınla her gün övünüyorum
Sen benim tatlımsın, hem de canımsın

06/05/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Kızıma (2)

Bin dokuz yüz doksan yedi yılında
Zeytin gözlü bir kız geldi dünyaya
Sekiz Ocak iken Çarşamba günü
"Yavrucuğum" dedim, daldı uykuya

Adını ben koydum 'Rabia' dedim
İncitmeden onu yavaşça sevdim
Bağrıma uzandı, uykuya daldı
Uyusun büyüsün güzel meleğim

İlk adım atınca baba deyişi
Bilmem hangi aydı, çıktı ilk dişi
Onca oyuncaklar geldi geçti de
Babayla oynamak onun tek işi

Hastane de yattı, on gün boyunca
Annesi mahvoldu hastalanınca
Hak sabırı verdi, sıktım kendimi
Dünyada her şey boş o olmayınca

Çok şükür atlattı, geçti o günler
Okula başladı, birler, ikiler
Okulu çok sevdi, öğretmenini
Beşinci sınıfa geçiverdiler...

Ömrün uzun olsun minicik kızım
Bir öpücük verdi, kalmadı sızım
Birazcık değişti, hırçın güzel kız
Üçüncü kızımdır, alnımda yazım...

08/01/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Koca Usta...

Gün doğar "Bismillah" açar dükkanı,
Helal rızk peşinde o koca usta...
Dükkan nedir sanki bir hak kapısı,
Hak-kı hak etmeye, o koca Usta...

Öyle bir girer ki, titrer atölye,
Hükmeder bakışlar, bakır, demire,
Öyle bir okşama çeker çeliğe,
En büyük aşklarla o koca usta...

Elleri ne kadar kaplarsa nasır,
Demiri döverken dinlemez hatır,
En küçük bir duygu onu ağlatır,
Geçiremez gönle söz koca usta...

Giyer tulumunu geçer tezgaha,
Gönlünden niyazlar yapar Allah'a,
Bazen bitmez işi kalır sabaha,
Akşama yorulmaz o koca usta...

Yağ pas olur çalıştıkça elleri,
Bir kerpeten gibi büker telleri,
Yıllardır yer alınındaki terleri,
Emeğe saygılı o koca usta...

Memleket neslinden bekliyor hizmet,
Memleketi için çekecek zahmet,
Bir dükkanı var ya, en büyük nimet,
Külfetin çekecek o koca usta...

Sakalına düşmüş, artık beyazlar,
Baharı tüketmiş, artık ayazlar,
Ardından geliyor; bir, bir çıraklar,
Gururla göğsünü ger koca usta...

12.06.07
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Kolaymı?

Öyle kolaymı maziyi terk etmek,
Elinin tersiyle bir anda her şeyi silmek...
Unutmuş olduğun kanının canlarını
Belirsizliklere bırakıp gitmek...

Katlanmayı bilmeyen insan ne yapar,
Sabretmeyi öğrenmek insana kapı açar
Düşündükçe mazideki güzel günleri
Umarım ki bir daha hiç dolmaz o bavullar...

03/04/07
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Kovulana Dek...

Issız gecelerin soğuk koynunda,
Hep seni andım sabahlara dek...
Kalbimi dağlayan göz yaşlarımda,
Hep hasret dökülür sabahlara dek...

Güzelim, sevgilim, biricik aşkım,
Aşkına düşeli olmuşum şaşkın,
Sellere dönmüşüm olmuşum taşkın,
Durdur dökülmeden denizlere dek...

Gündüz hayalimde, gece düşümde
Her nereye baksam sensin karşımda.
Adı aşksa aşığım bütün zerremle
Aşkını söylerim kıyamete dek.

Artık benim için bir tek sen varsın
Dünyalar bir yana sen bir yanasın
Umarım bu aşkla sende yanarsın
Beraber yanalım sonsuzlara dek...

Necatin bir hal oldu senin sevginden
Bir eser kalmadı eski halinden
Mümkün değil çıkaramıyor içinden
Sen de bağlan ona ölümlere dek...

Zannetmek bir an senden ayrırım
Bülbül gülsüz yaşarmı ki ben ayrılalım
İsterim her zaman bağrıma basayım
Bağrımdaki bu ateşte kor sönene dek...

Sevgilim ismimiz olsun tek isim
Tez kavuşsun birbirine bu iki cisim
Artık benim dünyadaki tek işim
Kalbine yerleşmek, kovulana dek...

15/06/1984
Ankara

Necati Şimşek

Kömür Gözlüm

Gün olurda kömür gözlüm
Arayacak olursan beni
Göz izindedir gözüm
Nasıl unuturum seni

Düşermi sanırsın ismin dilimden
Bırakırmı ellerim seni aniden
Zalim yıllara esir olupta
Çıkarırmıyım sanırsın kalbimden

Bitecek bu haşret, özlem
Hep biz olacağız gülen
Bekle beni kömür gözlüm
Sen ol beni tek bekleyen

20/06/1982
İstanbul

Necati Şimşek

Köpekler...

Karanlık gecede havlar ya kesik, kesik
İşte yine havlıyor, mahallenin itleri
İşte bu zamanlarda olmaz hiçbir yapmacık
Sokak aralarında görünür hep izleri

Mehtaplı bir gecede çıkmış iken yollara
İzimi mi sürdüler, takıldılar ardıma
İçimden diyorum ki sen onlara aldırma
Yanına gelmek için kaybetme ümitleri

Yerlerde hiçbir taş yok, doğru söylemiş hoca
Taşları bağlamışlar, köpek salmışlar bolca
Koşuyorum durmadan, nefesim tıkanınca
Yakalayıp ısırarak, anladım niyetleri...

Yıldızların sırrını görmeye gidiyordum
Böyle olacağını inanın bilmiyordum
Halbuki bu yollardan her gün de geçiyordum
Hiç hesabımda yoktu, kim saldı bu itleri...

Tam da sizin kapının önünden geçer iken
Dışarıya sen çıktın, köpekten kaçarken
Yüzüm nasıl kızardı, ateşler saçarken
Doğrusu anlamadım, olan biten işleri...

Halbuki yarın senle, dışarı çıkacaktık,
Beraberce tepede yıldızlara bakacaktık,
Bacakları uzatıp yere oturacaktık
Şimdi bacağa geçti, köpeklerin dişleri...

Pantolonum yırtıldı, daha yeniydi yeni
Yarın ne giyeceğim, karşılıyorken seni
Bu köpekler mahvetti, inan bu gece beni
Sana nasıl anlatsam gelememe sebebi...

Söylesem bile belki bana hiç inanmazsın
Yalanı beceremem, sen bensiz yapamazsın
Ben olmasam dünyada yalnız, yapayalnızsın
Nasıl öldürmem şimdi, ara bozan itleri...

Tamam anlatmam artık, madem ki inanmadın
Senin de az değilmiş, ısırarak inan
Ne yaptıysam inan ki sana yaranamadım
İtlere yem de oldum, yıktın hayallerimi...

30.06.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Kör Gibi...

Kör gibi inanmışlar, Ermeni uşağına
Amerika kollayıp, taç geçirmiş başına
Koskocaman Milleti, halklara ayırıp ta
Bize uzaktan gülen kına yaksın kığına

Yemek içmek petrolden, anlıyoruz ki beleş
Peşmergeye kucak aç, o sana olsun kalles
Nerden çıktı bu bela oldu bize tebelles
Memleket birleşecek, bu dünyanın piçine

Sam amca diye biri, gazel okur uzaktan
Petrolünün uğruna nemalanır Irak'tan
Bağdaş kurmuş bağrına, kan emiyor topraktan
Bakmıyor insanların ne yaşına, başına

Dünyada jandarmaymış, nasıl böyle hak olur
O jandarma oldukça canlar biter, yok olur
Buna ses çıkarmayan doğrusu eden bulur
Hiç kimse karışamaz, sonra göz ve kaşına

İnsanlık dersi verir unuttur yaptığını
Kendi neslini korur, kurutur insanlığı
Sivri sinek mi sanır, dünya mı bataklığı?
Dönüp baksın tarihe, sonra kendi yaşına...

Koskoca bir milletle, uğraşır bütün dünya
O millet ki adalet dağıtmış üç kıtaya
Aç tavuk gibi hepsi ambarda görür rüya
Ay-yıldızlı bayrağım 'selam...' söyler haçına...

30/10/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Kör Mermi (Mehmedime)

Kör mermi çıktı gitti, dokununca tetiğe,
Sesler ile yarıştı, hız aldı yiv-set'inden.
Buz gibi namlu yandı, döndü sıcak çeliğe,
Sırtından girdi gitti, geçti onca kemikten.

"Allah" lafı ağzından, son çıkan cümle oldu,
Kan beynine sıçradı, sonra gözüne doldu,
Kanlı gözler sırayla gördü geçmiş yılları,
Bildiği en güzel şey, sonunda gerçek oldu...

Bıraktı çocukluğu, öte itti gençliği,
Şurada ne kalmıştı bitmişti askerliği,
Damlaya dönen kanı, gözden gönüle aktı,
Göz önüne gelince kundakta ki bebeği...

Ne yapar nazlı yari, onsuz mu yaşayacak,
Kim sarar bedenini, kimler kucaklayacak,
Emzikli çocuğuna baban şehittir derken,
Büyüdükçe Mehmedin yerini dolduracak...

Anası gururludur, şehit vermiş vatana,
Babası dik ve mağrur, bakar şehit yatana,
Memleket yasa girmiş, kanlı yaşlar döküyor,
Lanet olsun vatani, üç kuruşa satana...

Kırmızı bayrağımız örtülüyor üstüne,
Sırayla her bir insan kapanır örtüsüne,
Mekanı cennet olan, şehidime ağlıyor,
Herkes destan yazıyor, katıyor türküsüne...

Unutulmaz bu günler, gelip geçse de inan,
Kör kurşun kahpelerden daha imanlı inan,
Bu topraklar atamın kanlarıyla sulandı,
Tümüyle kırmızıya yeniden boyar inan...

Kırmızıya boyanan toprak üstüne hilal,
Yıldızı öne katıp, yine bulur istikbal,
Oluk oluk olsa da, akacaktır durmadan,
Anamın ak sütü gibi vatana olsun helal...

9/10/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Köylüm

Sarardı başaklar, tohuma durdu,
Hasat zamanıydı, çalıştı köylüm.
Güz gelecek diye hayaller kurdu,
Oğlan, kız everdi çalıştı köylüm...

Geçen güz sonunda sürdü toprağı,
Aktardı tohuma kattı toprağı,
Çocuk sever gibi öptü toprağı,
Tırnağıyla kazdı toprağı köylüm.

Bekledi ki kışın bolca kar yağsın,
Ektiği ekinin üstün kaplasın,
Eriyen karlarla yangını sönsün,
Yağmurlara ümit bağladı köylüm.

Kurak mı geçecek bahar bu sene,
Taşıma su can vermez değirmene,
Yaz nasıl geçecek, kızgın güneşle,
Yanık bağı yandı kuraktan köylüm.

Kendisi tarlada, hanım bahçede,
Mahsulü kaldırır alın teriyle,
Ambara doldurur son bir gayretle,
Satacak arpayı buğdayı köylüm.

Bir yandan da hayvancılık yaparak,
Sütten yoğurt, peynir, yağ çıkararak,
Yün çoraplar giyer, koyun kırkarak,
Yatağı yorganı yün eder köylüm...

Kendi buğdayından yapar ununu,
Billur pınarlardan içer suyunu,
Kucağa aldı mı tosu, torunu,
Sevinçten yanına varılmaz köylüm.

İdareler etti cılız lambayla,
Tanışmadı henüz haram lokmayla,
Tarlalarda elle mahsul yolmayla
Ömrünü bitirdi, orakla köylüm...

Traktör çıkınca, attı kağnıyı,
Başında topladı onca ağrıyı,
Mazot zamlandıkça etti çağrıyı,
Halinden kimseler bilmedi köylüm.

Çorbalar içerdi tahta kaşıkla,
Oyunlar oynardı tahta kaşıkla,
Bulgur pilavını tahta kaşıkla,
Ayrarı olmadan yemezdi köylüm.

Doğal ürünlerle doğal yaşadı,
Haksızlık, hırs, tamah hepsin boşadı,

Teknoloji geldi başın kaşdı,
Bir yılda çift mahsul kaldırdı köylüm.

Cigarayı tütün sarar içerdi,
Giydiği kasketi sekiz köşeydi,
Sobada yaktığı kuru meşeydi,
Kömürle sonradan tanıştı köylüm.

Kehribar tesbihi aline alıp,
Köy odalarında hatırı sayıp,
İnsanlık şehirde olsa da kayıp,
İnsanı insanca tanıdı köylüm.

Düğünde bayramda köy meydanında,
Toplanarak hepsi, aynı zamanda,
Sin-sin ateşiyle tutuşan kanda,
Oyunlar oynayıp eğlendi köylüm.

Dağlarda geçirdi ömrünün çoğun,
Sadece yaz değil, kışında yoğun,
Ayşe'ler, Fatma'lar yapacak doğum,
Kasabaya zorla yetişti köylüm.

Köylünün derdine el atar her kim,
Çare üretemez, öyle her hekim,
Uzaklar yakına olduysa hakim,
Çareyi kendinde bulacak köylüm...

İnattan vazgeçti, bitti cahillik,
Anladı ki okumamak gafillik,
Oğlundan kızından kaçsın sefillik,
Okudukça gözleri ışıdı köylüm...

12.08.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Kumalık

Bu toplumda kalmamış ne edep ne de ahlak
Herkes kendi kendine bir yol bulmuş gidiyor
Kadın erkek eşittir kanun önünde mutlak
Hangi şaşkın kumalığı masumane buluyor

Kumalık karanlık işlerin, açığa çıkması mı?
Hangi erkek kendinde buluyor böyle bir hak
Bütün mesele kadının çocuk yapamamasını?
O çocuğu sıkıysa kendin doğur be ahmak!

09/04/2007
Ankara

Necati Şimşek

Kuşlar

Her başlayan güne bitmeyen şarkı
Pencerem önünde öterken kuşlar.
Derdini dökerken yok benden farkı
Dünün yorumunu yaparken kuşlar..

Yağmurlar bu sene yetecek mi ki,
Kuraklık bu sene bitecek mi ki,
Barajlar kabarıp gülecek mi ki,
Memleketten haber verecek kuşlar..

Bütün çiçeklerin rengini görür,
Güzel kokuların üstüne yürür,
Masmavi gökleri şöyle bir bürür,
Dünyaya tepeden bakarken kuşlar..

Kuş uçuşu derler gittiği yola,
En kestirmelerden ne sağ, ne sola,
Dilemezse vermez bir anlık mola,
Özgürlük duygusu aşılır kuşlar..

Analık duygusu onlarda yaşar,
Yavru büyüdükçe onunla coşar,
Kanatından tutar, kanatla okşar,
Uçmayı öğrenip, uçarken kuşlar..

Yarışa girmez ki uçaklar ile,
Taşıyamaz bil ki bir bomba bile,
Şaşırmaz rotayı uçar menzile,
Hedefe çabucak varacak kuşlar..

Eminim yalan ne bilmezler onlar,
İnsana öterken saldırmaz onlar,
Aldatmak, riya ne; kaldırmaz onlar,
Dünyayı başkaca görürken kuşlar..

Çalarlar mı hiç kalleslik türküsü,
Ömre ömür katar, değil törpüsü,
Bence en güzeli, aşkın köprüsü,
Bir gülün uğruna ölürken kuşlar..

Ömrünüz oldukça dost olun bana,
Pencerem önünde susmadan ama,
Ahdim olsun ta ki ömür sonuna,
Sesiniz kulaktan gitmesin kuşlar..

14/04/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Küskün Rüya

Gece uykuya dalar, gönülde güneş açar
Soruma cevap vermez, içten kanar yaralar
Sarsılırken benliğim, mazi geçer gözümde
Kalbimi korku bürür, yanar yağlı çiraller

Kaderden geçenilmek, sıkarken boğazımı
Felek tekme savurur, boşaltır ayağımı
Feryadım sarsa bile, umursamaz dünyayı
Buz gibi ecel tıkar, dondurur avazımı

Rüyalar bile küskün, güller kapkara açmış
Su çıkmış mecrasından, yokuş yukarı akmış
Yaşanılan bu kasvet, bürüdükçe dünyayı
Otlar maviye dönmüş, ateşi buz kaplamış

Titreyerek uyanan vücudumda soğuk ter
Gelirken peşi sıra bitmiyor zelzeleler
Gözlerim aralardan sızan ışık arıyor
Bedende bir can arar, boşlukta kalan eller

Zonkluyor şakaklarım, hala geçmez etkisi
Ne acayip bilmece fani dünya sevgisi
Korku sarar insanı, nasıl bitecek hayat
Bir ömür yaşadığın nedir dünya meyvesi?

Güneş doğmalı yırtıp, elleriyle karayı
Gönüllere kurmalı, gönüldeki sarayı
İsterse yürütmez mi, her nefse yol gösteren
Kapkaranlık gecede, kapkara karıncayı...

21.10.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Mahkum

Ömrümün beraber geçti baharı,
Geriye kalanı yakar mı bilmem...
Gönlüm ezberledi, şu dört duvarı,
Bir gayret gösterip yıkar mı bilmem...

Ne cezalar çektim hazan kalbimde,
Ne tohumlar ektim viran bahçemde,
Ne pınarlar döktüm gönül hücremde,
Gözümde damlalar kalır mı bilmem...

Sitemler olmasın böyle hayata,
Gönüller düşmesin böyle Sırata,
Kimseler yapmasın böyle bir hata,
Hatalardan dersler çıkar mı bilmem...

Ağlıyorken duymaz kimse sesimi,
Yaşıyorken verdim son nefesimi,
Kaçıyorken gördüm aşk hücrecini,
Cezamı müebbet keser mi bilmem...

Haftaların sonu gelmiyor artık,
Gönüllerin yolu düşmüyor artık,
Hatıralar söndü yanmıyor artık,
Gönlümde ki ışık yanar mı bilmem...

Acılarım yakar yanarken özüm,
Ziyarete bakar, dalarken gözüm,
Gelmeyince yıkar, ağlarken cüzüm,
Zerreler gönlümle ağlar mı bilmem...

Hücrelere düştüm, ellere değil,
Ateşlere uçtum, yellere değil,
Mektuplara küstüm, tellere değil,
Cezalar gönlümde biter mi bilmem...

Dünyada yaşarken, çekilen ceza,
Gönüller hücredir, yaşarken keza,
Cehennem-Cenneti düşün faraza,
Günahlar ahrete kalır mı bilmem...

26.08.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Marmara

Saat;

00:54

Gece çok güzel görünüyor

Cerrahpaşa dan deniz

Tıpkı ruhların yüzlere

Aksetmesi gibi

Gündüzün mavi, gece

Koyu karanlık olan suya

Gemilerin ışıkları düşüyor

Gökyüzündeki binlerce yıldız

Marmara ya göz kırpıyor

Yazık ki

Bu hengameyi, bu güzelliği

Belki de gemi içindikiler

Benim kadar rahat göremiyorlar..

Saat;

06:15

Güneş doğdu,

Şu anda Marmara ya

Kurşuni bir renk aldı denizi

Dalgalar

Vuruyor karaya

Üstünde dururken

Bir sürü gemi...

21.06.1982

Cerrahpaşa/İstanbul

Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Marmarada Gece

Gece çok güzel görünüyor
Cerrahpaşa dan deniz
Tıpkı ruhların yüzlere
Aksetmesi gibi
Gündüzün mavi,
Gece
Koyu karanlık olan suya...
Gemilerin ışıkları düşüyor
Gökyüzündeki binlerce yıldız
Marmara ya göz kırpmıyor
Yazık ki
Bu ihtişamı, bu güzelliği
Gemi içindikiler
Benim kadar rahat
Göremiyorlar...
Sabah,
Güneş doğdu Marmara ya
Kurşuni bir renk aldı denizi
Dalgalar okşar gibi
Vuruyor karaya
Üstünde dururken bir sürü gemi...

21/06/1982
İstanbul

Necati Şimşek

Meğer...

Yürürken aniden yoluma çıktı,
Alnıma yazılan kadermiş meğer...
Kaşlarını çattı, boynunu büktü,
O da gizli, gizli severmiş meğer...

Koklamaya değer çiçek gibiydi,
Bu bağın açacak en son gülüydü,
Gözleri çok güzel, sevgi doluydu,
Bana gizli, gizli bakarmış meğer...

Koşarak gitti de kayboldu gözden,
Mis gibi bir koku yayıldı özden,
Cayar mı bilmem ki verdiği sözden,
Hergün gizli, gizli söylermiş meğer...

Pınara eğildi, dokundu dudak,
Al, al olmuş yandan bakınca yanak,
O kara gözlere hak mı ağlamak?
Her gün gizli, gizli dökermiş meğer...

Oturdu yemyeşil çimen üstüne,
Bir türkü tutturdu kendi, kendine,
Soramadım neden, acep derdi ne,
Her gün gizli, gizli çekermiş meğer...

Çok uğraştım söylemedi adını,
Ölürmüydu hayatımın kadını,
Feleğin sunduğu aşk şarabını,
Hergün gizli, gizli içermiş meğer...

Necati ŞİMŞEK
12.06.2007
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Mehmedim

Karış karış kanla yazılan destan,
İlelebet yaşar, senle Mehmedim.
Her ne gelir ise düşmandan, dosttan
Önce sana çarpar, döner Mehmedim.

Kuşlar selam verir gökte uçarken,
Güller koku saçar gönle açarken,
Börtü-böcek huzur ile yaşarken,
Sırtı sana dayar, siper Mehmedim.

Gece kundağında rahatça uyur,
Gelecek Mehmetler, güvenle büyür,
Büyüdükçe korku, şüphe kaybolur,
Anasından helal emer Mehmedim.

Büyüyüp vatana olunca asker,
Şehitlik makamın ilkönce ister,
Madem kucak açmış bekler Peygamber;
Şehadete doğru uçar Mehmedim...

Askerlik Mehmede kutsal bir ocak,
Karışlar vatani hep köşe bucak,
Diller söyleyecek, kalem yazacak,
Tarihi sırtında taşır Mehmedim.

İster ki düşmanı namert olmasın,
Sırtını dönünce, pişman olmasın,
Kimse toprağından zerre çalmasın,
O zaman şahine döner Mehmedim...

Alnından vurulup düşerse yere,
Sancağı bırakmaz, kan dönse sele,
Sırtından yediği darbeye bile,
Son nefes verirken güler Mehmedim...

Vatanın bağrından evlattır kopan,
Vatandır bedene candan can katan,
Yıldızı hilali canından sayan,
Kanını bayrağına döker Mehmedim...

10/10/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Mektubun...

Koskocaman bir ömrü derleyip topladın da
Nasıl sığdırdın bilmem tek bir sayfa kağıda
Hüküm mü verdi kalbin, ümit yok mu yarına
İmzanı göz yaşıyla en altına atmışsın...

Ömürler kağıt gibi ortadan katlanır mı
Bu gönül açılara daha çok katlanır mı
Kalp çizdiğin kağıda, kalemler saplanır mı
Bırak çıkartma kalsın, derinden kanatmışsın...

İçine attığın zarf, bana hücre olacak
Bundan sonra kimbilir, kim açıp okuyacak
Ellerinde her zaman, başka zarf mı olacak
Adresini doğru yaz, postacı aramasın...

Ağzını yapıştır da, düşmeyeyim yerlere
Düşünce mazi düşer, gezmeyelim dillerde
O da senden pul olsun, öpücük koy üstüne
O kadar içten öpme dudak izi kalmasın...

Postacılar arar da belki bulur birini
Mezarlığa mı verdin değişmez adresimi?
Bir Fatiha okursun gördükçe eserini
Anlaşıldı sen benim, sevgim anlamamışsın...

31.05.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Mektup

Mektup benden selam götür o yare,
Elimin kokusun koy zarfa gitsin..
Mecali kalmamış dil olmuş pare,
Tenimin kokusun koy zarfa gitsin..

Perişan halimden bahsetme sakın,
De ki "kendisi de gelecek, yakın"
"Otur pencereye yoluna bakın"
Ümidin kokusun koy zarfa gitsin..

Her güne eklesin umutlarını,
Dar güne sokmasın yarınlarını,
Zor güne saklasın ağıtlarını,
Gözyaşım kokusun koy zarfa gitsin..

Beklenen ümidi bitirdiği gün,
Umutsuzlukları yitirdiği gün,
En uzak günleri getirdiği gün,
Gurbetin kokusun koy zarfa gitsin..

Sana sorarlarsa yaşıyormuş de,
Kendi bile buna şaşıyormuş de,
Kabına sığmadan taşıyormuş de,
Terimin kokusun koy zarfa gitsin..

İncitmesin seni götüren posta,
Perişan halinle görünme dosta,
Seni okuyunca olursa hasta,
İsmimin kokusun koy zarfa gitsin..

Elleriyle tutup seni açınca,
Neler yazmış diye sana bakınca,
Gözlerinden iki yaş damlayınca,
Hıçkırık kokusun koy zarfa gitsin..

Okuyunca benden ümit kesmesin,
Ben gurbette iken bana küsmesin,
Hele bu derdimi kendi çekmesin,
Gönlümün kokusun koy zarfa gitsin..

28/03/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Memleketim

Memleketimin üzerine çökmüş mü yine
Bir türlü ağaramayan kapkara bulutlar
Birilerimi saldırmış ne, bayrağa dine
Sonraki nesile mi kaldı bütün umutlar

Bu vatan zembille mi indi gökten bizlere
Bir husumet çöküyor, aşkla bakan gözlere
Toz şeker miyiz biz, bir üflemeğe dağıldık
Nasıl yarın bıraktık bize güvenenlere...

Dünya medeniyeti bizden öğrenmedi mi
Temizlik giyim-kuşam hep bizden gitmedi mi
Savaşı da biz yaptık, barışı biz getirdik
Dünyaya saçmadık mı dürüstlüğü mertliği

İlim irfan saçacak bir gençlik vardı hani
Sayısı on milyonu buluvermişti sanki
Ne oldu ne bitti de biz gerilerde kaldık
Neden yakalamadık dünyada ilmi fen'i

Şanayimiz ün salmıştır hep kopyacılıkta
Öncülüğümüz yoktur hiç ilimde tarımda
Uzayı paylaşıyor bizden başka milletler
Bizim aklımız hala yıldızlarda, fallarda

Kendimize has olan yok binek taşıtımız
Bize boy-boy fark attı önemsiz yaşıtımız
Çok temiz toplumuz biz, tamam anlaşıldı da
Neden geçmek bilmiyor bir türlü kaşıntımız

Neden her gün durmadan gaza biz geliyoruz
Gelişmek bu mu sizce, yerinde sayıyoruz
Her türlü cehalete savaş açmak dururken
Sanki yaka-paçayız, bizle savaşıyoruz

Herkes bir yıldız olsa, etrafa ışık saçsa
Kötülük bizi görüp, habersizce sıvışsa
Ne olurdu ismimiz en öncü millet diye
Tarih bizden bahsetse, devamlı bizi yazsa

İnanmadan biter mi, cehaletin yumağı
Vatan aşkı bürüsün o körpecik dimağı
Biz hep amipler gibi böyle parçalanırsak
Nasıl kurarız sonra, nasıl kardeşlik bağı

Mayamız sağlam bizim, var mı şüphesi olan
Bozamadı yıllardır, ne iftira ne yalan
Dört köşesi cennettir, bizim vatanımızın
Aşkla yürümeliyiz, ondan başka yok kalan

Necati ŞİMŞEK
02.05.2007

Ankara

Necati Şimşek

Merakta Kalma

Gönlünde ayrılan has yerim var ya
Kaptırmam kimseye, merakta kalma
Sular boş çukura birden dolar ya
Dolarım gönlüne merakta kalma

Su delirir sanki, olmazsa engel
Katarak götürür, atıp ta çengel
Küstürüp te sonra, haydi dön de gel
Gelirim gönlüne merakta kalma

Ben bir akar suyum, durak ararım
Bir gölde nihayet bulmak kararım
Denize varırsam çok bahtiyarım
Ummanımdır gönlün, merakta kalma

Aktığım yıllardır nehir yatağı
Toplattırdı bana tası, tarağı
Önüme kattım da tozu toprağı
Temizledim yolu merakta kalma

Durduğum son durak gönlün olacak
Gönlün açar ise tek bana kucak
Kalbinde yeni bir dert başlayacak
Onu da aşarız merakta kalma...

Gönlüne dolarken, katılan oldu
Sevgi, vefa ile aşkla yoğruldu
Akan nehir idim onlar çay oldu
Birleşip te geldik merakta kalma

İş inada bindi, gezmekten bıktık
Sen bizi kovsan da gitmeyiz artık
Senden gayrisini kökünden yıktık
Belgeledik aşkı merakta kalma...

30.06.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Misal

Gözlerin kapanıverirse bir külçe misali
Ağır, ağır
Kalbin duruverirse
Zembereği aniden boşalan saat gibi
Söyle,
Geriyeye seni andıracak, yaşatacak ne kalır?
Üflediğin an kaybolan,
Bembeyaz bulut gibi kayboluveren
Islak odundan çıkan
Duman misali...

01/07/1982
İstanbul

Necati Şimşek

Muhakeme

Oturdum,
Bu gün seni yazmak için can attı adeta kalemim,
Bu isteğe karşı koyamadı ellerim,
Bünyesinde ne varsa ortaya döktü beynim,
Karıştı adeta, birbirine girdi sinirlerim...
İyiliklerinle, kötülüklerini andı aklım,
Yaşadığımız hayatı kıyasladım,
Karamsarlığını ortaya çıkardı,
Karamsarlıklarım...

Düşündüm,
Ne güneşin doğuşunu görmüşüz,
Ne batışından zevk almışız...
Sahi böyle nasıl yaşamışız?
Dağlar varmış gibi aramızda
Sanki küs,
Zerre yokmuş gibi aramızda
Barışık,
Bizim yaşantımız anladıysan;
Arapsaçından karışık...

Anlayamadım,
Ben yüreğinde görürken engin denizleri,
Sen benim gözlerimde gördün,
Gökyüzündeki maviliği...
Ben sana diyorken gözlerin kömür karası,
Sen diyordun nasıl geçer bu gönül yarası...
İşte şimdi tam sırası,
Kızacaksan peşin kız!
Yüzüme çarp tokat gibi
Varsa, içindeki nefretleri...
Taksitlere bölme dayanamam...
Eğer şuraya yatarsam,
Belki daha uyanamam...
İnan istemediğim olaylar bizi seçti...
Ben de anlayamadım bu ömür nasıl geçti...

22/08/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Muhasebe

Gece gibi çöküyor gittikçe üzerime
Kapatır günahları; bir, bir makus talihim
Pişmanlık kar etmiyor zayi olan gençliğe
Yaradanım yazmışsa derdi çeker bedenim

Her günde yapıyorum, her güne muhasebe
Bakalım şu kör nefis, nasıl çalmış galebe
Zararsız bir kulum ben tüm zararım kendime
Vardığım kararları özüksüyor bedenim

Kul hakkıyla gelmeyin, diye buyurur Mevla
Yetim hakkı yemeyin diye buyurur Mevla
Ana ya öf demeyin diye buyurur Mevla
Babaya asi gelmez, ne kalbim ne bedenim

Büyük sayar, küçüğe gösteririm sevgimi
Herkesle aktarırım her türlü tecrübemi
İsterim ki herkesle paylaşayım derdimi
Paylaştıkça dertleri hafifliyor bedenim

Sevap kazanmaktansa günahlardan kaçtım hep
İnsanlara yardımçı, düşündüğüm tek sebep
Ashab-ı'm dı örneğim, değildi Ebu Leheb
Ebu Cehil ler ile savaş eder bedenim...

Haykıracak bu dilim, yaşadıkça dünya da
Biliyor ki insanlık, hala derin uykuda
Belki erer vuslata, gördüğü bir rüyada
Sonsuz yaşama doğru yürür gider bedenim

Hesaba çekilmeli, bugünler ve yarınlar
Hesabını verecek, ne yaptıysa insanlar
Cehennem ateşinden kaçınmalı tüm canlar
Cennetin özlemini, çeker durur bedenim...

Necati ŞİMŞEK
10.06.2007
Ankara

Necati Şimşek

Mutluluk

Mutluluk nasıl bir şey bilir misiniz?
Kahkahayı anlata bilir misiniz?
İnadına mutluluk, inadına gülüş
Yapmacık değil, içten...
Hemde sokak ortasında,
İşte şu kavak ağacının gölgesinde,
Duvar kenarında...
Toplanmış yedi sekiz amele,
Ögle vaktinde,
Alın terlerini yiyorlar,
Hep birlikte...
Hem sevinçliler,
Hem güle oynaya,
Yedikleri mi;
Domates, biber, üzüm, hıyar
E birde karpuzla beyaz peynir var...
Bakarken canım çekti,
İçimden geldi,
Yaklaştım yanlarına;
"- Gel abi Allah aşkına,
Bak şu yeşil soğanın tadına..."
Kopardım cücüğünü birinin,
Top yaptım elimde, az bir ekmek le
Bandırdım tuza,
Attım ağızma...
O da ne,
Tatlı bir şey dokundu dilime...
Sordum; "-Tuz değil mi bu?"
"-Abi olmaz olur mu?
Resmen tuz bu..."
"-Değil kardeşim, billahi değil,
Şeker gibi sanki, hissediyor dil..."
"-Olur mu abi, dur ben bakayım,
Şeker ise şurada kahrolayım..."
Baktı...
Ama benim yüzüme baktı,
Gerçi bakışları biraz tuhaftı...
Sonra bir kahkaha patlattı...
"-Ulan be gerçekten tuz değilmiş,
Deminden beri bandığımız meğer şeker imiş,
Yani abi doğru söylemiş..."
İşte böyle dostlar,
Gönülden çalışanlar,
Yemek falan aramazlar,
Açlık öyle galebe çalmış ki,
Tuz diye şekere banarlar
Farkına bile varmazlar...
Ama gülüyor göz bebekleri,
Karın doyurmak niyetleri...
Ha tuz'a banmışlar, ha şeker'e ekmekleri...

Necati ŞİMŞEK

18.06.2007
Ankara

Necati Şimşek

Müsekkin

Kızgınlık tabiri az gelir sana,
Harfleri dilinde parçalıyorsun.
Sinirlerin terfi etmiş başına,
Aleve dönmüşsün de yanıyorsun.

Oturup şurada kahveni içsen,
Sakinlik yakışır insana bilsen,
İçindeki dünyaları keşfetsen,
Dünyayı küçücük mü sanıyorsun.

İnsanları tanımana az kaldı,
Yapılanlar yanlarına kar kaldı,
İçine düştüğün çok garip haldi,
Hallerini kendin beğenmiyorsun.

Her kazık yediğin sinsi insandan,
Kurşunu yemişsin tam da sırtından,
Laf edilmiş bolca her gün arkandan,
İşte bu lafları kaldırmıyorsun.

Yüzünün hatları gergin dururken,
Yanlışı kişilerle akşam olurken,
Yaşın kemalini buldu erkenden,
Şunu bil gittikçe gençleşmiyorsun.

Gevşesin bedende bütün sinirler,
Ateşte erir ya en saf madenler,
Beyninden boşalsın kötü fikirler,
Gülünce inan ki farklılaşıyorsun.

Kimseye kalmaz ki bu yalan dünya,
İnsanlık görüyor, yalandan rüya,
Dillere yakışmaz, yalan ve riya,
Güzel konuştuğunda gençleşiyorsun.

Tebessümler otağ kursun yüzüne,
Bazen bakma el alemin sözüne,
Beğenmişin lüzumsuzca pozuna,
Bakıp mı yüzünü ekşitiyorsun?

Yakışır insana insanca gülmek,
Mühimdir insanı insanca sevmek,
Hele ki ölürken insanca ölmek,
Bunların hepsinden haz alıyorsun...

07.08.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Ne Anlamı Var?

Gözlerden dökülen, inci mercanın
"O" için değilse ne anlamı var?
Her türlü yanlışa hüküm katmanın
"O" için değilse ne anlamı var?

Kokladığın gülde "o" kokmuyorsa
Gözlerin her daim "o" bakmıyorsa
Adını anınca kalp atmıyorsa
"O"nsuz heyecanın ne anlamı var?

Baktığın her bir yön, ön-arka, sağ-sol
İstikamet belli, akıp gönle dol
Attığın adımda her bir türlü yol
"O" na gitmiyorsa ne anlamı var?

Dünyada bulunan yoklar ve varlar
"O"nu arar daim "o"nu sorgular
Yüce dağ başında eriyen karlar
"O"na akıyorsa ne anlamı var?

İçinde kopacak büyük fırtına
Bindirmiyor ise yükü sırtına
Közleri bitmeyen gönül yurduna
"O"na yanmıyorsa, ne anlamı var?

İsmi anınca Resulü anıp
İçine gönülden Salavat katıp
Dilin kendisine "o"nu dolayıp
"O"nu anmıyorsa ne anlamı var?

Resul-u Kibriya, Allah'a habib
Yaratılmışların gönlüne talib
Onsuz kalan gönül, kalmaz mı garib
"O"nu aramazsa ne anlamı var?

23/03/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Ne Çare

Gecelerin koynuna girdim zifiri yataklarda
Yangınımı söndürdüm, gözyaşından ırmakta
Ne hasretin azaldı, ne de sevgin eksildi,
Ne çare bitti ömrüm, beyhude yaşamakla.

Gönlüme kazıdıkça, gönüldeki sesini,
Kapkara karanlıklar açtılar sinesini,
Felek öyle savurdu, bir vurdu sillesini,
Ne çare bitti ömrüm, gönlümü avutmakla.

Sıcacık ellerinin yerini düşünceler tutar mı,
Toprak bu, her şey gibi günahları yutar mı,
Pula dönmüş ömrünü herkes alıp satar mı,
Ne çare bitti ömrüm, etrafta dolanmakla...

Ne sen beni anladın, nede ben seni sanki,
Matematik çözemez inan ki bu denklemi,
Yıldızlara bakıp ta yaptığım kehaneti,
Ne çare bitti ömrüm, sana aşık olmakla...

25.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Ne Oldu

Durun yahu ne oldu, bütünlüğümüz mü bitti?
Hükümet çok yanlış yöne doğru mu gitti?
Bağımsızlık, tam aydınlık, bütün bunlar ne demek?
İrtica mı bunun adı, kanunlarımız mı yitti?

Sabredin diye diye bizi hep uyuttular
Sanayiye öldürüp memlekete kıydılar
Her gelen iktidarda biz böyle görmedik mi?
Sanki ellere göre saati geri kurdular

Herkes ayda yer kaptı, biz daha dünyadayız
Çok hoş bir ulus olduk hala ruyalardayız
Cumhurbaşkanı olmasın diye aklımız çıktı
Şimdiki başbakana ince hesaplardayız

11/04/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Ne Oldunuz?

Pusu atıp askerimi şehit edenler,
Ne oldu meydanı boş mu buldunuz?
Kalleşçe sırtından hançerleyenler,
İt gibi havlarken, adam m'oldunuz?

Yiğitlik yok imiş, hiç kanınızda,
Kim gizlenmiş sizin, kim arkanızda?
Yıllardır halkımın hep yakasında,
Kanını emecek kene m'oldunuz?

Askerdi, vatanın koruyacaktı,
Düşmanı gözünden avlayacaktı,
Bilmezdi ki düşman bir münafık tı..
Kardeşler katili, düşman m'oldunuz?

Dağları da bizim aziz vatanın,
Altında binlerle şehit atamın,
Alnına sıkarız onu satanın,
Kendi ülkenizde tüccar m'oldunuz?

Analar doğurup saldı vatana,
Oğlum şehit olsun şanlı vatana,
Bekçiliği yapsın, ırza namusa,
Bekçisiz sanıp ta bekçi m'oldunuz?

Bayrağı korumak, ilk göreviydi,
Vatanı elbette tek sevdiğiydi,
Çanını vatandan esirgermiydi?
Üstüne kapkara bulut m'oldunuz?

Biter mi sandınız, Mehmet bitermi?
Bir ölür ardından bin dirilmez mi?
Rab-bim vermiş ona ne güzel mevki,
Sorarlar melekler; şehit m'oldunuz?

Şehadet şerbeti içiyor Mehmet,
Vatan için candan geçiyor Mehmet,
Al kanlar içinde yatıyor Mehmet,
Yüzüne bakıp ta mutlu m'oldunuz?

En büyük mükafat haktan gelecek,
Ödülü Şehitlik, hiç ölmeyecek,
Bu vatan onları unutmayacak,
Fatiha lar okur, çağlar gönlümüz...

Necati ŞİMŞEK
11.06.2007
Ankara

Necati Şimşek

Neden?

Kafamda sorduğum soruların cevabı
Bir türlü çıkmıyor meydana neden?
Birilerinin üzerimde yoksa kaldı mı ahı
Aklım hiç dinç değil yarabbi neden?

Mazide düşündüğüm tüm hülyalarım
Sanki benden kaçıp gidiyor neden?
Nerde kaldı gerçek aşkı arayışlarım
Bulduğum aşka malik değilim neden?

Derdim ki eğer bir güzeli sevebilseydim
Ömrümü verirdi, veremeyişim neden?
Ömrümü yolunda harcayabilseydim
Yolunda öldürdüm, ölemeyişim neden?

Yaşım mı genç daha çile çekecek miyim?
Çileli yüzüm bir gün gülmedi neden?
Hayallerim sönüyor.. Ömrüm bitmeden
Hedefe hiç yaklaşmamak neden?

Zannedersin ki sen, dünyalar battı
İçimdeki dünyalar batıyor, neden?
Felek bir pul gibi aldı ve sattı
Neden uğraşılıyor benimle neden?

Soruların her biri cevap arıyor
Cevapsız kalıyor her biri neden?
Dışım serin ama içim yanıyor
İçimdeki ateş sönmüyor neden?

07/06/1984

Necati Şimşek

Nedir Aşk?

Aşk,
Nedir aşk?
Sonsuz bir istekle kavuşmak...
Hissederek yaşamak...
Özlemler duymak,
Hüsrana uğramak,
Ağlamak...

Nedir aşk?
Tarif edilebilir mi?
Yön gösterilebilir mi?
Yenilir, içilir mi?
Yaşadığın hayatta,
Bir güzelin uğruna, her şeyden geçilir mi?
Ciğerlere çekilip teneffüs edilir mi?
Tenine dokununca "işte bu" denilir mi?

Nedir aşk?
Çiçek gibi kokar mı, ateş gibi yakar mı?
Bulutlu gök yüzünde şimşek gibi çakar mı?
Elin alıp avcuna, sıcaklığı duyar mı?
Duyduğu sıcaklığın fallarına bakar mı?
Yoksa fırtınalı günde yağmur olup yıkar mı?
Üstüne çok düşünce gönülleri sıkar mı?
İnsan gün gelip te inandığı bu aşktan
Her şeyi, her şeyleri unutup ta bıkar mı?

Düşününce geçmiş
Dalmadan hülyalara
Görülen rüyalara
Usanır mı kısaca inandığı masala?

Nedir aşk?
Zannettiği gerçeğe
Perde aralanınca
O en büyük yalan saklayınca suratta
Demek ki boşmuş deyip
Kusarak nefretini
Bırakıp herşeyini
İnandığı hayata
Yediği kazıklara
Ettiği yazıklara
Son vermek
En sevdiğinden kaçmak

Sizce
Bu mu aşk?

01/11/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Neler Yapmıyorum

Senin için neler yapmıyorum
Akşama kadar sabahtan
Sabaha kadar her geceden
İsmi mi anmıyorum

Bağdaş kurup koskocaman karyolaya
Bir elimde kalem, bir elimde sigarayla
Aklımdan çıkmayan hayalini alıpta karşıma
Şiirler mi yazmıyorum

Getirip te komşunun teyibini evinden
Masaya oturup ta bizim teyip ten
Sana özel şarkılar seçip Ferdi den
Kasetler mi doldurmuyorum

Okullar açılırken bin-bir güçlkle
Gönlünü zor edip komşu oğlu Fuat ile
Senin okuman için bin-bir zahmetle
Mektuplar mı yollamıyorum

Her gece rüyama girip te beni
Uykusuz koyuşun nedir nedeni
Rüyalarımda gördüğüm şeyleri
Kağıtlara mı dökmüyorum

Kulağım çınlıyor, ikisi hem de
Beni anıyorsun her halde sende
İnan seninleyim şu anda bende
Şiirlerimi yazıyorum...

16/09/1984
Ankara

Necati Şimşek

Nerede Dostluk?

Evvelden dostlukta hakimdi vefa
Hiçbir dost dostuna etmezdi cefa
Dostluğu pekiştirir her türlü çaba
Vefa nere gitti, dostluk nerdedir?

Dost dosttan alırdı havadisleri
Dost dosta bağlardı güzellikleri
Dost yüze söylerdi söylenmezleri
Gerçek nere gitti, dostluk nerdedir?

Bir adım yürüsem alırdı haber
Dost dostun gönlüne vermezdi keder
Mesafeler koydu araya kader
Yazı nere gitti, dostluk nerdedir?

Evvelden dostluklar örnek olurdu
Dost dostu dostluğuyla tanırdı
Evlat babasından dostluk alırdı
Nesil nere gitti dostluk nerdedir?

Dostluklar ateşle, yakılmaz idi
Arkasından bir kulp takılmaz idi
Top atsalar bile yıkılmaz idi
Kale nere gitti, dostluk nerdedir?

Dostlar gelmeyince olmazdı düşün
Dostsuz geçmez idi sofrada öğün
Şimdi her şey bitti, doğün ha doğün
Çare nere gitti, dostluk nerdedir?

Dost arkadan bir laf ettirmez idi
Dedikodulara gererdi bendi
Bir şey denecekse söylerdi kendi
Sözler nere gitti, dostluk nerdedir?

Dostların dostlarda hatırı kalır
Çok uzakta olsa selamı gelir
Ummasa dostlara eder mi kahır
Gönül nere gitti, dostluk nerdedir?

Dost dostu görmezse hemen kırılır
Neler umar ama ummaz sayılır
Gönül zaten umduğuna darılır
Ahid nere gitti dostluk nerdedir?

Necati ŞİMŞEK
07.06.2007
Ankara

Necati Şimşek

Niyetliyim

Canım çok şey istese de,
Midem yırtınırcasına kazınsa da
Seni hiç aklıma getirmeyeceğim,
Açlık...
Çünkü ben bugün niyetliyim...
Ta ki akşam ezanına kadar,
Hiçbir şey yemeyeceğim,
İçmeyeceğim...
Aklıma kötü şeyleri,
Hiç konuk etmeyeceğim...
Dedim ya niyetliyim,
Şıcacık tarhana çorbasını,
Üstüne kızarmış ekmek doğramasını,
Peş peşe kaşık sallamasını,
Ne kadar canım çekerse çeksin...
Hanım yaptığı tel kadayıfın üzerine,
İsterse şerbeti gözümün önünde döksün...
Tereyağlı pilav isterse tane tane dökülsün,
Buz gibi vişne hoşafı,
Bana yandan yandan istediği kadar baksın,
Yapılan yemyeşil salataya,
Sarı sarı limon sıkılsın,
Sofradaki pul biber,
Hayalimde tatlı bir acılık bıraksın,
İyotlu bembeyaz tuz bile,
Kendi kendine aksın...
Canım ne kadar açlıktan,
Kıvranırsa kıvransın...
Ben,
Niyetliyim...
Bir niyetim daha var,
Dün gece ki gibi uyuya kalmamak,
Her gece adam gibi sahura kalkmak...

03.10.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Nokta...(1)

Nerelerdeydim,
Nerelere geldim?
Yürüdüğüm yol,
Fersahlarla mı ölçülecek
Yoksa hala bir nokta mı?
Noktanın başlangıcı
Belli mi?
Ya gideceği yer?

Çebimden çıkardım kalemi,
Önüme aldım kağıdı,
Koydum ilk noktamı...
İşte burası Dünya,
Benim dünyam...
Noktadan evvelini bilmiyorum
Sonrasını sorgulamıyorum...
Arka arkaya
Noktamı konacak kağıda,
Yoksa son nokta mı Dünya...
Yoksa son nokta mı Dünya da?
Bundan evveli neydi,
Bu can nerelerdeydi?
Sonrası nereye gidecek
Kim bilir...
En iyisini yaratan bilir...

16.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Nokta...(2)

Nokta,
Nedir nokta?
Başlangıç mı, bitiş mi?
Her şeye son veriş mi?
Cümlelerin sonun damıyız,
Açıklamasında mıyız?

Nokta...
Yanaktaki ben midir,
Yoksa sırlı gen midir,
Bedendeki çil midir,
Yoksa tatlı dil midir,
Yaşam biçimi midir?

Derler ya;
Nokta menfaat'e,
Virgöl gibi eğilme...
Menfaat midir yoksa,
Dostluğa konan nokta.

Nokta...
Bismelenin "B" sinin,
Altına konan nokta.
Bismelenin "B"sine,
Anlamı veren nokta.
Besmeleyle başlayan,
Kur-an'ın sırrı nokta.
Kainatın evveli,
Belki de sonu nokta...
O sonsuz alemlerin,
Başlangıcıdır nokta...
Her ayetin sonunda,
Mutlaka konur nokta...
Ayetler de yaşayan,
Kainatta dır nokta....

"Bu nokta çok önemli"
Diye başlar bazı söz.
Bazen de nemli nemli,
Nokta olur bir çift göz...
Nokta kadar problem,
Asırlardır, çözülmez.
Çözülenler olmasa,
Noktalardan geçilmez.
En önemlisi bence,
Noktayı bilmeyince.
Bu satırlar hiç bitmez...

29.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Nöbet Tutarken

Tel boyunda nöbet tutarken
Hep gelip geçene bakardım
Asker olduğumu unutup bir an
Hülyalara daldardım

Elimdeki tüfek, belimdeki kasatura
İçi su dolu alüminyum matara
Başımın üstündeki çelik miğfer
Unutturamazdı ki seni bana

Ufacık bir kulübem vardı
Tel boyunda nöbet tutarken
Ümitlerimi yeşerten şu ufak daldı
Senin hayalinle yalnız yaşarken

Kiminin sıla türküsü, hasreti
Kiminin isyanı ve muhabbeti
İçime yerleşen koskoca gurbeti
Silip atamazdım seni, nöbet tutarken

30.04.1983
Necati ŞİMŞEK
Sağmalcılar/İstanbul

Necati Şimşek

O Adam

Memleket adam olmaz, adamın dilinde ki
Eğer adam olursa zarar görecektir sanki
Bedava bulmuş gibi, karış, karış toprağı
Hepsi birden gitse de umurunda değil ki

Atalar kan mı dökmüş, oluk, oluk yerlere
O kanın bir damlası, değmez mi ömürlere
Gözü açık olsa da bakar kördür kendisi
Adi bir et parçası, kalbi dönmüş kömüre

Çalışmayı zul sayar, o yan gelip yatmalı
Haram malın birine, hergün bini katmalı
Sattığı şey fark etmez, ha su olmuş ha toprak
Anasını boyayıp, babasına satmalı

Parası boldur onun, hiç kimsede olmasa
Sular hep ona akar, kapları dolu olsa
Hep benim kazandığım paralarda dır gözü
Sirtında altın dolu, taşınmaz küfe olsa

Yemekleri çok lükstür, tanımaz hiç soğanı
Dünyaya fazla görür, anasından doğanı
Sanki dünya tümüyle onun için var gibi
Canın derdine düşsen, yine yapar talanı

Memleketin altını, hem de üstünü tanır
Kimde güzel şey görse, anında gözü kalır
Bir lokma ekmek için hırsızlık yapsa biri
Kanundan daha önce hemen kendi yapışır

Nerelere giderse, işleri hep rast gider
Sevilmeyen ot gibi, olmadık yerde biter
Sömürü düzeninin vazgeçilmez parçası
Herkes bir yana gitse, o tam tersine gider

Namussuzluk diz boyu, haya sıfır altında
Gözü hep yükseklerde başkasının tahtında
Ar damarı yoktur ki, ta kökünden çatlamış
İşkenceden vazgeçmez, hep o vardır aklında

Ayıklanmaz bir türlü içimizden çıkmaz ki
Hakka küfür yağdırır hiç çenesi susmaz ki
Ölünce de problem olur herkes başına
O kokmuş bedenini toprak kabul etmez ki

28.05.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Odamdaki Işık

Birtanem,
Sana, içimden geçen duyguları
Bir, bir açıklamak istiyorum,
Bir, bir...
Ama nereden başlayacağımı
Ne ben biliyorum,
Ne kağıdım,
Ne kalemim...

Kar yağıyor dışarıda, kar...
Bir bilsen içimde
Ne biçim bir ateş var
Püskürüyor her gün hasret ateşini
Durmak bilmiyor,
Bilmiyor içimdeki volkanlar...

Damla damla eriyor odamdaki mum
Eridikçe odamı bir karanlık
Yavaş yavaş basıyor
Öyle bir karanlık ki
Biraz sonra göz gözü görmeyecek
Yalnız bir ışık,
Ufacık
Yansıyor odamın köşesindeki aynadan
O kadar fersiz ki
Yalnızca nefes aldığım zaman parlıyor
Üflüyorum,
Ve çeke çeke bitiyor...

Tam bu sırada bembeyaz karlar içinden
Bembeyaz gelinliğiyle
Sen geliyorsun
Yine yüzünde bir tebessüm,
Bir tebessüm...
Elinde sevda çiçekleri
İşte o an sigaramın ışığı çok sönük kalıyor
O an odamdaki karanlık
Yerini aşk ateşinin verdiği ışığa terk ediyor
Ve o an senin hayalinle bile olmak
Beni sonsuz mutluluklara gark ediyor
İçimdeki bu anlaşılmaz duygular
Gittikçe çok bilinmeyenli
Bir denkleme benziyor...
İşte böyle birtanem...

21.01.1983

Necati Şimşek

ODTÜ Lüler

Odtü lüler dün bizim atölyeye geldiler
Hepsinin ellerinde harika projeler
Gözlerinden hepsinin ateş fişkıyordu
Anladım ki kalpleri, memleket diye gümler

Siyaset mi? Onların hiç akıllarında yoktu
Geçmişte siyasete onları kimler soktu?
Kimler çıkar sağladı, o gençliğin sırtından
Kimler bu memleketi onca ağıda boğdu?

11/04/2007
Ankara
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Ol Ve Dol...

Sevgi ol,
Gönül kabıma dol.
Çiçek ol,
Gönül bahçeme dol.
Seven ol,
Tek aşkım ol.
Bulut ol,
Mayiliğime dol.
Yağmur ol,
Gözlerime dol,
Irmak ol,
Damarlarıma dol.
Deniz ol,
Bedenime dol.
Güneş ol,
Günlerime dol.
Ay ol,
Karanlığıma dol.
Yıldız ol,
Gökyüzüme dol.
Güzel ol,
Benliğime dol.
Gelin ol,
Gecelerime dol,
Toprak ol,
Üzerime dol.
Ne olursan ol,
Sadece sen ol...
İçime dol...

09.06.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Olaydın..

Çaresiz kaldığımda
Çarem olaydın..
Ciğerimin pasesi,
Gönlümün yaresi olaydın..
Olaydın da boş gönlüme dolaydın..

Gözlerimde şelale,
Aklımda cevapsız sorular
İçimde kavgalı dalgalar
Ellerimde boşluk,
Ayaklarımda bezginlik
Gönülde hoşnutsuzluk
Olmayaydın..

Çaresiz zamanlarımda çarem
Ciğer param..
Gönül yarem olaydın..
Olaydın da,
Hep böyle kalaydın..

Necati ŞİMŞEK
21/03/2008
Ankara

Necati Şimşek

Oldumu Ya

Hani yeşil gözlerden kapar idin muhabbet,
Kalbindeki cezamı kesmiştin ya müebbet...
Sürecekti sevgilim aşkımız ilelebet,
Yakıştı mı bu sana, bıraktın oldumu ya...

Bana köle olurdun gündüzde ve gecede
Adım düşmez gibiydi, müptelaydı diline
Ellerimin hasreti, bitmiyor ellerine
Bomboş bıraktın neden, bıraktın oldumu ya...

Yağan yağmurla yağar, dökülürdü mısralar
Gözlerim her damlada gözyaşlarını arar
Bana vermiştin hani, benimdi hep dünyalar
Terk ettin dünyaları, bıraktın oldumu ya...

Sıra trenler gibi, yol alırdık raylarda
Mola yasaktı bize, hedef son istasyona
Sevda taşır gibiydik sanki her bir vagonda
Vagonu ayırdın sen, bıraktın oldumu ya...

Bir ömür vadetmiştin, bakıp benim yüzüme
Bütün suç bendemiydi, güvenmiştin sözüne
Tamamen aykırıydık tabiatın özüne
Özünden uzaklaştın, bıraktın oldumu ya...

Soğuk kış günlerinde sokulurdun koynuma
Uzun yollar yürürdük, girerdin de koluma
Madem terk edecektin, neden çıktın yoluma
Yolumuzu ayırdın, bıraktın oldumu ya...

Hüküm mü verdi bana, kalbindeki hakimler
Verdiğin ceza inan, hücre hapsine benzer
Gardiyanım olsaydı, keşke o kara gözler
Kaçırdın bakışları, bıraktın oldumu ya...

Ölümüm olabilir, ansızın terk edişin
Aklımı alabilir habersizce gidişin
Sonucuna bakmadan kararını vermiştin
Cayıyorsun sebepsiz, bıraktın oldumu ya...

O sınımsız nefesi duyamadan tenimde
Sarhoş gibi yaşarım, değilim ki kendimde
Amansız bir titreme girdi tüm bedenime
Can bedenden ayrıldı, bıraktın oldumu ya...

Necati ŞİMŞEK
14/05/2007
Ankara

Necati Şimşek

Olmazsa...

Her akşam kapıda bekleyip beni,
Hasretimden ölen biri olmazsa..
Anlamı kalır mı yalan dünyanın,
Bir gün bile halim, bilip sormazsa..

Soğuktan kanımın çekildiği gün,
Hayallerin uçup, savrulduğu gün,
Gözlerdeki ferin kesildiği gün,
Ellerimden tutan biri olmazsa..

Canhıraş hayatla verirken savaş,
Uzattım elimi tut be arkadaş,
Bir omuz yüklen ki tat bulsun uğraş,
Adım atan ayak diri olmazsa..

Şaşırılmışken yolu dümdüz ovada,
Kalpteki sıcaklık yoksa yuvada,
Sonun geleceksen kızgın tavada,
Şahinlik söker mi diri olmazsa..

Gönlünü uçurup siyah saçlara,
İsim kazıdıysan, kök ağaçlara,
Bakıp da karşı ki dik yamaçlara,
Kadere küstüren biri olmazsa..

Elini kalbine götürdüğün an,
Geçmiş kökünden yitirdiğin an,
Aşkını gönlünde bitirdiğin an,
Göz yaşını silen biri olmazsa..

İnsanlık dersini alırken her gün,
Meçhule gider ya koşarak gün gün.
Bitir ömür ama, bitmez ki sürgün,
Dünyada sevdiğin biri olmazsa..

18/02/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Olmuyor İşte

Bekledim-bekledim güler mi hayat
Ömür bitti gitti, gülmüyor işte
Ecele yaklaştım hergün her saat
Her istediğin şey olmuyor işte

Ne para kazandın ne de harcadın
Ne günün değişti ne de yaşantın
Sorarlarsa sözde sende yaşadın
Sorular peş-peşe geliyor işte

Dostların terk etti paran bitince
Gerçek dost aradın, kendi kendince
Yaralandı kalbin hem de derince
Merhem sürdün ama tutmuyor işte

Ayakların gitti hep ters yönlere
İflas bayrağını çektin göndere
Sıkıp durdu sanki, bitmez cendere
Zaman durdu sanki, geçmiyor işte

Güç kuvvet kalmadı artık kollarda
Mutluluk aradı bitmez yollarda
Vefasız bildiği bütün kullarda
Gerçek dost aradı, gelmiyor işte

Ne gerçek dostlara kendin anlattı
Ne dostum diyene kalpten inandı
Zannedersem ömür boyu sınıandı
Bitmiyor bu sınav bitmiyor işte

Dünya malına hiç tamah etmeden
Helalden geçmeyip, haram yemeden
Çakılacak kazık, icat olmadan
Ölsün dedim amma olmuyor işte

Söyledikçe sözü bana gülenler
Yüze gülüp ardımızdan sövenler
Size biçilmez mi beyaz kefenler
Biçiliyor amma görmüyor işte

Demedim mi kara göze bağlanma
Kara göz zindandır seven adama
Bir mum yaksan, gönlümdeki odama
Yakmıyor o mumu, görmüyor işte

Görse ne olacak sevmezse seni
Ruhu ayrı gezer, senle bedeni
Bulursun ararsan pek çok nedeni
Sebepsiz olmuyor, olmuyor işte...

15.05.2007
Necati ŞİMŞEK

Ankara

Necati Şimşek

Olsam

En güzel tezgahı gönlüme kursam,
İlmek ilmek her gün aşkı dokusam,
Bir ömür sürse de aşk masalını,
Sen sayfa çevirsen ben de okusam...

En parlak görünen yıldıza çıksam,
Adım adım gezip dünyaya baksam,
Gönlüme sunduğun aşk şarabını,
Yudumlayıp içsem, hiç bırakmasam...

Kuş olup özgürce semada uçsam,
Damla damla her buluttan nem alsam,
Aşk için kuruyan göz pınarını,
Buluttan aldığım nemle ıslatsam...

Benekli dağların başına çıksam,
Nefes nefes kalsam yine haykırırsam,
Yankılar vermezse bana adını,
Kokunsuz yelleri hiç koklamasam...

Mahşeri andıran bir yere varsam,
Tek tek herkeslere aşkımı sorsam,
Bir kez olsun alsam aşkın tadını,
Bu tat ile ömür boyu avunsam...

Gözümü kapatıp hayale dalsam,
Bir bir sensiz geçen günleri saysam,
Pişman olup ardım sıra ağlar mı,
Artık göz açmasam, hiç uyanmasam...

25.09.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Onlar Bir Çiçektir

Yurtta, okulda, evde her taraf matem oldu
Son gelen rakamlarla sayı otuzüç oldu
Otobüs ve kamyonun suçluymdu şoförleri
Acı kader çiçekleri açmadan soldurdu

Onların hepside nadide bir çiçektir
Okuyup büyüyüpte rengarenk açacaktı
Memleket onlardan istikbal bekliyorken
Ne bilsinler otobüs yollara saçacaktı

O çiçekler bağrımıza ateşten kor koydular
O çiçekler boğazımıza düğüm-düğüm oldular
Herkes bir Fatıha göndersin melek ruhlarına
O çiçekler İnşallah cenneti doldurdular...

16/04/2007
Ankara
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Ordu Millet El-Ele

Yapmayın arkadaşlar, bu devlet hepimizin
Ordu Millet el-ele, tek bir yumruk olmalı
Atatürk, bayrak, ezan değerlerimiz bizim
Kendimizle barışık, kavga dış la olmalı

Büyük milletimizin gözbebeğidir ordu,
Biz asker göndeririz, onlar da korur yurdu
Şimdi birlik zamanı, zaman hızla geçiyor
Asker, sen ile ben iz, gerisi dedikodu

Bu kadar enerjiyi, boş yere harcamayın
Memleket hepimizin o na nolur kıymayın
Tartışmak güzel şey de dozu fazla olmadan
Bu orduyu siyasete artık bulaştırmayın

Necati Şimşek

Ormanlarımız

Üç taraftan oturmuş denizlerin avcuna,
Yemyeşil ormanlar set çeker dalgalara...
Esareti bilmeden kuşlar uçar üstünde,
Kıymayın memlekete, içindeki ormana...

Sinesinde ormanın, binlerce hayvan yaşar,
Kimisi göğe değer, kimisi yeri kazar,
Yavrusuna barınak, kendine yuva yapar,
Kuşlar cıvıltıları salıverir ormana...

Orman dediğin nedir, ağaç mı üç beş tane?
Bir ağaç yetiştirmek, kolaysa sende dene,
Şöyle bir hesaplasan, kaç düşer hissene,
Bırak dikmeyi bırak, sahip ol ormanlara...

Kendi kendine bitmiş ağaçlara iyi bak,
Ondan gelecek hayır, çok kutsaldır muhakkak,
Kibrit yakacak isen, önce parmağını yak,
Canın yanınca anla, ateş yakma ormana...

Sigarasız bir hayat insanda ne demekse,
Ciğerleri bitirir, nefes, nefes çektikçe,
Memleketin ciğeri, ormanlar da değilse,
Bozkır olur her taraf, yazık etme ormana...

Memleketin hepsini düşün beden olarak,
Bu bedenler çürüyüp elbet toprak olacak,
Nankör değil inan ki, yeniden verir toprak,
Küçücük bir fidan dik, o da dönsün ormana...

25.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Ömrüm

Doğduğum da başladı, yolculuğun dönüşü
Ne bir an yavaşladı, ne oldu "u" dönüşü
Doğum, yaşam ve ölüm, yok geriye dönüşü
_____Zannetme ki dünyada rahat yaşar, ölürüm
_____Ah çeker yanar içim, vay ki bana vay ömrüm

Kainatta sen nedin, söyle yerin neredir
Gerçek seni gizleyen, gözündeki perdedir
Koskocaman bu dünya gerçeğinde zerredir
_____Gökyüzüne bakınca, onca yıldız görürüm
_____Ah çeker yanar içim, say ki bana say ömrüm

Bir avuçluk toprakta, görürsün sonsuz yaşam
Birlikte devam buldu, "bir" le başladı yaşam
Bir Meyla'yı tanıdı, "Ö" n da buldu ihtişam
_____İman ettikçe Rab'be dedim kurban olurum
_____Ah çeker dolar içim, "Hay" ki bana "Hay" ömrüm

Hızla akan zamana, mümkün değil yetişmek
Ne yerinde an durur, ne mümkündür döndürmek
Esas kaynağa varıp, derya olup birleşmek
_____İçim taşıyor sanki, çağlarken köpürürüm
_____Ah çeker coşar içim, çay ki bana çay ömrüm

Nerde nasıl bitecek, sonlanacak bilinmez
Bahta kazınan yazı, ömür bitse silinmez
Gidilecek son nokta, ha deyince gidilmez
_____Yolculuk başladı da, sona gidiyor günüm
_____Ah çeker sıkar içim, pay ki bana pay ömrüm

Her şey sonlu bitecek, umursamasa kimse
Bir mizan kurulacak, herkes fark edip bilse
Kalmayacak kıyıda kenarlarda hiç kimse
_____Nasıl geçer bilinmez, bundan sonraki ömrüm
_____Ah döker yanar içim, vay ki bana vay ömrüm

Kabirde yatmak için yapılan telaşeler
Bir kefen kapmak için, dökülen şelaleler
Her bir nefis tadacak, bitince iaşeler
_____Musallanın üstünde, sergilenir her günüm
_____Ah çeker sorar içim, vay ki bana vay ömrüm

31/01/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Ömrümce...

Aşk için ömrümce yürüdüm yollar
Ne tükendi ne de beni bitirdi
Yoluma dizilen, vefasız kullar
Ne küstürdü beni, ne de sevdirdi

Ağladıkça boşa her geçen güne
Pişman edip beni çok sevdiğime
Karanlıkta kalan tüm geçmişime
Ne bir ışık yaktı, ne ümit verdi

Dağılmadı kafamda oluşan sisler
Gitmiyor gönlümde derince izler
Hayat bu bilinmez bizden ne gizler
Ne sırrını verdi, ne açık verdi

Anlamak mümkün mü bunca insanı
İnsanı çözersen, bildin dünyayı
Sen kendi nefsinle yaptın planı
Ne ağlattı yüzün, ne de güldürdü.

Karınlar aç ise ruhlar doymuyor
Tok açın halinden hiç anlamıyor
İnsanlık tutuşmuş sanki yanıyor
Ne körükle gitti, ne bir su serpti

Beynim hükmetse de bütün vücuda
Ayaklarım sanki isyankar akla
Girmişte dönüşü olmayan yola
Ne yeni yol açtı, ne döndü geri

Farklımı görüyor benim gözlerim
Gayet açık oysa söylediklerim
Önüme çıktıkça bilmediklerim
Ne ufku kararttı, ne de gizlendi

Hayatı tanımak bütün problem
İnsana bağlıysa insansa neden
Ömürler çok çabuk bitiyor madem
Ne mevtaya ağlattı ne güldürdü...

20.06.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Ömrümüz

Bir noktadan oluşup, çizgiye dönmüş sanki
Hem "an"lık, hem "sonsuz" olan ömrümüz
Son nokta da konulmuş, nedir elimizde ki
Bakarak mı geçecek ardımıza ömrümüz

Dünyamız kurulalı değişti mi kurallar
Şonsuzluğa çıkmadı sizce kestirme yollar
Ölümsüzlük arıyor, zavallı aciz kullar
Ecel hemen gelse de sona ermez ömrümüz

Neden varız Dünya da, neden yaşıyoruz ki
Bedavadan bir ömür sürmek mi bizimkisi
İnsan olup insanca yaşamayı bilmek mi
Sorulara cevaplar arar geçer ömrümüz...

Bazen aşık olurda gönül verir gönülden
O aşk yaralar onu gönüldeki yerinden
Aşğının sunduğu, bal'dır olsa zehirden
Yudum, yudum içerek, geçer gider ömrümüz

Bazen yardım elini uzatır insanlara
Bazen açar gönlünü, benzetir ummanlara
Bazen çiçek açar da, o kapkara bağrında
Adım, adım dererek, geçer gider ömrümüz

Dalar gider gözleri, hayat bulur sema da
Yıldızları zapt eder, bıkkınlık var dünyada
Devamlı uykudadır, gönül her an rüyada
Uyanınca bitecek, şu yalancı ömrümüz..

07.06.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Ömür Bitti...

Ömrüm geçip gitti boşa,
Ne gittiyse yaptım hoş,
Yorulduğum da koşu koşu,
Hayat beni benden etti;
Bak sonunda ömür bitti...

Tad almadığım zevklerden,
Dertler ördüm ilmeklerden,
Hataları kaybetmekten,
Elimdeki silgi bitti;
Bak sonunda ömür bitti...

Yürüdüğüm yol sonunda,
Bak dayandı uçuruma,
Bakmayın siz koştuğuma,
Bacağımın ferisi gitti;
Bak sonunda ömür bitti...

Kalp kırdıysam ne olacak,
Dağıldıysam köşe bucak,
Ecel ise, en son kucak,
Gözlerimde ışık bitti;
Bak sonunda ömür bitti...

Her sayfaya koyup nokta,
Beyin sanki her gün şokta,
Var ararım her gün yokta,
Yoklar varı da bitirdi;
Bak sonunda ömür bitti...

Saçlarımda çoğaldı ak,
Yaşın epeyce olmuş bak,
Emr-i Hak doldu dolacak,
Bilebilsem nasıl geçti;
Bak sonunda ömür bitti...

Yazı yazdım dizi dizi,
Felek tefe koymuş bizi,
Yüreklere derin sızı,
Sızladıkça canı gitti;
Bak sonunda ömür bitti...

Gözlerime olmaz hüküm,
Boğazıma girer düğüm,
Her çiçekten bal aldığım,
Bahçelerde bülbül gitti;
Bak sonunda ömür bitti...

Yalın ayak çakıllarda,
Sahilde, çölde kumlarda,
Sefalet var yaşamlarda,
Yarınlarda ümit bitti;

Bak sonunda ömür bitti...

Irmaklar suskun çağlamaz,
Bebek tedirgin, ağlamaz,
Nasıl yürekler dağlamaz,
Göllerin suyu çekildi;
Bak sonunda ömür bitti...

Gök yırtıldı bilinçsizce,
Bunun suçu kimde sizce,
Kuşlar ölür sebepsizce,
Gökte bulutlar çekildi;
Bak sonunda ömür bitti...

Hakimiyet kalmamışken,
Horozlar öttü çok erken,
Daha henüz vakit varken,
Vakitler vakitsiz bitti;
Bak sonunda ömür bitti...

11.09.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Ömür Geçtikçe

Erir yürek yağları,
Köz üstüne düştükçe.
Viran olan bağları,
Görür ömür geçtikçe.

Kaşı, gözü, saçları,
Andırır yamaçları,
Bozkırın kıraçları,
Olur ömür geçtikçe.

Sevmek nedir bilerek,
Gerçek aşka giderek,
Sırdan sırra geçerek,
Erer ömür geçtikçe.

Parmakların hikmeti,
Vermiş bize nimeti,
Va'dedilen cenneti,
Arar ömür geçtikçe.

Her yerde biri arar,
İnanır ki mutlak var,
Ondan mağfiret arar,
Umar ömür geçtikçe.

Ağlamayı gülmeyi,
Almayı ve vermeyi,
İyilik dilemeyi,
Diler ömür geçtikçe.

Bilir ki nazik kalpler,
Kırar pek çok sebepler,
Eline almış neşter,
Keser ömür geçtikçe.

Bedenlerde ruhumuz,
Akşam gelir uykumuz,
Sanki birer ölüyüz,
Dener ömür geçtikçe...

Diri dursun beynimiz,
Konuşurken dilimiz,
Kalpten kalbe sevgimiz,
Akar ömür geçtikçe.

Yürüdükçe yolları,
Mevla dener kulları,
Bu dünyada zorları,
Yener ömür geçtikçe.

Eder iken nedamet,
Bulmazsa istikamet,

Yarabb-i sen yardım et,
Sever ömür geçtikçe...

20.08.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Ömür Kısa

Yine günaydın sana, sabahın olsun hayır
Tatlı tebessümlerden tüm dostlarına ayır
Bahar geldi yaz geldi, temizlik yapmak gerek
Dostlara selam gönder, gönülden, İsteyerek...

Dünyanın işi bitmez, ama çalışmak gerek
Birgün çalışmayana o gün ekmek yok demek
Dostlar vardır kalpleri çok ince çok naziktir
Yakışır mı dostlara, gönül koyup incitmek

Yüzümüz hep gülmeli, kan ağlasa içimiz
Dostları fazla sevmek, bu mu bizim suçumuz
Karanlıkta kalmasın varsa kalplerde şüphe
Sonra nasıl ağarır, kapkaranlık dünyamız

Beni bu duygulara götürdü seher yeli
Ciğerlerime doldu, esip te deli deli
Kuşlar şarkı söylerken, saklı gönül bahçemde
Bulamadım aradım, içimdeki ben beni

Güneş doğmuştu ama tatlı bir soğuk vardı
İçim ürperdi birden, aklıma neler geldi
Her ağacın ucunda belirmiş tomurcuklar
Çiçek olacak yaprak, Rabbimden emir geldi

Çok hoş bir şey inan ki, böyle günaydın demek
Öncelikle herkese, iyi şeyler dilemek
Boş vermeli mi sence bazen bütün dertlere
Değmez anladım artık, hiçbir şeye üzölmek

Yerdeki karıncadan ibret almalı ibret
Yüksünmeden taşıyor, o yükü nasıl, hayret
Kendinden çok büyük altına girdiği yük
Hiç bitmiyor telaşe, bitmiyor onda gayret

Bu güzel gün hatrına insanları sevmeli
İnsan gibi bakmalı derdine eğilmeli
Öyle değerlendirip şu kısacık ömürü
Asırlarca sürecek ömüre değdirmeli

Dost bildiğin herkesle olmamalı hiç kavga
Kavga yapmaya değmez, anladım ki bu dünya
Toprak altında biter, bu kısa hayatımız
İyi değerlenmeli, ömür gerçekten kısa

Necati ŞİMŞEK
11/05/2007
Ankara

Necati Şimşek

Ömürler Serilir mi?

Ümitlerim ümitsizliğe döner ya gönlüm,
Dünyalarım kararır zindan olur bu ömrüm,
Ya bu dünyada yaşar, ya da böyle ölürüm;
---Öyle kuru kuruya ömür geçirilir mi?
---Bir vefasız uğruna, söyle can verilir mi?

Kaçarda senden her an, talihini kırarsa,
En onulmaz yarayı yüreğinde açarsa,
Yıllardır biriken, düşünmeden saçarsa;
---Öyle kuru, kuruya sevdiğim denilir mi?
---Bir vefasız kalbine sormadan girilir mi?

Neymiş pırlanta gibi, kalbi varmış kendinin,
Gönlündeki sarayda, boş yer varmış kalbinin,
Yalanmış sözler meğer, aslı yokmuş sevginin;
---Yalan söyleyen dile, söyle güvenilir mi?
---Böyle yalancı güzel gönülden sevilir mi?

Gözleri karaydı ya, acep kalbi öyle mi?
Beni sever mi bilmem, gönülde mi, öz de mi?
Yangın bacalar da mı, ocaklarda közde mi;
---Köze dönmüş ateşe, körükle üflenir mi?
---Ateş geçtiyse madem, yeniden yellenir mi?

Ceylan gibi sekerek, koşarmış bir zamanlar,
Çok güzelmiş saçları, imrenirmiş topuklar,
Çan evinden vururmuş, ah hele o bakışlar;
---İçten gelen bakışa kalpte yer verilir mi?
---Bu güzelin yoluna, ömürler serilir mi?

12.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Önce İnsan...

Malatya da vahşet var, dünya ayağa kalkmış,
Birileri koyun gibi insanı boğazlamış
Ortada sırıla gizli anlaşılmaz şeyler var
Bunları yapan İNSAN, kesilen de İNSAN mış

Duyduk inanamadık, görünce şoke olduk
Biz bu zamanlarda garip bir millet olduk
Önce İNSAN denmeli, İNSAN olmalı önce
Hepimiz mi Rabbimizin huzurundan kovulduk..?

İNSAN bu, İNSAN bu ya...Niçin anlaşılmıyor
Güzel memleketimizde garip şeyler oluyor
Bu yapılan şeylerin müsebbibi var ama
Bilinmez hangi hain huzuru baltalıyor

Bütün dinlerin sahibi, yüce Allah değil mi?
Hristiyan, Yahudi, bunlar İNSAN değil mi?
Ateşe, toprağa tapsa, ineği kutsal bilse
Bize ne be kardeşim, kendi yolu değil mi?

Ne olur gelin hep birlikte gözümüzü açalım
Zulmete engel olup ilim irfan saçalım
Her koyun kendi bacağından asılıyorsa daim
Millet olarak yine örnek İNSAN olalım

19/04/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Öykü Şiir

Korkunç bir kamyon sesi
Yırttı adeta katran karası geceyi
İki adet far ışığı huzmesi
Aydınlatıyordu anlamsız bilmeceyi
Köy yeriydi burası
Huzur yeriydi
Peki şu kamyonlardan inenler kim di
Bazılarının elinde kazma,
Bazıların da kürek...
Bunlara ne yapıyorsunuz demeye
Lazım mangal gibi yürek...
Ah be akılsız kafam,
Gel bu işi yarın yap,
Rahat, rahat yap dedim,
Ama dinletemedim...
Kaldın mı şimdi koskoça dağda,
Köyün de epeyce uzağında
Haydut mudur, Terörist midir bilinmez
Çok yakınlarındasın ne fayda...
Kıpırdasan bilirler,
Yerini keşfederler,
Hele bekle azıcık bakalım,
Belki de erken giderler...
Sadece izle, kıpraşma...
Hele dur, sakın sigara yakma...
Bak şu adam sana doğru geliyor,
Sanki yerini belli etmişsin,
Emin ol biliyor...
Yoo... Bilmiyor, gitti bak,
Sadece çişini yapacakmış el hak
Biraz daha gelseydi o zaman görürdün,
İyi ki gelmedi de sağanaktan kurtuldun...
Birde ne yaptıklarını çözssem,
Sıra kim olduklarına gelecek...
Hiç konuşmuyorlar,
Bu sessizlik beni öldürecek...
Sadece altı kişiler,
Acaba var mıdır bunlarda lider
Şu eli belinde olan biraz duruyor eke
Zannedersem diğerleri amele...
Ne kazıyor bunlar böyle gece, gece
Gün doğmadan çözülmez mi bu bilmece...

.....
Kazma işi bitti iki saat oldu,
Kamyonun arkasından getiriyorlar,
Çuvallar dolu...
Kazdıkları çukura attılar pek çok çuval
Şimdi sormalı ağızlarından nasıl çıkar o maval...
Dur, bakalım, işte çuvallar bitti,
En son çuval da çukurun içine gitti...
Eller deki kazmalar atıldı bir kenara
Kürekleri aldılar, şimdi onlarda sıra...

Eli belinde olan iki kişi çağırđı,
-Dökün üstüne atılanların,
Şu kalan iki çuvalı...
İyi dökün tamamen kaplasın da üstünü
Toprak iyice örtsün, geri kalan hepsini...

Ulan sen işe bak,
Ne yapıyor bu ahmak...
Kim bu adam, kim bunlar,
Yok mu hiç izin almak!
Kararımı verdim çıkacağım yerimden,
Korkuyorum ama kaçamam ki kendimden...
Vicdanım bırakır mı,
Ya adam öldürdüler se,
Hem de bir değil birkaç tane...
Ya Allah derim çıkarım,
Yanımda nasıl olsa çıkar almazım
Ya beni de öldürürler,
Ya da bülbül gibi öterler...
Bana hesap vermeden buradan
Nah giderler...
Haydi çıkıyorum bismillah,
Yardımcım olsun yüce Allah
-Eller yukarı, kıpraşmayın,
Ta baştan beri gördüm sizi şaşırmanın...
Kimsiniz lan siz, nerden geldiniz?
Toprağın altına kaç kişi gömdünüz?
Yoksa buraları sahipsiz mi sandınız...
Atın bakayım silahlarınızı yere,
Uğraştırmayın beni boş yere...

Allah, Allah..
Adamlarda hiç korku yok,
Benim bacaklarım titriyor
Dermanım yok..

-Bi dakika kardeşim, bi dakika,
Bizi yanlış anlama...
Komşu köyün yanındaki çiftlikten geliyoruz,
Rahatsızlık vermemek için geceyi seçiyoruz...

-Ulan çiftlikte savaş mı oldu?
O çuvalar adamlarla mı dolu?

-Hayır, hayır sen neler diyorsun?
Bizi sen başkalarıyla karıştırıyorsun...
Kazdığımız o çukuru gündüzden kazdık,
Gündüz yetişmediği için geceye yaydık...
Yeteri kadar derin olmalıydı o çukur,
O çuvalar, ıtlah edilen tavuklar
Kuş gribi bulaşmış bizim tavuklara
Onun için gömüyoruz üstüne kireçle topraklara..

Bak ben ziraat mühendisiyim,
Şu arkadaş da veteriner
Zaten çok kısa sürdü muayeneler, tetkikler...
En zararsız şekilde gerekiyordu imha,
Gece yaptık ki, dikkat çekmesin fazla...
Köyde meraklı genç çoktur,
Merak edip, açmaya kalkar
Diye düşündü çiftlik sahibi
Bizde onun için tercih ettik geceyi...

Bakıyorum hayretle, anlatılan masala
Bir pisliği var ise çıkar nasılsa
Düşününce de pek mantıksız gelmedi
Silahım var ama
"-Açın bakacağım" lafı da içimden gelmedi

-Peki sen kimsin kardeşim,
Gecenin bir yarısında
Ne arıyorsun dağ başında...
O elindeki silaha mı güveniyorsun
Patlayacağından nasıl emin oluyorsun...
Şimdi hepimiz üstüne yürürsek
Hangimizi vurursun...
Tutun arkadaşlar şunu,
Tutun dağ haydudunu
Çiftliğe götürelim,
Jandarmaya haber verelim...

-Sakin bir adım atmayın,
İki adet fişek çiftemde sürülü
Benim asabımı bozmayın...
Şimdi bir ateş ederim size
Kime denk gelirse,
Silah sesi ulaşınca köye
Herkes akın eder bak sonra
Usulca binin kamyonunuza
Gidin ağanızın yanına
Kaybolun gözden
Aha işte şu görünen köylüyüm ben...

Kamyonlarına bindiler,
Sessizliği yırtarak
Geldikleri gibi
Gittiler...

29.06.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Öylesine Biri...

Donmuş ay'ın ışığı, ayaz tutan gecede
Gönül buz pisti sanki, herkes paten yapıyor
Hovardalık olur mu, yatalak işkencede
Gönülde göz kör ama, sinsi plan yapıyor

Lanet olsun dedikçe, geri dönüp çarpıyor
Şeytan olmaz yerinden olmaz şeyler dürtüyor
Zarar açmak topluma, bundan başka gaye yok
Sabah akşam demeden sokaklarda sürtüyor

Beleş yaşamak işi, sapasağlamdır ama
Sanat altın bilezik sözü boş gelir ona
Sorsan hayat mektebi son sınıfa gidiyor
Mühendis nasıl olur boş duran kaldırıma

Yoldan geçen insanda toplanmış sanki hıncı
Para kazanmak zordur topluma verir sancı
Hazıra konmak için yapar sinsi planlar
Anlayamaz bir türlü, kim yolcu, kimler hancı

Zenginlik ona göre, kapitaldir beslenir
Para insanı bozar, diye her gün seslenir
Kimselere inanmaz, tatildedir itimat
Parayı bulunca da kendisi sebeplenir

Çık kardeşim kabuktan, dışarıda hayat var
Çalış ta para kazan, bil insan da sebat var
Kahve köşelerini mesken tuttun tamam da
Çalışmadan yaşayan bin bir türlü nebat var...

Dinle biraz sözümü, ışıldar işlek demir
Boş gezene mama yok, devir öyle bir devir
El açıp başkasından, beklersin naçar gibi
Sende para olsun da başkasını sevindir

03/01/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Özlem...

Ben gelemiyorum yanına,
Rüyalarımından başka...
Özlemlerimi yolluyorum,
Sayfalar dolusu...
Bari sen gel bu gurbete...
Hasret kaldım kömür göze...
Bu yazdığım satırlarda,
Hep özlemler gelir dile...
Ne olur yanıma gelmeyi,
Mevladan bir kez dile...
Senin yokluğunla söyle,
Çekilirmi bu çile...

23/06/1982

Necati Şimşek

Papa nın Çabası

Cehennem var yanarsınız diye buyurmuş Papa
El altından göstermiş sanki herkese sopa
Manen çok çökmüş gibi Avrupada sistemler
Düzelecek mi bilmem, yoksa boşa mı çaba...

10/04/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Paylaşmak

Kocaman denilen yalan dünyada
Her şeyden öncedir, düzgün yaşamak
Düzgünce yaşarsın, yaşamaya da
En önemli şeydir, özden paylaşmak...

Paylaşmanın kökü gelir ya pay dan
Pay etmek kutsaldır elde olandan
Paylaşıyor gibi isen yalandan
Samimi inancı vermez paylaşmak...

Diyelim kendine hayatta sırdaş
Birleştirdin ömrü, olsun arkadaş
Yastığa düşmezse iki adet baş
Ruhları küstürür, olmaz paylaşmak...

Köfteci önünde beklerken sıra
Yemek yaptırmaya yetmezse para
Bunu gören bir can, olursa çare
Aç karnı doyurur ölmez paylaşmak

Cebine sokup ta yağlı elini
Para yetmeyince bükse belini
Karnı acıktıkça sıkırsa kendini
Çırac kardeşime gelmez paylaşmak

Sevinçte de paylaşın üzüntüyü de
Derince bıraksın iz gönüller de
Herkes olmayandan bir şey verirde
Varlığı özünden, zordur paylaşmak

Paylaşınca büyür küçük emekler,
Gönüllerde artar, leziz yemekler
Paylaşmayı bilmez pay bekleyenler
Ölmeyen duygudur, güzel paylaşmak...

14.06.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Pembe Gmlekleli Kadın

Oturmuşsun balkona
Denize bakarsın
Başında beyaz yemeni
Hülyaya dalarsın

Ne düşünürsün kimbilir
Pembe gömekli kadın
Ayağındaki terlik
Çıkmiş bacağını sallayınca
Eteğın hafifçe kalkıyor
Ufacık bir rüzgarla

Arada sırada uyanıyorsun
Daldığın sırlı alemde
Bu kadar önemlimi
Düşündüklerin
Seni hiç mi etkilemiyor
Denizde gördüklerin
Ama düşünmek sana yakışıyor
Elini şakağına at
Düşün düşünebildiğın kadar
Pembe gömlekleli kadın
Mavi etekleli kadın...

(Düşünmek insana yakışır...)

20.06.1982

Necati Şimşek

Pusula

Sen kendini tanıyamamışsın henüz
İnsan ne demektir öğrenememişsin
Pusulanı şaşırılmışsın hem de güpegündüz
Kendine hak yolu gösterememişsin...

01/07/1982
İstanbul

Necati Şimşek

Renklerin Rengi...

Keşke dili olsa konuşsa renkler...
Demeyin boşuna, konuştu benle.
Renklerle beraber, bütün çiçekler...
Konuşmaz sanmayın, konuştu benle...

Kırmızı kızardı utandı birden,
Yeşili yemyeşil görünce nerden,
Sarılar ayvayı gizler gönülden,
Elmalar pembeye giriverince...

Talihim kara'ya kem gözle baktı,
Maviler su olup ruhuma aktı,
Beyazlar buluta resimler yaptı,
Mor'lar menekşeye gülüverince...

Gökyüzü seslendi bende maviyim,
Papatya ayvaya; "bende sarıyım",
Kahveler haykırdı; "ben göz rengiyim! ",
Topraktaki gri, veriverince...

Yüreklerde beyaz, ak'a dönünce,
Siyahlar simsiyah, kara olunca,
Ceviz yeşilliği gölge yapınca,
Kara dut parmağa dönüverince...

Renklerin hepsinde gizli manalar,
Kopkoyu kırmızı, olmuş kirazlar,
Bembeyaz mermerle dikilir taşlar,
Görürsün mezara variverince...

07.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Resimler

Gözümün önünde hep gülümseyen,
Dostlara verilip albüm süsleyen,
Herkes darılsada küsmek bilmeyen,
Maziyi anlatan güzel resimler...

Kimi ana, kimi baba, kimisi kardeş,
Kimisi yavuklun, çok güzel bir eş,
Kimisi derbeder, kimi çilekeş,
Derin hülyalara dalan resimler...

Ellerini açıp sarmak istersin,
Sana doğru koşuyor zannedersin,
O da seni sevsin, sarsın istersin,
O zaman mahzunca bakar resimler...

Gurbette kalmışsın, askersin hemi,
Koynunda saklısın bir sürü resmi,
Konuşmak istersen bırakır seni,
Tatlı hayallerle yalan resimler...

Manası çok büyük o bakışların,
Söyle neden çatık hilal kaşların,
Rüzgarı mest eder sarı saçların,
Gözümün önünde duran resimler...

Bir kağıtta durur gül yüzlü ana,
O da basar seni kara bağrına,
Göz yaşın karışır bakışlarına,
Ümidini kırar, bazen resimler...

Felektir elinde kocaman bir koz,
Konmasın istersin üstüne bir toz,
Kameraya giden saniyelik poz,
Asırlarca baki kalır resimler...

Artık bende sizden hayır beklemem,
Gülümsemenize gerçek diyemem,
Ama yinede ben sensiz edemem,
Vazgeçmeye kıyılmayan resimler...

(Resimler bir hayaldir ama, saklayabilirsen ebediyyen seninle olur...)

27/04/1982

Necati Şimşek

Resmin

Bugün içimden resim yapmak geldi
Hayalini kağıda dökmek istedim
Fakat gözümün önüne gelmedin
Tıpkı,
İlk randevuna gelmediğin gibi
Bir şeyler çizdim,
Hoşuma gitmedi, karaladım...
Tekrar uğraştım ama nafile
Ulaşamadım bir türlü hayaline
Zaten geç oldu
En iyisi bırakmak dedim
Başka zaman uğraşırım...
Yatağa uzandım,
Çalarken küçük radyom
Acıklı bir aşk hikayesi
Uyuya kalmışım
Sanki film yeni başladı,
Duruyordun karşımda
Gözlerimin ışıkları sönüp
Rüyaya dalınca...
İşte karşımdaydın,
Tüm güzelliğinle,
Tam karşımda...
Seni tam yakalayacağım anda...
Sıçrayarak uyanmışım,
Terlere batmışım...
Kalkıp yüzümü yıkadım,
Tekrar yatağa uzandım,
Gözlerimi kapattım,
Tekrar uykuya dalamadım...
Kafam birden dank etti,
Anladım...
Neden resmini çizemediğimi,
Kağıda yüzünü dökemediğimi...
Çünkü hayalimden daha güzeldin,
Böyle bir güzelliği
Nasıl ben kağıda
Dökebileydim...
Sonra düşündüm,
Neredeydi yanlışıım,
Kağıda kaleme mahkum oluşum...
Kara verdim daha sonra,
Uğraşmayacağım boşu boşuna...
Neden çizecektim ki resmini,
Zaten dilim ezberlemiş ismini,
Kalbin fethetmiş kalbimin hepsini...
Zaten gözümü kapattığım anda,
İşte hayalin karşımda...
Dedim ki işte o an,
Gözlerimi kaparım,
Zaten yanımda canım,
Ne olur sanki öyle kalsam,

Gözlerim kapalı yaşasam
Ta ki yanına gidinceye,
Elimi eline değinceye kadar...
Kara verdim,
Böyle yaşayacağım,
Kendime etmeyeceğim eziyet,
Böyle olunca resme ne hacet...

28.04.1983
Necati ŞİMŞEK
Sağmalcılar/İstanbul

Necati Şimşek

Sağmalcılar

Sağmalcılar cezaevi,
Topladı jandarma eri
Kimi nöbet ağacı oldu
Sevke gider hergün kimi

Nöbet görev hergün daim
Nolacak kimbilir yarın
Gelirse aklına unut
Siladaki nazlı yarın

Koskoca bir cezaevi
Barındırır ah kimleri
Rabbim kimseye vermesin
Bağlatmasın ellerini

Beşmetre boyunda dikenli bir tel
Up uzunca sarmış giremez bir el
Bir kısmı dışarıda bir kısmı içte
Feryatlar karışır, ziyarete gel

27/02/1983
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Sana

Sana,
İçimden geliyor,
Bu satırları yazmak...
Peşpeşe sigara yakıp,
Efkara dalmak.
Ama bitmiyor gurbet,
Bitmiyor tükenesi günler...
İçimdeki özlemi
Anlatmak mümkün değil...
Anla beni ne olur,
Gelemem,
Mümkün değil...
Ne olur artık inan bana,
Daha ne yazayım sana...

12/06/1982
Sağmalcılar/İstanbul

Necati Şimşek

Sana Çıkıyor

Güneşten yüzüne vuran o ışık
Kalbime baktıkça huzur veriyor
Hayır der mi sana gözler kamaşık
Hangi yoldan gitsem sana çıkıyor

Bembeyaz yüzünde bir çift kara göz
Baktığı küllerde canlandırır göz
Sana bundan sonra söylenecek söz
Ağzımda dillenip kalpten çıkıyor

O beyaz tenine kar kıyasladım
Kırmızı yanağa elmalar astım
Meyveye benzetmek değilken kastım
Karşıma kirazdan dudak çıkıyor

Ceylanısın gönlümdeki ovanın
Peteğisin kalbimdeki kovanın
Sahibisin içimdeki yuvanın
Dertlerin çözümü sende çıkıyor...

Sen benden kaçtıkça böyle sekerek
Peşinden koşmam mı yaşlar dökerek
Kalbini mi kırdım istemeyerek
Özürlerim daim özden çıkıyor...

Her nereye kaçsan, tutarım seni
Saçların koluma dolarım seni
Aşkın ateşine salarım seni
İçimdeki yangın dışa çıkıyor...

N'olaydı sevseydin ben gibi beni
Gözlerimden bile kıskandım seni
Seninle kurduğum hayat dengemi
Bozmuşsun temelden sular çıkıyor...

17/11/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Sanırım...

Seherin vaktinde bir ışık yandı,
Bir duvar dibinden geldi sanırım...
Nefes, nefes çekti sonra bıraktı,
Efkara dalmıştı gözü sanırım...

Çektikçe dumanı bitti sigara,
Birden isyan etti kara bahtına,
Bir dünya kurmuştu gönül tahtına,
Bir içimlik gibi oldu sanırım...

Gurbet dedi, sıla dedi,yar dedi,
Yutkundu lafları boğazına kilitlendi,
Birden göğsü kalktı naçar elleri,
Halinden belliydi derdi sanırım...

Ayağa kalktı yavaşça yürümek için,
Sıkılan ruhunu dağıtmak için,
Bir dost aradı derdini açmak için,
Sevgiye muhtaçtı o da sanırım...

Kaldırdı ayağını bir adım attı,
Bir adım, bir daha peş-peşe kattı,
Epeyce gidince geriye baktı,
Bir arpa boyu...Diyebildi sanırım...

Başını salladı mahzunca sağa ve sola,
Neden uyamamıştı sanki bu meçhul yola,
En sonunda sarılacaktı kara toprağa,
Buna inanmıştı sonunda gönülden sanırım...

28/07/1982

Necati Şimşek

Sanki...

Adımımı attığım her yer
Korkunç bir bataklık oluyor
Elimi uzattığım her çiçek
Koklayamadan soluyor

Yemyeşil bir vadiye açılıyorum
İçine girince bir çöl oluyor
Her sene meyveyi döken ağaçlar
Elimi uzatsam kökten kuruyor

Sabredeyim diyorum bulurum sebat
Sabır taşı ortasından çatlıyor
İçimdeki ümit ve sonsuz hayat
Beni anlamadan geçip gidiyor

Ne yaptım herkese bana küstüler
Bağrıma bastığım hep taş çıkıyor
Dertliyim dedikçe yüz çevirdiler
Perişan halimi kimse bilmiyor

Yandım-yandım küle döndüm köz iken
Bahtım yellere ile uçup gidiyor
Yılanı yola getiren tatlı söz iken
Ağızdan çıkanı kulak duymuyor

Herkes bana düşman kinler bilenmiş
Kara gözler husumetle bakıyor
Hayat benim gibi ona gülmemiş
Kap karara talihini benden biliyor

Dost ol, insan ol her şeyden önce
Gülmeli o gözler her gün ağlıyor
Doğru yola eriş, bul bir an önce
İnsanlık bununla huzur buluyor

12.09.1982
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Sarhoş

Neden üzersin beni,
Kaçarsın adım adım,
Yalan aşkına düşeli,
Sarhoşa çıktık adım..

Sevgi ha? Sus! ..
Bitsin artık bu kabus
Artık hiç bir şey kalmadı,
Seni sevmiştim yalnız,
Olmadı...

Ama...
Yapamadım sensiz,
Yine geldim yanına,
Birazcık seviyorsan,
Bir ümit ver yarına...

15/04/1982
İSTANBUL

Necati Şimşek

Sayende...

Beddua edilmez, Allah kuluna
Kararıyor dünyam senin sayende
Ettiğin beddua geldi aklıma
Umut ışıkları söndü sayende

Ne yaptım ben sana bilebilseydim
Senin mutluluğun dilemez miydim
Uzaktan çağırsan gelemes miydim
Yollarım çıkmaza girdi sayende

Ömrümü harcadım bitti yoluna
Değer miydi sattın dünya puluna
Başka birilerin takıp koluna
Kollarım yanıma düştü sayende

Elimde olsaydı, hiç gider miydim
Şeni el yanına terk eder miydim
Ömür boyu beni bekle der miydim
Bedduan tuttu bak öldüm sayende

Yağmurda ıslanan serçeler gibi
Kış gününde kaldım başladı tipi
Dünyadaki hesap kapandı gibi
Mahşerlere kaldı hesap sayende...

04.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Sen

Sen,
Gül dalında açan gonca
Sen,
Bülbüle aşık, bir parça
Sen,
Son derece bağlı hayata
Sen,
Kaşı, gözü kapkara
Sen,
Her şeyini anlatan bir kahkahayla
Sen,
Son derece sadık aşkıma
Sen,
Ne olur beni bırakma tek başıma
Ve,
Ben,
Muhtacım senin aşkına..

19/12/1984
Ankara

Necati Şimşek

Sen (Minik Kuş'a)

Bu sabah erkenden,
Şafak sökerken,
Herkes uyurken,
Ne arıyordun
Bahçemdeki erik ağacında,
Ne şiirler vardı dağarcığında...
Nereden buldun bilmem
Bu kadar büyük iştahı
Böyle mi karşılıyorsun baharı
Bu gün benimle mi yapacaksın siftahı
Uyardın beni be...
Uyku koymadın gözlerimde..
Fakat hayran olamamak elde değil
İçinden dökülen nağmelere...
Şimdi kalksam,
Cami açsam,
Sana baksam,
Baharı koklasam
Seninle birlikte
Dünyaya tepeden bakmaya kalksam
Hemen uçarsın
Benden kaçarsın...
Biliyorum,
Avucuma konmanı istiyorum,
Yüzüme bakta söyle erkeksen,
Ne söyleyeceksen...
Öyle ağaçta ötüp kaçmaya
Benzemez lafı uzatmaya
Var mı cesaretin geç karşıma
Beni dinle bakalım benim gibi sabırla
Kıpır-kıpır nasıl duracaksın
Sözünde duracaksın
Bende olmaz senin gibi nağmeler
Duyacağın tek şey
Kalbimdeki inlemeler
Ne yapayım,
Aklıma geliyor seni dinlerken
Bu gibi saçma düşünceler...
Sen nerden beni dinleyeceksin
Hep bildiğin şarkıyı söyleyeceksin
Belki senin de vardır içinde
Ümitlerin, hasretlerin,
Hasta çocuğun vardır beklide
Ama kime dinleteceksin...
Söyle bitir şarkını yarım kalmasın,
Hiçbir insan sana kıymasın,
Gönlün hep yükselsin kanatların gibi...
Tamam karışmıyorum,
Cami da açmıyorum,
Uyuyormuş gibi yapıp
Seni kandırıyorum,
Söz,

Seni dinliyorum...
Keşke bende olabilseydim senin gibi...
Yaz kış hep aşk şarkıları söylesem,
Şenin gibi dünyayı
Özgürce gezebilsem...
Cinsini bile bilmiyorum, adın ne
Senin şarkıların dolanmışken dilime,
Ben de söyleyebilir miyim
Bu şarkıyı
Müsadenle
Sevdiklerime...

04/05/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Sen Gül

Bu gün doğan güne ipotek koydum
Görmeden saçını gitmesin diye
Al, gönül bahçemden çiçekler sundum
Saçlarına belki takarsın diye

Doğan güneş gibi aydınlık olsun
Yüzüme bak, gözüm yüzünle dolsun
Gülsün diye gözündeki bebekler
Benim gülüşlerim hep senin olsun

Zevk verecek ise görmek güldüğün
Demek ki bitiyor gönülde sürgün
Senin yüzün böyle ışık saçtıkça
Nasıl kalırım ben hayata dargın

Yüzünde açıyor renk-renk çiçekler
Dolanıyor sanki bir, bir mevsimler
Şimdi bahar, güller açsın yüzünde
Sararماسın yüzün, kalsın pembeler

Sanki sana mecbur bu deli gönlüm
Görüp gülüşünü deliriyorum
Ne zaman yüzüme hırçınca baksan
İşte o an ruhen kayboluyorum

Saçının teline gelmesin zarar
Eğer sevmiyorsam aklıma zarar
Senin gibisini buldum dünyada
Uzaklaşma benden yıldızlar kadar

Sana aşık olmak bu güzel günde
Bu gönül duracak bilmem ki nerde
Korkma ömür kısa geçecek diye
Devam eder inan, inan mahşerde

08/05/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Sen Hayatsın

Sen benim içtiğim buz gibi su'sun
Damarlarımda dolaşan kan' sın belki de
Ciğerlerimin en ücra köşelerine
Çektiğim nefes/nefes hayatsın..

Belkide doğan güneşin hayat veren ziyası
Belki ay doğmamış gecelerin katran karası
Hayalimde canlandırdığım, canlandıramadığım
Düşüncelerimin bitimsiz ölü noktası..

Bazen hiç bitmeyecekmiş gibi çöreklenen zaman
Bazen saniyelerin asıra döndüğü gün
Sürekli sardığım halde bitmeyen çile bazen
Bazen anları yakaladığım, sustuğum ansın..

Gözlerimin ferisi, dizlerimin dermanı
Dilimden dökülemeyen gizli kelime
Ellerimin yakalayamadığı mutluluk
Erişmeye muhtaçlık duyduğumsun...

16/05/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Sen Olmayınca...

Garip bir kızılık ufku bürüdü
Grupta yalnızlık sanki yürüdü
Derin zamansızlık aşkı kürüdü
Boğuk titrek sesle, dur dedi bana

Titriyordu sesi, yanarken nefes
Örüyordu sanki çelikten kafes
Veriyordu gülü söylerken lades
Ciliz çıksa bile, kor geldi bana

Yürüyüp yavaşça uzaklaşırken
Süzülüp bakmadı vedalaşırken
Dizilip volkanca gönle akarken
Çekilen bu çile, zor geldi bana

Hasretten tutuştu gidince beden
"Biz"e ne olmuştu ne idi neden
Kaç aşık kavuştu, gülü dermeden
Manasız gidişe dur geldi bana

Sarıldım derdime, yaş kalmayınca
Darıldım kendime saç yolmayınca
Kınandım dengime eş olmayınca
Başka gül yürekte har geldi bana...

18/12/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Sende Yan

Bundan sonra sende yan..
Benim yandığım gibi..
Dönecek bir gün devran..
Dönüp geldiğin gibi..

Nasıl yaktıysan beni,
Bitirdiysen her şeyi,
Kaybettikçe ben beni,
Bundan sonra sende yan..

Bağrım dönmüşse köze,
Seller inmişse göze,
Bakamıyorsam yüze,
Bundan sonra sende yan..

Ömür geçmişse boşa,
Geldiysem bunca yaşa,
Sende ben gibi yaşa,
Bundan sonra sende yan..

Hasret sarmışsa tene,
Dert girmişse gönlüme,
Bu yıl değil her sene,
Bundan sonra sende yan..

Yapayalnız kalmışsam,
Çöllerde yaşamışsam,
Ömrümce ağlamışsam,
Bundan sonra sende yan..

21.06.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Seneler

Neler aldınız benden,
Neler verdiniz bana...
Nedir çektiğim sizden,
Yazık değimli bana...

Maziye karıştı bak yirmi yılım,
Yirmi yılda soldu gitti baharım,
Nedir söyleyin sizdeki tılsım,
Açmayan güllerimi deren seneler...

Bir gençlik sizlerde eriyip gitti,
Hayat bazen beni size kul etti,
Ne çektiyse bu garip sizlerden çekti,
Kendinizi bana çok gördünüz seneler...

Felekle amansız bir güreş tuttum,
Aşkı ve sevmeyi, neşeyi unuttum,
Hergün ömür silahını bana doğrulttun,
Bir ömür böylemi ölür seneler...

Genç yaşımda gurbet, gurbet dolandım,
Kim ne dedi ise hemen inandım,
Ümitsiz aşk uğruna yandım, ha yandım,
Gençliğe doyamadan bitti seneler...

Yürürken bitmez sanırdım yollar,
Kül olmaz sanırdım kalpteki korlar,
Göz yaşımdan vaha oldu koskoca çöller,
İnsafınız yokmu sizin zalım seneler...

Hergün su içerdim yayladaki pınardan,
Nasihat dinlerdim soylu çınardan,
Size ise hep bakardım kenardan,
Ortanıza aldınız beni seneler...

Bir güzel sevmiştim sırma saçları,
Uğruna ağarttım simsiyah saçları,
Birleşmek üzereyken hayat bağları,
Onu da çok gördünüz bana seneler...

Hasreti, kederi sizden öğrendim,
Her türlü zevkleri sizde denedim,
Çok istedim her yıl, ama ölmedim,
Ölümleri bana çok gördünüz seneler...

Siz ne dersenez deyin bitecek ömür,
Gözlerim ölümü her yerde görür,
Gün gelir bu can da toprak olur,
O zaman çok yaşayın sizler seneler...

Necati'yim artık bitsin satırlar,
Bize de kazılır birgün mezarlar,

Belki iyi, belki kötü anarlar,
O zaman siz beni öğün seneler...

11/08/1982

Necati Şimşek

Seni Gördüm

Ellerini koymuş dizin üstüne
Manalı gözlerle bakar yüzüme
İnanır mı bilmem tatlı sözüme
Saçları omzunda taralı güzel
Seni gördüm gönül yaralı güzel

Bakıp bana doğru omuz çekiyor
Ben adım attıkça, hemen kaçıyor
Nazlı ceylan sanki, sekip gidiyor
Ömrümün biricik maralı güzel
Seni gördüm gönül yaralı güzel

Savrulur koştukça uzun eteği
Hoplatır yerinden gören yüreği
Beraber geçer mi gönül dileği
Gözleri kömürden karalı güzel
Seni gördüm gönül yaralı güzel

Başını göğsüme koyup uyusa
Yürek atışımı sayıp uyusa
Ellerim eline alıp uyusa
Gönlüm sana geldi, buralı güzel
Seni gördüm gönül yaralı güzel

Her sabah, her akşam çıksa yoluma
Ben yolda yürürken girse, koluma
Rabbim yazdı mola acep kuluna
Dertlerim peş peşe sıralı güzel
Seni gördüm gönül yaralı güzel

Her günde artıyor gönül yarası
Ne yazısı belli ne de turası
Artık kavuşmanın gelsin sırası
Kaldıramam bunca daralı güzel
Seni gördüm gönül yaralı güzel

11/02/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Sensizlik

İşkenceyse yaşamak, olmadığın dünyada,
Doldururum ömrümü, yaşasam da beyhude...
Yer bulurum kendime, şu yalancı dünyada,
Avuturum gönlümü, yaşamasam asude...

Çiçeklerde ararım, o yumuşak tenini,
Saçlarımda ararım, parmağını, elini,
Kulağımda ararım, kadifeden sesini,
Gezdiririm gönlümü, geçmişte gelecekte...

Terk edince şaşkırdım, doğrusu sağı solu,
Gidemedim epeyce, zor geldi hayat yolu,
Kucaklayıp her zaman, seni saran bu kolu,
Başka bele sarmadan, gönül döner deliye...

Izdırabım diner mi, vuslatına ermeden,
Şu yalancı dünyada, son bir kere görmeden,
Yüreğimde kanayan, kan gönlüne düşmeden,
Toprak rahat bırakmaz, böyle girsem kabir'e...

18.08.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Sessiz ığlık

Sen sustukça ben sustum, ağızda dönmedi dil
Gözler delik aradı, umutsuz karanlıkta
Boncuk olup süzülen damlayı yanaktan sil
Kalbim derin kanadı, çaresiz ağlamakta

Ellerinde kor ateş, avucumu yakarken
Hüznün en mat güneşi, umudumu boğarken
Kötü kader yapışıp gırtlacıyı sıkarken
Kalbimden cılız bir ses, ismini haykırmakta

Neydi bizi bağlayan, benzeyen kaderimiz
Mücadele bitmedi, artarken kederimiz
Bu aşk galip gelirse en büyük zaferimiz
Gün geç tike ömürler sona doğru varmakta

Kalpler ayrı yaşıarken, geçmez gülüm bu mr
Gönül gnl görmezse, nasıl yürür bu mr
Kimselerden fayda yok, bize yazılsın mr
Dünyada hergün güneş, hem doğup hem batmakta

19/03/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Sessizlik

Ne bir dosttur aranan, ne de o çaresizlik,
Gönüle kor düşürür, kavurur kimsesizlik.
Aranır ve beklenir, müdavim fırtınada,
Ruhlara tedavidir, can'a düşer sessizlik.

Işıklar koşar adım karanlığa girerken,
En hüznü şarkılar kuş diline düşerken,
Mehtaplı bir gecede, yıldızlar gülümserken,
Bağdaş kurar oturur, gönle düşer sessizlik.

Diner sanırsın belki, beyindeki fırtına,
Hafif ürperti basar, yel dokunur sırtına,
Muhasebeler başlar, mazi çıkar karşına,
Kan bile başka akar, kalbe düşer sessizlik.

Uzaktan bir çekirge, Ağustos sıcağında,
Bir mutluluk haykırır, gecenin kucağında,
Hüzün hükmeder kalbin kıyı ve bucağında,
Damlalar köze doğru, göze düşer sessizlik...

Siluet bir dağ resmi karanlığı belgeler,
Şahsiyetler silinir, kaybolurken gölgeler,
Bu huzuru bozamaz, akla gelen kimseler,
Gönül huzuru bulur, öze düşer sessizlik.

Çok tatlı bir su sesi, ruhları kandırırken,
Ayak parmağın üşür, aşk seni yandırırken,
Çıplak olan ayağın, varlığın andırırken,
Ellerin çamur olur, suya düşer sessizlik.

Tılsım birden bozulur, göz dönmüşken sağnağa,
Kaptırmışken gönül'ü, bitmeyen yalnızlığa,
Bu sessizliği bozar, edepsiz bir kurbağa,
Tan ağarır gecede, şafak söker sessizlik...

02.09.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Sevgilim

Ŗu anda yine seni dŖŖŖnerek
Sana yazıyorum bu satırları
Nasıl olsa okursun diyerek
Bir bir yazıyorum hatıraları

Demiş ki padişah bir gün Leyla ya
Sen mi çektirdin bunca ızdırabı Mecnun a
Ben de seni çok güzel birisi sanmıştım
Yazık olmuş doğrusu acıdım Mecnun a

Leyla bu sözlerle hemen irkilmiş
Sus! Sen Mecnun değilsin ki demiş
Mecnun benim için çektiyse çile
Ben onun güzeliyim, sen bilmezsin demiş

Sana da uzanırsa böyle uzun bir dil
Senin için okuyamamıştır bunu bil
Sana benden başka güzel diyen olmasın
Yalnız benim Leylam sın bunu iyi bil

Kerem için Aslı neyse, benim için sen o sun
Ferhat için Şirin neyse, Şirin Ferhat ın olsun
Sen yeter ki beni iste, benden başka düşünme
Bana ne elin Leyla sın dan, Leyla Mecnunun olsun

İstersen Mecnun gibi çöllere düşerim
İstersen Kerem gibi aşk narına yanarım
Biliyorum istemezsin ama söyle yine de
Sen istersen Ferhat gibi dağları delerim

Bundan sonra aşkın adını, ismini koyacağım
Bu aşkın yoluna inan ömrümü yayacağım
Eğer sevgimi karşılıksız bırakmazsan sevgilim
Bundan sonra yalnız aşkımız için yaşayacağım...

17/06/1984
Ankara

Necati Şimşek

Sıkıntı

Karanlık bir dehliz görünmez dibi
Ruhuma yapışan kasvet kalkmıyor...
Görünmez adımlar, uçurum gibi
Yanması gereken ışık yanmıyor...

Varlıkla yokluğa hapsolan gönlüm,
Gardiyanım gibi bekliyor ömrüm,
Yeter artık bunca yıldır süründüm,
Büklüm olmuş belim doğrulamıyor...

Koştukça önümde uzuyor yollar,
Hayat beni onulmazlara zorlar,
Beynim ortasından ikiye çatlar,
Nasıl bir dert ise aklım almıyor...

Ağır, ağır çıkarken merdivenleri,
Yük ağırlaştıkça sarsar bedeni.
Tepenin başında gördüm kefeni,
Toprak hasretinden beni bekliyor...

Geri dönüp şöyle maziye baksam,
Çektiğim dertleri size anlatsam,
Eklesem-çıkartsam, bölüp'te çarpsam,
Ezilmişliklerim tokat vuruyor...

Ağlamak isterim ağlayamam ki,
Gözüm pınarları kurumuş sanki.
Sıkıntı bastırır beyni inan ki,
Özümdeki ateş dışa vuruyor...

Yak ışığı haydi bir bak içime,
Çıksın aşikare varsa gizlide,
Yoksa gönlüm tehlikeyi sezdi de,
Ondan mı talihim artık gülmüyor...

Çevrilmiş ağlarla, yok mu çıkışım?
Kimselere gitmez bu haykırışım,
Çölün ortasında kalakalmışım,
Ömür savrulurken, güneş yakıyor...

Bir yudum su veren kimsecikler yok,
Kalbimin mecali, bir isteği yok,
Hayatta beklenti, bir gelecek yok,
Ömür tükeniyor, ümit bitiyor...

Necati ŞİMŞEK
09.06.2007
Ankara

Necati Şimşek

Sızılarım

Müdevimimdir sanki hep kemiren o sızı,
Hayatımla beraber tortop olmuş büyüyor.
Ne kadar uğraşsam da silinmez ki bu yazı,
Çırpındıkça yaşamla herkes bana gülüyor.

Ömür denen zamanı, boşa mı geçirmişim,
İnsan denen varlığı boş yere mi sevmişim,
Pişmanlıktan boş yere dizlerimi dövmüşüm,
Ağlıyorum yıllardır göz yaşlarım dinmiyor.

Her geçen zalim sene, çentik attı yüzüme,
Durmadı bu çentikler, derinleşti her sene,
Derinleşen her çizgi, yara yaptı kalbime,
Kalbim de isyan etti, düzenli çalışmıyor.

Aradım ömür boyu, nere kaçmış insanlık,
Kime dostum dediysem, hissettirdi pişmanlık,
Düşman kazandım sanki, hiç bilmezken düşmanlık,
Ardım sıra her bir dost sanki kuyu kazıyor...

Kalbimi açsam kime, yaraları görmeden,
Ne anlasın gariban, sevmeden sevilmeden,
Şu yalancı dünyada, gün yüzünü görmeden,
Tuş olmuş gibi sırtım, topraktan hiç kalkmıyor...

Ne olursa olmalı, düşman da mert olmalı,
Mertçe karşıya geçip, kılıcın sallamalı,
Döndüğümde ardımdan, bıçak saplamamalı,
Artık bu yaştan sonra hiçbir laf çekilmiyor...

Namusumdur hazinem, namussuza kızarım,
Dost bildiğim herkese dostluğumu sunarım,
Beni yanlış anlayan insanlardan bizarım,
Gönül küserse bir kez, bir daha barışmıyor...

Yazdığım satırlardan, hisse kapsın insanlar,
Kimi şeytan olsa da melektir tüm insanlar,
Beni herkes anlamaz, ama anlayan anlar,
İçinden geçen her şey, buraya yazılmıyor...

30.09.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Sitem

Neden hep ağlıyorsunuz mahzun gözlerim
Sizlere bu dünyada gülmek yasak mı
Eğer gülmek yasak ise ey ulu Rabbim
Diğer gülen kulların benden farklı mı?

10/07/1982
İstanbul

Necati Şimşek

Sivilce

Alev-alev yanan yüzüm
Bu günümü zehir etti
Ne hata işledi ki özüm
Sivilceyi bela etti
İçimdeki hasret yangınına
Birde yüzümün yangını eklendi
Nereye su dökceğimi şaşırdım
Çağırsam mı ifaiyecileri
Yarabbi yaratansın, koruyansın
Yarabbi Rahmansın, bağışlayansın
Cehennem azabı yaşattırdığın
Şu sivilcelere derman verde
Bu kulunda diğer,
Kullarına karışsın...

09/06/1984
Ankara

Necati Şimşek

Siyah Beyaz

Taktım karanlıklara, bahtıma benzeterek,
Dünyayı hiçe saydım, yaşamayı sezerek,
Korkutacak mıydı bilmem, üzerine gittikçe,
Kokulardan sıyrıldım, korkulara girerek...

Hayatımdaki kara, nelermiş bir bir baktım,
İlk önce zeytin gibi bir çift göze takıldım,
Kaşları, kirpikleri omuzda kara saçlar,
Uslanmayan gönlümü karalara bıraktım...

Kara siyah idiyse, kapkara ne demektir,
Mühim olan karayı, bembeyaz mı etmektir?
Bembeyaz gelinlikler, maziye tanıtırsa,
Kapkara damatlığı giyen ne edecektir?

Işıklar çekilince kara çıkar ortaya,
Saklar güzellikleri, üstüne kapanırda,
Beyaz ise yansıtır, üstüne her düşeni,
Her yere ayna olur, gönül'e daldığında...

Bazen de kara diye talihi karartırlar,
Yazgı derler karaya, ruhları bunaltırlar,
İnsanları boğarlar, karanlık fikirlerle,
Sonra çareymiş gibi falda umut ararlar...

Doğacaktır bir güneş, boğmaya karanlığı,
Aydınlıklar çıkınca kurtarır insanlığı,
Karalar insanların gözünde ve kaşında,
İçleri beyazlatın, bırakın simsarlığı...

Siyah güzeldir hem de simsiyahsa biliniz,
Renklere kızmayınız, renklere renk veriniz,
Siyah beyazın zıddı, beyaz ise siyahın,
İkisi de olmazsa, nasıl zıddı biliriz?

31.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Soldurdun Güllerim

Ömrümü boş yere yedin bitirdin
Gezdirdin peşinden, dinlendirmedin
Ecelim gelmeden seni görseydim
Soldurdun güllerim bir kez dermedim

Yıllarca uğraştım vermedi çaba
Kör talih yapıştı sanki yakama
Başına her türlü çiçek taktında
Benim güllerime hiç yer vermedin

Gülümsün dedikçe saymadın bülbül
Kıskanırken bizi menekşe sümbül
Gökten inmiş sandın, aşk dolu zembil
Kör imiş gönlünde göz göremedin

Acıttı dikenin bağıma battı
Sözlerin kalbimi derin kanattı
Gözlerin ömrümü bedava sattı
Ömrüme üç kuruş değer vermedin

Ne sözlerin vardı ne yeminlerin
Şahitlik yapacak, o dikenlerin
Cehenneme düştü artık eserin
Yanan yüreğime bir su serpmedin

Necati ŞİMŞEK
17.05.2007
Ankara

Necati Şimşek

Sor

Geçen günlere sor
Ağaran saçlarımı
Mazideki aylara sor
Ümitlerimi, hülyalarımı

Eğer beni tanımak
İstiyorsan dostum
Ağlayan gözlerime sor
İçime akıttığım gözyaşlarımı...

10/07/1982
İstanbul

Necati Şimşek

Soysuz'a...

Sırtımı dönüpte, gitsem rahatça,
Soysuz hançerini batırır mı ki...?
Yoksa dönüp bana bakıp küstahça,
Dilinde zehirle saldırır mı ki...?

Toplumda rahatça gezmek dururken,
Tedbir mi almalı benle yürürken,
İçimde her nifak bir bir kururken,
Kabuklu yarayı kaldırır mı ki...?

Söyleyecek sözde yok ise kastın,
Sormazlar mı nasıl zehirler kustun,
Düşmana gerek yok bu ise dostun,
Öldürsem cezayı yazdırır mı ki...?

Memleketim derim, silker omzunu
Yağcılıkla bulur, her gün yolunu
Zamanında kırmaz isen kolunu,
Bu saatten sonra kırdırır mı ki...?

Her şartta sadece kazanmak para,
İdeali yoktur, batar kumara,
Şıngayı şahsiyetsiz damara
Alkolle doldurup batırır mı ki...?

Türküm, çalışkanım, doğrucuyum derken,
Ekilen tohumlar büyümmez erken,
En büyük ülkümü öz de çizerken,
Özümden özümü saptırır mı ki...?

Mayası kahpelik yoğrulmuş kinle,
Alaka kuramaz, irfanla din'le,
Sen çiçek toplayıp sunsan sevginle,
Hart diye dibinden koparır mı ki...?

Ana belki bilir, baba ne bilmez,
Büyüğünü saymaz, küçüğünü sevmez,
Her şey ölür ama soysuzluk ölmez,
Kendini pazarda sattırır mı ki...?

Soyu sopu olsa soysuz denmezdi,
O zaman doğrudan asla dönmezdi,
Ateşleri yakar, چراغ sönmezdi,
İçimizde ışık yandırır mı ki...?

26/01/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Söylesem Bir Türölü, Sussam Bir Türölü...

Gördüğüm şeyleri gönöl dostuma
Söylesem bir türölü, sussam bir türölü
Kulağım duydukça, gitse zoruma
Duymasam bir türölü, duysam bir türölü

Özgür bir kuş gibi uçsam yuvadan
Nasibimi alsam, dağdan, ovadan
Bardağı doldurmaz döksem kovadan
İçmesem bir türölü, içsem bir türölü

Gönlümü uzatsam dost kapısına
Bağdaşımı kursam baht sofrasına
Kendimi kandırsam, taht kavgasına
Kalkmasam bir türölü, kalksam bir türölü

Gönöldeki saray sanki virane
Göçmek için arar sanki bahane
Bu güne gelmişsin gönöl daha ne
Göçmesem bir türölü göçsem bir türölü

Sadık yarım dedi sarıldı Veysel
Toprağı kendine eyledi mesel
Kum dipte kalmaz mı, yıkıp gitse sel
Görmesem bir türölü, görsem bir türölü

Yapma gönöl, yapma yanarsın nara
Devasız yarayla gitme doktora
Yakmış seni kaşı gözü kapkara
Yanmasam bir türölü yansam bir türölü

Eylemişken dosta gönöl hatırı
Şakinmasın artık, birkaç satırı
Üstüne gittikçe ürken katırı
Yazmasam bir türölü, yazsam bir türölü

Pırpır eden kalbin paralandıkça
Limeler'e dönüp yaralandıkça
Bembeyaz talihin karalandıkça
Ölmesem bir türölü, ölse bir türölü

Gözlerimi sana açtım ya ömür
İçimdeki hasret, sürerek büyür
Zengine bakmadan fakiri doyur
Vermesem bir türölü, versem bir türölü

İnandığın her şey sanma göçecek
Ömür belli değil nasıl bitecek
Öldüğünü bilmem kimler görececek
Bilmesem bir türölü, bilsem bir türölü

26/01/08
Necati ŞİMŞEK

Ankara

Necati Şimşek

Söz Ola..

İnce narin bir camdan
Yaktım gönlüme şamdan
Gözüm önü açıldı
Gölge geldi ardımdan

Gölge benden büyüktü
Gölge senden küçüktü
Şirtimda ağır yükü
Öleceğim kahrımdan

Yaşadığım her güne
Hayıflanmak yok düne
İnanma gördüğüne
Kurtul artık hırsından

İnanma hiç reddine
Dua eyle ceddine
Şeytanın ne haddine
Yüksünme varlığından

Gerçek sana koşarken
Geriye bak kaçarken
El nifakı saçarken
Ayrılma doğrulardan

Kimsin önce bir düşün
Hayra yorulsun düşün
Gidişi yok dönüşün
Tarih sayfalarından

Bıraktığın her yarım
Şamara döner yarın
Gücün, namusun, ar'ın
Fişkırsın damarından

Tarih senden bahseder
Bilmem bu güne ne der
Dünü güzel yad eder
Korkma yarınlarından

Sayarak adımları
İyi kur yarınları
Yarının aydınları
Haz alsın varlığından

Necati'yim yazarım
Yazar yazar bozarım
Boş sözlerden bizarım
Sakinma varlığımdan

30/09/2007
Necati ŞİMŞEK

Ankara

Necati Şimşek

Sual

Bir insanın canı
Neden sıkılır?
Neden bazen yüreği burkulur?
Akıttığı göz yaşları aniden,
Neden bir kan gölü gibi olur?
Behey sersem!
Sorduğun soruların cevabını
Kendin bilebilseydin
Hiç gecenin bu vaktinde
Gözlerine uyku girmez ve
Canın sıkılırmıydı?

29/04/1983

Necati Şimşek

Suç Mu Eyledik?

Allah'a inanıp birdir dediysek,
Söyleyin biz şimdi suç mu işledik?
Kitabımız Kur-an, hak'tır dediysek,
Söyleyin biz şimdi suç mu eyledik?

Rehber bildi isek Resulümüzü,
Döndüysek Kabe'ye pak yüzümüzü,
Ta Kal-u Bela da biz sözümüzü,
Verdiysek biz şimdi suç mu eyledik?

Namazı kıldıysak günde beş kere,
Abdesti aldık mı sizce boş yere,
Huzura durup ta yüzümüz yere,
Sürdüyssek biz şimdi suç mu eyledik?

Kimler güçsüz ise yanına varıp,
Düşkünleri müşkülünden kurtarıp,
Yaralı ruhların, kalbini sarıp,
Gönlüne girdiysek suç mu eyledik?

Rabbim buyurdu da zekat verdiysek,
Ömrümüzde bir kez Hacca gittiysek,
Gücümüz olunca kurban kestiysek,
Orucu tutunca suç mu eyledik?

İslamiyet çokça ferdi ibadet,
Yüklemiş insana artık kabul et,
Rabbim herkeslere versin hidayet,
Müslümanız diye suç mu eyledik?

Benim yapacağım her şey banadır.
Günahtan kaçınmak nefse cezadır.
İbadetlerim de mükafatımdır.
Mükafat aldıysak suç mu eyledik?

Başımı örtsem de, ister açsam da,,
Asi olup çıplakça yaşasam da,
Allah'ın buyruğuyla kapansam da,
Kararı verdiysek suç mu eyledik.

Bu topraklar için savaşmadı mı,
Benim atam ayrı, senin ayrı mı,
Düşüncelerimiz ayrı gayrı mı,
Aynı topraktaysak suç mu eyledik?

Necati ŞİMŞEK
19.06.2007
Ankara

Necati Şimşek

Sürgün

Memlekette garip sesler yükseldi
Her kafadan başka bir ses çıkıyor
Şanki bent yıkıldı, sular yükseldi
Önüne ne çıksa vurup yıkıyor

İp puştun eline geçerse bir gün
Gönüllerde başlar dönülmez sürgün

Vatan, millet diye bağırmak yasak
Açık gezmek serbest, örtünmek yasak
Birisine batar, içten ağlasak
Söyleyen o diller, sus pus oluyor

İp puştun eline geçerse bir gün
Anaların yaşı sel olur sürgün

Müslüman'ın adı mürteci şimdi
Gönüllerde çiçek açmıyor şimdi
Namaz, oruç bile takmıyor şimdi
Takanlarda zaten gizli yapıyor

İp puştun eline geçerse bir gün
Evlatlar kopacak, gidecek sürgün

Dedikçe bayrağın kanı kırmızı
Kızılca uşağın, tutar sancısı
Ezan desen zaten çok yabancı
Okudukça kulakların tıkıyor

İp puştun eline geçerse bir gün
Memleket geriye gitmez mi sürgün

Her gün ziftlenir de aynı tabaktan
Dönüp te pislemek, sözde ahlaktan
Memleket çok çeker böyle ahmaktan
Helali yedikçe haram kusuyor

İp puştun eline geçerse bir gün
Damardan kan gider, başlarsa sürgün

Kızı ayrı gezer, erkeği bir hoş
Ayık görmek çok zor, müdavim sarhoş
Hayat bu demekse durma sen de koş
Çığırkanlar her gün sizi arıyor

İp puştun eline geçerse bir gün
Dizlerde morlaşma, gönülde sürgün

Edep haya kalktı gitti sessizce
Gençlik yol alıyor çok edepsizce
Namussuzluk böyle bir şey mi sizce
Namus sığınacak liman arıyor

İp puştun eline geçerse bir gün
Dalgalar giderse, denize sürgün

Birliğimiz dersen, gider zoruna
Halklara ayırmış körü körüne
Biraz kurcalayıp insan derine
Kökleri çok uzak yerde çıkıyor

İp puştun eline geçerse bir gün
Yüreklerde isyan, gönülde sürgün

Verilmesin soysuzlara bir paye
Vermemişse gönül yıldız hilale
Huzur bulmak ise vatanda gaye
Huzuru üç buçuk soysuz bozuyor

İp puştun eline geçerse bir gün
Uyanık kal ey Türk, puşt gitsin sürgün

26/01/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Tasavvur

Anlatsam anlaşılmaz, gizli masumiyetim,
Etmeden terk-i diyar, bitmez mahkumiyetim.
Üstünde yaşadığım dünya terstir dünyama,
Bilirim sonsuz gücün elinde hürriyetim...

Yazı yazan elimse, bakan sadece gözüm,
Dilimden olan ancak, diyebilirim sözüm,
Ayaklarım, bedenim, saçım, başım her şeyim,
Ben nerede saklıyım? Hadi bunu bir çözün...

Vücudumun azası, yardımcıdır hepsi,
"Ben"lik nerede saklı, nerededir yapısı?
Yıllardır aradığım, sorular cevap ister,
Nerelerden başlıyor? Nerde gönül kapısı?

Ben kendi benliğimi aza'lar sanıyorum,
Saklanan bu benliği yıllardır arıyorum,
Beden çürüyüp gitse, karışsa topraklara,
Öldüğüm an mı biter, kendime soruyorum...

Yaratan olmasaydı, benlik olurdu nasıl?
Vücudumu boş verdim, nerelerdedir "asıl"?
Dilime bu hareket, nerelerden geliyor?
Beyne fikir nereden durup dururken hasıl?

"Bir ben" varsa içimde, "can özümde içeri"
Bu ben fethedip hem de yıkıyorsa kalpleri,
Her şey insan içinse, kainatın içinde...
Benlikler yıkılmadan, bulmak zordur bizleri...

Şuna kesin eminim, kainattayım, varım.
Yaratılan bir kulum, insanım bahtiyarım.
Mikrolara indikçe makrolara seyahat,
Sonsuz denen alemde ömür kadar yaşarım.

Ana karnında gibi, hayat devam ediyor.
Dünyaya gelen her şey yaşayıp tükeniyor
Gözüm kapanırsa, son nefes girse cana,
Hayat burada bitiyor, fakat yenileniyor...

Beynimde şaklıyorken bir bir çakan şimşekler,
Aydınlanır gün be gün, pus örülü maziler,
Yolculuk zamanı ne, ne kadar, nerelere?
Sonu nasıl olacak, bizi orda ne bekler?

Ne düşünüp, ne yazsam, anlatamam; bilirim,
"Gel" emrine uyarak, "Çağırın" a gelirim!
Dünya doyumsuz değil, asırlarca yaşasam,
Sırları çözemezken, bir bakarsın ölürüm...

31.08.2007

Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Tasvir-i Efkar

Karma karışık olmuş dünyam,
Dağılmış artık tüm Hülyam,
Kabus olur benim rüyam,
Kopar içimde fırtına...

Ruhumdaki sıkıntı,
Gözlerimdeki sızıntı,
Alnımda bu kara yazı,
Ümit vermiyor yarına...

Kucak açıyor toprak,
İster yaş, ister kurak,
Besbelli ki son durak,
Gideceğiz sırayla...

Ne zaman sonu gelecek,
Dertler ne zaman bitecek,
Kader ne zaman gülecek,
Renk gelmiyor hayatıma...

Kalbimdeki bu çarpıntı,
Beynimdeki bu kazıntı,
Damarımda duran tortu,
Yüz tutuyor tıkanmaya...

Kollarımda kalmamış güç,
Ayaklarım giderse suç,
İrademdeki en son uç,
Hakim olmuyor aklıma...

16/05/1982
(Efkarım birikti sığmaz içime, Bin sitem etsemde azdır kadere...)

Necati Şimşek

Tefekkür

Parmağımı oynatıp baktım da boğumlara,
Boğumlarda boğuldum, kramp girdi aklıma.
Hiç akıl sır erer mi, sır dolu doğumlara,
Bir Şükür bulamadım O Yüce Yaradan a..

-----Büküp boynumu dedim; Allah!
-----La İlahe illallah!

Düşündükçe almadı, kalbim kaç kez atıyor,
Ne muazzam bir motor, kanımı pompalıyor,
Bu kadar enerji yi bu kalp nerden alıyor,
Bir Şükür bulamadım O Yüce Yaradan a..

-----Büküp boynumu dedim; Allah!
-----La İlahe illallah!

Beynimde oluşuyor, en ince düşünceler
Saniye de aklıma neler geliyor, neler...
Sır la dolu dünyaya açılır pencereler,
Bir Şükür bulamadım O Yüce Yaradan a..

-----Büküp boynumu dedim; Allah!
-----La İlahe illallah!

Uyurken sanki öldüm, haberim yok dünyadan,
Dünyanın haberi yok gördüğüm rüyalardan,
Uyanınca dirildim, farkım yok insanlardan,
Bir Şükür bulamadım O Yüce Yaradan a..

-----Büküp boynumu dedim; Allah!
-----La İlahe illallah!

Aldığım tek bir nefes, en ücra köşelere,
Oksijen dağıtıyor, nasılda hücrelere,
Taptaze hava verir taze hava bedene,
Bir Şükür bulamadım O Yüce Yaradan a..

-----Büküp boynumu dedim; Allah!
-----La İlahe illallah!

Aklımda var, bilemem nasıl nerde gizlenir,
İyi kötü düşünce bilmem nerde beslenir,
Nasıl olurda bunlar, bir ağızda dillendir,
Bir Şükür bulamadım O Yüce Yaradan a..

-----Büküp boynumu dedim; Allah!
-----La İlahe illallah!

Gözlerim olmasaydı, güzellikler olmazdı,
Dünyadaki nefaset, gönüllere dolmazdı,
O zaman güneş batmaz, belki de hiç doğmazdı,

Bir Şükür bulamadım O Yüce Yaradan a..

-----Büküp boynumu dedim; Allah!
-----La İlahe illallah!

Gönüller var insanda, fethedilmek bekleyen,
Daha küçük çocuk o, belki de emekleyen,
Büyüdükçe gönlüyle olmaz dağlar deviren,
Bir Şükür bulamadım O Yüce Yaradan a..

-----Büküp boynumu dedim; Allah!
-----La İlahe illallah!

Őükretmek lazım O'na, inanarak gönülden,
Őükrediyor inan ki, kainatta her sistem,
Milyarlarca insanın, dünyası ayrı madem,
Bir Şükür bulamadım O Yüce Yaradan a..

-----Büküp boynumu dedim; Allah!
-----La İlahe illallah!

02.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Terk mi ettiler?

Dostların var idi candan sevenler,
Ne oldu canlardan vaz mı geçtiler?
Her zaman çok sayıp seni övenler
Yalancı dünyada terk mi ettiler?

Her nereye gitsen peşindeydiler
Baktıkça yüzüne gülmedeydiler
Durumun iyiyken sevmedeydiler
Kardeşten öteyken, terk mi ettiler?

Sağlık ve sıhhattir daim istenen
Vefasızdan vefa biraz beklenen
Gönüllerin fethi sözde gereken
Yıkılan gönül'ü terk mi ettiler?

28.05.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Teskere Hayali

Bir gün,
Bu oturduğun masada
Başka kişiler oturacak
Kimbilir iştima ya
Daha kimler ęıkacak

Benim gibi kaç kişi
Dolup dolup taşacak
En st devre olunca
Günlerini sayacak

Ben bitirdim saymakla
Tam onsekiz günüm kaldı
Sende hiç meraklanma
Bu ocak kimlere kaldı

Bittiğinde şaşırırsın
Ne abuk geldi diye
Herkeslere nasip etsin
Kavuştursun teskereye...

06.05.1983
Necati şİMŞEK
Sağmalcılar/İstanbul

Necati şimşek

Titredi İçim

Kurşuni dağların engin başında,
Ürperdim soğuktan, titredi içim,
Çok uzaktan yanık, ezan kulağa,
Gelince sarsıldı, titredi içim...

Ne kadar güzellik varsa karşımda,
Bir bir hepsi çıktı, bu dağ başında,
Hele nazlı nazlı, dalgalanıp ta,
Ay-yıldız görünce, titredi içim...

En yüksekte baktım düz ovalara,
Kartallar dönerken, zor yuvalara,
Üstünde ot biten, mor kayalara,
Baktım da görünce titredi içim...

Uzakta bir sürü, yayılıyordu,
Manzarayı gören bayılıyordu,
Çoban çok yanık bir hava diyordu,
Kavalı dinlerken, titredi içim...

Yürürken çekirge birden zıpladı
Süzüldü otlardan bir yılan aktı
Çevirip başını yüzüme baktı
Çatal dillerinden, ürperdi içim...

Yeşil bir renk örtmüş bütün ovayı,
Buzdan akan su üşütmüş pınarı
Omuzuna vurmuş, iki kovayı,
Bir güzel gördüm de titredi içim...

Haykırdım sesimi, duyacak kimler,
Karşıdan sedalar verdi ekinler,
Bu sene kuraklık hakim dediler,
Yeşili sararttım, titredi içim...

Gözler bu güzelliklerle vuruldu,
Zannetme çok gezdim dizler yoruldu,
Hafiften yel esti, tozlar savruldu,
Gözüme kaçtı da titredi içim....

Boşa yaşamayın, görmeden dağı,
Kekikler hoş kokar, dalı, yaprağı,
Eline al kokla, kokla toprağı,
Toprakta can buldum, titredi içim...

04.08.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Toprak

Kayaydı taşa döndü, taş iken oldu toprak,
Hazanları bekledi, bağrına düştü yaprak,
Üzerine düşeni kendinden parça saydı,
Çürüttü ne bedenler, olmazdı yaşatmamak...

Küçücük çocukların gömdüğü tohumları,
Şefkatiyle besleyip, büyüttü umutları,
Çatlayan dudağına damlayla geldi yağmur,
Sindirerek içerken, ağlattı bulutları.

Kimselere küsmeydi, yıkmadı umutları,
Emirlere amade, fışkıran nebatları,
Birazcık sevgiyi, bulamadı kimseden,
Kerpiçleri yıkanlar, doldurdu betonları.

Milyonlarca canlıya analık yaptı her an,
Bin bir türlü pisliği, kapattı geçti zaman,
Kimi dünya yüzünde, kimisi alta girdi,
Bencillikler bırakmaz, savaş bitmedi bir an...

Kimisine yol oldu, yüce dağ başlarından,
Setler çekti bazısı, kocaman taşlarından,
Bazen üstten uçtular, derin kazdılar bazen,
Bazen de ev yaptılar, keserek ağaçlardan...

O ağaçların hepsi, toprağın yavrusuydu,
Dağılmadan birleşmek onun tek arzusuydu,
Bazen çılgın bir selin kapılıp ta önüne,
Denizlere karışmak belki tek korkusuydu...

Deniz de üstündeydi, doldurmuştu çukurlar,
Milyonlarca canlıya ev oldu okyanuslar,
Gök yüzünün mavisi, vurdu bütün yüzüne,
Deniz mavisi diye renk çıkardı insanlar..

Toprak ana dır dedik, analık azca geldi,
Kime kin bağladı da, kimleri perdeledi,
Sonunda girilecek, hazırlanınca kabir,
Girecek mezar bile, insanı ürpertmedi...

03.08.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Toz Duman (2007- Genel Seçimler de)

Ne oldu ortalıkta, karıştı toz dumana
Partiler birbiriyle yarıştı kıvırmada
Solcular sağa geçti, sağcılar ise solda

Siyaset böyle bir şey, kimseler şaşırmasın
Ama necip milletin sabrını taşırmamasın

Koskoca Mehmet Ağar, Mumcuyla flört etti
Eski vekiller bir, bir adeta temizlendi
Baykal'ın en büyük kozu şüphesiz Demirel'di

Siyaset böyle bir şey, kimseler şaşırmasın
Sandıktan çıkar sonuç, kimseler alınmasın

Büyük sürprizler oldu, beklenmeyen doğrusu
Tatlises bile gitti, bağımsız aday oldu
Sonra Uzan çağırdı, orda aldı soluğu

Siyaset böyle bir şey, kimseler şaşırmasın
Dua edin ortalık daha çok karışmasın

Erbakan Hoca bile, rakip çıktı Tayyibe
Eski solcu olanlar, çark etti hep ne diye
Bu millet verecektir, hepinize hediye

Siyaset böyle bir şey, kimseler şaşırmasın
Halkın büyük tokadı, yüzlerde patlamasın

İlgi çekmek için mi, aday oldu kadınlar
Neden azdı, birden neden arttı sayılar
Karnımız mı doyacak, dolacak mı paralar

Siyaset böyle bir şey, kimseler şaşırmasın
Kadınlar vekil olsun, ama kullanılmasın

Listeler açıklandı, yaşanmış büyük deprem
Bekleyenlerin yüzünde o ne muazzam sitem
Bir oyum var veririm, hem de kimi istersem

Bu memleket habire macera yaşamasın...
Öyle bir Lider çıksın, kimseyi aratmasın...

Necati ŞİMŞEK
05.06.2007
Ankara

Necati Şimşek

Tuhaf Şeyler...

Bu gün bir tuhafım,
Nedendir bilmem...
Ne yapacağımı bilmiyorum,
Nasıl davranacağımı da...

Sabahleyin kalkınca başladı sanki,
İlk tuhaflığım,
Aynaya bakınca aklıma geldi,
Bitmeyen yalnızlığım...
Kendime bile garip göründü
Çileli yüzüm,
Kendimi tanıyamadım...
İnceledim,
İyice baktım çizgilerine
Neler gizlenmiş baktım
O çizgilerin derinliklerine...

Gözümün altında oluşan torba,
Gerdanımda hafiften başlamış sarkma,
Dışarıda mis gibi bahar var ama,
Kar yağmış sanki
Saçlarıma
Bıyığıma
Ve hatta
Sakalıma...
Tuhaflik katıyorlar hepside
Sanki yaşantıma...

Daha dün gibi sanki, hayret
Ne çabuk geçmiş zaman
Bu ben miyim inanamıyorum
Kendime bir türlü
Konduramıyorum
Nefes alışım bile değişmiş
Kalbimin vuruşu
Nabzımın atışı
Sanki vücudumun
Çökmüş çatısı
Nereye gittin hey,
Ömrümün boşa geçen yarısı...

Önceden ikişer, üçer çıktığım
Merdiven bu kadar dikmiymiş, hayret
Yarıya gelince molaya zorlandığım
Yollarda tuhaflaşmış, yetmiyor gayret...

Çok şeylerimi saklayan gardropp
Ve içindeki çekmece...
Maziyi görüyor insan
İster istemez
Biraz içine girince..
Ne kadar tuhaf bir rengi varmış

Şu giydiğim mavi gömleğin,
Sanki değil benim, hiç giymedim
Ya şu pantolon neden tuhaf,
Giyip, giyip eskitemediğim...
Ayakkabımın modeli ne kadarda genç işiymiş
Koluma taktığım saat, ne kadar da havalıymış
Ya taktığım kravat,
Şimdi görünüyor çok berbat
Bunlar hep benim eşyalarım mı, heyhat...
Neler götürmüş böyle
Benden hayat...

Benden çok şey götürmüş, su gibi akan yıllar,
Dedim ya,
Sanki dünya değiştirmeye bile hazırlar
Bedenimdeki tüm duygular...
Neden yıpranmışım,
Çok mu çektirmiş insanlar...

Evden çıkışta devam etti
Dedim ya, bu gün tuhafım
Arabam bile tuhaf çalıştı
Sanki onunda kalmamış
Yürümeye mecali
Bana beni hatırlattı
Onun isteksiz hali

Trafikte bir tuhaf bugün
Zaten gönülsüz çalışan
Arabamın üzerine-üzerine geliyorlar
Arabamı üzüp
Beni çileden çıkarıyorlar
Böylemi çıkılır araç üstüne
Azıcık tebessüm belirsin gergin yüzünüzde
İş bırakmayın şu tuhaf trafiğe,
Yüzü devamlı asık gezen,
Şu trafik polisine...

İş yerimde tuhaf,
Müşteriler bile farklı
Hiç bitmeyecek işin
Saatini soruyorlar...
Derler ya müşteri her zaman haklı
Benim durumumu bilmiyorlar...

Lokantaya gidiyorum yemek yemeye
Tuhafliklar devam ediyor
Devam ediyorum garsonu beklemeye
Sanki çok güzel hizmet etmiş gibi
Bahşış istiyor, "ufacık bir hediye"
Halbuki bahşış istenir mi,
Verilir...

Böyle garsona da ancak
Çok tuhafsin denilir...

Bunaldım diyorum, park a gideyim,
Biraz oturup kendime geleyim,
İlişiyorum, bir çınar altındaki bank'a
Yavaş, yavaş izliyorum insanları
Pek merak ederim değişik dünyaları...
Fakat bu insanlar çok farklı,
Takmışlar hep aşk a
Bunlarda çok tuhaf konuşuyorlar
Diyorlar "-N'aber, kanka"
Bilmiyorum manasını,
Kalkıp gidiyorum,
"La havle" çekiyorum...

Ya şu kuytu yerdeki
Kız ile erkek kim?
Bizim çocuklarımız mı...
Birbirlerine sarılıp da ortalık yerde,
Ahlaka mugayyir hallerde...
Tövbe, tövbe...
Birde her ikisinin de kulağın da küpe,
Bir daha "La havle"

Dedim ya tuhaflık var
Ya ben çok tuhafım bu gün
İçimde yangın var
Ya memleket bir tuhaflaşıyor...
Memleket mi yanıyor...
Öyle ya memlekette
Bin-bir türlü insan yaşıyor,
Dinlisi, dinsizi
Donlusu donsuzu
Sonlusu, sonsuzu...
Yo...Tuhaflık bende
Olamamışım adapte
Peki çare?
Diyebilir miyim bana ne?
Diyemem...
Çünkü bu memleket benim, bizim...
Hepimizin...

25.05.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Türkçe'm Benim Öz Dilim

Dilim,
Portakal dilim, dilim
Nasıl sevmem ki onu
O benim ilk sevgilim

Dilim,
Kemiksiz benim dilim
Annemden ilk öğrendim
Annem ilk öğretmenim

Dilim,
Konuşur geçer dilim
Türkçe güzel olmazsa
Bozulur sonra dilim

Dilim,
Dillere yoktur kinim
Dünyadaki dillere
Kaynaktır benim dilim

Dilim,
Dilim, dilim mektebim
Mezun olan herkese
Diploma verir ilim

Dilim,
Değişmeyen tek şeyim
Bizleri tek bağlayan
Birlikte tutan dilim

Dilim,
Yaşanmışım, geçmişim
Aydınlık Türkiye'mde
Değişmez geleceğim...

Dilim,
Kuralını bilirim
Kuralları bozanı
Dilim dilim ederim...

20.05.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

TV ' de Vekil Seçmek

Yarışma diye, diye devamlı yarışan olduk
Matematik'te, fen'de tıp ilminde kaybolduk
Elimize aldıkta uzaktan kumandayı
Vekili seçmek için koltuklara kurulduk

Rezaletin adını yarışma mı koymuşlar
Vekili seçmek için bu yolu mu bulmuşlar
İnanasım gelmiyor, bizi kaz belleyene
Yıllardır bu milleti böyle, böyle yolmuşlar

Ne olacak ki şimdi vekil mi seçeceğiz
Seçmek için TV'nin yüzüne bakacağız
Bu kadar ucuzmuydu bizlere vekil olmak
Bu utanç bize yeter, nasıl kaldıracağız...

16.05.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Uğruna

Kendini demir parmaklıklar arasında hisset
Aşka inanıp gönlünü kaptırdığın zaman
Dört duvar arasına hapsolur ruhun
Bir vefasız uğruna ateşe daldığın zaman

02/07/1982
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Unutmam Seni

Kaç gündür yazmadı diyerek beni,
Suçlama ne olur unutmam seni.
Ruhum terk etmeden naçiz bedeni,
İçime dert olur unutmam seni...

Günler yaprak gibi düşer takvimden,
Sanma ki yazmadım sana zevkimden,
Baktıkça akşamın sırlı fevkinden,
Gönüle yol olur unutmam seni...

Zannetme kalemde mürekkep bitti,
Sanma gönül seni hepten terk etti,
Ne canım istedi, ne elim gitti,
Kalbime zul olur unutmam seni...

Harcadım boş yere, dostluk servetin,
Zamanmış düşmanım, arttı nefretim,
Ben yazmadım amma, bildim kıymetin,
Her günüm çöl olur unutmam seni...

Her sabah bakarım var mı bir haber,
Umutlar tükenmez, olsa gün heder,
Hasret katlanarak ömrü dar eder,
Ömürler pul olur unutmam seni...

Dostluk arkadaşlık eksilir mi hiç,
Gönül boştan yere delirir mi hiç,
Sevgi hiç yok iken belirir mi hiç,
Kökleri dal olur unutmam seni...

Özledim satırlar özlemle doldu,
Ömürlük hatırlar, cüzlerle doldu,
Hasretler tutuşup, közlerle doldu,
Dillerim lal olur unutmam seni...

09.10.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Unutulmak

Ne senden ayrı kalmak, ne de hiç kavuşmamak,
Korkutur tek şey beni; unutulmak, unutmak...
Ne ölüm zor geliyor, ne de hiç yaşamamak,
Korkutur tek şey beni; unutulmak, unutmak...

Söylediğin sözlerin, ağular dolu olsa,
Viran olan gönlüme dikenler gibi batsa,
Dünyada sevmediğin bir tek insanda kalsa,
Korkutur tek şey beni; unutulmak, unutmak...

Gözlerden sevgi değil, fışkırsa her an nefret,
Gönüller kavga edip, başlasa Devr-i Fetret,
Yaşadığım bu hayat, ettirse misli hayret,
Korkutur tek şey beni; unutulmak, unutmak...

Pişmanlık yasaları çıkartsın bana gönlün,
Yaşadığım aşkımdan, pişmanlıktı her öğün,
Yıllardır sırrım olan şeyi söyledim bugün,
Korkutur tek şey beni; unutulmak, unutmak...

25.08.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Uzaklar Yakın Şimdi..

Düğümlendi bu gönül, deli gibi sevdana
Tuz basarak yürürüm, kabuk bağlı yarama
Ben seni yaşıyorken, uzaklarda arama,
Hislerim hislerinde, uzaklar yakın şimdi..

Buz donmuş ateş gibi, gönlümün ortasında
Titremeyi öğrendim, en çok yandığım anda
Sen ne söylersen söyle, başım hep kucağında
Gözlerim gözlerinde, uzaklar yakın şimdi..

İçimdeki fırtına dinmiyor, azalmıyor
Gönülde toz bulutu, sisleri dağılmıyor
Zaten çileli ömür, sensiz hiç yaşanmıyor
Ellerim ellerinde, uzaklar yakın şimdi..

Ayaklarım bilinmez boşluklara koşarken
Hayalini gördükçe deli gönül coşarken
Ömür boşa mı geçsin, ümidinle yaşarken
İsmin her an dilimde, uzaklar yakın şimdi..

Görürsün belki beni, etrafa bakın şimdi
En gizemli halini, üstüne takın şimdi
Narinim alınganım, darıltma sakın şimdi
Nefesin nefesimde, uzaklar yakın şimdi..

14/05/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Üç Kız...

Dün beni üç kız eve çağırđı,
Üçü de aynı eve çağırđı,
Onlara göre konuk epey ağırđı,
Gittim davetlerine icabet ettim...

Birisi minyon tip, yüzü bembeyaz,
Birisi çok ağır, ama etmez naz,
Birisi kıpırdak yerinde duramaz,
Oturup hepsiyle hasb-ı hal ettim...

Yapmışlardı en sevdiğim yemekleri,
İstedim ki boşa gitmesin emekleri,
Üçü de kiskandırdıyordu melekleri,
Ben bu kızların üçünü de çok sevdim...

Birisi dizime oturuverdi,
Birisi çayımı demleyiverdi,
Görememektir beni birinin derdi,
Kara gözlerine baktım eridim...

Çok özlemişlerdi, sanki gubette miyim,
Sabah işe ama akşam evdeyim,
Sonra her birinizin kalplerindeyim,
Çok uğraştım kendimi anlatamadım...

Biri dedi bizlere özlettirme kendini,
Bulamayız dünyada senin gibi birini,
Sakin başkasıyla paylaşma sevgini,
Şaşkındım, suskundum, epey terledim...

Birisi dedi ki işten azıcık sıyrıldı da,
Zamanını ayır, seni çok seven yavrularına,
Birer öpücük kondurdular yanaklarıma,
Dört günlük özlemmiş meğer, sonra anladım...

Bu üç kız benim yavrularımdı,
Hem yavrularım hem de canımdı,
İşin organizasyonu benim hanımdı,
Mutluluğumu tüm herkesle paylaştım...

05/04/2007
Ankara

Necati Şimşek

Üstüne

Çıkar şu şapkanı başından
Ât masanın üstüne
Düşün bakalım aklına
Ne gelir aşk üstüne
Düşündükçe efkara dalıp ta
Dalıp ta kahrolacaksın
En iyisi bir sigara yak ta
Dumanını üfle üstüne

02/07/1982
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Vekillik

Benim cebimden çıkar vekillerin parası
Her vekilin iyidir, maaşlarla arası
Vekiller vekil olur, her türlü derdimize
Olmazlarsa oluruz alemin maskarası

Meclise gider hergün, evet, hayır oy verir
Sorunlardan haberdar, halkıyla iç içedir,
Beş senede bir gelir, tam dört gözle beklenir
Gelmezlerse oluruz alemin maskarası

Altına çekmek lazım, makam arabasını
İşe yerleştirmeli, hısım akrabasını
Bir görseniz şaşmadan memleket çabasını
Göstermezse oluruz, alemin maskarası

Anında gitmek lazım ayrılan lojmanlara
Yaz gelince dalmalı, ormana plajlara
Memlekette iş mi yok? O da vekile tasa
Olamazsa oluruz alemin maskarası

Biz kazanıp veririz, memlekete vergiler
Yol, su olarak döner, gelir bize hizmetler
Çağdaşlık diye, diye hergün krize girer
Giremezse oluruz alemin maskarası

Her beş yılda bir çıkar vatandaşın içine
Vatandaşın her derdi bazen gelmez işine
Her türlü menfaati çevirmeli kendine
Çevirmezse, oluruz alemin maskarası

Vatandaşın karnını vekil mi doyuracak
Ekmek bulamayana o pastamı yapacak
Uzatılan her eli, vekiller mi tutacak
Tutamazsa oluruz alemin maskarası...

Partinin liderinden gelmeli direktifler
Gurup kararlarını ta içerden destekler
Ortadan kalkar gider, böyle nahoş sebepler
Kalkamazsa oluruz alemin maskarası...

Ara sıra taşraya, şöylece bir bakmalı
İnsanlara birazcık vekil gibi bakmalı
Oy zamanı gelince, üç beş takla atmalı
Atamazsa oluruz alemin maskarası...

Siz yine sebat edin, güvenin vekillere
Vekile dedim ama, sanmayın şekillere
Oyunuz doğru gitsin, kanmayın vekillere
Gidemezse oluruz, alemin maskarası...

05/06/2007
Necati ŞİMŞEK

Ankara

Necati Şimşek

Veremez İsen

Gözlerin etrafa, şaşılar baksın,
Pınarlara dönsün, şelale aksın,
İçimdeki ateş, içini yaksın,
Böyle bir sevdayı bilemez isen;
Aşkıma karşılık veremez isen...

Gündüzün karışsın gecelerine,
Baykuşlar tünese bacalarına,
Çıkasın dağların yücelerine,
Mecnun'a döneyim, sen Leyla'm isen;
Aşkıma karşılık veremez isen...

Koskocaman çöller sana az gelsin,
Serinlik bulmadan, gül yüzün yansın,
Benden uzaklaş ta, kalp beni ansın,
Yangınım bitmesin, sönmeyiz isen;
Aşkıma karşılık veremez isen...

Susuzluktan yanda, düş bir denize,
İçtikçe yangının, düşsün özüne,
Merhem olsun tuzlu sular közüne,
Bağrıma bir yangın salamaz isen;
Aşkıma karşılık veremez isen,

Saçlarından takılasın çalıya,
Betin benzin atsın, dönsün sarıya,
Perşembeye kalma sakın, salıya,
Topraklara beni gömemez isen;
Aşkıma karşılık veremez isen...

Ayakların şaşırırsın doğru yolu,
Boşa çiğne yürü, sağ ve solu,
Elini verirken kaptır da kolu,
Dağları tepeyi aşamaz isen;
Aşkıma karşılık veremez isen...

06.08.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Yağ Yüreğime...

Yağ küle dönen yüreğime bembeyaz,
Ağart saçlarını çileli ömrümün...
Gerçeği şamar gibi vurdukça ayaz.
Dışleri bileniyor sanki,
Ömür denen törpünün...

Yağ çöplüğe dönen yeryüzüne bembeyaz,
Ağart yüzlerini, çileli toprağın...
Ne kadar beton yığını varsa, yaz!
Günleri tükeniyor sanki,
Koskoca yer yüzünün...

Yağ hala yeşil kalabilen ormanlara bembeyaz,
Ağart yapraklarını yemyeşilden bürgünün...
Olabilirdi ki, kurak olmasın bu yaz.
Kaynakların kuruyor sanki,
Tırmalandıkça değişen yüzünün...

Yağ da şehir giysin gelinliğini bembeyaz,
Caddeler boşalsın, sesleri kesilsin araçların...
Pazar gününün keyfini çıkarsın Ankara biraz.
Kulağıma çocuk sesleri geliyor sanki,
Kuş sesleriyle karışıp, gittiği an hüznün...

17/02/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Yağma Yağmur

Yağma yağmur,
Ne olursun yağma...
İçime akıttığım göz yaşlarımı,
Dışına vurma.
Sen yağdığın zaman,
Benim dünyam karışıyor,
Sonsuzluğa dek yürümek istiyorum,
Yağan yağmur altında,
Sonsuzluğa uzanan yollarda...

Islak saçlarımdan düşen damlalar,
Gözümün önünden akar da akar,
Seninle bir olur her bir damla,
Ne olursun artık yağma...

Yağarken şemsiye yapmak isterim,
Ufacık bir dal yaprağını,
Yağma yağmur,
Zaten kader örmüş bana ağını,
Elimden almış biricik kanaryamı...

Bilirmisin yağmur,
Sen damla-damla yağarken,
Ben sonsuzluklara yürürken,
Sevgilimin hayali olur yanımda,
Görürüm onu karşımda...

Fakat her düşen damla gibi,
O hayal kaybolur bir an,
Zannederim
Onu yağmur damlaları götürdü,
Kara talihimi şikayet edeyim kime,
Yağma yağmur
Yağma da,
Bitsin artık bu çile...

19.04.1982
Sağmalcılar/İstanbul

Necati Şimşek

Yalancı

Yalancının mumu söner yatsıya,
Uyanınca gerçeği görecek yüzün.
Ne kadar gizlesen çıkar ortaya,
Benliği boğmaz mı sürececek hüzün.

Kendine gizlersin, bir tek gerçeği,
Gönüllere çevir, gerçek merceği,
Göremeden gözündeki merteği,
Karşındaki çöpü görmesin gözün.

Gizlediğin her şey çıkar açığa,
Çırpındıkça saplanırın balçığa,
Derinleri fark et kanma sığığa,
Beynine ok olup saplanır sözün.

Dünyada akıllı bir tek sen misin,
Herkes sana baksın, kansın istersin,
Doğruyu saklama herkes öğrensin,
Alnın açık olsun, gülerken yüzün.

Gerçekler çıkınca kızarmaz mı yüz,
İyi analiz et, çok ele, çok süz,
Eğri büğrü yolu gösterme dümdüz,
Yalana talana kanmasın özün..

Yalan söylemeyi zannetme ki hak,
Bir doğru eder mi, sence bin yasak,
Ekileni biçsek, hasat toptasak,
Ömrünün baharı olmaz mı güzün..

Yalan, dolan bırak, kopma hak saftan,
Kalbini temiz tut, af dile haktan,
Kuldan utanmayan, korkmaz Allah tan,
Doğruyu haykırırsın, kopsa her cüzün..

25/03/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Yalancı Dünya

İyimser gözlerle bakın dünyaya
Meyletmeyin yalanlara, riyaya
İnanmayın gördüğünüz rüyaya
-----Bu dünya yalancı, bir gün bitecek
-----Ölümdür inan ki dünyada gerçek

Kalp kırmadan yaşayalım her günü
Güzel ümitlerle beze bu günü
Herkesle söyleme her gördüğünü
-----Bu dünya yalancı, bir gün bitecek
-----Ölümdür inan ki dünyada gerçek

Gönüllere fatih olmalı bu gün
İnsanların hepsin sevmeli bu gün
İnsanlık sevgiyle yapmalı düğün
-----Bu dünya yalancı, bir gün bitecek
-----Ölümdür inan ki dünyada gerçek

Her doğan gün bize huzur getirsin
Karanlık gönülde güller bitirsin
Yaratılan her şeyleri sevdirensin
-----Bu dünya yalancı, bir gün bitecek
-----Ölümdür inan ki dünyada gerçek

Yeni doğan yumurcağın avcunda
Ne sırlar gizlidir, tüm vücudunda
Her sırda erilmeye bil ki dünyada
-----Bu dünya yalancı, bir gün bitecek
-----Ölümdür inan ki dünyada gerçek

Gördüğün güzellik inan geçici
Gönülde görürsün en güzel resmi
Yalancı dünyada, resim biter mi
-----Bu dünya yalancı, bir gün bitecek
-----Ölümdür inan ki dünyada gerçek

Sadece iki şey olmalı bence
Biri ölüm, diğeri de aşk bence
Gerçek aşk bir yere götürür bence
-----Bu dünya yalancı, bir gün bitecek
-----Ölümdür inan ki dünyada gerçek

Aşka aşık olmak zararlı bazen
Gönülde başlatır, bitmeyen hazan
Sen hep gerçeği bul, aşık ol kazan
-----Bu dünya yalancı, bir gün bitecek
-----Ölümdür inan ki dünyada gerçek

-----07.07.2007
-----Necati ŞİMŞEK
-----Ankara

Necati Şimşek

Yalancı Mutluluk

Yaralıyım,
Diyerek her anım,
Geçiyor peşinde be zalım...
Mutlu olacağımı söylüyorsun hep
Ne zaman gelecek
O mutlu yarın...

02/07/1982
Sağmalcılar/İstanbul
Necati ŞİMŞEK

Necati Şimşek

Yangın

Ne cehennem ateşini söndürdün
Ne gülmeyen talihimi güldürdün
Sanki cennetinde beni öldürdün
_____ Nasıl sevdiğimi Allah biliyor
_____ Kara topraklara herkes giriyor

Umutlarım biter, bana gülmezsen
Hayallerim söner, bana gelmezsen
Ben gibi inanıp, ömür vermezsen
_____ Ne kadar yaşasan ömür bitiyor
_____ Kara topraklara herkes giriyor

Beynimde söndürdün ışıklarımı
Fikrimde gömdürdün yarınlarımı
Her gece böldürdün uykularımı
_____ Nasıl sevdiğimi Allah biliyor
_____ Kara topraklara herkes giriyor

Umutlarım biter, bana gülmezsen
Hayallerim söner, bana gelmezsen
Ben gibi inanıp, ömür vermezsen
_____ Ne kadar yaşasan ömür bitiyor
_____ Kara topraklara herkes giriyor

31/03/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Yara

Ne yöne dönsem yüzümü karşıma yaralı kalp çıkar
Ne dağlar kulak verir derdine taş olsa bil ki çatlar
Kime sorsam anlatamaz dünyadan büyüktür dertleri
Boğazı düğümlenir yutkunur sonra derin ah yıkar

Dertliler kervanına katılır, aşk ile çarpan kalpler
Çöllerde vaha olur içtenlikle istenen dilekler
Gönüller den gönüllere öyle sırlı yollar açılır
Tek beden olmak gayeler ama boşa gider emekler

Bazen sevgilinin kurşunudur sanki söylediği söz
Delip geçen bir bilmece gibidir nasıl çözersen çöz
Ne akıl, ne sır erer ne hayalde yer bulur o anda
İncilerini döker elinde olmayarak bir çift göz

O kervan sınırsız yollardadır katılanlarla büyür,
O gözlerden akanlara toz toz düşünceler üşüşür,
Yumru yumru bir şeyler bağrında en güzel yeri kapar,
Yepyeni büyük bir aşkla ancak büyük yara küçülür...

25.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Yaralar Beni

Ne zaman hüznle toprağa baksam
Gerçeğe döndürür, ufalar beni
Ne zaman hazanda yaprağa baksam
Maziye götürür, yaralar beni

Bir çoban kuzuya, taş atıyorsa
Bir avcı ahdedip baş koyuyorsa
Bir yaralı ceylan, yaş döküyorsa
Yaydan çıkan her ok yaralar beni

Arayıp bir parça nimet bulunca
Terleyip minnetle ibret karınca
Bin bir zahmet ile yola çıkınca
Onu ezen ayak yaralar beni

Doğumda analar çekerken sancı
Yürünen adımı sayarken yolcu
Yer verilmez ise diye yabancı
Yatılmayan yatak yaralar beni

Beslenmeye muhtaç bekleyen bebek
Öğrenmeye koşan gösteren emek
Yenilmeye gelen, dökülen yemek
Olur keskin bıçak, yaralar beni

Yandıkça yanacak, ışık gönlümde
Andıkça anacak, ahir ömrümde
Yasin okuyacak yıldönümünde
Yok ise bir evlat yaralar beni

Bu gönül yazacak olsa da suçu
Beyaz mıydı söyle ananın saçı
İpsiz sapsız gezen biri, bir kaçı
Ata bilmez uşak yaralar beni

Hayatı anlamak, hayatı yazmak
Zenginçe yaşamak, fakire kızmak
Bululunca şaşırıp, sebepsiz azmak
Geline son durak yaralar beni

Üretim yapmadan, tüketip durmak
Doğruya tapmadan, yanlışta sapmak
Hiçbir gayret yokken sahibi olmak
Toprakta yer kapmak yaralar beni

İhanetler edip önce yurduna
Melanet sarf edip yalanlarına
Tümüyle ibretlik nutuklarına
Şaşkınlıkla bakmak yaralar beni

Basmalı yaraya gereken tuzu
Herkesin evladı kınalı kuzu

Düğünde bayramda çalarken sazı
Her bir öksüz yürek yaralar beni

Yeşile dönerken, bayırlar dağlar
Menekşeler güler, sümbüller ağlar
Memleket uğruna coşmuşsa çaylar
Islanan her yanak yaralar beni

Akdeniz mavisini, inci Ege'si
Hırçın Karadeniz iri dalgası
Nokta nokta yurdun her bir bölgesi
Sokulan bir nifak yaralar beni...

Vatanım diyorken, Türkmen'i Türkü
Et tırnak değilmi, Çerkez'i Kürdü
Beraber sırtlanmış taşırken yükü
Satılmış her ahmak yaralar beni

Necati ŞİMŞEK
15/01/2008
Ankara

Necati Şimşek

Yaralı Kalp

Bir yaralı kalbim var, için-için kanayan
Yıllardır hiç gülmeyen, hep huzuru arayan

İnsanlar kırar beni, hakir görür, hor görür
Çelmeyi takmasalar, ayaklar rahat yürür

İç çektikçe artıyor, derindeki sızıntı
Ne kanı durduran var, ne tortuya kazıntı

Besleyen yok arkadan, bitmek üzere akan
Kan değil sanki artık damarımda dolaşan

Bir vefa göremedim, kim geldiyse yanıma
Herkes kırıyor beni, yetti artık canıma

Sanki borçluyum gibi, bedel aldılar benden
Çok kırdılar kalbimi, "ama hiç istemeden! "

Etrafımı çevirdi sonra kalbime girdi
Kime dostum dediysem kalbimi dipten deldi

Hep sevgiyle çarpmalı insanların kalpleri
Sevgiyi paylaşmalı, paylaşmalı dertleri

Her gün arar dururum beni candan sevecek
Kimbilir nasıl yerden,nasıl kimse gelecek

Yama tutmuyor artık, büyüdü delik hepten
Kırıldı aciz kalbim, her gün pek çok sebepten

Merhem de kar etmedi, yaralar kapanmıyor
Kimse gelip yanıma derdim nedir sormuyor

Nerdesin nazlı güzel, günler geçip gidiyor
Gün geçiyor geçmeye ömürler tükeniyor

Diner mi bilmem bir gün şu kalbimin yarası
Herkes ibret olsun bu yaşam macerası

09/05/2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Yaşadıkça

Alaca karanlık çöker ufuktan,
Yorulur mu gözler yola baktıkça.
Tepeler nasibin alır gurutandan,
Toplanır gönlüme küme olduğunda..

Kaç baharlar geçti, daha geçecek,
Gönül yaşlandıkça gam mı çekecek,
Bu aşk anladım ki benle ölecek,
Kabirlerde yaşar dünya durdukça..

Izdırabı dinmez artık gönlümün,
Kıymeti kalmadı kalan ömrümün,
Ortasında kaldım kısır döngünün,
Duysan feryadımı, saç ağardıkça..

Gitmez ki ayaklar, naçar halime,
Gün biter şimşekler çakar beynime,
Bitmiyor umutlar, hedef bu güne,
Yarın da olacak, güneş doğdukça..

Vefa aradıkça bu büyük aşkta,
Sorgular basıyor bitmez şafakta,
Bir gülüş başlatır ruha ihata,
Kırmak kabil değil, sulh olmadıkça..

Savursa rüzgarlar kara saçını,
Alıp getirir mi yeller kokunu,
Yüklesen sırtıma aşkın suçunu,
Taşırım yüksünmem ben yaşadıkça..

05/04/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Yaşam

Gözlerim deryada sevgiye hasret
Umutlar ham kaldı, kurudu dallar
Ruhumu hicranla örter esaret
Çıkmazlara çıktı, yürüdü yollar

Dağda ot sarardı, kurudu kökten
Rahmet tecellisi kesildi gökten
Ortalık kavrulup yanacak hepten
Buzlar buhar oldu, kesildi sular

Çıplak ayaklarla basarken yere
Hissetti yanmayı, batarken ter'e
Şaşırdı anane, ne yapsın töre
Sağ elim sol elle oynadı kumar

Kor düştü gönül'ün derinliğine
Har düştü sabahın serinliğine
Yar düştü fikrimin erinliğine
Dolaşmıyor neden, tıkaandı damar

Saatler döndürür ömürden çarkı
Sonuca hükmetmez işlemin farkı
Madem ki bakidir kubbede şarkı
Ruhları boyasın, o hoş sedalar

Delilere döndü gülen çehreler
Harflere bölündü şuh kelimeler
Şahitlik yaptıkça "son"a cümleler
Boş laflarla dolar bütün sayfalar

Kısalma ve artmaz yazılan ömür
Kasılan gözleri nefretler bürür
Topal tilki gibi sekerek yürür
İnanıp aldanmaz, bilen vicdanlar

Doğruyu söylerken bilmeli özüm
Ok gibi gitmeli hedefe sözüm
Hedef tahtasında bulunan çözüm
Hüzün e dolanıp, vurmasın şamar..

Çekilir bilirim damardan kanım
Sorarlarsa işte ben de insanım
Her neyi arzular isterse canım
Önüme set çeker, yine insanlar

24/04/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Yaşamak

Bir ulu çınar gibi
Hayat kök salamadıysan
Ekşinin, acının, tatlının tadını
Doyasıya alamadıysan
Bir ölmez aşk uğruna
Kerem gibi yanamadıysan
Gözlerinle gördüğünü
Kalbinde hislenerek duyamadıysan
Kör nefsinin aç bırakıp
İradene hakim olamadıysan
Ruhlardaki isyanı
Gözlerde okuyamadıysan
Ve eğer
Bütün bunlara eş olarak
Hayatı hiç,
Ama hiç,
Anlayamadıysan....
Dostum,
Sen bu dünyada hiç yaşamamışsın
Ve yaşayamayacaksın...

30/06/1982
İstanbul

Necati Şimşek

Yaşamdaki Giz

Yaprağın üstünde gezinen böcek
Meskenin uzak mı, buralı mısın?
Haz mı verdi sana koklanan çiçek
Her güzel çiçeğe sevdalı mısın?

Gözlerde mi gizli, göremediğim,
Yaptığına anlam veremediğim,
Sırlarla kaplısın bilemediğim,
Sen de bir böceğin maralı mısın?

Kanatlarındaki ince nakışlar,
Hayret eder sana bütün bakışlar
Hele çalımlarla adım atışlar,
Yoksa bu alemin kıralı mısın?

Narin ayakların taşırken seni,
Nazlı yürüyüşün mest etti beni,
Her adım atışta, zarif gövdeni
Hiç incitmemeye kararlı mısın?

Yolun çok mu uzak, yoksa yakın mı
Uçarken yürümek senin farkın mı
Bambaşka böcekler, sana dargın mı
Sen de can evinden yaralı mısın?

Nedir ki koşturan, kaldın akşama
Çocuklar bekler mi, dönsen yuvana
Sendemi tüm yükler, küçük sırtına
Dertleri kendinden sıralı mısın?

Toplarken çiçekten, bin-bir usare
Yürekte yangın mı, od pare pare
Ben insan halimle bulmadım çare
Dertsiz yaşamaya kararlı mısın?

Gençleriniz nasıl kurar, kurguyu
Duyarlar mı atilerde kayguyu
Yaşarlar mı aşk denilen duyguyu
Erkeğin, dişinle zararlı mısın?

Sizi koruyan hep narin koza mı?
Düğününüz güze, yoksa yaza mı?
Yoksa her gününüz, size ceza mı?
Ayrılıp gitmeye taraflı mısın?

Biraz dur bana da öğret istersen,
Kon elime gönle girmek istersen,
Kendine bir sırdaş bulmak istersen,
Sırlarla ölmeye ısrarlı mısın?

Tamam artık yeter, biraz ara ver
Anladım dertlerin, benden de beter

Azalmayan her dert gönül'ü deler
Delik kap dolar mı, inatçı mısın?

Rab'bin hikmetine akıl sır ermez
Hiç bir mahlukatı boş yere vermez
Böceğin sevdası çiçeği germez
Daha başka türlü yararlı mısın?Ahmet KISA

Necati ŞİMŞEK
23/02/2008
Ankara

Necati Şimşek

Yavruma...

Sen bilebilir misin yavrum,
Bir annenin hiç bitmeyen sevgisini...
Sen bilebilir misin yavrum,
Bir annenin yavrusunu uzaktan sevmesini...
Biricik yavrum!
Kaç yıl geçti bilmem senden ayrılalı,
Yokluğunu şurama bastırıyorum.
Çok pişmanım inan ki kalbim yaralı,
Hayalini değil, ben seni istiyorum...
Bak yavrum!
Her anne titrer yavrusunun üstüne,
Toz konmasın diye didinir durur,
Ben ise hayalinle geldim bu güne,
Yokluğun ok gibi bağrıma vurur...
Ah yavrum!
Bir serçe düşün ufacık bir kuş,
Yavrusu için mücadele eder kediyle,
Bir arı kovanından çıkınca olur suç,
Yavrusunu gizler yaptığı petekle,
Ya ben yavrum!
Ben bütün bunlardan mahrumum yavrum,
Ancak,
Bazı geceler senin hayalin gelir,
Tıpkı küçükken yaptığın gibi,
"Anneciğim" der, "çok korktum"...
O an düşünürüm derinden,
Öyle bir sararım ki hayalini,
Öyle bir basarım ki bağrıma seni,
İşte o zaman kendimi,
Yavrusunu kanadının altına alan,
Serçeye benzetirim...
Bazen de yavrum,
Doyasıya ağlamak isterim,
İçime biriken özlemleri, kederleri...
Boşaltmak isterim göz yaşlarımla...
Benzesin isterim göz yaşlarım,
Coşkuyla akan ırmaklara...
Çünkü,
Yuvamı düşündüğüm an,
Seni göremiyorum içinde...
Bak ne kadar zaman geçti,
Soramaz mıydın beni,
Demir parmaklıklar arasında,
Dört duvar arasında,
Bir gün için de...
Diyemez miydin,
Benim bir vefasız annem vardı,
Beni doğurdu dünyaya saldı,
Şimdi gerçi bizi kader ayırdı...
Gidipte bakayım,
Ne yapar, ne eder,
Zavallı anamın kalbine,

Dolmasın keder...
Ama yavrum,
Felek bize öyle oyun etti ki,
Sanki aramıza sıra, sıra dağ girdi...
Sen vefası çıktın,
Bende senden çok...
Belki senin annene olan sevgin,
Nefrete bindi...
Gel yavrum,
Kararan bu kalbime sönmez bir ışık ol,
Gönlüme öyle bir gir ki, her tarafa dol...
Artık yaşım geçmeye başladı,
Korkuyorum seni görmeden,
Sarıverecek diye beni ecel denen kol...
Artık,
Sana bu satırlarımı
Noktalamak istiyorum...
Şunu hiç unutma ki,
Şeni çok,
Ama pek çok seviyorum,
Bir tane yavrum....

07/06/1982
İstanbul/Bayrampaşa

Necati Şimşek

Yaz Yağmuru

Biricik sevgilim
Sana bu satırları yazdığım anda
Şakır, şakır yağmur sesi geliyor kulağıma
Gökyüzü kararmış, bulutlar dolmuş
Bembeyaz bir tek bulut görünmez olmuş
Fakat seviyorum yağmuru
Her yer ıslansa bile
Yaz yağmuru değilmi sanki
Gökler gürlense bile
Çabucak geçiveriyor birden
Dağılıyor bulutlar
Bir dahaki yağmura
Kalıyor çok umutlar

Ama bir korku var içimde
Düşünüpte anlam veremediğim
Hüzünler geliyor şu gözlerime
Başka kimselerde göremediğim
Diyorumki acaba bizimde
Böylemi sürececek büyük aşkımız
Bir gün, bir ay veya mevsimde
Bitimiverecek kalpteki coşkumuz
Olmasın,
Olmasın,
Hayır olmasın..
Geçmesin bu günler, ömür dolmasın
Hele hele
Çok kısa süren YAZ YAĞMURU
Bizim aşkımızın
Sonu OLMASIN

01.08.1982

Necati Şimşek

Yazdım Seni

Bir beyaz sayfayı aldım elime,
Aklımda sen vardın, bir tek kelime.
Haz geldi baktıkça sanki kaleme,
Yazdım seni, beni ve aşkımızı...

Mektuptur, diyerek başladım söze,
Hasretim depreşti o kara göze,
Yanlışlık yaparsam bakamam yüze,
Yazdım seni, beni ve aşkımızı...

Ateş olmayınca duman tüter mi?
Bozkırın üstünde güller açar mı?
Üstüne gittikçe, aklım şaşar mı?
Yazdım seni, beni ve aşkımızı...

Daha ilk satırda tıkanıp kaldım,
Aldığım nefesi bırakamadım,
Kırıldı yazdıkça kolum kanadım,
Yazdım seni, beni ve aşkımızı...

Nasıl anlatılır koskoca bir aşk?
Kalbimde ağlıyor, koyalı yasak...
Kelimeler gidiyor bak ağır aksak,
Yazdım seni, beni ve aşkımızı...

Senin gönderdiğin mektuba cevap,
Yazmaya kalkıştım, çok idi sebep.
İmzanı atardın gözyaşıyla hep,
Yazdım seni, beni ve aşkımızı...

Sebepleri sebepsizce kaldırdım,
Çok gamsızken her şeylere aldırdım,
Son nefeste ümitsizce saldırdım,
Yazdım seni, beni ve aşkımızı...

Derler ki doymadan önce gözlerin,
Doymaz kimseyi senin sözlerin,
Parçalansan komple, olsa cüzlerin,
Yazdım seni, beni ve aşkımızı...

Olmadı bu mektup, sana olmadı,
Boşuna kirlettim sanki kağıdı,
Göndermek cefadır, sana ağdı,
Yazdım seni, beni ve aşkımızı...

10.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Yeminim Var...

Yemini sen çok kutsal öğrettin ya oğluna,
Bozmadım inan daha, bozamam inan anne.
İhanete dörtlü, şuursuzca koşana,
Yüzünü dönse bir kez, tükürecekim anne...

Yeminim var Allah'a, bedenim sağ oldukça,
Bu bayrak inmeyecek, bu ezan okundukça,
Toprağıma ihanet edenleri buldukça,
Boynuna yağlı urgan geçirecekim anne...

Emdiğim helal sütün boğazıma dizilsin,
İhanet eden kimse yedi kat yere girsin,
Çıkarmazsam hakkını sende helal etmezsin,
Yeminim var inan ki çıkaracağım anne...

Analık hakkın vardı helal ettin oğluna,
Oğlun gerçeği gördü gider oldu ağrına,
Yıllar önce ölmeden, bıraktığın çağrına,
Yeminim var inan ki uyduracağım anne...

Gerekirse bayrağı, yeniden boyayarak,
Her gün akan yürekten, kanımı damlatarak,
İhanet yumak olmuş büyüyor katlanarak,
Yeminim var inan ki, durduracağım anne...

Toprağımın karışın dışarıya satanlar,
Altındaki hazine farkına varmayanlar,
Millet Ay'a giderken, hala ninni çalanlar,
Yeminim var ebedi uyuyacaklar anne...

Toprağı şehit dolu bu mübarek vatanın,
Aramızda işi ne ona nifak sokanın,
Birleşmesi mümkün mü böyle iki yakanın,
Yeminim var, inan ki birleştirecekim anne...

İhanetin bedelin, çok ağır ödetmeli,
Bu vatan bölünemez, herkese dedirtmeli,
Yıllardır asık gezen, yüzler artık gülmeli,
Yeminim var inan ki güldürecekim anne...

26.06.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Yıkılan Duvar

Neler oldu bana anlatır mısın?
Ben gittikten sonra, yıkılan duvar...
Bükmüşsün boynunu yaralı mısın?
Dertlerini paylaş yıkılan duvar...

Kimler gelip senin çaldı taşını,
Kimler terk eyledi, mahzun bıraktı,
Kimler taşlarından oturak yaptı,
Üstüne oturup, dertleşti duvar? ..

Sen ki durur idin sırmalar gibi,
Görüntün çok hoştu, bahçeydi dibi,
Yıkamazken yağmurlar, fırtına, tipi,
Taşların dağılmış, ağlıyor pınar...

Kocaman kaya koymuştum temele,
Kimler söktü mazileri de hele,
Ya kış uykusundaki kertenkele,
Hiçbir şey kalmamış şahit mi çınar...

Halbuki neleri gördün geçirdin,
Komşuların cümlesini tanırdın,
Komşu bahçenin de yan duvarıydın,
Yan bahçede bile kalmamış kenar...

Nasıl da tutardın koca kapıyı,
Kapının üstünde paslı at nalı,
Kimse çekemezdi kısa mandalı,
Hane no kaybolmuş, çivileri var...

Kapının yanında ki salkım söğüt,
Gölgeledi kimler alırken öğüt,
Evladını okut, yoklukla büyüt,
O maziye yıksın, alsın da karar...

Üstünde gezinen çocuklar var ya,
Yerleri kaptılar köşe başında,
Kimisi maziye sahip çıkar da,
Kimisi de böyle, yıkacak duvar...

İçimden ağladım seni görünce,
Kazdığım temeli görüverince,
Gözlerimden yaşlarım ince, ince,
Yağacak üstüne, ağlarken taşlar...

02.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Yıldızlı Gece

Geceleri çok severim,
Açık havayı, şehirden uzak
Yıldızlar parlсын isterim
Bahtıma göz kırparak

Çıkarım dağ başlarına
Ötururum yüksek kayalara
Bakarım yıldızlara
Başımı kaldırarak

Şu en uzak görünen
Ara, ara yanıp sönen
Ya şu bana gülümseyen
Ruhuma iz bırakarak?

İşimleri'ni bilmem
Öğrenemem öğrensem
Ne fark edecek ki bilsem
Bitmez ki hayran olmak

Çoban yıldızı derler
Hep onu methederler
Türküsünü söylerler
Hemi de ağlayarak

Kutup nedir bilirim
Yönü onla bulurum
Olmazsa ne olurum
Dünyada kaybolarak?

Hayat kaynağım güneş
Bütün yaşantıma eş
Isı, ışık hep beleş
Dünyayı doyurarak

Ya Ay'a ne demeli
Gökyüzünde sevgili
Ona verdim sevgimi
Dededir yaşlanarak

Araları çok açık
Şu yıldız biraz kaçık
Şu ise çok dolaşık
Oynuyor, kaçışarak

Biri der elim sende
Birinde yok mesafe
Biri koşuyor gene
İşiltılar saçarak

Kuyruklu yıldızmış bu
Pek bi güzel doğrusu

Nasıl dır bilmem huyu
Hayranlık bırakarak

Kim bilir hangisinde
Canlı yaşar içinde
Hepsi ayrı biçimde
Gece süsü pas-parlak

Gökyüzünde milyarlar
Pırıl, pırıl yıldızlar
İbret alın insanlar
Yıldızlara bakarak...

Necati ŞİMŞEK
01.07.2007
Ankara

Necati Şimşek

Yıllara Sitem

Anamdan emdiğim bembeyaz sütü
Kan olup burnumdan getirdi yıllar
Sanki koyun gibi kattı önüne
Kavalın çalarak gezdirdi yıllar

Ne murad ettiysem o sundu derdi
Önüme olmadık bentleri gerdi
Altıma çileden bir yatak serdi
Her gece uykumu böldürdü yıllar

Her adım yaklaştı, bilinen sona
Saçlarım aklaştı, bildirdi bana
Ayrılık zehrini, sundu canıma
Yaşar iken beni öldürdü yıllar

Güzele bakmadım suç olur diye
Bana bakanlara kızdım ne diye
Rabbimin verdiği güzel hediye
Canımdan canımı bezdirdi yıllar

Her geçen son günde, karardı içim
Aklıma gelmedi, bambaşka biçim
Ben güzel sanıp ta yaptıkça seçim
Çirkini karşıma çıkardı yıllar

Bakinca maziye gördüm hiçliği
Anladım gönülde kalan boşluğu
Yağızca bir atın dörtnele koştığı
Koskoca bozkıra çevirdi yıllar

Yemyeşil çimenken sararttı beni
Işıklar söndürüp kararttı beni
Dostların içinde arattı beni
Düşmanı yüzüme güldürdü yıllar

Hayat denizine düştüm bir damla
Kayboldum adeta, hüznle gamla
Ömür tükenirken, her gün her damla
Eriyen mumlara döndürdü yıllar

14/12/07
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Yollar-2

Ömrümce yürüdüm bitmedi yollar,
Yılları önüme seriverdiler..
Ne kısaldı ne de dönemeç bitti,
Uçurumlar bile dile geldiler..

Attığım adımı şaşırdım çok gün,
İçimdeki korku bitmedi bir gün,
Sonu geldi diye korkarak hergün,
Her köşe başında selam verdiler.

En uzak mesafe gönüllereymiş,
Nola bir güzele gönül vereymiş,
Bildim dedikleri hep ezbereymiş,
Gönüller, gönülü ele verdiler...

Yarlardan atladık bir tutam ota,
Yol aldıkça gayret geldi kırata,
Ömrümüzü çalıp gitti adeta,
Sonunda yollara hırsız dediler.

Kimi aşıkları o kavuşturdu,
Kimini gurbete o savuşturdu,
Köyleri ayırıp o dövüştürdü,
Yolun bu tarafı bizim dediler.

Dünyayı kısalttı, küçüldü ara,
İnsan sıkıldıkça düştü yollara,
Hele Mevla "yürü" derse kullara,
O zaman yürümek farz dır dediler.

Her şey yolculukla başlamıyor mu,
Yolun bir kısmıdır insan doğumu,
Herkesler yaşar da gelir ölümü,
Musalla da bile bitmez dediler...

En tehlikelisi sırat tır, sırat..
Sıratı kolayca geçmektir murat.
Yollar biter diye yapılan inat,
İnsanın sonunu yapar dediler...

14.06.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Yollar

Up uzun, ip ince ve sonsuzlara doğru
Kimi hayr, kimi şer, kimi neş e ve yeis dolu
Öyle çok yol var ki önümüzde, breh, breh...
Akli selim olmayan bulamaz doğru yolu...

10/07/1982
İstanbul

Necati Şimşek

Yorgun Bedenim

Çök olduğun yere yavaşça yorgun bedenim,
Yılların benden götürdüklerini sorgula aklım
Kendi iç dünyama bile tuhaf gelir nedenim
Her akşam gün batarken guruba takılır aklım

Tepelerin üstündeki masum kızılık var ya
Yüzüme kaş çatar da batır içimde dünya
Kaybolur göz önünden, istikbalim kaybolur
Yavaş, yavaş karanlığa çıkar gördüğün rüya

Ayaklarım vücuda isyan edip gitmiyor
Gönlümde yanar hasret, bir türlü tükenmiyor
Ruhumdaki kasvetler öylesine büyümüş ki
Beynimde çakan şimşek yolu aydınlatmıyor

Artık yediklerimin, hazzı gelmez dilime
Hiç mecali kalmamış, üretmiyor kelime
Kucaklamak mümkün mü onca güzellikleri
Kopmaz açılmış güller, diken batır elime

Bacaklarım sızlıyor, için, için uyuşup
Sanki kan dolaşmıyor, damarları tıkayıp
Zıplardı bulutların üstüne bir zamanlar
Aya fetih yapardı, yıldızlara ulaşır

Diken gibi saçlarım, döküldü artık kel'im
Birazcık yol yürüsem tıkanıyor nefesim
Yolların büküntüsü, gün geçtikçe artıyor
Kaldıramam bu yükü, büküldü artık belim

Zikzaklarla geçen bu ömür artık bitecek
Zikzaklar çizen ecel, şu kapıdan girecek
Köşe başlarındayken, bakıyordum ardıma
İnanırım virajı benden önce dönecek

05.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Yufka

Mis gibi bir koku geldi burnuma
Fırladım adeta kalktım yataktan
Mutfağa göz attım, gitti zoruma
Kimsecikler yoktu çayı kaynatan

Usulca yatağa doğru yöneldim
Uyuyan hanıma bir iç geçirdim
Koku ilerlerken sanki delirdim
Elbiseyi giydim, acil taraftan

Komşu evde idi çıkınca bildim
O anda beynimi adeta sildim
Rahmetli anamı karşımda gördüm
Kızgın sacda pişen bazlamalardan

Kapkara kızgın sac geldi gözüme
Nasıl da konurdu ocak üstüne
İster bazlama yap, ister gözleme
Araya küp peynir, ye soğumadan

Açlığı kamçılar mis gibi koku
Yumuşak ve narin pamuksu doku
Beyin isyan eder, bilmez ki yoku
Koş ekmek al bari karşı komşudan..

Yakmışlar tandırını hepsi toplanıp
Dillerine bir de türkü dolayıp
Yufka açıyorlar, oklava sarıp
Nasibimiz var mı pişen hamurdan..

Dedim ki "-komşular, hak mı sizin ki
Sıcak yufka olur, çekmez mi nefsi
Bir dürümlük olsun, niye düşmez ki
Sarıp verin demet'in ortasından.."

Dedi ki birisi; "- Afiyet olsun,
Hele azcık bekle, biraz soğusun
İstemem midene hamur otursun
Tadı gidemesin hiç damağından.."

Tamam, beklerim de sabır kalmadı
Yufkayı gördüm de yine olmadı
Bu mis gibi koku, ruhuma daldı
Çıkmaz ömür geçse, bir an aklımdan..

Açlık zamanıma geldi şüphesiz
Böyle tamah etmem bunu biliniz
Her yufka açışta gelir sesiniz
Türkülü şarkılı dost sofrasından..

Ben sabah derim ya bak öğle oldu
Bugün izinliydim, izin kayboldu

Ekmeğin kokusu içime doldu
Canım çekti biraz, mis kokusundan

Kara sac altında yakılmış talaş
Maya geldi diye almış bir telaş
Benliğim nefsim verirken savaş
Boş dönsem kahreder can sıkısından

Sizin açtığınız var ya bu yufka
Yüreğimdir sanki incecik soyka
Bir dürüm canım var, ilişme daha
Pişmeden yenmez ki öz hamurundan..

16.05.2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Zamanı Geldi

Ateşlere düşürdün gördüğüm günden beri,
Eserine dön de bak, gör yaktığın her yeri,
Ayaklarım kararsız, gönül tam bir serseri,
Gönül yoruldu artık, konmak zamanı geldi.

Çaresiz bitap düştüm, yediğim vurgunlardan,
Kalmadı hiçbir farkım, hayata dargınlardan,
Fay hattına dönüştüm, sarsılan kırgınlardan,
Gönül yoruldu artık, durmak zamanı geldi.

Her yediğim darbeye, hayat sarstı bedeni,
Aradım yıllar boyu, içimdeki ben beni,
Her dal elimde kaldı, arıyorken nedeni,
Gönül yoruldu artık, bulmak zamanı geldi.

Her gören şu halime bakıp ahkâm kesiyor,
Yangın sönmeyi bırak, daha alevleniyor,
Sönmesin diye nispet, rüzgar tersten esiyor,
Gönül yoruldu artık sönmek zamanı geldi.

Çaresi nedir bunun, dost var ise söylesin,
Dertler bir mola versin, bir dost onu eylesin,
Eskisinden çok çekti, yenisini neylesin,
Gönül yoruldu artık, kanmak zamanı geldi.

Her gün yeniden açtım, gönüldeki sayfayı,
Kalemler tükenmedi, yazdı yalan dünyayı,
Yalancı dostluklarla, gördüğüm her rüyayı,
Gönül yoruldu artık, yormak zamanı geldi.

19/02/2008
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Zarar

Neresinden dönsen kârdır ya hani,
Üstüne gitmeye gelmez zararın.
Peşinden ayrılıp keşip selamı,
Kelamı da lazım değil zararın.

Farkından olmazsan, göçürür seni,
İliğine kadar sömürür seni,
Dipdiri mezarda öldürür seni,
Fatıhası lazım değil zararın...

Zarar, hep zarardır, inan değişmez,
Kâr'ı yoksa senle birgün eğleşmez,
Yolları kâr' lar la asla kesişmez,
Patikası lazım değil zararın...

Sevdiysen gönülden düşün birini,
Dinliyor mu anlatınca dardını,
Senimi düşünür, yoksa kendini,
Aşkta hiç vefası yoktur zararın...

Zarar bu söyle hiç kâr bırakır mı,
Çalışan kimsede şevk bırakır mı,
Çepelerinde kuruş pul bırakır mı,
Ortalarda koymak işi zararın...

Ne demiş atalar, görünce hemen,
Gerilere dönün kalınan yerden,
Size hayır olmaz zarar verenden,
Her şeyini terk et, bitsin zararın...

Ömürden yiyoruz, her gün, her gece
Geçip gider hayat denen bilmece.
Tükenmez sanılan ömür bitince,
Keyfine diyecek yoktur zararın...

12.06.07
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek

Zıtlık

Zıtlıkla yaratılmış kainat,
Zıtlıkla alemlere bir yön verilmiş
her şeyin zıddıyla oluşmuş mevcudat
Kainatta her şey çift yaratılmış

Diyorki erenlerden ulu bir kişi(1)
Renkleri görüş, ışıkla mümkünmüş
Karanlıktır zıddı, gizler renkleri
Demek ki her şey zıddıyla görünürmüş

Eziyet ve gamı yaratan Tanrı (2)
Belli olsun diye gönül hoşluğu
Gönül hoşluğuna zıd olarak yarattı
Doldur kelimedeki büyük boşluğu...

Mademki her şey çift, birbirine zıt (3)
Her şey mademki zıddıyla bilinir
Tanrının nedir eşi, Tanrıya nedir zıt?
Varlık aleminde zıddı yok, o ondan gizli kalır...

Elektirik bile bir canlı bir cansız
Birbirine zıt iki kutuptan oluşuyor
Nötr olmazsa bir işe yaramıyor faz
Demek ki ikisinden ancak bir şey oluyor...

Anlaşıldı a dostum her tek olan şey dünyada
Bir çiftin birleşmesinden meydana geliyor
İnsan bile erkekle dişi beraber olmayınca
Bir tek insan olup ta dünyada çoğalamıyor...

Kainat denen şu kurulu nizamda
Her şeyin bir eşi muhakkak ki var
Buradaki görev şu dur tüm varlıklara
Eşini, zıddını bulmak, ne kadar zor...

İki tekin birleşmesi için onların
Benzemesi uyuşması lazım birbirlerine
Tek görevi budur sanırım insanın
Uyanları bulmak lazım, birbirlerine...

09/06/1984

Necati Şimşek

Zor Gelir Bana

Uzun yıllar senden ırak gönlümü,
Attım ki kendimden can gelsin cana,
Her ayrı gün yemiş, gün gün ömrümü,
Çektiğim çileler ibretlik bana...

Meğerse kendinde değilmiş gönlüm,
Senden ayrılınca gerçeği gördüm,
Düşünüp günlerce sorular sordum,
Cevaplar can kattı inan ki bana...

Ne çok bağlamışım sana kendimi,
Arkadaş sanmışım onca derdimi,
Ne istersem sanki hayat verdi mi?
Bomboş dileklerim, zul oldu bana..

Uzaklaştım sanki değişti dünyam,
Kararır sanmıştım, ağardı rüyam,
Yaşadığım her şey, huzurda üryan,
Günahı, sevabı öğretti bana...

Ne kadar güzelmiş, sensiz yaşamak,
Demek bana çok ters, inan ki nahak,
Seninle olunca zordur yaşamak,
Kararsızlık inan zor gelir bana...

Kararımı verdim, kararsızlıkta,
Ben nasıl yaşarım, bu yalnızlıkta,
İstersen beklerim sabırsızlıkla,
Birleşmek hayırlı görünür bana...

Gördüm ki hayatın gerçeği böyle,
Bensiz olur ise, kendinde söyle,
İkimizin gönlü aynı kabir'e,
Girmeyince hayat zor gelir bana...

29.07.2007
Necati ŞİMŞEK
Ankara

Necati Şimşek